

தீவ்ய தேசங்களில் அத்யாபக கைங்கர்யங்கள்

1. திருவல்லிக்கேணி

திருவல்லிக்கேணியாகிய இந்த தீவ்ய தேசம், துவாபரமகத்தில் அவதரித்த பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார் இவர்கள் மங்களசாஸனம் பெற்றது. ஆதலின் மீகவும் புராதனமானது. பித்தாரண்யம் என்று பாராட்டப்பட்ட தீத்தலத்தில் பிருகு. அத்ரி முதலிய முனிவர் கணங்கணமாகத் தவஞ்செய்து வந்தனர். இவர்கள் காரணமாக இத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான்கள் மன்னாதன், தேவனிய சிங்கர், இராமபிரான், கஜவரதன், ஸ்ரீ பார்த்த சாரதிப் பெருமான், ஆத்மேய முனிவர் வணங்கியது. இப்பதியின் அருகிலுள்ள ஸ்தலங்கள் பன்னை மேன்மையை நிகழ்ப்பூட்டும் வண்ணம் ஆயிர பிளக்கு (ஆயர் விளக்கு என்ற கண்ண பிரான் திருநாமம் ஏற்றது). ஆள்வார் ஸேட்டை (நெடுங்காலமாக) முதலாழ்வார் களும் திருமழிசை யாழ்வாரும் சேர்ந்து தவஞ்செய்த தலம், ஆண்குளம் (கஜ வரதன் ஆணையின் துயரைத் தீர்த்த வர ஸாற்றை நீளையுட்டுவது) - ஐஸ் ஹவுஸ் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அருகிலுள்ள கைப் பரப்பு - இன்றும் விளங்குகின்றன.

இவ்வாறு புராதனமான இந்தத் தீவ்ய தேசத்தில் திருக்கோயிலில் கைங்கர்யத் தில் நெடுங்காலமாக ஊன்றியுள்ளனர் தென்கலை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள். இவர்கள் கோஷ்டி ஏறக்குறைய எழுநூறு வருஷ காலமாக இயங்கி வருகிறது என்பது வியப்பதற்கில்லை. 1923ஆம் வருஷம் முடிவுற்ற உயர்நீதி மன்ற வழக்கில் - C. S. 349இல் இந்தக் கோஷ்டி நெடுங்காலமாக இயங்கி வருகிறதென்றும், இதில் உறுப்பினராகும் உர்மை இத்தலத்தில் வாழ்ந்துவரும் தென்கலை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்

களுக்கே என்றும். தூக்கக் கோஷ்டி அதிகாரிகளது ஆணைக்குள் அடங்காததாய், தானே சுதந்தரமாக இயங்கி வருவதென்றும் நிலைநாட்டப்பெற்றது. இதன் உறுப்பினர்கள் மூத்தோர் (Elderly members) பூக்கியமானவர்கள் என்றும், இவர்களது அங்கீகாரத்தாலேயே மற்ற உறுப்பினர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர் என்றும், இம்முதுவோர்களுள் ஒருவர் சபைத் தலைவராகவும் ஒருவர் செயலராகவும் கோஷ்டியை நடத்தி வருவெனும் என்றும் வழக்கத்தில் வந்துள்ளது. இந்தக் கோஷ்டியின் உறுப்பினரின் எண்ணிக்கை, தேவைக்கேற்ப அவ்வப்போது மாறுபட்டு வந்துள்ளது. இந்தக் கோஷ்டியின் அலுவல்களைக் கண்காணிக்கவோ, உறுப்பினரை நியமிக்கவோ கோயில்திகாரிகளுக்கோ அல்லது வேறு நிறுவனத்திற்கோ அதிகாரமில்லை.

இந்தக் கோஷ்டியார் ஸந்நிதிகலிற் செய்து வரும் கைங்கர்யங்களை விவரமாக வரைவோம். இவர்கள் செய்துவரும் கைங்கர்யம், குறிப்பாக வேதபாராயணம், தீவ்யப்ரபந்த ஸேவை.

1. நித்தியப்படி நடக்கும் கைங்கர்யங்கள் :

காடையில் ஸக்கிதிக்குத் திருமஞ்சனம் வந்தபின் விச்வரூப தர்சனத்தில் ஸுப்ரபாதம் ஸேவிக்கப்படும், திருவாராதனம், மந்த்ரபுஷ்பம் இவற்றிற்குப்பின், திருமணி ஸேவித்ததும், "ஸாதித்தருள்" என்று முதுவர் ஸ்வாமிதொடங்க, மஹாமண்டபத்தில் உடையவர் ஸந்நிதிக்கு எதிரில் திருப்பல்லாண்டு, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை இவை மூன்றும் முன்னடி-பின்னடியாக ஜெஷப்பர், அத்யாபகர்கள் பின்பு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் திருப்ப

பல்லாண்டு, திருப்பாவை இரண்டும் ஸேவித்துச் சாற்றுமறை நிகழும். பின்னர் பெரிய ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ செல்வர் எழுந்தருளி பவி ஸாதித்த பிறகு திருப்பாவை சாற்று மறை நடக்கும்.

2. சாயந்தரம் நித்யாநுஸந்தான

ஸேவாக்கரமம் :

திருப்பல்லாண்டு தொடங்கியே ஸேவை, நடைபெறும்.

ஆழ்வார்-ஆசார்யர்கள் திருநகைத்ரம் அல்லாத நாட்களில் ஸேவை: திருப்பல்லாண்டு, பூசுக்குடல், காப்பிடல், சென்வியோங்கு (முன்னடி-பின்னடி), விற்பெரு விழவும் (4 பாதமும்), உலக முண்ட, கங்குலும் பகலும், ஆழியெழ, அமலனாதிபிரான், கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு (முன்னடி-பின்னடி). கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு முடிந்ததும் உடனே சாற்று மறை, "இன்னுமொரு நூற்றாண்டிற்கும்" வரையில்.

ஆழ்வார்-ஆசார்ய திருநகைத்ர நாட்களில், பெரிய ஸந்நிதிக்கு வெளியிலுள்ள ஸந்நிதிகளில், பெரிய ஸந்நிதியில் நித்யாநுஸந்தானம் முடிந்த பிறகு ஸேவை நடக்கும். பெரிய ஸந்நிதி எல்லைக்குள் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ்வார்-ஆசார்யர்களுக்கு நித்யாநுஸந்தானம், இல்லாமல் ஸ்வப்ரபந்தம் ஸேவையாகும். ஸேவை முதலியார், ஆசார்யர்கள் இவர்களுக்கு இராமாநுச நூற்றந்தாதி சேவை.

ஆழ்வார்களது மாஸத் திருநகைத்ரத்தின் போது ஸேவா க்ரமம்:

(1) விசாகம்-நம்மாழ்வார் ஸந்நிதியில்-திருவிருத்தம் (4 பாதமும்)

(2) கார்த்திகை - திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் (4 பாதமும்)

(3) புனர்வஸு - பெருமாள் திருமொழி (4 பாதமும்)

(4) கேட்டை-திருமாலை (4 பாதமும்)

(5) ரேவதி (மந்நாதன் புறப்பாடு) ஆஸ்தானம் நிகழும்போது-திருமாலை-4 பாதமும்.

(6) திருவோணம், அவிட்டம், சதயம்-முறையே முதல் திருவந்தாதி, இரண்டாம் திருவந்தாதி, மூன்றாம் திருவந்தாதி (4 பாதமும்)

(7) ரோகிணி-பெருமாள் புறப்பாடு இருந்தால்-அமலனாதிபிரான் மட்டும் ஸேவித்து, சாற்றுமறை. இல்லாவிடில் நித்யாநுஸந்தானம் ஸேவித்து அமலனாதிபிரான் (4 பாதமும்) சாற்றுமறை.

(8) சித்திரை - கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வரையில் ஸேவித்துச் சாற்று மறை.

(9) பூரம்-ஆண்டாள் ஸந்நிதியில்-நாச்சியார் திருமொழி-முன்னடி-பின்னடியாக.

(10) ஸ்வாதி-பெரியாழ்வார் திருமொழி.

வண்ணமாடம், வட்டுநடுவே; மெச்சுது, ஆநிரை, இந்திரன், ஆற்றிலிருந்து; தன்னேராயிரம்; நெறிந்தகுழல், கதிராயிரம், துப்புடை, வாக்குத் தூய்மை, நெய்க்குடம், துக்கச் சுழலை, சென்னியோங்கு (முன்னடி-பின்னடி)

(11) எம்பெருமானார் - இராமாநுச நூற்றந்தாதி (நாலு பாதம்) (சேனை முதலியார், நாதமுனிகள், ஆளவந்தார், ஆழ்வான், திருக்கச்சிநம்பி இவர்கள் திருநகைத்திரத்தில் முன்னடி-பின்னடி).

(12) மணவாள மாமுனிகள்-உபதேச ரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி (4 பாதமும்)

செல்வர் பறப்பாடு

தினந்தோறும் திருப்பாவை சாற்று மறைக்கு முன்பு ஸாதிப்பதற்குச்செல்வர்

ஸேவித்த பின்பு ஸ்ரீபார்த்தசாரதி, ஆண்டாள், உடையவர், மணவாள மாமுனிகள் இவர்களுக்கு முறையே தனிகை அமுது செய்வித்து, கற்பூர ஆரத்தி யான வுடனே மஹா மண்டபத்தில் திருப்பள்ளி யெழுச்சி, திருப்பாவை (4 பாதமும்), பின்பு வேதவல்லித் தாயார், வரதராஜன், அழகிய சிங்கர், ஆண்டாள் ஸநீதிகளில் திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை (முன்னடி பின்னடி). மற்றை நாட்களில் பெரிய ஸநீதியில் மந்தரபுஷ்பம் ஆனவுடன் ஸேவை தொடக்கம்.

ஆண்டாள் நீராட்ட உத்ஸவம்: மார்கழி 21 ஆவது தேதியிலிருந்து ஆண்டாளுக்குப் புறப்பாடு; அந்தாட்களில் தனுர்மாதலேவாகாலம் வீதியில் சேவிகாப்படும் நீராட்ட மண்டபத்தில் திருமஞ்சனம். சாற்றுமுறை "கூடாரை வெல்லுஞ்சி" பாசுரத்தன்று பெருமானோடு சேர்த்தி; சாற்றுமுறை தினத்தில் போகி திருக்கல்யாணம்; மறுநாள் சங்கராந்தியன்று பெருமானுடன் விதிப்புறப்பாடு.

மேம்பெருமான்களுக்கு விசேஷ உத்ஸவங்கள்
1. வைகாசி - வஸந்தோத்ஸவம் - ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிக்கு-ஏழு நாட்கள் வஸந்த மண்டபத்தில் திருமஞ்சனம், பின்பு மண்டபஞ்சுற்றிப் புறப்பாடு, பந்தலில் பத்தி உலா, வீதியில் இயற்பா ஸேவை, சாற்றுமுறையன்று குதிரை நம்பிரான் மேல் புறப்பாடு, சுக்லபக்ஷம் தசமியன்று சாற்றுமுறை.

2. ஆனி-கோடை உத்ஸவம் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிக்கு. 7 நாட்கள். பெருமானுடன் தனியாகவும் பிராட்டிமார் தனியாக இரண்டு தோளுக்குனியானில் எழுந்த வஸந்த மண்டபத்தில் ஊஞ்சல் உலா. வீதியில் இயற்பா ஸேவை. மூன்றாம் நாள் சுக்லபக்ஷம் பிரதமை. ஆடி-பௌர்ணமி-ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிக்கு 3 நாட்கள். கருடஸேவை. கஜேந்திர ம-சாயந்திரம் புறப்பாடு.

4. ஆடி-க்ருஷ்ண ப்ரதமை. ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிக்கு ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம். மறுநாள் பெரிய திருப்பாவாடை.

5. ஆவணி-ஸ்ரீஜயந்தி-உறியடி.

6. ஆவணி-திருப்பவீத்ர உத்ஸவம்.

7. ஆம் நாள்-சுக்ல தசமியிலிருந்து. ஏழாவது நாள் சாற்றுமுறை. திருவீதியில் இயற்பா ஸேவை. இரவு திருவாய்மொழி.

8. ஐப்பசி-தீபாவளி உத்ஸவம்.

9. கார்த்திகை - திருக்கார்த்திகை உத்ஸவம்.

10. கைசிக த்வாதசி-கைசிக புராண படனம். கோஷ்டியில் ஸேவை. விற்பெரு வீழவும், எங்ஙனேயோ, அக்கு. புலியின் மாலை வஸந்தோத்ஸவ பங்களாவில் ஓன போஜனம்.

11. தை-புஷ்யம்-ஸேனை முதலிடா குடன் புறப்பாடு-நெல் அறுவடை (அளத்தல்).

12. ரத ஸப்தமி-காலையில் ஸூர்ய ப்ரபை, இரவு சந்திர ப்ரபை, காலையில் ஸேவை: திருவந்தாதிகள் 1, 2 இரவு ஸேவை: திருவந்தாதிகள் 3, 4.

13. மகம் (பௌர்ணமி): ஸமுத்ரத்தில் கோபுரத்திற்கு நேர் எதிரிலுள்ள தீர்த்த கட்டத்தில் தீர்த்தவாரி. காலையில் கருட ஸேவை, இரவு சேஷவாகனம். காலையில் ஸேவை: திருவந்தாதிகள் 1, 2 இரவு ஸேவை: திருவந்தாதிகள் 3, 4.

14. மாசி-சுக்ல த்வாதசி-மந்தாதனுக்கும் வேதவல்லித் தாயாருக்கும் திருக்கல்யாணம்.

15. மாசி-அமாவாசை முதல் 7 நாள் தெப்ப உத்ஸவம் (திருப்பள்ளி யோடம்). ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிக்கு 3 நாள்; அழகிய சிங்கர், மந்தாதன். ஸ்ரீராமன், தேவப் பெருமாள் இவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாள்.

முதல் உத்ஸவத்தில் தெப்பத்திலிருந்து இவ்விதம் நீராட்ட மண்டபத்தில் திருவாராணம். பின்பு சித்ய திருத்தேவீஸ் வீதிப் புறப்பாடு தெப்பத்தில்

ஸேவை முதலாயிரம்; திருவீதியில் இயற்பா.

15. மாசி-தவல: உத்ஸவம்: தவன உத்ஸவ பங்களாவில் காலசந்தி யான வுடன் எழுந்தருளித் திருமஞ்சனம், இரவு பத்தி உலா, திருவீதிப் புறப்பாடு-ஸேவை இயற்பா.

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதிக்கு 5 நாள் உத்ஸவம் தெப்ப உத்ஸவம் முடிந்த மறுநாள் முதல்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு 3 நாள் உத்ஸவம் ஸ்வாதி முதல். தேவப்பெருமானுக்கு அஸ்த நட்சத்திரத்தன்றும் சக்கரவர்த்தி திருமகனுக்கு ஸ்ரீ ராம நவமி உற்சவத்தில் நான்காவது நாளும் பங்களாவில் நடைபெறும். மந்தாதன் - வேதவல்லித் தாயாருக்கு மணவாள மாமுனி உலோடு சேர்ந்து திருமூலத்தன்று சநீதிக்குள் நடக்கும்.

16. பல்லவ உத்ஸவம்: ஸ்ரீமந்தாதனுக்கு. தொடக்கம்.....தினம் புராண படனம், பின்பு திருவீதிப் புறப்பாடு-பங்குனி உத்திரத்தன்று வேதவல்லித் தாயாருடன் சேர்த்தி: வீதியில் நாச்சியார் திருமொழி ஸேவை. சேர்த்தியில் ஸ்வாமி எம்பெருமானார் திருமுன்பில் கத்யத்ரயம். மற்றை நாட்களில் வீதியில் ஸேவை இயற்பா.

17. யுகாதி வருஷப் பிறப்பு. ஆஸ்தானம்-பஞ்சாங்க ச்ரவணம்.

18. ஸ்ரீராம நவமி உத்ஸவம். வீதியில் இயற்பா. ஸ்ரீராம நவமியன்று ஸேவை: பெருமாள் திருமொழி.

19. வைகாசியில்-வரதராஜன் உத்ஸவம்-சாயந்திரம் புறப்பாடு.

20. திருஆறல் உத்ஸவம். பெரும்பாலும் மாசியில் ஸௌகர்யப்படும் நூயிற்றுக் கிழமை சைதாப்பேட்டை சக்காட்டுத் தாங்கலுக்கு எழுந்தருள்வது.

ஆழ்வார்-ஆசானியர்கள் அவதார உத்ஸவம்: ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி கூட எழுந்தருளி

யிருந்து திருமஞ்சனம், திருவீதிப் புறப்பாடு கண்டருள்வது:

(1) வைகாசி: விசாகம்-நம்மாழ்வார்.

(2) ஆனி: ஆவந்தார்.

(3) ஆடி-திருவாடிப்பூர உத்ஸவம் 10 நாள். சாயந்திரம் ஆண்டாளுக்குப் புறப்பாடு ஆனபிறகு உள்ளே மாலை மாற்றுதல், பார்த்தஸாரதி ஆண்டாளுக்கு ஊஞ்சல், திருவாய்மொழி ஸேவை, பத்தாவது நாள் சேர்த்தி.

(4) புரட்டாசி-திருவோணம்: வேதாந்தாசார்யர்.

(5) ஐப்பசி-திருவோணம்: பொய்கையாழ்வார், பிள்ளை லோகாசார்யர்; அவிட்டம்: பூதத்தாழ்வார், சதயம்: பேயாழ்வார், பெருமாள் பேயாழ்வார் ஸநீதியில் திருமஞ்சனம், கோஷ்டி கண்டருள்வர்.

(6) கார்த்திகை: திருமங்கையாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார்.

(7) மார்கழி: கேட்டை: தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

(8) தை-புனர்வசு: எம்பார்

(9) தை-ஹஸ்தம்: கூரத்தாழ்வான்

(10) மாசி-புனர்வசு: குலசேகரப் பெருமாள்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் எழுந்தருளி நடக்கும் வருஷ திருநஷத்ரம்:

(1) ஆனி-ஸ்வாதி: பெரியாழ்வார். ப்ரம்ஹ உத்ஸவத்தில் இந்தத் திருநஷத்ரம் வரவிட்டாலும் அழகிய சிங்கர் கருட வாசனத்தில் எழுந்தருள்வார்.

(2) ஆனி-அநுஷம்: நாதமுனிகள் ஸ்ரீ வரதராஜன் எழுந்தருளி நடக்கும் வருஷ திருநஷத்ரம்:

(1) தையில்-மகம்: திருமழிசைப் பிரான்.

நம்மாழ்வார், திரும. பேயாழ்வார், எம்பெருமா. மாமுனிகள், ஆண்டாள் மாஸத் திருநஷத்ரத்தின் 4 திருநாமம் ஸேவிக் கப்படும்.

நவராத்திரி உத்ஸவம்

புறப்பாட்டின்போது சிறிய திருமடல் ஸேவை. ஸரஸ்வதி பூஜையன்று மந்நாதனும் வேதவல்லித் தாயாரும் சேர்ந்து புறப்பாடு. மகாநவமியன்று வேதாந்தாசார்யர் திருநக்ஷத்திரம் நேர்ந்தால் மந்நாதனுடன் விதிபுறப்பாடு. இராமாநுச நூற்றந்தாதி ஸேவை.

விஜயதசமியன்று அம்புபோட ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி வஸந்தோத்ஸவ பங்களாவுக்கு எழுந்தருள்வர். விதியில் திரும்புகாலில் ஸ்தோத்ரபாடம் கோஷ்டி. வேதாந்தாசார்யர் சாற்றுமறை நாளாக இருந்தால் மேலை விதியில் வேதாந்தாசார்யர் எழுந்தருள் பெருமானுடன் புறப்பாடு-இராமாநுச நூற்றந்தாதி ஸேவை.

அநத்யயநத்தின்போது ஸேவாக்ரமம்

காலையில் : கால ஸந்தியில் உபதேசரத்னமாலை (முன்னடி-பின்னடி).-இரண்டு ஸங்கீதிகளிலும்.

சாயங்காலம் : உபதேசரத்னமாலை

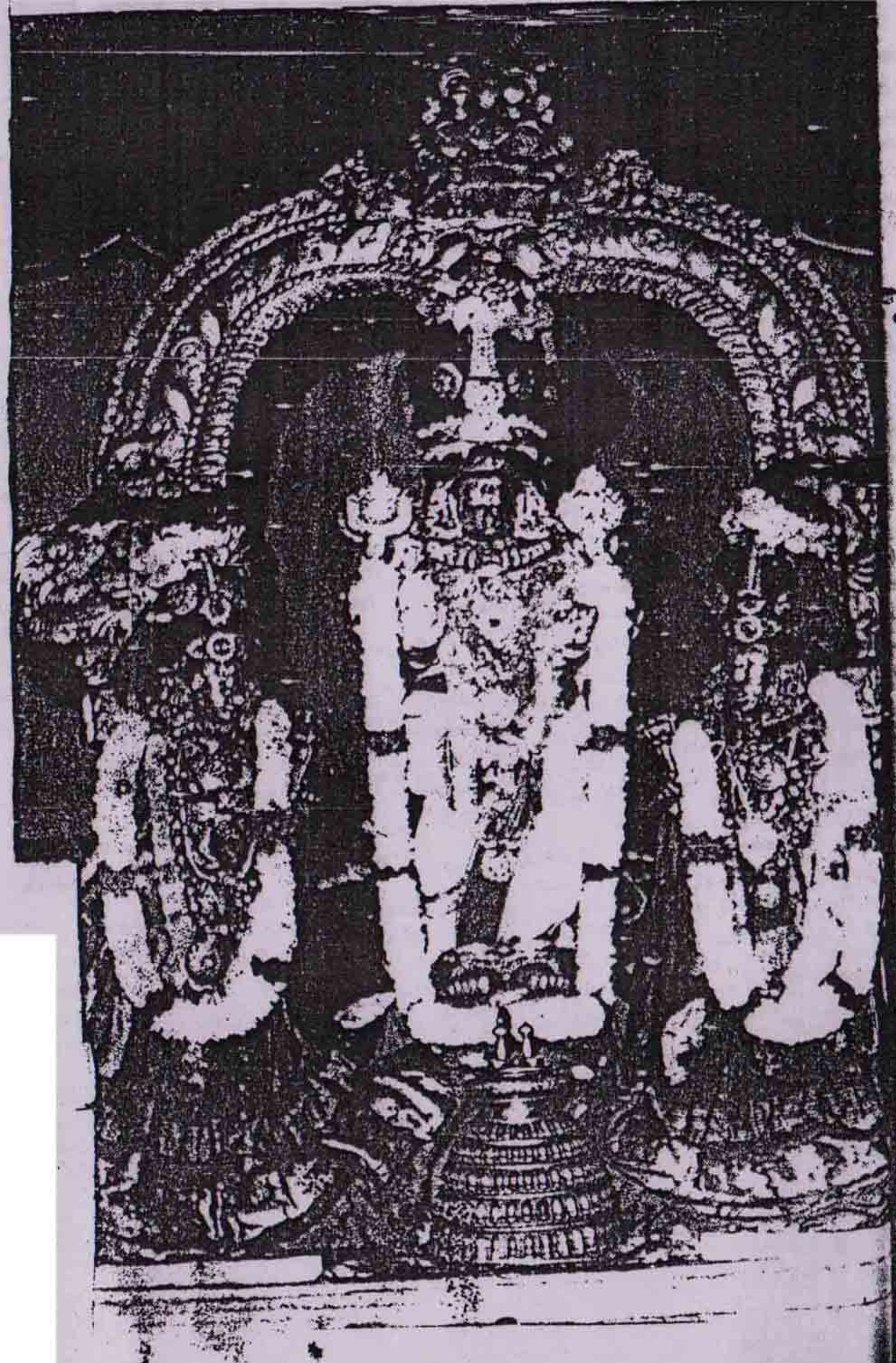
(4 பாதமும்), திருநக்ஷத்ரமாக இருந்தால், உபதேசரத்னமாலையும் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியும் (முன்னடி - பின்னடி), நம்மாழ்வார், உடையவர், மணவாள மாமுனிகள் தீவர்களது திருநக்ஷத்ரத்தில் இவை 4 பாதமும் ஸேவை.

குறிப்பு :

உத்திரம், ஹஸ்தம் இவை சில வருஷங்கள் ஒரே நாளில் வரும். அந்த நாளில் வேதவல்லித் தாயாருக்குத்தான் புறப்பாடு; காரணம் : வேதவல்லித் தாயாரின் ப்ராதான்யம்.

வேள்ளிக்கிழமையோடு ரோஹணி, ஸ்வாதி, ஹஸ்தம், திருவோணம், புனர்வஸு கூடினால், தாயாருக்குப் புறப்பாடில்லை; அந்த அந்த எம்பெருமானுக்கே புறப்பாடு.

வேள்ளிக்கிழமையுள் ரேவதி வந்தால், மந்நாதனுக்கு மாடவிதிப் புறப்பாடு, பின்பு தாயாருடன் சேர்ந்து உள்ளே புறப்பாடு; விதியில் ஸேவை; திருவந்தாதி, உள்ளே: சிறிய திருமடல்.

அதேபோல் மற்றவர்களுக்கும். (ஆனால் நமக்குத் தெரிந்தவரை, அத்யாபக பிரதிநிதிக்கு அவ்வயமில்லாத கோஷ்டியே கிடையாது). தீர்த்த கோஷ்டிகளில் முதன்மை 1 முதல் 5 வரை ஸ்தலத்தார் களுக்கே. அதில் ஜீயர் எம்பெருமானார் ஸ்தானம். பட்டர் எம்பெருமானாரின் பிரதம சிஷ்ய ஸ்தானியரான கூரத்தாழ்வானின் ஸ்தானம். அண்ணங்காரும் ரங்காசாரும் (வாதூல தேசிகர்) எம்பெருமானாரின் இரண்டாவது சிஷ்ய ஸ்தானியரான முதலியாண்டான் ஸ்தானம். ஆழ்வானும் ஆண்டானும் எம்பெருமானாருக்கு இரு கரையர் என்பது நம்பூர்வாசார்யர்களின் நிர்வாகம். ஆதலால் ஜீயர் மத்தியிலும், பட்டர் ஜீயருக்கு வலது பக்கத்திலும், அண்ணன் அல்லது ரங்காசார் ஜீயருக்கு இடது பக்கத்திலுமாக இருப்பார்கள் கோஷ்டிகளில். ஆக வரிசைதேவமாகிய பட்டர், ஜீயர், வாதூல தேசிகர் தும் மூவருக்கும் பரிவட்டம், மாலை, சாற்றுப்படி, வேளையம் பிரசாதம், இவைகள் ஏகாலத்தில் மூன்று ஸ்தானிகர்களால் வீரோபாசிக்கப்படும். ஸ்ரீசடாரி சாதிப்பது மட்டும் ஜீயர், பட்டர், வாதூல தேசிகர் என்ற கிரமத்தில். அதேபோல் தீர்த்தகோஷ்டி முடிந்ததும், மண்டப சேவை என்பது ஒன்று உண்டு. அதில் ஜீயர், பட்டர்,

வாதூல தேசிகர் என்ற கிரமத்தில்தான் நடைபெறும். இவர்கள் எல்லோருக்கும் சாற்றுப்படியோ வேளையமோ (அடைக்காய்), பிரசாதமோ விரியோகிப்பது ஒரு வட்டிலில். இது அசாத்யமாயிருக்கும் போது ஒரு கையில் வட்டிலிருக்கவேண்டும். மேற்படி மூவர்கள் கோஷ்டியில் உட்கார்ந்திருக்கையில் வஸ்திர ஆஸனம் பழக்கத்திலுள்ளது.

இப்படிக்கான ஏற்பாடுகள் எப்போது யாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதற்கு ஆதாரம் கிடையாது. கோயிலொழுகு என்னும் கோசத்தைப் பார்த்தால் பற்பல காலங்களில் மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளதென விளங்கும்.

மேற்படி ஸ்தலத்தார்களில் 2, 3, 5, 7 இவர்களுக்கு மட்டும் இக்கோயில் அறங்காலப் பதவி நாலு வருஷத்துக்கு ஒரு முறையுண்டு. அதிலும் 2-வது இனத்தில் தற்போதுள்ள மூன்று குடும்பத்தாரில், ஒரே ஒரு குடும்பத்துக்கு மட்டுமே அறங்காலப் பதவியுண்டு.

பட்டர், ஜீயர், வாதூலதேசிகர் என்ற வரிசையில், ஜீயருக்குத் தீர்த்தம் சாதிப்பது அர்ச்சகரே. மற்ற இருவருக்கும் சாதிப்பது 2 ஸ்தானிகர்கள்.

—0—

திருவரங்கம்

V. திருமலை ஐயங்கார்-கார்யதர்சி-ஸ்ரீரங்கம் வேதபாராயண ஸம்ரச்ஷண ஸபா

எம்பெருமானார் தரிசனமென்றே இதற்கு நம்பெருமாள் பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார்—அம்புவியோர் இந்தத் தரிசனத்தை எம்பெருமானார் வளர்த்த அந்தச் செயலறிகைக்கா.

ஆழ்வார் அருளிச்செயலில் ஈடுபட்டிருக்கும் எம்பெருமானார் தர்சனஸ்தர்களான அகில பாகவதோத்தமர்களுக்கும் கோயில் நம்பெருமாள் (ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீரங்க நாதஸ்வாமி வகையாறு) தேவஸ்தானம் ஏகதேச மிராஸ் அத்யாபக வேத பாராயண கோஷ்டி கைங்கர்யத்தை நம் முன்னோர்கள் நடத்திவந்தபடியே துப்பொழுதும் நடந்து வருகிற க்ரமம் (அனுஷ்டானம்) விண்ணொட்டிக்கப்படுகிறது.

திருவரங்கம் மலரடிக்காளுற்றவராகிய அன்பர்களுக்கு ஓர் அரிய பெரிய விருந்தாகும் இந்தக் கோயில் அத்யாபக கோஷ்டியின் அருளிச்செயல் சேவாகாலம்.

இப்பரதகண்டத்தில் ஆஸேது ஹிமாசலமுள்ள திவ்ய தேசங்களில் திசை விளக்காய் நிற்கும் திருவரங்கம் திருப்பதியானது ஏழ்பாருமய்ய ஆழ்வார்கள் பதின்மர்களாலும் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பெற்று உத்ஸவாதிகளில் ஸம்ஸ்கந்த திராவிடாகம எரித்த வைதிக லௌகிக கிரியா கலாபங்களையுடையதென்பதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

இது நாளதுவரையில் தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ப்ரகாரமே நடந்துவருகிற இதன் பெருமையை யாவருமறிந்துள்.

“அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்று கொலோ” என்றும், “அணியரங்கன் திருமுற்றத்து அடியார் தங்கள்

துன்பமிகு பெருங்குழுவகண்டு பாணமிவைத்து உடனேயென்றுகொலோ இருக்கும் நாளே” என்றும், “பூதம் பேய்கோதை குலமுனிவன் கூறிய நூலோதி விதிவாய்யெனவரும் திரளை வாழ்த்து வார்த்தம் மலரடி யென்சென்னிக்கு மலர்ந்த பூவே” என்றும் பெரியோர்களால் ஆசைப்பட்டுக் கொண்டாடும்படியான பெருமையையுடைய இந்த அத்யாபக கோஷ்டிக்கு ஆழ்வார் என்று திருநாமம்.

மேற்படி கோஷ்டியிலுள்ள ஸ்வாமிகள் எல்லோரும் (1) பிள்ளைலோகாசாரியார் திருவிதி, (2) கிழக்கு மாடத்திருவிதி, (3) தெற்கு மாடத்திருவிதி, (4) மேற்கு மாடத் திருவிதி, (5) வடக்கு மாடத் திருவிதி, (6) உள்கிழக்கு மாடத் திருவிதி என்கிற ஆறு திருவிதிக் கிரமத்தில் சேர்ந்திருப்பார்கள்.

இவர்களில் நாலாயிர அத்யாபகர்கள், மூவாயிர அத்யாபகர்கள், இரண்டாயிர அத்யாபகர்கள், ஓர் ஆயிர அத்யாபகர்கள், கோயில் திருவாய்மொழி அத்யாபகர்கள் என்பதாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பார்கள். மேற்படி ஆறு விதிக்கும் நாலாயிர அத்யாபக ஸ்வாமிகளில் ஒவ்வொருவர் தலைவராக விருப்பார். மேற்படி ஆறு தலைவர்களில் வயது க்ரமம், சாத் துக் க்ரமம், பரம்பரை க்ரமம், கோஷ்டி சமய சம்ப்ரதாயங்களையெல்லாம் தெரிந்த மூன்றுபேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்

களுள் ஒருவர் சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர், மற்ற இருவர் பக்கத்து சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். இந்த மூன்று பேர்களையும் எல்லா அத்யாபகர்களும் ஆமோதித்து அதைத் தேவஸ்தானத்திற்குத் தெரியப்படுத்தி தேவஸ்தானத்தார் அங்கோரமும் பெறப்படும். அப்படி தேவஸ்தான அங்கோரம்பெற்ற சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோஷ்டத் தலைவராகவுமிருப்பார்.

மேற்படி கோஷ்டியிலுள்ள ஸ்வாமிகள் எல்லோருக்கும் பொதுவான பிரதிநிதியான சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பெரிய சந்நிதி முதலாக எல்லாச் சந்நிதிகளிலும், மண்டபங்களிலும், தீர்த்தம், ஸ்ரீசடாரி, அருளப்பாடு, அரிவாணம், பாவாடை முதலான யாவகைப் ப்ரஸாத விரியோகங்களையும் ஆழ்வார் ஸ்தானம் ஸ்தம்பங்களில் இருந்துகொண்டு மேற்படி மரியாதைகளை அடைந்துவருகிறது ஸப்ரதாயம். சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் இல்லாத சமயங்களில் பக்கத்து சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அந்த மரியாதையைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார். அப்படி அவரும் இல்லாத சமயங்களில் அத்யாபக கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்களில் வயது க்ரமத்தை அனுசரித்து ஒரு அத்யாபகர் சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குப் பதிலாக அந்த மரியாதையைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார். சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸ்தானத்தில் யாருமில்லாமல் கோஷ்டி எதுவும் நடைபெறுது. இன்றும் அப்படியே நடந்து வருகிறது.

இந்த ஆழ்வார் என்கிற அத்யாபக கோஷ்டியில் சேர்ந்து உஜ்ஜிவிக்க ஆசையுடைய தென்னாசார்ய சம்ப்ரதாய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோஷ்டத் தலைவர்களிடம் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டால் கோஷ்டத் தலைவர்கள் அப்போதைய கோஷ்டி நிலைமையை அனுசரித்தும், அபிப்பிராயப்படுகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவரின் தன்மையை அனுசரித்தும், மற்றும் கோஷ்டியின் நலனை அனு

சரித்தும் முடிவுசெய்து தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பார்கள். அதன் பிறகு அதுமாதிரி கோஷ்டியில் சேருவதற்கு அபிப்பிராயப்படுகிற எல்லா ஸ்வாமிகளையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரே சமயத்தில் கோஷ்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். அப்படிச் சேர்த்துக் கொண்ட பிறகு மேற்படி ஸ்வாமிகளும் கோஷ்டி வரம்பை மீறாமலும், பழக்க வழக்கத்தை அனுசரித்தும், தலைவர்கள் அபிப்பிராயத்தை அனுசரித்தும் நடந்து வரவேணும். முதல் முதலாக, கோயில் திருவாய்மொழி அத்யாபகம் சாத்தப்படும். அதற்குக் கட்டக்காணிக்கையாக ரூ.16-37 வாங்கப்படும். கோயில் திருவாய்மொழி அத்யாபகத்துக்குப் பரிசைக் கிடையாது. கோயில் திருவாய்மொழி அத்யாபகத் திலிருந்து திருவாய்மொழி ஆயிரம், முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி, இயற்பா இப்படி ஒவ்வொரு ஆயிரத்துக்கும் சேர விரும்பும் ஸ்வாமிகளிடமிருந்து மேலே கண்ட வரம்புக்கு உட்பட்டு பரிசைச் செய்து அதற்குண்டான கட்டக் காணிக்கையைப் பெற்றுக்கொண்டு கோஷ்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். ஒரே சமயத்திலும் நாலாயிரமும் பரிசைக் கொடுத்து அறகுண்டான கட்டக் காணிக்கையையும் செலுத்தினால் மேலே கண்ட வரம்புக்கு உட்பட்டுக் கோஷ்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். எந்த ஸ்வாமியையும் கோஷ்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளுவதென்பது அப்போதைய கோஷ்டியின் நிலைமை, கோஷ்டியில் சேருவதற்கு அபிப்பிராயப்படும் ஸ்வாமியின் தன்மை, மற்றும் கோஷ்டியின் நலன், பழக்கவழக்கங்கள் முதலியவைகளை அனுசரித்து முன்னோர்கள் நடந்துகொண்டுவந்தபடியே சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

கோஷ்டி சம்பந்தமாய் தலைவர் சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவரும், பக்கத்து சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், மற்றும் நாலாயிர

அத்யாபகர்களும் பழக்க வழக்கத்தை அனுசரித்துச் செய்யும் சட்டதிட்டங்களுக்கு மற்றைய அத்யாபகர்கள் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டும். இப்படியே ப்ராசினமாக நடந்து வருகிறது. புதிதாக ஆயிரம் முதலாக நாலாயிரம்வரை சாத்தும் அத்யாபகர்கள் முன் பெரியவர்கள் சேவித்து வந்த சேவாகால சாயையை அனுசரித்து நீட்டுதல், குறுக்குதல், இரட்டித்தல், நிறுத்தல், தொடக்கம், சாற்று முறை முதலிய எல்லா க்ரமங்களையும் நன்றாகப் பார்த்தும், கேட்டும், சேவித்தும் வரவேண்டியது. தாமத எதையும் புதிதாக ஆரம்பிக்கக்கூடாது.

பெருமாள் சந்நிதி பகல் பத்து, இராப்பத்து உத்ஸவத்தில் அரையர் சேவை முடிந்து வாழி மங்களம் முடிந்தவுடன் மண்டபத்திற்குப்போய் எல்லா அத்யாபக ஸ்வாமிகளும் சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் தலைமையில் ஸ்ரீசடகோபம், தீர்த்தம் மரியாதை பெற்றுக்கொள்ளுவது வழக்கம். இன்றும் அப்படியே நடந்து வருகிறது.

தாயார் சந்நிதி பகல், இராப்பத்து உத்ஸவத்தில் அரையருக்கு அருளப்பாடு ஆனவுடன் சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் "சாதித்தருள" என்று சொன்னவுடன் எல்லா அத்யாபக ஸ்வாமிகளும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தொடங்கித் தனியன் களைச் சேவப்பதும் பிறகு பாசரங்கள் சேவை முடிந்தவுடன் கோஷ்டி ஸ்வாமிகள் உத்தரசார்தி தொடங்கி "மணவாள மாமுனியே இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்" என்று சாற்றுமுறை முடிந்தவுடன் சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் தொடங்கி எல்லா அத்யாபகர்களும் ஸ்ரீசடகோபம் தீர்த்தம் மரியாதை பெற்றுக்கொள்ளும் வழக்கம் இன்றும் நடந்து வருகிறது.

தை, மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி இந்த உத்ஸவங்களில் முதல் திருநாள் தொடங்கி ஆறாந்திருநாள் வரையில் திருவித்யில் இரண்டு வேளைகளிலும்

அந்தாதி சேவிக்கிறதும், ஏழாந்திருநாள் திருச்சந்தவிருத்தம் சேவிக்கிறதும், எட்டாந் திருநாள் காலையில் திருமொழி தொடங்கிக் காலையில் இயல் சாற்றில்நின்ற திருமொழியைவிட்டுச் சாயங்காலம் அடுத்த திருமொழிதொடங்கிச் சேவிக்கிறதும், மூன்றாந் திருத்தேருக்கு எழுந்தருளும்போது திருமடல் சேவிக்கிறதும், திருத்தேர்தட்டுக்கருகில் மண்டபத்தில் சாற்றுமுறையில் ஸ்ரீசடகோபம் மரியாதை பெற்றுக்கொள்ளுவதும், உடனேயே திருமொழி தொடங்கித் திருத்தேர்த் திருவித்யில் எழுந்தருளும்போது சேவித்துக்கொண்டுவந்து, நிலை சேர்ந்தவுடன் தேரடியில் திருமொழி சாற்றுமுறையானவுடன் திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் தொடங்கியவுடன் ஸ்தானீகாள் சாதுப்படி தீர்த்தம் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு வந்து சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் தொடங்கி எட்டா அத்யாபகர்களுக்கு சாத்துப்படி, தீர்த்தம் மரியாதை நடைபெறுகிறது வழக்கமாகவிருந்து வருகிறது. திருத்தேரிலிருந்து உள்ளே எழுந்தருளும்போது, திருநெடுந்தாண்டகம் சேவித்துச் சாற்றுமுறை செய்து சடாமரியாதை பெற்றுக்கொள்ளுவது வழக்கமாயிருந்து வருகிறது. தெப்பம்பந்தக்காசு உத்ஸவத்தில் திருத்தேரடியில் நடப்பதுபோல மேற்படி மண்டபத்திற்குப் பக்கத்தில் மேற்படி மரியாதையைப் பெற்றுக்கொள்ளுவது வழக்கம். தெப்போத்ஸவம் எட்டா திருநாள் தெப்பத்துக்கு எழுந்தருளும்போது திருமடல் சேவிப்பது திரும்பி எழுந்தருளும்போது திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் சேவித்துச் சாற்றுமுறை செய்து ஸ்ரீசடாரி மரியாதை பெற்றுக்கொள்ளுவதும் வழக்கமாகவிருக்கிறது. சப்தாவரண உத்ஸவங்களிலும், பந்தக்காசு உத்ஸவத்திலும் வைகாசி வஸந்தம் ஒன்பதாம் உத்ஸவத்திலும் இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி திருவி

யில் சேவித்துச் சாற்றுமுறை செய்து ஸ்ரீசடாரி மரியாதை பெற்றுக்கொள்வது வழக்கம்.

பெருமாள் ஸப்தபிரகாரத்துக்கு வெளியில் எழுந்தருளும் உத்ஸவங்களில் கடைசி கோபுர வாசலுக்கு "உள்புரத் திலேயே இயல் சாற்றுமுறை ஸ்ரீசடகோபம் மரியாதை பெற்றுக்கொள்ளுகிறது", திருவிதிக்குள் எழுந்தருளும் உத்ஸவங்களில் கோயில் மண்டபங்களில் சாற்றுமுறை ஸ்ரீசடகோபம் மரியாதை பெற்றுக்கொள்ளுகிறது, ராத்திரி உள்ளே எழுந்தருளும்போது திருக்கார்த்திகை கோட்ட வாசலில் இயல் சாற்றுமுறையில் ஸ்ரீசடகோபம் மரியாதை பெற்றுக்கொள்ளுகிறது, ஆழ்வார் சந்நிதி இயல் சாற்றில் மதுரகவி மரியாதை பெற்றுக்கொள்ளுவதும், கோஷ்டியாருக்கு ஏகதேசபாத்தியமாகவிருந்து வருகிறது. பங்குனி உத்திரத்தில் சின்னப் பெருமாள் காஷேரில் ராத்திரி தீர்த்தம் சாதித்துவந்தவுடன் நம்பெருமாள், ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் சேர்த்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது திரை வாங்கியவுடன் சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் "சாதித்தருள" என்று சொன்னவுடன் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தொடங்கி கதயத்ரயம் அத்யாபக கோஷ்டியாரால் சேவிக்கிறது, முடிந்தவுடன் தளிகை அழுது செய்த பிறகு பெருமாள், தாயார் சேர்த்திக்குப் பக்கத்தில் போய் பெரிய பெருமாள், பெரிய பிராட்டியார் வாழித் திருசமத்துடன் சாற்றுமுறை செய்வதும் பிறகு தீர்த்தம், ஸ்ரீசடகோபம் மரியாதை பெற்றுக்கொள்ளுவதும் கோஷ்டியாருக்கு ஏற்பட்ட ஏகதேச மரியாதையாக விருந்து வருகிறது.

நம்பெருமாள் பகல், திராப்பத்து, ஸம்வத்ஸராதி, திபாவளி, சங்கராந்தி, கனு ஆகிய உத்ஸவங்களில் ஆழ்வார், ஆசார்யர்களுக்கு மரியாதை நடந்து,

திரும்பி அவரவர்கள் சந்நிதிக்கு எழுந்தருளும்போது ஸ்தோத்ரபாட கோஷ்டிகளுட மண்டபத்தில் ஆரம்பித்துப் பராகுச பஞ்சலிம்சதி, நக்ஷத்ர மாலிகா, ஸ்தோத்ர ரத்னம், யதிராஜலிம்சதி முதலிய ஸ்தோத்ரங்கள் சேவிப்பதும், நம்மாழ்வார் சந்நிதியில் ஆழ்வார் ஆசார்யர்களுக்கு மரியாதை ஆனவுடன் கோஷ்டியார் மதுரகவி பெற்றுக்கொள்ளுவதும், எம்பெருமானார் சந்நிதியில் ஸ்தோத்ரபாட சாற்று முறையை முடித்துத் தீர்த்தம், முதலியாண்டான்பெற்றுக்கொள்ளுவதும் வழக்கமாகவிருந்து வருகிறது. திராப்பத்து உத்ஸவத்தில் மணல் வெளியில் நம்மாழ்வார், திருமங்கை மன்னர், எம்பெருமானார் எழுந்தருளியவுடன் ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவ கோஷ்டியை ஆரம்பித்து, பெருமாள் ஆழ்வாருக்குப் பக்கத்தில் எழுந்தருளியவுடன் சாற்றுமுறை செய்வதும் வழக்கமாகவிருந்தது.

பெரிய கோயில், மற்றும் எல்லாச் சந்நிதிகளிலும் நடக்கும் எல்லாச் சம்பிரதானக் காலங்களிலும், அத்யாபகர்கள் யாகசாலையில் அருளிச்செயல் கோஷ்டி தொடங்கிச் சேவகாலம் செய்து சம்பிரதான முடிந்தவுடன் பெரிய பெருமாள் மற்றும், அந்தந்தக் கோயில் கர்ப்பகிரஹங்களுக்கு முன்பாக வாழி திருநாமத்துடன் சாற்றுமுறை செய்வதும், அதற்குண்டான மரியாதை வருமானங்களைப் பெற்றுவருவதும் வழக்கமாகவிருந்தது.

பெரிய கோயிலில் நடக்கும் தை, மாசி, பங்குனி, சித்திரை ஆகிய உத்ஸவங்களிலும், தாயார் சந்நிதி பகல், திராப்பத்து உத்ஸவங்களிலும், திருத்தேர் உத்ஸவங்களிலும் தேவஸ்தானத்தாரால் கொடுக்கும் தோசை, பிரஸாதம் ரொக்கம் வகையாகக் கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வாங்கி அத்யாபகர்களுக்கு உழக்கம்போல் பிரித்துக் கொடுப்பதும் வழக்கமாகவிருந்தது.

இதேபோல் ஆழ்வார், ஆசார்யாள் சந்நிதிகளிலும், ஸ்தலத்தார் திருமாளிகைகளிலும், மடம் முதலான இடங்களிலும் பெரிய சந்நிதியிலிருந்து போகும் அலங்காரம் மரியாதை கோஷ்டிகளிலும், மற்றும் மாதாந்தரத் திருநக்ஷத்திரம், வருஷத் திருநக்ஷத்திர உத்ஸவங்களிலும் நடக்கும் அருளிச்செயல் கோஷ்டியில் சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் "சாதித்தருள" என்று சொன்னவுடன் கோஷ்டியார் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தொடங்கிப் பாசுரங்களைச் சேவித்து உத்தரசாந்தியுடன் "மணவாள மாமுனிபே இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்" என்று சாற்றுமுறை செய்வதும் தீர்த்தம் ஸ்ரீசடகோபம் பிரஸாதம், மரியாதை பெற்றுக்கொள்ளுவதும் வழக்கமாகவிருந்தது.

மேலும் மேற்படி ஆழ்வார், ஆசார்யாள் சந்நிதிகள், ஸ்தலத்தார் திருமாளிகைகள், மடம் முதலான எல்லா இடங்களிலும் தீர்த்தம், சடாரி, பிரஸாத விரியாகங்கள் செய்வதும் அத்யாபகர்களுடைய பிராஸ பாத்யமாகவிருந்து வருகிறது.

உடையூர் கமலவல்லித் தாயார் சந்நிதியிலும் மற்றும் அங்குள்ள ஆழ்வார், ஆசார்யாள் சந்நிதிகளிலும், ஸ்ரீரங்கம் கோயில் அத்யாபக கோஷ்டியார்களே போய் பகல், திராப்பத்து உத்ஸவங்களில் அரையருக்கு அருளிப்பாடு ஆனவுடன் சாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் "சாதித்தருள" என்று சொன்னவுடன் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தொடங்கிப் பாசுரங்களைச் சேவித்து உத்தரசாந்தியுடன் சாற்றுமுறை வழக்கம்போல் செய்வதும், தீர்த்தம், ஸ்ரீசடகோபம், பிரஸாதம், தோசை வகையாக மரியாதைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுவதும் அத்யாபகர்களுடைய பாத்யமாகவிருந்து வருகிறது. இயற்பா மட்டும் அத்யாபக கோஷ்டியார் ஏகதேச

மாக சேவிக்கிற பாத்யமும் இருந்து வருகிறது.

திருப்பாணாவார் வருஷத் திருநக்ஷத்திர உத்ஸவத்திலும் அத்யாபக கோஷ்டியார் போய்ப் பத்துநாள் உத்ஸவம் சேவகாலம் செய்து மரியாதைப் ப்ரஸாதங்கள் பெற்றுக்கொள்ளுவர்.

இன்னும் பெருமாள் சந்நிதியிலும் மற்றும் இதர சந்நிதிகளிலும், ஆழ்வார் ஆசார்யாள் சந்நிதிகளிலும் அத்யாபக கோஷ்டியாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கைங்கர்யங்களும், மரியாதைகளும் பல இருந்தபோதிலும் விரிவுக்கஞ்சி முக்யமானவைகளை மட்டும் தெரிவிக்கலாயிற்று.

ஏற்கனவே பெரியோர்களால் சாவதாரி இவ் ஆவணி மீ 23உக்கு 1828 இல் செப்டம்பர் 5உ எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கும் அத்யாபக கோஷ்டி சட்டதிட்ட விதிகள் அடங்கிய புத்தசத்திலிருந்தும் (மேற்படி புத்தகம் கோர்ட்டுகளில் தாக்கலாகி வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கிறது) தற்காலம் அனுஷ்டானத்தில் இருந்து வருவதையும் அனுசரித்து விண்ணப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதபாராயண கோஷ்டி கைங்கர்ய விபரம் நித்தியப்படி பெரிய பெருமாள் திருவாராதனம், மற்றும் திருப்பவித்ரேத் ஸவ திருவாராதனம், நம்பெருமாள் புட்ப்பாடு, எல்லாவித ஸம்பிரதானங்கள் முதலிய எல்லாச் சமயங்களிலும் தென்னு சாரிய சம்பிரதாய ஸ்ரீவைஷ்ணவ வேத பாராயண கோஷ்டியாரைத்தவிர வேறு யாருக்கும் வேத பாராயணம் செய்ய பாத்தியம் கிடையாது. இந்தக் கோஷ்டியார்தாம் இந்தத் தேவஸ்தானத்தின் ஏகதேச வேத பாராயண கோஷ்டி பிராச தாரராகக் கைங்கர்யம் செய்து வருகிறார்கள்.

திருமலையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பந்தாய நெறியும்

(தி. அ. க்ருஷ்ணதாஸன், திருப்பதி).

மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ் வார்களின் அருளிச்செயல்களை அலப்பய லாபமாகப் பெற்ற நூற்றெட்டுத் திருப் பதிகளில் சிறந்தவையென்று சொல்லப் படுகின்ற கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் என்னும் மூன்றினுள்ளே நடு நாயகமாக விளங்குவது திருவேங்கட மலையாகும். இத் தலத்தை விஷ்ணு சேஷத்திரமென்றும், இதன்கண் திகழும் திருவேங்கடமுடையானைத் திருமாலென் றும் வேதம் இதிறாஸம் புராணம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீவைகாநஸாகமங்கள் ஆழ்வார்கள் அருளிய திவ்யப்ரபந்தங்கள் முதலிய ப்ரமாண க்ரந்தங்கள் சிறப்பித் துக் கூறுகின்றன என்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். இத் திருப்பதியில் எம் பெருமானுக்கு ஸ்ரீவைகாநஸாகம முறைப் படி நித்ய திருவாராதன மஹோத்ஸவாதி களெல்லாம் தொன்றுதொட்டு நடை பெற்று வருகின்றன. திருவேங்கடமுடை யானைப் பற்றி இதிறாஸபுராணங்களி லுள்ள ஏறக்குறையப் பன்னிராயிரம் ச்லோகங்களடங்கிய ஸ்ரீவேங்கடாசல மாஹாத்மயப் பகுதியும் நான்கு வேதங் கள்போலே பண்டிதர்களால் இக்கோவி லில் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்யப் பட்டு வருகின்றது. இவையனைத்தும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பந்தாய நெறிமுறை களையாயினும் ஆழ்வார்களின் திவ்ய ப்ரபந்தாநுஸந்தானமும் எம்பெருமானார் முதலான பூர்வாசார்யர்களின் ஸம்பந்த மும் இல்லையாகில், திருமலையில் நடை பெறும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பந்தாய நெறி

முறைக்குப் பூர்த்தியில்லையாகையால், அருளிச்செயல்களின் அநுஸந்தானத் தைப் பற்றியும் பூர்வாசார்யர்களின் ஸம் பந்தத்தைப்பற்றியும் சிறிது விண்ணப்பிக் கப்படுகிறது. ஆறாயிரப்படி குருபரம்பரா ப்ரபாவம் ஸ்ரீவேங்கடாசலேதிறாஸமாலை திருமலையொழுகு முதலிய நூல்களிலுள்ள விஷயங்களையன்றி வேறு விஷயங்கள் இதில் இடம்பெறவில்லை. ப்ராமாணிகர் கள் குற்றம் நீக்கிக் குணமுண்டேல் கொள்ளவேண்டுகிறேன்.

எம்பெருமானார் முதன்முதலாகத் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது திருமலை யடிவாரத்தில் கோவில்கொண்டெழுந் தருளியிருக்கும் ஆழ்வார்களைத் திருவடி தொழுதாரென்று ஆறாயிரப்படி குருபரம் பரா ப்ரபாவத்தில் காண்கிறபடியாலும், திருமலைக்கெழுந்தருளின ஆழ் வார் திருவரங்கப் பெருமானாரையரைத் திருமலைநம்பியும், அனந்தாழ்வானும், 'நானைமுதல் இங்கு நடைபெறும் அத்ய யனோத்ஸவத்தில் தேவரீர் நாலாயிரத்தை யும் தேவகானத்திலேறிட்டு அநுஸந்திக்க வேணும்' என்று ப்ரார்த்தித்ததாகத் திருமலையொழுகில் உள்ளதனாலும், திரு மலையில் எம்பெருமானார் காலத்துக்கு முன்பே அருளிச்செயலின் அநுஸந்தான மும் ஆழ்வார்களின் கோயில்களும் உண் டென்பது அறியக்கிடக்கின்றது. அருளிச் செயல் அநுஸந்திக்கும் முறையில் சில திருத்தங்கள் எம்பெருமானாரால் ஏற்படுத்தப் பட்டன என்பது பின்னர் விண்ணப் பிக்கப்படும்.

திருவேங்கடமுடையான் அருளிச்செயல் கேட்டருளும் ப்ரகாரம்

தினந்தோறும் கால மாலைகளில் நடக் கும் தோமால ஸேவைகளில் (திருவாரா தன காலங்களில்) திருவேங்கடமுடை யான் அருளிச்செயல் கேட்டருளுகிறார். காலத்தோமால ஸேவையில் திருப்பள்ளி யெழுச்சியும் திருப்பாவையும் எழுத் தெழுத்தாக எண்ணி ஸேவித்து, அமுது செய்தவுடன் திருப்பாவை சாத்துமுறை செய்யப்படுகிறது. மாலைத் தோமால ஸேவையில்-திருப்பல்லாண்டு, பூச்குடல், காப்பிடல், சென்னியோங்கு, விண்ணீல மேலாப்பு, ஊனேறுசெல்வத்து, தாயே சீதை, வாடமருதிடை, ஏழையேதலன், ஒழிவுகாலம், உலகமுண்ட, கங்குலும் பகலும், ஆழியெழ, அமலனாதிபிரான், கண்ணி நுண் சிறுந்தாம்பு என்கிற பதினைந்து பதிகங்கள் ஸேவித்து உடனே சாத்துமுறையாகும். இத்திருவா தன காலங்களில் பெரிய ஜீயர் அல்லது சிறிய ஜீயர் அல்லது ஏகாங்கி ஸ்ரீவைஷ்ண வர் திருத்துழாயை அர்ச்சகரிடத்தில் கொடுத்து, 'ஸாதித்தருள ஸ்ரீசைலேசதயா பாத்ர'மென்று தொடங்கிவிட்டு அருளிச் செயல் ஸேவித்துக்கொண்டே பெருமா னுக்குத் திருவாலவட்டம் ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டிருப்பர். சாத்துமுறையாகும் போது அர்ச்சகர் ஜீயர் ஸ்வாமி கொடுத்த திருத்துழாயைப் பெருமாள் திருவடிகளில் சேர்த்துக்கொண்டிருப்பர். இப்படி மூல வர் உத்ஸவர்களிடம் நடக்கும் எல்லாச் சாத்துமுறைக் காலங்களிலும் அந்தந்த மூர்த்திகளின் திருவடிகளில் திருத் துழாயை ஸமர்ப்பிக்கும் முறை நடந்து வருகிறது. சாத்துமுறையில் கடைசியில் பல்லாண்டு - ஸர்வதேச தசாகாலேஷு... மணவாளமாமுனியே இன்னுமொரு நூற் றுண்டிருக்கும். ஸேவித்து முடிந்தவுடன் கோஷ்டிக்குத் தீர்த்தம் ஸ்ரீசடகோபன் ப்ரஸாதங்கள் யதோசிதம் வினியோகிக் கப்படும்.

தோட - மால (தோட்டமாலை) அ லது தோள்மாலை என்பது தோமா ளன்றாயிற்றென்பர். திருமலைக்குப் புஷ் மண்டபமென்று ப்ரஸித்தியுள்ளதனாலு ம்திருவாராதனத்தின் கடைசியில் புஷ் மாலை ஸமர்ப்பிப்பதனாலும் திருவாராத னமயத்தைத் தோமால ஸேவை என்ற மூன்றோர் குறித்திருக்கலாம்.

வியாழக்கிழமைகள்தோறும் நடக்கும் பூலங்கித் தோமால ஸேவையில் வாட மருதிடைபோகிக்கு முன்பாக ஊன்வாட வுண்ணுதென்னும் திருமொழியநுஸத் தானமுழுண்டு. வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் மூலவருக்குத் திருமஞ்சனகாலத் தில் வெண்ணெய்கைந்த, பின்னைமணுளனை என்ற இரண்டு பதிகங்களும் திருமஞ்சன மானவுடன் நாச்சியார் திருமொழியும், பிறகு நடக்கும் தோமால ஸேவையில் சிறிய திருமடலும் ஸேவித்து, அமுது செய்தவுடன் நாச்சியார்திருமொழி சாத்து முறை செய்யப்படும். வெள்ளிக்கிழமை களில் மூன்று தோமால ஸேவைகள் நடைபெறும்.

ஒவ்வொருநாளும் உத்ஸவருக்கு நடக் கும் திருக்கல்யாணோத்ஸவத்தில் தேங்கா யுருட்டும்போது வாரணமாயிரம் அநுஸந் திக்கப்படும்.

ஆண்டு முழுதும் காலையில் திருக் காப்பு நீக்கும்போது திருப்பள்ளியெழுச் சியே அநுஸந்திக்கப்பட்டுவந்ததென்றும், மணவாளமாமுனிகள் திருமலைக்கு எழுந் தருளியபோது தம்முடனிருந்த ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாவுக்கு நியமிக்க, அண்ணா ஸுப்ரபாதம் ஸ்தோத்ரம் ப்ர பத்தி மங்களமென்னும் நான்கு துதிகளை விண்ணப்பிக்க, அதற்கு மனமகிழ்ந்த மாமுனிகள் - மார்கழி மாதத்தில் மட்டும் திருப்பள்ளியெழுச்சியையும், மற்ற மாதங் களில் இந்நான்கு துதி நூல்களையும்

திருக்காப்பு நீக்கும்போது அதுஸந்திக்கு மாறு நியமித்தாரென்றும் பெரியோர் பணிப்பர்.

திருக்கார்த்திகைத் தீபாராதனத்தின் போது திருவேங்கடமுடையான் மூலவ ிடத்தில் வையந்தகனியா, அன்பே தகனியா, திருக்கண்டேன் என்ற மூன்று பாகரங்களை ஜீயர் ஸ்வாமி முதலியோர் அதுஸந்திக்கையில் மூன்று ஹாரத்திகள் கடைபெறும். திருமலைத் திருவிளக்கேற் றிக்கண்ட முதலாழ்வார்கள் பாகரங் களை, 'செந்தமிழ்பாடுவார் (=முதலாழ் வார்கள்) தாம் வணங்கும் தேவர்' என்று கவியனால் சிறப்பிக்கப்பட்ட திருவேங்கட முடையானுக்கு நடக்கும் தீபாராதனத் தில் அதுஸந்திப்பது அத்யந்தம் உசித மன்றோ?

மார்கழி மாதத்தில் பின்மலை திருக் காப்பு நீக்கும்போது திருப்பள்ளியெழுச்சி, பின்பு தநுர்மாஸத் தோமால ஸேவையில் திருப்பாவை, காலத் தோமால ஸேவையில் உபதேசரத்தினமலை, மலைத் தோமால ஸேவையில் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி ஆகியவை ஸேவிக்கப்படும். வெள்ளிக்கிழமைகளில் திருமஞ்சனமான வுடன் நாச்சியார் திருமொழியும் தோமால ஸேவையில் சிறிய திருமடலும் அதுஸந் திப்பதில்லை. தோமால ஸேவையில் உப தேசரத்தினமலை ஸேவித்து அமுது செய்தவுடன் சாத்துமுறை செய்யப்படும். மார்கழி மாதத்தில் அனத்யயனம் நீங்கி விட்டாலும் பின்மலை திருப்பாவை ஸேவித்துவிட்டபடியால் காலத் தோமால ஸேவையில் உபதேசரத்தினமலையே ஸேவிக்கப்படும். மலைத் தோமால ஸேவையில் மந்திரமாதங்கனிற் போலவே நித்யாநுஸந்தானமே ஸேவிக்கப்படும்.

கார்த்திகை மாதத்தில் திருக்கார்த்திகைப் பண்டிகைக்குப் பிறகு காலத்

மலைத் தோமால ஸேவையில் முற்கூறிய படி உபதேசரத்தினமலையும் திருவாய் மொழி நூற்றந்தாதியும் முறையே ஸேவிக்கப்படும்.

ஒவ்வொரு திருவோணத்தின்போதும் மலையில் திருமலையப்பன் புறப்பாட்டில் முதல் திருவந்தாதி ஸேவித்து வந்து, பெருமாள் கோபுரவாசலுக்குள் எழுந் தருளும்போது சாத்துமுறை, பல்லாண் டும் வாழித்திருநாமமுழுண்டு, ரோஹிணி யில் கண்ணன் புறப்பாட்டில் பெரியாழ் வார் திருமொழியும், புனர்வஸுவில் சக்ர வர்த்தித் திருமகன் புறப்பாட்டில் பெரு மாள் திருமொழியும் ஸேவித்து முன்பு போலவே கோபுரவாசலுக்குள் சாத்து முறை செய்யப்படும். திருவாதிசைர தோடும் எம்பெருமானார் திருமலையப்ப னுடன் புறப்பட்டுத் திருவிதியெழுந்தரு ளும்போது இராமாநுச நூற்றந்தாதியை அதுஸந்தித்துக் கோபுரவாசலுக்குள் சாத்துமுறை செய்யப்படும். அனத்யயன காலத்தில் இவ்வெல்லாப் புறப்பாடுகளி லும் உபதேசரத்தினமலை ஸேவிக்கப் படும்.

அழகியசிங்கர் மேயன்வேங்கடம் வராகப் பெருமாள் சேனைமுதலியார் ஆசுவர்களின் வருஷத் திருநகைத்திரத் தின்போது திருப்பல்லாண்டு, கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு, கோயில்திருவாய் மொழி, இராமாநுச நூற்றந்தாதி, உபதேச ரத்தினமலை ஆகியவை ஸேவித்துச் சாத்துமுறை செய்யப்படும். ஸ்ரீஜயந்தி யன்று இரவில் உக்ர ஸ்ரீவிவாஸமூர்த்திக்கு நடக்கும் த்வாதசாராதனத்திலும், திருமலையப்பனுடைய வஸந்தோத்ஸவத் தின் மூன்றாம்நாளிலும், வராகப்பெரு மானுடைய அத்யயனோத்ஸவத்திலும், திருமலையெம்பெருமானார் ஸந்திதியில் நடைபெறும் மணவாளமாமுனிகள் சாத்துமுறையிலும் முன்புபோலவே ஸேவை சாத்துமுறைகள் நடக்கும்.

ஸ்ரீஜயந்தியன்று இரவில் கண்ணனுக் குத் திருமஞ்சனமானவுடன் பெரியாழ் வார் திருமொழிஸேவை சாத்துமுறைகள் நடைபெறும்.

மூன்று நாட்கள் நடக்கும் திருப்பவித் தோத்ஸவத்தின்போது திருமலையப்ப னுடைய மலைப்புறப்பாட்டில் முறையே முதல் மூன்று திருவந்தாதிகள் ஸேவித் துச் சாத்துமுறை செய்யப்படும். ஹோமம் நடக்கும்போது திருவாய்மொழி ஸேவை உண்டு.

ப்ரஹ்மோத்ஸவம்

புரட்டாசி மாதத்தில் நடைபெறுகிற திருவேங்கடமுடையானுடைய ப்ரஹ் மோத்ஸவத்தின் முதல்நாள் காலத் தவஜா ரோஹணத்திற்காக நடக்கும் தோளுக் கினியான் புறப்பாட்டில் இயல்கோஷ்டி யில்லை. இரவு சேஷவாகனத்திலும் முதல் திருவந்தாதி, இரண்டாம்நாள் கால சிறிய சேஷவாகனத்திலும் இரவு ஹம்ஸ வாகனத்திலும் இரண்டாம் திருவந்தாதி, மூன்றாம்நாள் கால எம்மவாகனத்திலும் இரவு முத்துப்பந்தலிலும் (சப்பரம்) மூன்றாந்திருவந்தாதி, நான்காம்நாள் கால கற்பகவிருஷத்திலும் இரவு ஸர்வ பூபாலத்திலும் (விமானம்) நான்முகன் திருவந்தாதி, ஐந்தாம்நாள் கால பல்லக் கில் நாச்சியா திருக்கோலத்திலும் இரவு பெரிய திருவடி வாகனத்திலும் திருவிருத் தம், ஆறாம்நாள் கால சிறிய

இரவு யானை வாகன தாதி, மலையில் நட வத்தில் இயல் இல்கை லும் இயற்பாவிற்குப் வார் திருமொழியை ஸேவித்து முடிப்பா கால குர்ப்பரபையிலு ப்ரபையிலும் எட்டாம் தேரிலும் பெரிய திருமெ

திருத்தேர் நிலைசேர்ந்தவுடன் பெரியாழ் வார் திருமொழியும் பெரிய திருமொழியும் சாத்துமுறை செய்யப்படுகிறது. திருவா சிர்பம் திருவெழுசூற்றிருக்கை சிறிய திருமடல் பெரிய திருமடல் ஆகியவற்றை யும் திருத்தேர்ப் புறப்பாட்டிலேயே ஸேவித்து முடிப்பார்கள். எட்டாம்நாள் இரவு குதிரை வாகனத்தில் நாச்சியார் திருமொழி, ஒன்பதாம்நாள் காலையில் பல்லக்குப்புறப்பாட்டில் பெருமாள் திருமொழியும் உள்ளேயெழுந்தருளிய வுடன் குர்ணபிஷேகத்தில் திருச்சந்த விருத்தம் முதலாகக் கண்ணிநுண்சிறுத் தாம்பு ஈறுகவுள்ள ப்ரபந்தங்களும் திருக் குறந்தாண்டகமும் ஸேவித்து, தீர்த்த வாரிக்காக ஸ்வாமி புஷ்கரிணிக்கெழுந் தருளும்போது திருநெடுந்தாண்டகம் சேவித்து நிறுத்தப்படும். ஸ்வாமி புஷ் கரிணிக்கரையில் ஸ்ரீவராகப்பெருமாள் ஸந்திதி வாசலில் உபயநாச்சியாருடன் திருமலையப்பனுக்கும் சக்ரத்தாழ்வாருக் கும் அலங்காரத் திருமஞ்சனமாகிச் சக்ரத் தாழ்வார் தீர்த்தம் ஸாதித்தவுடன் திருவாராதனத்தில் திருப்பள்ளியெழுச்சி திருப்பாவை திருப்பல்லாண்டு கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு கோயில்திருவாய் மொழி இராமாநுச நூற்றந்தாதி உப தேசரத்தினமலை ஸேவித்து சாத்துமுறை செய்யப்படும்.

குளிய மேலும்

திருமார்பில் அகலகில்லென்றி ள் எழுந்தருளியிருக்கச் சிறிய திவ்யைச்வரயம்

யொழுகில் காணப்படுகின்றது. ஆனால் அது அன்று நடவாடல் அடுத்த வருஷம் ஸ்ரீஜயந்தியன்று உத்ரமூர்த்திக்கு நடக்கின்றது. கோயில் திருவாய்மொழிதான் ஸேவிக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. எட்டு ஒன்பதாம் நாட்களில் காலைவேளைகள் நீங்கலாக மற்ற நாட்களில் எல்லாம், வாகனத்திலிருந்து படிக்கின்றது கோயிலுக்கெழுந்தருளும் போது கோபுரவாசலுக்குள் சாத்து முறையும், எம்பெருமானார் ஸந்நிதியில் இயற்சாத்துவாழிகளும் ஸேவிக்கப்படும். கோவில் வாசலில் நடக்கும் திருவந்திக் காப்பின்போது திருமலையப்பன் அமுது செய்யும் இயற்படியென்றே வழங்கப்படுகிற தோசைப்படி எம்பெருமானார்க்கு அமுதுசெய்விக்கப்பட்டு இயற்சாத்தின் போது விரியோகிக்கப்படும். திருப்பவித்ரோத்ஸவத்தில் மூன்று நாட்களிலும் எம்பெருமானார் திருநீன்பாக இயற்சாத்தும் இயற்படி விசியோகமும் நடக்கும். இரண்டு மூன்று வருடங்கட்கு ஒருமுறை தனிவாக நடக்கும் நவராத்திரிப் ப்ரஹ்மோத்ஸவத்திலும் முற்கூறியபடியே ஸேவை சாத்துமுறைகளும் இயற்படியும் இயற்சாத்தும் நடைபெறும்.

ப்ரஹ்மோத்ஸவங்களில் திருவேங்கட முடையான் திருநகரத்திரமாய்த் தீர்த்தவாரி நாளான ச்ரவணத்தினன்று இரவுப் புறப்பாட்டில் இராமாநுசநூற்றந்தாதிச் சாத்துமுறையானவுடன் பெருமாள் கருட மண்டபத்தில் த்வாரபாலகரின் ஸமீபத்தில் வடக்குமுகமாக எம்பெருமானாரைக் கடாஷித்துக்கொண்டே எழுந்தருளியிருந்து அமுதுசெய்து ஆஸ்தானம் கண்டருளுவர். ஒவ்வொருமாதத் திருநகரத்ரமான திருவோணத்தில் கிழக்குமுகமாகக் கருடனைக் கடாஷித்துக்கொண்டு ஆஸ்தானம் கண்டருளும் திருமலையப்பன் ப்ரஹ்மோத்ஸவத் திருவோணத்தில் மட்டும் வடக்குமுகமாக எழுந்தருளி எம்பெருமா

னாருக்கு ஸேவை ஸாதிப்பதை, ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தை நன்றாக நடத்திவைத்த தற்காகத் திருமலையப்பன் எப்பெருமானார்க்கு உபயநாச்சியார்களுடன் தன்னை முற்றாட்டாக அனுபவிப்பிக்கும் ஸர்வஸ்வதானமென்று பெரியோர் அருளிச் செய்வர்.

திருவத்யயனோத்ஸவம்

திருமலையில் திருவத்யயனோத்ஸவம் இருபத்து மூன்றுநாட்கள் நடைபெறுகிறது. வைகுண்டகாதசிக்கு முன்பு வரும் அமாவாசையன்றிரவு தோமால ஸேவையாகி அமுதுசெய்தவுடன் திருமலையப்பன் உபயநாச்சியார்களுடன் புறப்பட்டுத் திருமாமணி மண்டபம் சேர்ந்து கிழக்கு முகமாக திவ்யவீம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருப்பர். நம்மாழ்வார் திருமேனி திருமலையில் இவ்வாத குறை ஒருவாறு தீர அவருக்கு ஆசார்யரான ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் வீம்ஹாஸனத்தின்கீழே பக்கத்தில் தெற்குமுகமாக வீற்றிருப்பர். மண்டபத்தின் கீழே எம்பெருமானாரும் தெற்கு முகமாகவே எழுந்தருளியிருப்பர். தனிகை கண்டருளியவுடன் ஜீயர் ஸ்வாமிகளும் அத்யாபகர்களும் இயற்பாவில் முதல் திருவந்தாதி முதலாகத் திருவிருத்தமீராக உள்ள ப்ரபந்தங்களில் முதற்பாட்டும் சாத்துப்பாட்டுகளும் ஸேவித்துத் தொடங்குவார்கள். மறுநாள், அதாவது பகற்பத்தில் முதல்நாள் காலை இயற்பா முழுதும் ஸேவிப்பார்கள். அன்றிரவு திருப்பல்லாண்டும் வண்ணமாடங்கள் பதிகமும் தொடங்குவார்கள். இரண்டாம்நாள் காலை பெரியாழ்வார்திருமொழியில் முதலிரண்டு பத்துக்கள். இரவு சென்னியோங்குத் தொடக்கம். மூன்றாம்நாள் காலை பெரியாழ்வார் திருமொழி முடிவுபெறும், இரவு விண்ணிலமேலாப்புத் தொடக்கம். நான்காம்நாள் காலை திருப்பாவையும் நாச்சியார் திருமொழியும். இரவு ஊனேறு

செல்வத்தொடக்கம். ஐந்தாம்நாள் காலை பெருமாள் திருமொழி முதல் கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு முடிய ஸேவை. இரவு பெரிய திருமொழியில் வாடினேன்வாடி, தாயேதந்தை தொடக்கம். ஆறாம்நாள் காலை திருமொழியில் முதலிரண்டு பத்துக்கள். இரவு வாடமருதிடை தொடக்கம். ஏழாம்நாள் காலை மூன்று நான்கு பத்துக்கள். இரவு பண்டைநான்மறையும் தொடக்கம். எட்டாம்நாள் காலை ஐந்து ஆறு ஏழு பத்துக்கள். இரவு தெள்ளியிர் தொடக்கம். ஒன்பதாம்நாள் காலை எட்டு ஒன்பது பத்துக்கள். இரவு காதிற்கடிப்பு தொடக்கம். பத்தாம்நாள் காலை பத்து பதினென்று பத்துக்கள். இரவு திருக்குறுந்தாண்டகமும் திருநெடுந்தாண்டகமும் ஸேவித்து, பெரியாழ்வார் திருமொழி பெரிய திருமொழி திருநெடுந்தாண்டகம் இவற்றைச் சாத்துவார்கள். அதன் மறுநாள் அதாவது இராப்பத்து முதல்நாள் தொடங்கி இரவில் திருப்பல்லாண்டு ஆரம்பித்துத் திருவாய்மொழியில் முறையே ஒவ்வொருபத்தாக ஸேவித்துப் பத்தாம்நாளிரவு திருவாய்மொழி சாத்து முறைசெய்யப்படும். அதன்மறுநாளிரவு கண்ணினுண்சிறுத்தாம்பு தனியாக ஸேவிக்கப்படும். அதற்கு மறுநாளிரவு இராமாநுசநூற்றந்தாதி உபதேசரத்தின மாலை ஸேவையாகிச் சாத்துமுறையில் இயற்சாத்து வாழித்திருநாமம் ஸேவிக்க அத்யயனோத்ஸவம் முடிவுபெறும். ஆகத் திருமலையப்பனுக்குத் திருவத்யயனோத்ஸவம் இருபத்து மூன்று நாட்கள். அதன் மறுநாள் வராகப்பெருமானாருக்குக் கோயில் திருவாய்மொழியுடன் அத்யயனோத்ஸவம் நடைபெறும்.

இராப்பத்து சாத்துமுறையன்றும் இராமாநுச நூற்றந்தாதி சாத்துமுறையன்றும் சாத்துமுறை முடிவுபெற்றவுடன் எம்பெருமானார் புறப்பட்டு ப்ரதக்ஷிணமாக மூலவர்ஸந்நிதிக்கெழுந்தருளிக் கடரு

மண்டபத்தில்த்வாரபாலகர்களிடம்எழுதருளியிருப்பர். அர்ச்சகர்மூலவரிடமிருந் பரிவட்டம் மாலை சேஷவஸ்தரம் இவற்றைக் கொணர்ந்து எம்பெருமானாருக்கு அணிவித்து ஸ்ரீசடகோபன் ஸாதிப்பிறகு ஜீயர்ஸ்வாமி முதலியோர் உடைவர் அனுஸந்திப்பதாக, குன்றமேந்தி அகலகில்லேன் ஒழிவில்காலம் பல்லாண்டு அடியோமோடும் என்ற பாட்டுக்களையும் கத்யத்தில் ஓம் பகவந்நாராயண என்ற தொடங்கும் முதல்குர்ணையையும் ஸேவிப்பார்கள். முன்னும் பின்னும் தனியனு வாழியும் முறையே உண்டு. கோஷ்டிகும் ஸ்ரீசடகோபன் ஸாதிப்பதுண்டு.

குன்றமேந்தி முதலிய பாசுரங்களின் ஸ்தானத்தில் தாயே தந்தையென்று என்ற பாசுரமொன்றே ஸேவிக்கப்படும் மற்றவை முன்புபோலவே நடக்கும் இப்படி எம்பெருமானார் மங்களாசாஸனம் செய்தருளுவதனால்தான் திருமலையில் மூலபேரத்திற்கு ப்ராதான்யம் வந்ததென்று திருமலையொழுகு தெரிவிக்கிறது இவ்விதமாக இம்மூன்று நாட்களிலும் மங்களாசாஸனம் முடிந்த பின்பு எம்பெருமானார் மறுபடியும் விமான ப்ரதக்ஷிணமாகப் புறப்பட்டு தாடிபஞ்சகம் ய ராஜவீம்சதி கோஷ்டியுடன் தம்ஸந்நிதி சேர்ந்து தீர்த்தம் அனந்தாழ்வார் (பாதுகை) ப்ரஸாதம் இவற்றை கோஷ்டியாருக்கு ப்ரஸாதிப்பர்.

தெலுங்கு வருஷப்பிறப்பாகிய பூதிப் பண்டிகை தொடங்கி நாற்பது நாட்கள் திருமலையப்பனுக்கு நித்யோத்ஸவ மாலைவேளையில் நடைபெறும். திருமடல் வீதியில் அனுஸந்திப்பார்கள். வீதிப்புறப்பாடு முடிந்தவுடன் எம்பெருமானார் ஸந்நிதிவாசலில் பெருமாள் தருளியவுடன் சுக்குவெல்லம் கடற்பருப்புச்சுண்டல் பகாளாபாத் அசெய்து கோஷ்டி விரியோகமாகும்.

எம்பெருமானுக்குத் திருமலையில் நடைபெறுகிற பத்துநாளுத்ஸவத்தில் நாலாயிரஸேவை நடைபெறும். மாலைப் புறப்பாட்டுக்களில் பத்துநாட்களிலும் திருமலையப்பனுடனும் காலைப்புறப்பாட்டுக்களில் அப்பனுடைய ஸ்ரீசடகோபனுடனும் எம்பெருமானார் திருவிதி எழுந்தருள்வர். காலையில் திருவிதியிலும் பகலில் ஆஸ்தானத்திலும் இயற்பா முதலிய மூலாயிரஸேவையும் இரவு ஆஸ்தானத்தில் திருவாய்மொழிஸேவையும் நடக்கும். காலைப்புறப்பாடாடிக் கோபுரவாசலுக்குள் இயல் முடித்தவுடன் உள்ளே எழுந்தருளும்போது விமானப்ரதக்ஷணத்தில் பத்துநாளிலும் தாடபஞ்சக யதிராஜ விம்சதி அனுஸந்தானமும், ஸந்தி சேர்ந்ததும் இயற்சாத்தும் இயற்படி விரியோகமும் நடைபெறும். மாலைத் திருவிதியில் சிறிய திருமடல். சாத்துமுறையன்று உடையவர் ஸந்திவாசலில் பெருமாள் எழுந்தருளித் திருவாய்மொழி சாத்துமுறை நடைபெறும்.

இயல் கோஷ்டியுடன் நடக்கும் திருமலைப் புறப்பாட்டுகளெல்லாவற்றிலும் கோபுரவாசலுக்குள் இயல் முடிக்கும் போது கோஷ்டிக்கு ஸ்ரீசடகோபன் ஸாதிப்பதுண்டு.

கீழ்த்திருப்பதியில் கோவிந்தராஜனுக்குக் காலைத் தோமாவ ஸேவையில் திருப்பன்னியெழுச்சியும் திருப்பாவையும், மாலைத் தோமாவ ஸேவையில் கீத்யாநுஸந்தானமும், அனத்யயன காலங்களில் உபதேசரத்தினமாலாதிகளும் உண்டு. கோவிந்தராஜன் சக்ரவர்த்தி திருமகன் திருச்சானூர்த் தாயார் இவர்களின் ப்ரஹ்மோத்ஸவங்களில் இயல் ஸேவிக்கும் க்ரமம் உடையவர் ஸந்திதில் இயற்சாத்து இயற்படிவிரியோகம் இவை எல்லாம் திருமலைப்போல் நடைபெறும். திருச்சானூர்த் தாயாருத்ஸவம் அனத்யயனத்தில் வந்தால் உபதேசரத்தினமலை

திருவாய்மொழி நூற்றந்தா திசுளே ஸேவிகப்படும்.

கோவிந்தராஜன் மாதத்திரு நக்ஷத்ரம் உத்தரத்தில் திருவந்தாதிகளே வரிசையாக ஸேவிக்கப்படும். ஒவ்வொரு மாதப் பெளர்ணமியிலும் இரவு பூலங்கியில் பெருமாள் திருமொழி. வருஷத் திரு நக்ஷத்திரம் பங்குனி யுத்தரத்தில் காலையில் எண்ணெய்க்காப்பில் நாச்சியார் திருமொழியும் இரவு பூலங்கியில் பெருமாள் திருமொழியும் ஸேவிக்கப்படும்.

திருமலையில் அத்யயனோத்ஸவம் தொடங்கும் அமாவாசைக்கு அடுத்த அமாவாசையில் தொடங்கும் ஸ்ரீகோவிந்தராஜனுடைய அத்யயனோத்ஸவம் திருமலையிற்போலவே நடைபெறும். ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களில் எம்பெருமானாரோடு கூரத்தாழ்வானும் எழுந்தருளி நடைபெறுவது விசேஷம். பகற்பத்து சாத்துமுறை இராப்பத்து சாத்துமுறை கண்ணி நுண் சிறுத்தரம்பு இராமாநுசநூற்றந்தாதி நாட்களில் முறையே கலியன் நம்மாழ்வார் மதுரகவிகள் இராமாநுசன் ஆகியோர்க்குக் கோவிந்தராஜன் மூலவரிடம் மங்களாசாஸனமும் தாடபஞ்சக, பராங்குசாஷ்டக, யதிராஜ விம்சதி ஸ்தோத்ராநுஸந்தானமும் திருமலையிற்போலவே நடைபெறும். இராப்பத்து சாத்துமுறையன்று மாலை நம்மாழ்வார் கோவிந்தராஜனுடன் திருவிதியெழுந்தருளும்போது, ஆழ்வார்மட்டும் பெருமானைப் பிரிந்து சிறிதுதூரம் வடக்கே சென்று திருமலையைப் பார்த்தெழுந்தருளியிருந்து குன்றமேந்தி முதலிய பாசுரங்களை ஸேவிக்க மங்களாசாஸனம் செய்தருளித் திரும்பிக் கோவிந்தராஜனுடன் சேர்ந்து ஸந்திதிக்கெழுந்தருள்வர். திருமலை மங்களாசாஸனம் முடிந்து கோவிந்தனுடன் சேரும்வரையில் ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ராநுஸந்தானம். இரவு

திருமாமணி மண்டபத்தில் ஆழ்வார் திருவடி தொழுகிறார்.

கீழ்த்திருப்பதியில் உள்நம்மாழ்வார் வெளிநம்மாழ்வாரென்று நம்மாழ்வார் இருவர் ஸேவை ஸாதிக்கின்றனர். வெளி நம்மாழ்வார் அத்யயனோத்ஸவத்தில் கோவிந்தராஜனைத் திருவடி தொழுகிறார். பத்துநாளுத்ஸவம் ஸ்வப்ரபந்த ஸேவையுடன் கண்டருளுகிறார். உள்நம்மாழ்வார் கோவிந்தராஜனுடன் (சாத்துமுறையன்று) திருமஞ்சனமும் கோயில் திருவாய்மொழி சாத்துமுறையும் கண்டருளுகிறார். பெரியாழ்வாரும் இருவர் உளர். அவர்களில் வெளிப்பெரியாழ்வார் கோவிந்தராஜனுடன் (சாத்துமுறையன்று) திருப்பாவை திருவாய்மொழி சாத்துமுறை கண்டருளுகிறார்.

ஸேனைமுதலியார் பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் திருமழிசைப்பிரான் குலசேகரர் உட்பெரியாழ்வார் தொண்டரடிப்பொடிகள் திருப்பாணாழ்வார் முதலியாண்டான் பட்டர் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அன்ன இவர்களுக்குப் பத்துநாளுத்ஸவமில்லை. ஒருநாள் மட்டும் (சாத்துமுறை மட்டும்) மாதத்திருநக்ஷத்திரம் போல் நடக்கிறது. சேனை முதலியார் மூலவர் பக்கத்தில் இருக்கிறபடியால் அவர்க்குப் பெருமானிடமிருந்து பரிவட்டம் மாலை ஸ்ரீசடகோபன் எல்லாம் உண்டு. மற்றவர்க்கு இல்லை.

ஸுதர்சனாழ்வான் சாத்துமுறையன்று கோவிந்தன் திருவிதி எழுந்தருளித் திரும்பியவுடன் கோயில் திருவாய்மொழி சாத்துமுறை நடக்கிறது. கூரத்தாழ்வான் சாத்துமுறைக்குக் கோவிந்தராஜன் எழுந்தருளுகிறார். திருவிதிப் புறப்பாடு இல்லை. கோயில் திருவாய்மொழிதான். இவ்விருவர்க்கும் ஒரே ஒருநாள்தான் உத்ஸவம்.

புண்டரீகவல்லித் தாயாருக்குப் பங்குனியுத்தரம் முடிய ஏழுநாளுத்ஸவம்.

ஆண்டாள் வெளிப்பெரியாழ்வார் கலியன் அனந்தாழ்வானுடன்கூடிய மதுரகவிகள் திருமலையம்பி வேதாந்தாசாரியர் இவர்களுக்குப் பத்துநாளுத்ஸவம். சாத்துமுறை நாட்களில் காலையிலேயே இவர்கள் ஸந்திதிக்குக் கோவிந்தராஜன் எழுந்தருளித் திருமஞ்சனம் திருப்பாவை சாத்துமுறை மாலைப் புறப்பாடு இரவில் திருவாய்மொழி சாத்துமுறை எல்லாம் நடைபெறுகிறது. இவர்களுள்ளோர்க்கும் திருவாய்மொழியும் யதோசிதம் ஸ்வப்ரபந்தமும் ஸேவிக்கப்படும். வேதாந்ததேசிகருக்கு நாலாயிர ஸேவை நடக்கிறது. புண்டரீகவல்லித் தாயார் ஆண்டாள் தவிர்த்த மற்றவர்க்குக் கோவிந்தராஜன் மூலவரிடம், திருவாய்மொழி சாத்துமுறையான பிறகு மங்களாசாஸனம் நடைபெறுகிறது. வேதாந்ததேசிகருக்கு மங்களாசாஸனம் இப்போது நடப்பதில்லை.

எம்பெருமானுக்கும் மணவாள மாமுனிகளுக்கும் பத்துநாளுத்ஸவம். சாத்துமுறையன்று இவர்கள் ஸந்திதிக்குக் கோவிந்தராஜன் மாலைப் புறப்பாடு, இவர்களுடன் தினசர்யை எதிராஜவிம்சதி ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ர கோஷ்டியுடன் திருவிதி எழுந்தருளி இவர்கள் ஸந்திதி சேர்ந்தவுடன் அமுதுசெய்து திருவாய்மொழி சாத்துமுறை கண்டருளுகிறார். எம்பெருமானுருத்ஸவத்தில் எம்பெருமானார்க்குப் பத்துநாளும் இரண்டு வேளையும் புறப்பாடும் நாலாயிரமும், ஸந்திதி சேர்ந்தவுடன் இயற்சாத்தும் இயற்படியும் உண்டு. மணவாளமாமுனிகளுக்கு நாலாயிர ஸேவையும், சாத்துமுறையன்று இரவுமட்டும் கோவிந்தராஜனோடு புறப்பாடும் நடைபெறுகிறது. எம்பெருமானுக்குச் சாத்துமுறையன்று காலையிலும் மாலை யிலும் கோவிந்தராஜனுடைய விமானப்ரதக்ஷணத்தில் தாடபஞ்சக யதிராஜவிம்சதி கோஷ்டி நடைபெறுகிறது. மணவாளமாமுனிகளுக்குச்

பெரியாழ்வார் காமப்படுகின்றது. அவை
அன்று நடவாமல் அடு முடிந்த
பந்தியன்று உக்ரமூர்த் திருசர்யை
நடக்
கோயில் திருவா
இருச் சாத்து
எட்டு (வோணம்) வட
எல்லாம் உன்னேயும்

தயாபாத்ரத்திற்குப் பதிலாக ராமாநு
ஜதயாபாத்ரத்தை வடகலை யேகாங்கி
தொடங்குவார்.

இப்பெரிய ஜீயர்ஸ்வாமிக்கு அத்யாபகத் தலைமைச் செல்வத்தோடு, தர்மகர்த்ருத்வம் சுமந்து மாமலர்நீர்சுடர் தூபங்கொண்டு செய்யும் அத்தாணிச்சேவகம் என்ற வேறிரண்டு செல்வங்களுமுண்டு. இவற்றுக்கெல்லாம் சம்மானமாக வேங்கடக்கோன்தானுமிழும் பொன்வட்டிலிலிருந்து கோஷ்டியியில் முதல் தீர்த்தமரியாதையும் மற்றபகுமானங்களும் ப்ரஸாத பணியாரப்பங்கும் பெற்று அனுபவித்து வருகிறார் இவர். இவையனைத்தும் எம்பெருமானார்க்கு இருந்தபடியினால் அவருடைய பரம்பரையில் வந்த இந்தப் பெரிய ஜீயர்ஸ்வாமிக்குப் பைத்ருகதனம் போல் அனுபவத்திலிருந்து வருகிறது. இத்தகைய மூன்று பெருமைகளும் பெற்ற ஜீயர்ஸ்வாமி இவரொருவரே. வேறெங்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இனித் தீர்த்தக்ரமம்

1. பெரிய ஜீயர்ஸ்வாமி
2. சிறிய ஜீயர்ஸ்வாமி
3. தோழப்பாசாரியர்
4. அனந்தாண்பிள்ளையார்
5. கந்தாடையார்
6. ப்ரதிவாதிபயங்கரத்தார்
7. வீரவல்லியார்
8. தர்மபுரியார்
9. பரவஸ்துபட்டர்பிரான் ஜீயரைச்
சேர்ந்தவர்கள்.

திருமலை திருப்பதி திருச்சாஸ்திரங்களில்
இதுவே தீர்த்தக்ரமம்.

இதுவரையில் திருமலை திருப்பதி
திருச்சாணார்க்கோயில்களில் நடைபெறும்

திருநாஸ்கள் திவ்யப்ரபந்தா நுஸந்தானம்
முதலிய விண்ணப்பிக்கப்பெற்றன. இனி
அவற்றை நிறம்பெறுவிக்கும் பூர்வாசார்
யர்களின் ஸம்பந்தம் விண்ணப்பிக்கப்
பெறும்.

திருவேங்கடமுடையானுக்கு
ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் தவிர
மற்ற எல்லா ஆழ்வார்களுடைய மங்களா
சாஸனமும் உண்டென்பது ப்ரஸித்தம்.
அவர்களுக்குள் ப்ரதானரான நம்மாழ்
வார். த்வயமந்த்ரார்த்தமான உபாயவர
ணத்தையும் உபேயப்ரார்த்தனையும்
முறையே உலகமுண்டபெருவாயா ஒழி
வில் காலம் என்ற இரண்டு பதிகங்கள்
வாயிலாக இப்பெருமான் திறத்திலேயே
செய்திருக்கிறாரென்பதும் அனைவரும்
அறிந்ததேயாகும். இங்ஙனம் ஆழ்வார்
களில் முக்கியமானவரும் ப்ரபந்நஜந
கூடஸ்தருமான (=ப்ரபத்திநிஷ்டர்களான
ஆழ்வார்களுக்கு மூலபுருஷருமான) நம்
மாழ்வாருடைய ஸம்பந்தமே அவர் பரம்
பரையில் வந்த பூர்வாசார்யர்கள் இத்
தலத்தின்கண் மிக்க பற்றுடையவர்களாக
இருந்தமைக்குக் காரணமாகும்.

ஆனவந்தார்

திருமலையில் திருவேங்கடமுடையா
னுக்கு முன்பு இடது பக்கத்தில் ஆளவந்
தார் சிறு குடிலொன்றை அமைத்துக்
கொண்டு அதில் புஷ்பங்களை மாலையாகத்
தொடுத்துப் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பித்து
வந்தார் என்று ஸ்ரீவேங்கடாசலேதிஹாஸ
மாலை தெரிவிக்கின்றது.

திருமலைநம்பி

எம்பெருமானுக்கு மாதுலரான
பெரிய திருமலைம்பி ஸ்வாசார்யரான
ஆளவந்தார் ஸந்நிதியில் திருவாய்மொழி
கேட்கும்போது ஒழிவில் காலப்பதிகம்
வந்தவாறே 'சுமந்து மாமலர் நீர் சுடர்

தூபங்கொண்டு' என்ற பகுதியை விவரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஆளவந்தாருடைக்கட்டளையின்படி திருமலைக்கெழுந்தருளிப்பாபவிநாயகத்தீர்த்தத்திலிருந்து திருமஞ்ளங்கொண்டுவந்து தினந்தோறும் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருந்தார். இவரது கைக்காய்ச்ரத்தையை உலகோர் அறியும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி திருவேங்கடமுடையான் ஒருநாள் நடுவழியில் வேடனாய்த் தோன்றி, தாத்தா தாகய மிக்கிருக்கிறது, தீர்த்தம் தாருமென்று கேட்டான். அட வேடா, பெருமானாகாகத் தீர்த்தமெடுத்துச் செல்லுகிறேன். இது மனுஷ்யார்ஹமன்று என்று மறுத்துக் கூறிவிட்டுப் பெரியதிருமொழியநுஸ்தானத்தில் ஆழ்ந்து மகிழ்ச்சியோடு நம்பி தீர்த்தக்குடமெடுத்துச்செல்லாநிற்க அவரைப் பின் தொடர்ந்த வேடன் அவருக்குத் தெரியாதபடி மிகலாகவமாஸில்லில் அம்பு தொடுத்து எய்து குடத்தின் வயிற்றில் துளைத்து அதிலிருந்து மிகச்சிறிய தாரையாக வரும் நீரையெல்லாம் குடித்துக்கொண்டே செல்கிறான். பெரிய திருமொழியினால் பகவத்குணங்களை ஆழ்ந்து அநுபவிக்கும் நம்பி வேடன் செய்ததைச் சிறிதுமறியாதிருந்தவர் சிறிதுதூரம் சென்றபிறகு நீர்பெருகிப் போவதனால் மெல்ல மெல்ல இலேசாய் போன குடத்தைப் பார்த்து இது என்ன என்று திருமுகத்தைத் திருப்பி, நீர்தாரையைக் குடித்துக்கொண்டிருக்கும் வேடனைக் கண்டு, அடே வேடா அதிருஷ்டமற்றவனே, பெருமாள் தீர்த்தத்தினைத் துரோகம் செய்தாயே என்று அவனை நிந்தித்தார். தாத்தா கவலைப்படாதீர் ஸமீபத்தில் உமக்குத் தீர்த்தம் காட்டுகிறேன். அதிலிருந்து பெருமானுக்குத் தீர்த்தமெடுத்துச் செல்லுமென்று கூறி அவரையழைத்துச்சென்று ஆகாச கங்கை தீர்த்தத்தில் விட்டு, அங்கு நீர் தென்படாமையால் அம்பினால் ஒரு குண்டுக்கல்லை

துணைத்து அதிலிருந்து நீர்த்தாரையை உண்டாக்கி, தாதா இந்த ஆகாசங்கை பெருமானுக்கு மிகப் பிரியமானது, இன்று முதல் இதிலிருந்தே எனக்குத் தீர்த்தம் கொண்டுவாருமென்று கூறி, தானே திருவேங்கடமுடையானை என்பதைக் காட்டி மறைந்தான் அவ்வேடன். அவ் வியப்பைக் கண்ட திருமலைநம்பி ஆச்சரித ிடத்தில் வேங்கடவனின் விளையாட்டுச் சுவைதான் என்னே என்று நீனைத்து ஆச்சரியமடைந்தவராய் அக்குடத்தைச் சரிப்படுத்தித் தீர்த்தம் நீரப்பிவந்து பெரு மாள் திருமுன்பே வைத்தார். திருவேங் கடமுடையான் அர்ச்சகரை ஆவேசித்து, வாரீர் ஸ்ரீசைலபூர்ணாயரே, நீர் கொண்டு வந்த சுசியும் ருசியுமுள்ள தீர்த்தத்தாலே நடுவழியில் என் தாகம் தீர்ந்தது என்று கூறி அவரை மகிழ்வித்து, அவருடைய திருமஞ்சன கைங்கர்யம் தானுகந்ததென் பதை உலகிற்குக் காட்டியருளிான். இதைக் கண்ட நம்பி தம்மைப் பரமபாக்ய சாலியாக எண்ணி அதுமுதல் அக்கைங் கர்யத்தில் அளவற்ற ஆசையுடையவராய் ஆகாசங்கையிலிருந்தே தினந்தோறும் திருமஞ்சனம் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித் துப் பெருமானை மகிழ்வித்துக்கொண் டேழுத்தருளியிருந்தார். (தாதா என்று இவரைப் பெருமாள் அழைத்தபடியால் இவருடைய ஸந்ததியார் தாதாசார்ய வம் சத்தவர் எனப்பட்டார்கள்) இவ்வாசார் யர்பெருமானே தர்சனஸ்தாபகரான எம் பெருமானுக்குத் திருமலையிலிருந்து தினந்தோறும் இறங்கிவந்து அடிவாரத் தில் ஸ்ரீ ராமாயணரஹஸ்யார்த்தங்களை ஒருவருஷ காலம் உபதேசித்தவர்.

ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமானாரையர்

எம்பெருமானார்க்குத் திவ்யப்ரபந்தம் ஸ்தோத்ரம் பெரியோர்கள் அருளிச்செய்த நல்வார்த்தைகள் இவற்றை உபதேசித்த வராய் ஆளவந்தாருடைய சிஷ்யரான

ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமானாரையர் ஒருகால் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருக்கார்த்திகை மஹோத்ஸவத்தில் பெரிய பெருமானைத் திருவடிதொழுது எம்பெருமானுடைய அநுமதிபெற்றுத் திருவேங்கடமலைக்கு எழுந்தருளித் திருமலைநம்பி அனந்தாழ்வான் ஆகியவர்களால் எதிர்கொண் டழைக்கப்பெற்று அவர்கள் புருஷகார மாகச் சென்று திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடிதொழுதார். திருமலையப்பன் அவருக்குத் தீர்த்தப்ரஸாதாதி வரிசை களெல்லாம்ப்ரஸாதித்து 'வாரீர் அரை யரே, நீர் நம் உடையவருக்குத் திருவாய் மொழியாசார்யராகையாலே நமக்கு மிக வும் உகந்த விஷயமாயிருக்கிறீர், ஆகையால் செந்தமிழாலே முந்துற முன்னம் நம்மைக் கவிபாடுகையாலே நமக்கு இனிய விஷயமான முதலாழ்வார்கள் கலியிலே ஒரு பாட்டைப் பாடும்' என்றருளிச் செய்ய, அரையர் முதல் மூன்று திருவந் தாதிகளில் முதற்பாட்டு முடிவுப்பாட்டுக் களையும் மனத்துள்ளான் வேங்கடத்தான் நெறியார்குழற்கற்றை என்னும் இரண்டு பாட்டுக்களையும் தேவகானத்தில் பாடத் திருவேங்கடமுடையான் மிகவு முகந்து மறுபடியும் தீர்த்தம் ஸ்ரீசடகோபன் முத லான வரிசைகளையெல்லாம்ப்ரஸாதித் தான். இதைக் கண்டுகொண்டிருந்த நம்பியும் அனந்தாழ்வானும் அரையரைப் பார்த்து 'தேவரீர் நானைமுதலாக அத்யய னோத்ஸவத்தில் ஆழ்வார்களின் திவ்யப்ரபந்தங்களைத் திருவேங்கடமுடையான் திருச்செவிசாத்தியருளும்படி தேவகானத் தில் ஏறிட்டுப் பாடியருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, அரையர் இது திருவேங்கட முடையானுடைய நியமனமென்று மறுநாள் தொடங்கி எல்லாவற்றையும் பாடிப் பெருமானை உகப்பித்துத் திருநாள் முடிந்தவாறே பெருமாளிடமும் நம்பி அனந்தாழ்வான் அர்ச்சகர் முதலியோரிட

மும் அநுமதிபெற்று ஸ்ரீரங்கத்திற்கெழுந் தருளி, உடையவர் ஸத்தகரிக்க, அவரிடம் தேவரீருக்குத் திருவாய்மொழி ஒதுவித்தே னென்று அடியேனைத் திருவேங்கடமுடை யான் ஆதரித்த விஷயத்தை அடியேனால் சொல்லிவிட முடியாது என்று கூறி, திருமலைநம்பி அனந்தாழ்வான் நியமித்த தையும் அதைத் தாம் அநுசரித்ததையும் விவரமாக அருளிச்செய்தார். (திருமலையொழுது)

இன்னொரு சமயம் இந்த அரையர் திருமலைக்கு எழுந்தருளித் திருவேங்கட முடையானை மங்களாசாஸனம் செய் தருளும்போது பூர்வவாஸனையாலே கங்கு லும் பகலுமென்ற பத்துப்பாட்டையும் தேவகானத்திலேறிட்டுப் பாடாநிற்க, பெருமானாகந்து வாரீர் அரையரே, ஆழ்வார் நம்பக்கல் மோஹித்து நாயிகா தசையை அடைந்து நம்மையநுபவித்தப்ரகாரத்தை அநுசரித்துக் காட்டினீர், இது நமக்கு மிகவும் இனியதாயிருந்தது, கலியன் நாயிகாதசாபந்நராய் நம்மையநுபவித்த சொல்லிலே ஒன்றைச் சொல் லீர் என்ன, அரையர் கலியன் மடலூர்ந்து பகவதநுபவம் பண்ணின சிறிய திருமட லைப் பரவசராய் ஈடுபட்டருளிச் செய்யக் கேட்ட திருவேங்கடமுடையான் அரைய ருக்கு வரிசைகளெல்லாம்ப்ரஸாதித் தருளிான். (திருமலையொழுது)

எம்பெருமானார்

திருமலையிலும் திருப்பதியிலும் ஸ்ரீஸ்வாமி எம்பெருமானார் செய்தருளிய அமாநுஷக்ருத்யங்கள் கணக்கிலடங்கா, திருமலையொழுது இதிஹாஸமாலை முதலிய சரித்திர நூல்களில் அவற்றையெல்லாம் காண்க. முக்கியமென்று கருதிய சில சரித்திரங்கள் மட்டும் இங்கு விண்ணப் பிக்கப்படுகின்றன.

இக்கலியுகாதியில் திருவேங்கடமுடை

யான் தன் பரமபக்தனாகிய தொண்டை மான் சக்ரவர்த்திக்குச் சத்ருஸம்ஹா ரார்த்தமாகத் திருவாழி திருச்சங்குகளைத் தம் கொடுத்தருளிய பெருமையை உல கோர்க்கு அறிவித்தற்பொருட்டுத் திருக் கைகளில் திருவாழி திருச்சங்குகளில்லா மல் வேவை ஸாதிப்பதைக் கண்ட காள ஹஸ்திச்சைவர் சிலர், யாதவராஜன் திருமலையப்பனுக்குத் திருவாராதனம் செய்யும் ஸ்ரீவைகாநஸார்ச்சகர்களிடம் ஏதோ காரணமாகச் சிறிது கோபமுற் றிருந்த ஒரு சமயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, திருமலையப்பனைப்பற்றி இவன் கந்தனென்றும் சிவனென்றும் ஹரிஹர மூர்த்தியென்றும் தம் மனம்போனட்டி யெல்லாம் அரசனிடம் கூறி இத்திவ்ய தேசத்தை ஸ்வாதினப்படுத்திக்கொள்ள முயன்றபோது, திருமலையிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் அழைக்கப்பெற்ற எம்பெருமானார் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து எழுந் தருளி அரசனது சபையில் சைவாக்களு டன் வாதம்பரிந்து ச்ருதி ஸ்ம்ருதி இதி ஹாஸ புராண திவ்யப்ரபந்தாதி ப்ரமா ணங்களை உபந்யஸித்துத் திருவேங்கட முடையான் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவே என்று நிலைநாட்டியருளியதோடல்லாமல், இனி யாருக்கும் எவ்வித ஸந்தேகமும் உண்டா காதபடி ஸ்வர்ணத்தில் சங்குசக்கரங்களை நிருமாணம் செய்வித்துப் பெருமானது அநுமதிபெற்று அவற்றை அவர் திருக் கைகளில் சாத்தினார். இதனால் யாதவ ராஜன் மகிழ்ந்து எம்பெருமானார்க்குச் சிஷ்யனானான். சைவர்களை தேசப்ரஷ்டர் களாக்கினான். இது அவர் செய்தருளிய கார்யங்களில் சிகரமானதாகும். மேலும் கேண்மின்.

திருவேங்கடமுடையான் திருமார்பில் (சிலையருவத்திலேயே) அகலகில்லேனிற் படியே பிராட்டி எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே, ஸந்நிதியில் திவ்யைச்வர்யம்

உண்டாகும் படிக்கு ஸ்வர்ணத்தினால் தவி
புஜையான திருமார்புநாச்சியாரை ஏறி
யருளப்பண்ணிப் பெருமான் திருமார்பில்
சாத்துவித்தார். நாளிகாமுலம் தொடங்
கிக் கேசாந்தமாகப் பெருமானுக்குத்
திருமண்காப்பு அணிவித்தார். செங்கனி
வாயன் திருவம்சத்தில் பிறந்த பரமபாக
வதர்களான ஸ்ரீவைகாநஸர்களின் திருக்
கைகளாலேயே முன்புபோல் திருவாரா
தனம்கண்டருளும்படி கட்டளையிட்டார்.
மார்கழிமாதத்தில் க்ருஷ்ணனே சயனபேர
மாக இருக்கும்படி நியமித்தார் பெருமா
ளுடைய திவ்யவிமானத்தில் ஸ்ரீவைகா
நஸசாஸ்திரத்திற் கூறியபடியே நான்கு
பக்கங்களிலும் வராஹ காரளிம்ஹ
வைகுண்டநாத ஸ்ரீவேங்கடேசர்களை
ஏறியருளப் பண்ணுவித்தார். திவ்யநகரா
பிவிருத்திக்காகவும் ஸந்நிதியில் திவ்யைச்
வர்யம் உத்தரோத்தரம் அபிவிருத்தமாம்
படிக்கும், கௌதுகபேரமானமலை குனிய
நின்ற பெருமானை உத்ஸவமூர்த்தி
யாகவும் உத்ஸவபேரமான வேங்கடத்
துறைவாரைக் கௌதுகபேரமாகவும்
மாற்றியமைத்தார் திருவேங்கடமுடை
யானுக்கு முன்னமே வராகப்பெருமாள்
திருவாராதனமாகி அமுதுசெய்தருளும்படி
நியமித்தார். சிவபெருமானுக்கு ஸேவை
ஸாதிப்பதற்காகத் தோன்றியதாக ப்ரஹ்
மாண்டாதி புராணங்களில் சொல்லப்
பட்ட அழகியசிங்கர்பக்கத்திலே அவ
ருடைய பக்தனான எங்கள்சிவபிரானையும்
ப்ரதிஷ்டைசெய்து கொள்ளுகிறேமென்று
ஒருகால் சைவர்கள் சண்டையிட,
வைஷ்ணவர்கள் அரசன் மூலமாக அதைத்
தடுத்து நிறுத்தி, கலஹத்துக்குக் காரண
மான இந்த அழகிய சிங்கருக்குத் திருவா
ராதனம் வேண்டாமென்று நிறுத்தி
விட்டதாகக் கேள்விப்பட்ட எம்பெரு
மானார், இனிச் கலஹத்திற்கு இடமில்லாத
படி திருமலை வீஷ்ணு ஸ்தலமென்று
ஸ்தாபிக்கப்பட்டுவிட்டபடியினால், அழ

கியசிங்கருக்குத் திருவாராதனலோபம்
உண்டானால் ஸ்தலத்துக்கு அநிஷ்ட
மென்று நினைந்தருளி அவரைத் திருவேங்
கடமுடையானுக்கு எதிரே ப்ரதிஷ்டை
செய்வித்துத் திருவாராதனமும் நடக்கும்
படி நியமித்தார். சோழவரசனது உபத்
திரவத்தினால் திருச்சித்ர கூடத்திலிருந்து
உபயநாச்சியாருடன் எழுந்தருளிய
தேவாதி தேவனென்னும் கோவிந்தராஜ
வுத்ஸவமூர்த்தியை ஒரு மூலவரையேறி
யருளப்பண்ணி அவருடன் கீழ்த்திருப்
பதியில் ப்ரதிஷ்டைசெய்வித்தார். அவ
ருடைய இடது பக்கத்தில் ஆண்டாளையும்
ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தார். திருமலை
நம்பியை வழியில் தடுத்து அவர் கொண்டு
செல்லும் திருமஞ்சனதீர்த்தத்தைத் திரு
வேங்கடமுடையான் அமுதுசெய்தருளிய
ஐதிற்பத்தை அது நடைபெற்ற-அத்ய
யனோத்ஸவம்முடிந்த மறுநாளிலேயே,
திருமலைநம்பி வம்சத்தில் பிறந்த ஸ்ரீவைஷ்
ணவர் பாபநாசத்திலிருந்து தீர்த்தம்
கொண்டு வரும்போது திருமலையப்பனை
எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டுசென்று,
அவர் அத்தீர்த்தத்தைப் பானம்செய்
தருளும் பாவனையில் ஒருத்ஸவமாக
நடத்திவைத்தார். அனந்தாழ்வான் தமது
தோட்டத்தில் புஷ்பம் களவுபோவதைக்
கண்டுபிடிக்கவேனுமென்று இரவில்
தூங்காமல் தோட்டத்தில் சுற்றிவர,
பெருமானும் பிராட்டியுமாக ராஜதம்பதி
கள் வேஷத்தில் எழுந்தருளி ஒருவருக்கும்
தெரியாமல் புஷ்பங்களைக் கொய்துசெல்ல,
ஒருநாள் அவருக்குக் கையும் களவுமாகப்
பிடிபட்ட திவ்யதம்பதிகளில் பெருமாள்
மட்டும் தப்பிவித்துக்கொண்டு ஓடி
அப்ரதக்ஷிணமாகக் கோவிலுக்குள்ளே
புகுந்தாரென்றும், பிராட்டிபிடிபட்டு
அனந்தாழ்வானால் செண்பக மரத்தில்
கட்டுண்டு, 'என்னிடம் தவறேதுமில்லை,
என்கணவன்தான் புஷ்பத்தைக் களவு

கண்டவன், தயைசெய்து என்னை விட்டு
விடுவீரானால் உமக்கு நான் பெண்ணாக
ஆவேன்' என்று கூறிக்கொண்டிருக்க,
அப்போது பொழுது விடிந்து அர்ச்சகர்
முதலியோர் திருமார்பில் நாச்சியாரைக்
காணாமல் வருந்திநிற்க, பெருமாள் ஒரு
வனை ஆவேசித்து நடந்ததைச் சொல்லிப்
பிராட்டியையும் அனந்தாழ்வானையும்
அழைத்துவரும்படி கட்டளையிட, பரி
ஜனங்கள் தோட்டத்திற்கு வந்து விண்
ணப்பிக்க, மணத்திற்குரிய பருவத்திலிருக்
கும் கந்யையாக ஸேவைஸாதிக்கிற பிராட்
டியைக் கட்டவிழ்த்துப்பொறை வேண்டி,
அவள் கூறியபடியே தன்பெண்ணை
அவனையெண்ணி இடுப்பில் எடுத்துக்
கொண்டு சென்று, பெருமானை கூமிக்கும்
படி ப்ரார்த்தித்து அப்பிராட்டியைப்
பெருமானிடம் ஸமர்ப்பிக்க, அவள் சிலம்
பார்க்கச் சென்று திருமார்பில் ஸ்வர்ண
மயமான கண்டிகையில் சேர்ந்து முன்
போல் விளங்கினாள் என்றும் சரிதத்தைக்
கேட்ட எம்பெருமானார் ப்ரஹ்மோத்
ஸவத்தின் ஏழாந்திருநாள் மாலை நடக்கும்
தோட்ட வுத்ஸவத்தில் பெருமானை
அப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளும்படிக்கும்,
எட்டாம் திருநாள் கரலை நடக்கும் திருத்
தேருத்ஸவத்தில் அனந்தாழ்வான்
தோட்ட வாசலில் மருமகப்பிள்ளையான
பெருமானுக்கு அனந்தாழ்வான் மாமனார்
செய்யும் ஸம்பாவனையாகத் திருப்பரிவட்
டம் ஸமர்ப்பிக்கும்படிக்கும் நியமித்து
நடத்தியருளினார். (அப்ரதக்ஷிணோத்ஸவம்
இப்போது ஏழாம்நாளில் நடவாமல்
தீர்த்தவாரி தினத்திற்கு மறுநாளில் நடக்
கிறது) இங்ஙனே பல நியமனங்கள் திரு
மலை யொழுதில் காணத்தக்கன. இனி அரு
ளிச்செயல் ஸேவையில் சில திருத்தங்கள்
எம்பெருமானாரால் செய்தருளப்பட்டவை
உள. அவை மேலே காண்க.

முதலாழ்வார்களின் பாசுரத்தைத்

திருவேங்கடமுடையான் மிக விரும்பிக்
கேட்டாரென்பதை ஆழ்வார் திருவரங்கப்
பெருமானாரையர் வாயிலாக அறிந்த எம்
பெருமானார்— "செந்தமிழ்பாடுவார் தாம்
வணங்கும் தேவர்" என்ற கலியனருளிச்
செய்துணுக்கைக்கு முதலாழ்வார்கள்
வணங்கும் திருவேங்கடமுடையான் என்
னும் பொருளைப் பெரிய பெருமானுடைய
சிஷ்ய ஸம்ப்ரதாயத்தில் கேட்டிருந்த
தற்கு அரையர் கூறியதை ஸம்வாதமாக
நினைத்தருளி, நாதமுனிகளின் திருவம்ச்ய
ரான ஓர் அரையரை (ஸ்ரீரங்கத்தில்
இருந்தவரை) அழைத்து மலை குனிய
நின்றாரையரென்று திருநாமம் சாத்தி,
திருமலைக்குச் சென்று அத்யயனோத்ஸவத்
தில் முதன்முதலாக இயற்பாவை அனு
ஸந்தித்துப் பின்பு முதலாயிரம் பெரிய
திருமொழிகளை அநுஸந்தித்துத் திருவாய்
மொழிசாத்திய மறுநாள், — அனந்தாழ்
வான் நாள்தோறும் புஷ்பகைங்கர்யம்
செய்துகொண்டும் ஆழ்வார்கள் திவ்ய
ஸூக்திகளை ப்ரவசனம் செய்துகொண்
டும் மதுரகவிகளைப்போல் சரமபர்வ
நிஷ்டராய் எப்போதும் கண்ணிநுண்
சிறுத்தாம்பை அநுஸந்தித்துக்கொண்
டிருந்திறவராய் மதுரகவிதாஸரென்று
திருநாமம் பெறுகையாலே அவருகந்த —
கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை ஸந்நிதியில்
பெருமாள் திருமுன்பு தனியாக அநுஸந்
திக்கும்படி நியமித்து அவரைத் திருமலைக்
கனுப்பியருளினார். அரையர் திருமலைக்
கெழுந்தருளித் திருமலைநம்பி அனந்தாழ்
வான் ஆகியவர்களோடு ஸந்நிதிக்குச்
செல்ல, அனந்தாழ்வான் உடையவர் நிய
மனத்தைப் பெருமானுக்கு விண்ணப்பி
கத் திருமலையப்பனும் நம்மிராமாநுசன்
நியமனத்தைப் பரிபாலனம் பண்ணு
கிறோம் என்று உகப்புடன் அருளிச்
செய்து அப்படியே நடத்தும்படி அனந்
தாழ்வானுக்குக் கட்டளைபண்ணினான்
அதுமுதல் இதுவரையில் அப்படியே

நடந்து வருகிறது. ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமானாரைப் கங்குலும் பகலும் திருவாய்மொழியையும் சிறிய திருமடலையும் தேவகானத்திலேறிட்டுப் பாடத் திருமலையப்பன் மிகவுமுகந்தானென்பதைக் கேட்ட எம்பெருமானார் பகலில் திருமலை சாத்தும்போது சிறிய திருமடலையும் மாலையில் நித்யாநுஸந்தானத்தில் கங்குலும் பகலும் பதிகத்தையும் அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்தார். (சிறிய திருமடல் இப்போது வெள்ளிக்கிழமையில் மட்டுமே அநுஸந்தானத்தில் உள்ளது.) வெள்ளிக்கிழமைகளில் மூலவருக்குத் திருமஞ்சனமானவுடன் திருமார்பிலுள்ள பிராட்டியை இறக்கித் திருமஞ்சனம் கண்டருளச் செய்யும்போது, பிராட்டியின் பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத திருவேங்கடமுடையானுடைய விச்லேஷவ்யஸனத்தை ஒருவாறு பரிஹரிக்க நினைத்த எம்பெருமானார், பிராட்டியின் அபராவதாரமாய் பூதேவியின் அம்சமான ஆண்டாள் பெருமானைப் பிரிந்து ஆற்றாமையில் அநுஸந்தித்த நாச்சியார் திருமொழியைத் திருவேங்கடமுடையான் கேட்டுத் தரிக் கட்டுமென்று நினைத்து நாச்சியார் திருமொழியை அப்போது அநுஸந்திக்குமாறு ஆணையிட்டார். காசிராஜாவின் மனைவியினுடைய கனவில் திருவேங்கடமுடையான் தோன்ற, அவள் ஸந்தானம் வேண்டுமென்று அபேக்ஷிக்க, உன் நாஸாமணியை (மூக்குத்திருகு அல்லது புவாக்கு) எனக்குத் தந்தால் நான் உனக்கு ஸந்தானம் அருளுகிறேனென்று பெருமான் அருளிச்செய்ய, என் கண்வரின் ஸம்மதி வேணுமே என்று அவள் கூற, அப்படியானால் உனக்கு நான் பிள்ளைப் பேறு அருளுவதற்கும் என் அண்ணரான கோவிந்தராஜன் அனுமதி வேணுமென்று வேங்கடவன் அருளிச்செய்தான் என்ற ஜதிஹ்யத்தைக் கேட்டிருந்ததனாலும்,

திருவேங்கடமுடையானும் கோவிந்தராஜனும் ஸ்ரீவைகாநஸாகமத்தில் ஒரே ஸம்ஸிதையில் கூறியபடியே நித்யாராதனமகோத்ஸவாதிகள் கண்டருளுகையாலும் எம்பெருமானார் இவ்விருவரையும் ஒரு கோவிலிலுள்ள பஞ்சபேரங்கள்போல் ஐக்யமுடையவர்களாக நினைத்தருளி, திருவேங்கடமுடையான் மாலையில் நித்யாநுஸந்தானம் கேட்டருளும்போது கோவிந்தராஜனுடைய ஊன்வாட, வாட மருதிடை என்ற இரு திருமொழிகளையும் கேட்டருளும்படியாகவும், கோவிந்தராஜன் மாலையில் நித்யாநுஸந்தானம் கேட்டருளும்போது ஒழிவில்காலம், உலகமுண்ட என்ற இரண்டு திருவாய்மொழிகளையும் கேட்டருளும்படியாகவும் நியமனம் செய்தருளினார். த்வஜாரோஹணத்தன்று மாலையில் யாகசாலையில் கலசங்களிலே தேவதாவாஹநம் பண்ணி ஆராதனத்தைச் செய்த பிறகு வேதபாராயணம் தொடங்குவது ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே தத்ஸமமான த்ராவிட வேதத்துக்கும் தொடக்கம் அப்படியே செய்வது உசிதமாகையாலே இரவுப்புறப் பாட்டில் இயல் தொடங்கவேண்டுமென்றும் காலைப்புறப்பாட்டில் வேண்டாமென்றும் எம்பெருமானார் நியமித்தார். பாராங்குசநாயகிக்கும் எம்பெருமானுக்கும் நடந்ததாக மின்னிடையடவார் பதிகத்தில் உள்ள ப்ரணயகலஹத்தை, 'பின்னாகொல் நிலமாமகன்கொல் திருமகன்கொல் பிறந்திட்டாள்' என்று திருத்தாயார் பராங்குசநாயகியைப் பிராட்டி மாராகவே சங்கிக்கையால் உபயநாச்சியார்க்கும் பெருமானுக்கும் நடப்பதாக இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் 'புராணம் வாசிக்கச் செய்து, ஒருத்ஸவமாக (அத்யயனோத்ஸவம் இராப்பத்து ஆரும்நாள் மாலையில்) நடத்திவைத்தார்.

திருமலையனந்தாழ்வான்

மேல்நாட்டில் சிறுப்புத்தூரில் அவதரித்த அனந்தாழ்வான், ஆழ்வான் ஆண்டான் அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார் முதலிய சிஷ்யர்களால் ஆச்ரயிக்கப் பெற்ற எம்பெருமானார் திருவடிகளில் ஆச்ரயிப்பதற்காகக் கோயிலுக்கு வர, அவரை எம்பெருமானார் அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பித்தருளினார். ஆரம்பமே பிடித்து ஆசார்யபாரதந்தர்யத்தை விரும்பிய அனந்தாழ்வான் மிகவும் உகந்திருக்க, அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார் அனந்தாழ்வானிடம் 'குருவியின் கழுத்திலே பனங்காயைக் கட்டினாற்போலே உடையவர் செய்தார், நீர் எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்றருளிச் செய்தார். பின்பு உடையவரிடம் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது ஒழிவில்காலம் நடவாநிற்க 'சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடம்' என்ற இடம் ப்ரஸ்துதமாக, 'புஷ்பமண்டபமான பெரிய திருமலையிலே திருவேங்கடமுடையானுக்கு உகப்பாகத் திருநந்தவனம் செய்து திருமலை கட்டிச் சாத்துவார் இக்கோஷ்டியில் ஆரேனும் உண்டோ?' என்று உடையவர் கேட்டருள, அனந்தாழ்வான் எழுந்திருந்து அடியேன் விடைகொள்ளுகிறேனென்று விண்ணப்பித்து ஆசார்யபாரதந்த்ராய உடனே திருமலைக்கு எழுந்தருளிப் பெருமானை ஸேவித்துத் திருநந்தவனம் அமைத்து, முன்பு ஆளவந்தார் குடில் கட்டிக் கொண்டெழுந்தருளியிருந்த இடத்தில் யமுனைத்துறைவர் என்ற பெயரையுடைய ஓர் மண்டபத்தையும் உடையவருத்தரவின்படி ஏற்படுத்தித் தோட்டத்தில் மலரும் மலர்களை அம்மண்டபத்திற்குக் கொண்டுவந்து மாலையாகக் கட்டித் திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஸமர்ப்பித்து

வந்தார். உடையவர் திருவாய்மொழிகாவசேபத்தை முடித்துச் சாற்றுமுறை செய்துவிட்டுப் பெரிய பெருமானிடம் அம்மதி பெற்றுத் திருமலைக்கெழுந்தருளித் திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடிதொழுது தோட்டத்திற்கு எழுந்தருளிக் கடாஷித்து 'வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன்' என்று கூறி அனந்தாழ்வானை அனைத்துக்கொண்டார். அனந்தாழ்வான் திருமலையில் ஏரிவெட்டும்போது கர்ப்பவதிபான தம் தேவிகளைக்கொண்டு மண்சுமத்தாநிற்க, இதைக்கண்ட திருவேங்கடமுடையான் ஒருப்ரஹ்மசாரியுருவில் சென்று அவளிடமிருந்து நிர்ப்பந்தமாக மண்கூடையை வாங்கிக்கொண்டு சென்று மண்ணை வேரோரிடத்தில் சேர்த்து வருவதைக் கண்டு, அனந்தாழ்வான் நான் செய்யும் கைங்கர்யத்திற்குத் தடைசெய்யாதே, கூடையைத் தொடாதே என்று மிரட்டியும் கேளாது மண்கூடையை வாங்கிக்கொண்டு செல்லும் ப்ரஹ்மசாரியைத் துரத்திச்சென்று கடப்பாரையினால் அவரையடித்தார். மோவாயில் பலமாக அடிபட்ட திருவேங்கடவன் கோயிலுக்குள் புகுந்துகொண்டு, பின்பு அனந்தாழ்வானால் அபசாரக்ஷாமணம் வேண்டப்பெற்றான். அனந்தாழ்வான் அடிபட்ட இடத்தில் புஷ்பதூளிகளை எடுத்து அழுத்தினார். 'பக்தனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த இடத்திற்குத் தினந்தோறும் பச்சைக் கருப்பூர்ப் பொடியை அழுத்தி, நான் பக்தன் அடித்தாலும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்பவனென்பதை உலகறியச் செய்யுங்கோள்' என்று அர்ச்சகர்களுக்குத் திருமலையப்பன் ஆணையிட்டருளினான். அடித்த கடப்பாரை பெருமானுத்தரவின்படி பெரிய கோபுரவாசலுக்குள் வடக்குப்பக்கத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றும் காணலாம். அனந்தாழ்வான் தோட்டத்தில் புஷ்பம்

ஸ்ரீ ராமாநுஜதர்சனப்ரவர்த்தகராய் ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருந்த மணவாள மாமுனிகள் திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடி தொழவேணுமென்று எழுந்தருளியவர் திருப்பதியில் மதாந்தரஸ்தரால் உபத்ரவம் வாராதபடி, கோயிலில் ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர்போலே நிக்ரஹாநுக்ரஹஸமர்த்தரான ஒரு ஜீயரை உண்டாக்கவேணுமென்று நினைத்துத் தம்முடைய சிஷ்யர்களில் (அஷ்டதிக்கஜாசார்யர்களில்) ஒருவராய் ராஜவல்லபராய் பகவத்கைங்கர்ய துரந்தரரான ஒருவருக்குத் திருவேங்கட ஜீயரென்று திருநாமம் சாத்தி அரசனுடைய அனுமதியைப் பெற்று அவரை இடைய கேள்வி ஜீயராக்கித் தனியே திருப்பதியில் மடமும் கட்டிக்கொடுத்து, அவரை எம்பெருமானார் பரம்பரையில் வந்த பெரிய ஜீயருக்குத் துணையாக இருந்து எல்லா நிரவாஹத்தையும் செய்துகொண்டிருக்கும்படி நியமித்தருளினார். பெரிய ஜீயர்கதீனர்களான ஏகாங்கிகள் நால்வரீர் யோக்கியதையுள்ளவர்கள் சிறிய ஜீயராக எழுந்தருளக் கடவர்கள் என்றும் கட்டியிட்டருளினார். பெரிய ஜீயர் மடத்தை ஏற்படுத்திய எம்பெருமானாரே அம்மடத்தில் முதல் ஜீயராவார். அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சடகோப ஜீயர் இரண்டாமவர். மணவாளமாமுனிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிறிய ஜீயர் பன்னிரண்டாவது பெரிய ஜீயராக ஆனார். இப்போது எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸுந்தரராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி நாதாவது பெரிய ஜீயராவார். இந்த ஜீயர்கள் அனைவரும் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்ட தேதியும் பரமபதித்த தேதியும் மிகமிக விவரமாக மடத்தில் குறித்து வைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. பெரிய ஜீயர் மடத்தில், மணவாளமாமுனிகளுக்குப் பதினென்று பன்னிரண்டாம் ஜீயர்களுக்கு இடையில் பெரிய ஜீயராக இத்ததாகவும் மடத்தின் குறிப்பில் உள்ளது.

கருதப்படும் நாளான திருவாழிப் பூரத்தினத்தன்றும் மாலையில் தோட்டத்திற்கு எழுந்தருளி அமுது செய்து வீரியோகமானவுடன் அம்மரத்திற்குப் புஷ்பமாலையும் ஸ்ரீ சடகோபனும் ஸாதித்துக் கௌரவிக்கிறார்.

பெரிய ஜீயர்ஸ்வாமி

திருமலையும் திருநாட்டுக் கேழுந்தருளிய பிறகு அனந்தாழ்வான் ஒருவரால் ஸந்நிதி நீர்வாஹம் செய்வதன் அருமையை எண்ணிய எம்பெருமானார் அனந்தாழ்வானோடு ஆலோசித்து, அனந்தாழ்வானுடைய அந்தேவாளியாய் இதற்கு முன்பே ஏகாங்கி ஸ்ரீவைஷ்ணவராய் ஸந்நிதியின் நீர்வாஹத்திற்குத் தம்மாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ ஸேநாபதி ஜீயருக்கு தீர்த்தண்ட காஷாயங்களைத் தந்து பூர்ணஸங்காஸியாக்கித் திருமலையில் தம்முடைய மடத்தில் ஸ்தாபித்தருளினார். 'வழுவிலாடபிமை செய்யவேண்டும் நாம்' என்று எல்லாவடிமைகளும் செய்யப் பாரித்த ஆழ்வார் வாசிகமாகவன்றிக் காயிகமாய் அடிமை செய்யாத குறை தீர்ப்பதற்காக எம்பெருமானார் அந்த ஜீயருக்கு ஸ்ரீசடகோபஜீயர் என்று திருநாமம்குட்டி அவரிடம் திருவேங்கடமுடையானுடையவும் ஸ்ரீகோவிந்தராஜனுடையவும் ஸமஸ்தைச் சுவர்ப் நிரவாஹப் பொறுப்பையும் ஒப்புவித்தருளினார். இரண்டு கோவில்களிலும் இரவில் பெட்டியில் வைத்து எல்லாவைத்து இரண்டிடங்களிலும் இருக்கும் பெரிய ஜீயர்மடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு, மறுபடி காலையில் ஸந்நிதி திறப்பதற்கு முன்னே பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமியை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுசெல்லும் போது எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இந்த ஜீயருக்குள்ள பெருமைகள் சில முன்னமே விண்ணப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

திருச்சங்குளைத் தேவரீர்க்கு அளித்தும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகள்மண்ணுணும்படி, தேவரீரே பரதத்வமென்றும் மேகக்ஷப்ரதமென்றும் நிருபித்து ஸ்ரீபாஷ்யம் செய்தருளியும் உபகரித்த எம்பெருமானார் விஷயமான நூற்றந்தாதியை, தேவரீர் அத்யயனோத்ஸவத்தின் முடிவில் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும், ஏற்கெனவே உடையவரால் அடியேனுக்கு அளிக்கப் பெற்று அடியேன் திருவாராதனம் செய்து வரும் எம்பெருமானாரின் அர்ச்சாவதாரத் திருமேனியைத் தேவரீருடைய திருமுன்பே ஸந்நிதியில் திருப்ரதிஷ்டை கொண்டருள ஸம்மதிக்கவேணுமென்று அனந்தாழ்வான் விண்ணப்பிக்கப் பெருமானும் மிகவும் உகந்து ஸம்மதிக்க அவ்விரண்டையும் அனந்தாழ்வான் நிறைவேற்றி வைத்தார்.

இப்படி திருவேங்கடமுடையானுக்கு அத்யந்த ப்ரியராய் ஆசார்யநிஷ்டராயெழுந்தருளியிருந்த அனந்தாழ்வானுக்குத் திருப்பதி கோவிந்தராஜன் ஸந்நிதியிலுள்ள மதுரகவி ஸந்நிதியில் அவருக்குப் பக்கத்தில் அர்ச்சைத் திருமேனியைப் பெரியோர் எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கிறார்கள். மதுரகவி சாத்து முறையன்று கோவிந்தராஜன் மதுரகவிகள் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி மதுரகவிக்குடன் மதுரகவி தாஸரான அனந்தாழ்வானுக்கும் ஸகல மரியாதைகளையும் செய்வித்துச் சாத்து முறை கண்டருள்கிறார். திருமலையில் அனந்தாழ்வான் தோட்டத்தில், அனந்தாழ்வான் உடையவர் திருவடியைச் சார்ந்த பிறகு முனைத்ததோர் மகிழ்மரத்தை, 'எம்பெருமான் பொன்மலைமேல் ஏதேனுமாவேனே' என்கிறபடியே திருவேங்கடமுடையான் அனந்தாழ்வானாகவே மதித்து, தீர்த்தவாரிக்கு அடுத்ததினத்தில் நடைபெறும் தோட்டவுத்ஸவத்திலும், அனந்தாழ்வான் பரமபதித்ததாகக்

பரியாடிற்குத் திருக்கையில் அரவம் திண்டப் பின்புபொய் நீராடிப் புஷ்பம் பறித்தார். விஷம் தீர்க்க உபாயமேதும் செய்யவில்லை என்பதனையறிந்த திருவேங்கடமுடையான் விஷந்தீர்க்கவேண்டாவோ என்று கேட்டருள, ஸ்வாமி, கடியுண்டபாம்பு வலிதாகில் திருக்கோனேரியில் நீராடித் தேவரீருக்குத் தொண்டு செய்கிறேன். கடித்த பாம்பு வலிதாகில் விரஜையில் தீர்த்தமாடி ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனுக்குக் கைங்கரியம் செய்கிறேன் என்று கூறி, உடையவர் திருவருளால் தமக்கேதும் அபாயம் நேராதென்பதனை வெளியிட்டருளினார். ஒருநாள் அனந்தாழ்வான் யமுனைத்துறைவர் மண்டபத்தில் திருமலை கட்டாசிற்க, திருவேங்கடமுடையான் அழைத்தருள, அப்பொழுது செல்லாமல் திருமலை கட்டிமுடித்து எடுத்துக் கொண்டுசெல்ல, நான் அழைத்தபோது நீர் ஏன் வரவில்லை என்று பெருமையே கேட்டருள, புஷ்பம் மலருவதற்குள்ளே மலை கட்டவேணுமென்று உடையவருத்தரவிருக்க, தேவரீரால் எனக்கென்ன காரியம் என்ன, பெருமாள நான் உம்மை இங்கிருந்து போகச்சொன்னால் நீர் என் செய்வீரென்ன, அனந்தாழ்வான் 'பரன் சென்று (=வந்து) சேர் திருவேங்கடம்' என்கிறபடியே தேவரீர் வந்தேறிகள். இந்த இடம் தேவரீரை ஆச்சரித்தவர்களதன்றோ? என்று கூறத் திருவேங்கடமுடையான் மிகவும் உகந்தருளினான். எம்பெருமானருடைய அவதாரஸமாப்தியைக் கேட்ட அனந்தாழ்வான் திருவேங்கடமுடையானோடு முசித்து ஒருவருஷகாலம் திருநந்தவன கைங்கர்யத்தையும் உபேக்ஷித்திருக்கத் திருவேங்கடமுடையான் அனந்தாழ்வானை அழைப்பித்து, உமக்கென்னவேண்டும், நாமே தலைக் கட்டுகிறோம் என்ற பின்பு, ஒரு காலத் திசு தேவரீர் விட்டருளிய திருவாழி

பெருமாள்கோவிலில் அவைத்து ஹஸ்திகிரிநாதரண்ணுவென்னும் திரு காமதையுடைய இவர் தர்சனவிரோதி களான வாதிகளைவென்றவர், வெளிக் கைவதிகங்களில் மிக்க நிபுணர், விம்ஹாஸ காதிபதி. இவருக்கு மிக உத்தமமான தேவியும் மூன்று குமாரர்களும் உளர். கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியென்று ஐசுவர்யங்களையெல்லாம் பகவத்கவத விஷயங்களில் செலவிட்டுப் பரமவிரக்த ராய்க் குடும்பத்துடன் திருமலைக்கெழுந் தருளித் திருவேங்கடமுடையான ஸேவித் திருக்க, திருமலைத்தோழப்பர் உகந்து வெள்ளிக்குடத்தைத் தந்து, 'ஆகாச கங்கையிலிருந்து திருமஞ்சனம் கொண்டு வந்து ஏலாதி வாஸநாதர்யங்கள் சேர்த் துப் பெருமானுக்கு நீரே ஸமர்ப்பித்து வாரும்' என்று அண்ணாவுக்கு உபயோக அப்படியே அவர் திருமஞ்சனகைங்கர் யத்தை வெகுநாட்கள் நடத்திவந்தார். இப்படியிருக்கையில் கோயிலிலிருந்து ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருமலையப்பனை ஸேவிக்க வந்து நிற்க, அவருக்கு ஸேவையைப் பண்ணுவித்து, மறுநாள் காலை அவர் மணவாளமாமுனிகளின் பெருமைகளை அருளிச்செய்யக் கேட்டுக்கொண்டே ஆகாச கங்கைக்குச் சென்று திருமஞ்சனம் கொண்டு பரிமளம் சேர்க்காமலேயே ஞாபகமில்லாமல் குடத்தைத் திருவாரா தனத்துக்கு உபயோகிக்கும்படி கொடுத்த அண்ணா பரிமளம் சேர்க்காததைக் கண்டு அபசாரமாயிற்றே என்றார். அர்ச்சகர் அண்ணாவைப் பார்த்து 'இத்தனைநாளை விடப் பரிமளம் விஞ்சித் திருமஞ்சன வாஸனை அதிகமாயிருக்கிறதே, என்ன காரணம்' என்று கேட்க, அண்ணா மணவாளமாமுனிகளின் வைபவத்தைக் கேட்டுக் கொண்டே திருமஞ்சனம் கொண்டுவந்ததனால் தான் இப்படி உபசார அதிகமாயிருக்கிறதென்றேண்ணா, அந்த

ஸ்ரீவைஷ்ணவரை ஸத்கீர்த்தனுப்பினார். பிறகு சிலநாட்கள் கழித்துத் திருமலை யப்பனிடம் அனுமதிபெற்று ஸ்ரீரங்கம் சென்று மணவாளமாமுனிகளை ஆச்ர யித்தார். திருவேங்கடமுடையானுக்கு இவர் செய்த திருமஞ்சன கைங்கர்யம் இவருக்குப் பெருப்பெருமண மணவாள முனிகளின் ஸம்பந்தத்தைப் பெறு வித்தது இவர் செய்தருளிய ஸுப்ரபாதம் முதலிய நான்கு துதிகளே இன்றும் திருமலையில் திருக்காப்பு நீக்கும்போது அனுஸந்திக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இத்தலத்திய விசேஷாநுஷ்டானங்கள்

- (1) அனத்யயனகாலமல்லாக மற்ற காலங்களிலும், திருவாய்மொழி அல்லது கோயில்திருவாய்மொழி ஸேவிக்கும்போது உபதேச ரத்தினமாலை நியமேன ஸேவித்தல்.
- (2) திருவாய்மொழிக்குப் பூர்வோத் தரங்களில் கண்ணிநுண்ணிறுத் தாம்பு ஸேவியாமல், தனியாகத் திருவாய்மொழி சாத்துமுறைக்கு மறுநாளில் ஸேவிப்பது.
- (3) திருவேங்கடமுடையானுக்கையையும் திருநெடுந்தாண்டகத்தில் எல் லாப்பாசுரங்களையும் இரட்டித்து ஸேவிப்பது.
- (4) மற்ற ஆழ்வாரசார்யர்களுக்குப் போல் சேனைமுதலியார் தாயார் ஆண்டாள் இம் மூவர்க்கும் கோவில்தராஜனுடைய பரிவட் டம் கட்டி ஸ்ரீசடகோபன் ஸாதித்து வஸ்திர - மாலைகளைப் பஹுமானமாக ஸாதிப்பது (ஸேனைமுதலியாரும் தாயாரும் ஆசார்யகோடியிலுஷம், ஆண்டாள் ஆழ்வார் கோஷ்டியிலும் சேர்ந்திருத்தல் இதற்குக் காரண மென்று பெரியோர் கூறுவர்.)

- (5) கோவில்தராஜன் கனுப்பாரி வேட்டை சித்திராபெளர்ணமியில் திருவூறலுத்ஸவம் திருமலை நம்பியின் ஐதிஹ்யோத்ஸவமான தண்ணீரமுது உத்ஸவம் இந் நாட்களில் வெகுதூரம் எழுந்தரு ளும்போது ஆண்டாளும் கூடவே எழுந்தருள்வது.
- (6) நாச்சியார் திருக்கோலத்தி னன்று பெருமாள் எழுந்தருளும் போது, பெண்ணைத் தனியே விடாமல் புருஷோத்தமனான கண்ணையும் உடனே எழுந் தருளப்பண்ணுவது.
- (7) திருவேங்கடமுடையான் திருத் துழாயைப் பஞ்சமீர்த்தத்தின் போது திருச்சாணூரில் தாயார் மூலமாகவன்றி நேராக யாருக் கும் விரியோகியாமலருப்பது.
- (8) சாத்துமுறைக் காலங்களில் பெரிய ஜீயர் திருத்துழாய் கொடுக்க அதைவாங்கி அர்ச்ச கர்கள் சாத்துமுறை முடியும் வரை பெருமாள் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொண்டிருப்பது.
- (9) மூலவரிடத்தில் தவிர உத்ஸவர் எங்கு எழுந்தருளித் திருமஞ் சனமோ சாத்துமுறையோ கண்டருளினாலும் கோஷ்டிக்குத்

தீர்த்தமில்லாமல் ஸ்ரீசடகோபன் மட்டும் ஸாதிப்பது.

- (10) தோட்டத்தில் அனந்தாழ்வானிடம் அஞ்சியோடிய திருவேங்கட முடையான் அப்ரதக்ஷிணமாகக் கோயிலுக்குள்வந்து புகுந்த ஐதிஹ்யத்தைக் காட்டுவதற்காக பாக்ஸவாரி என்னும் தோட்ட வுத்ஸவத்தில் கோவிலிலிருந்து அப்ரதக்ஷிணமாகவே எழுந் தருள்வது.
- (11) நம்மாழ்வார்க்கும் பெருமானுக் கும் நடந்த 'மின்னிடைமடவார்' ப்ரணயகலஹத்தை, உபயநாச்சி யார்க்கும் பெருமானுக்கும் நடப் தாக உத்ஸவம் செய்விப்பது.
- (12) அதியுஷ்ணமான பச்சைக் கருப் பூரப்பொடியை 50 தோலா 100 தோலா என்ற கணக்கில் திருவேங்கடமுடையான் மூல வருக்குத் திருமண் காப்பாக அணிவிப்பது. இங்ஙனே பல உள. விரிவுக்கஞ்சி இதோடு விடைபெறுகிறேன்.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

சுபம்.

காஞ்சிபுரம் தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதி விஷயம்

ஸ்ரீ உ. வே. திருமணி ஸ்ரீநிவாஸ வரதாசாரியார், நம்மாழ்வார் ஸந்நிதி ஆதின பரம்பரை மிராசுதார், தீர்த்த மிராசுதார்.

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ தேவராஜ ஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தில் அநாதி காலமாகத் தென்னாசார்ய ஸம்பந்தாயஸ்தர் (தென்கலையார்)கள் அத்யாபக மிராசுக்குப் பாத்யப்பட்டவர்கள். 1711 ஆம் வருஷம் ஆத்தான் திருவேங்கடராமானுஜ ஜீயர் உடையார் பாளைத்தினிருந்து தேவப்பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்து அவர் தர்ம கர்த்தருத்வம் வகித்து, மேற்படி தேவஸ்தானத்தில் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத் தனியன் தொடங்கித் திவ்யப்பிரபந்த ஸேவாகாலம் ஸேவித்தும். தாதாசாரியர் அகங்களிலும் கூட ஸ்ரீசைலேசதயா பாத்ரத் தனியன் துடங்கித் தென்கலையார்களே திவ்யப் பிரபந்தம் சலித்தும் வந்தார்கள். இம்மாதிரி ஸேவித்துக் கொள்ளும்படி அந்தக்காலத்தில் எழுந்தருளியிருந்த லக்ஷ்மீ குமார தாதாசாரியர் என்பவர் தென்கலை ஆத்தான் ஜீயருக்கு ஓர் உடன்படிக்கை எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்.

சில காலம் கழிந்தவாறே தென்கலையார்கள் இந்தக் கோவிலுக்கு அத்யாபக மிராசுக்கும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத் தனியன் சொல்வதற்கும் பாத்யதை இல்கையென்று சில கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டுத் தென்கலையார்களே-இந்தத் தேவஸ்தானத்தில் உள்ள எல்லாச் சந்நிதிகளிலேயும் அத்யாபக மிராசுக்குப் பாத்யப்பட்டவர்கள் என்றும், சொல்லக்கூடிய உரிமை ஏக போக மென்றும் கோர்ட்டுத் தீர்மானங்கள் அநேகம் ஆகியிருக்கிறது.

பின்னிட்டுச் சில வருஷங்கள் கழித்து, இதே அத்யாபக விஷயமாய் தென்கலை

யார்கள் இந்தக் கோவிலிலும், இதைச் சேர்ந்த எல்லாச் சந்நிதிகளிலேயும் சொல்லக்கூடிய மிராசு பாத்யதை இல்கையென்றும், மணவாள மாமுனிகள் தனியன் (ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம்)வாழிதிருநாமம், ப்ரபந்தங்கள் சொல்லக்கூடா தென்றும், சிற்சில கிளர்ச்சிகள் அவ்வப்போது ஏற்பட்டும், அவ்வப்போது வியாஜ்யங்கள் ஏற்பட்டும், கோர்ட் தீர்மானங்களினால் தென்கலையார்களே அத்யாபக மிராசுக்கு ஏகபோகபாத்யதை உள்ளவர்கள் என்றும், மணவாள மாமுனிகள் தனியன், ப்ரபந்தம் வாழிதிருநாமம் சொல்லக்கூடியவர்கள் என்றும், நித்யப்படியிலும், விசேஷ உத்ஸவங்களிலும், விசேஷ புறப்பாடு காலங்களிலேயும், எந்தக்காலத்திலும் இந்தத் தேவஸ்தானத்தில் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா இடங்களிலும் சொல்லக்கூடிய ஏக போக பாத்யஸ்தர்கள் என்றும் தீர்மானம் ஆகியிருக்கிறது. (vide 1915 Madras Weekly Notes Page 281) 1939 (I. M. L. J. Page 134).

இந்தத் தேவஸ்தானத்தில் தென்கலையார்களுக்கு அத்யாபக மிராசுகள் தவிர மேலும் அநேக தீர்த்த மிராசுகள் தென்கலை என்றும், மல்லி மிராசு, அருளப்பாடு ஆசீர்வாதம் தென்கலை என்றும், அநேக தென்கலை திருமணிகள் தென்கலை ஆசார மென்றும், முக்கியமாக ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் தென்கலை யென்றும் கோர்ட் தீர்மானங்களினால் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது (vide 23 M. L. J. Page 134).

காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள எல்லாத் திவ்ய தேசங்களிலேயும் தென்கலையார்களே அத்

யாபக மிராசுக்கு ஏகபோகமாக பாத்யதை உடையவர்கள். தூப்புல் வேதாந்த தேசிகள் ஸந்நிதியிலும் தென்கலையார்களே அத்யாபக மிராசுக்குப் பாத்யப்பட்டவர்கள் என்றும், தமிழ் ப்ரபந்தங்கள் சொல்லக்கூடிய உரிமையுடையவர்கள் என்றும் ஹைகோர்ட்டாராலும், சீமைகோர்ட்டாராலும் இந்த மிராசு ஊர்ஜிதப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. (Vide 1915 M Weekly Notes) நாளைக்கும் தூப்புல் வேதாந்த தேசிகள் புறப்பாடுகாலங்களிலும் வீதியில் தென்கலையார்களே ஸ்ரீசைலேசதயா பாத்ரத் தனியன் தொடங்கித் திவ்யப்ரபந்தம் சேவித்து வருகிறார்கள்.

தென்கலை ஆசாரம்தான் ப்ராசினம் என்றும், தென்கலையார்கள் மிராசுக்குப் பாத்யப்பட்டவர்கள் என்றும், அநாதி யாகத் தென்கலை வழிபாடு நடந்து வருகிறது என்றும், எல்லா இடங்களிலும் தென்கலை வழிபாடு என்றும் விசதமாக விளங்குகிறது. (Vide 1947 (I M L J) page 159-P.C. திருப்பதி கேஸ்).

ஸ்ரீ தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியில் பிரதிதினமும் சாயங்காலம் எல்லாதிவ்ய தேசங்கள் போல் நித்யானுசந்தானம் ஸேவை நடந்துவருகிறது.

தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியில் மட்டும், நித்யப்படிக்கலை திருவாராதன காலத்தில் நாலாயிரக் க்ரமம் ஸேவித்து வருவது வெகு காலமாக வழக்கத்தில் உள்ளது. ஒவ்வொரு நாளும் தனியன் தொடங்கி நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தங்களின் தொடர்ச்சியாக 50 பாசரம் ஸேவித்து வாழிதிருநாமத்துடன் முடிகிறது. இம் மாதிரியே தொடர்ந்து ஸேவித்து வருவதில் ஒருதரம் பூராவும் நாலாயிரப் ப்ரபந்தம் முடிவு ஆனதும் மறுபடியும் இம்மாதிரியே ஸேவித்து வருவது வழக்கமாகும். இந்தத் தொடர்ச்சி பெருமாள்

புறப்பாடு காலங்களிலும் சேர்ந்தது.

பஞ்சபர்வ உத்ஸவாதிகள் பெருமாள் புறப்பாடு, தாயாருடன் சேர்ந்த புறப்பாடுகளிலும் பஞ்சபர்வ உத்ஸவ, நீங்கலாக நடக்கும் பெருமாள் தாயார் சேர்ந்த நடக்கும் விசேஷ உத்ஸவ புறப்பாடு காலங்களிலும் மேல்கண்ட ரீதியாக நாலாயிரத் திவ்யப்ரபந்த ஸேவை தொடர்ச்சியாக நடந்துவரும். இம்மாதிரி ஸேவாகாலம் நடந்துவருவது இந்த ஸந்நிதிக்குத் தனிப்பட்ட சிறப்பாகும், தவி வெள்ளிக்கிழமை தனிப்பட்டு நடக்கும் பெருந்தேவித் தாயார் புறப்பாடு காலங்களில் சிறிய திருமடல் ஸேவிப்பது வழக்கம்.

வைசாகோத்ஸவத்தில் 2 வேளை புறப்பாடு (சப்ரஹம்ஸ, அம்ஸ, சூர்ய, கருவாநர, நாக, சந்திர, மோஹினி, ஆக்ரூர்ண, தந்த, ரத், துரக, ஆளும், புண்டிகோடிவிமானம்) காலங்களிலும், கடைநாள் வெட்டிவேர் சப்பரம் உத்ஸவ புறப்பாடு உள்பட பூர்த்தியாக ப்ரம்மோத்ஸவத்தில் நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தம் நூற்றாதிபுடன் பூர்த்தியாகி அப்போது திருப்பல்லாண்டு தொடக்கமும் ஆகிய வழக்கம். இதுவும் தவிர பெரும்பாற ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் வருஷோத்ஸவங்களில் ஒருதரம் நாலாயிரம் ஸேவைபூர்த்தியாகும். அத்யயன உத்ஸவத்தில் (புறப்பத்து, ராப்பத்து உத்ஸவம்) ஒருதரம் நாலாயிரம் பூர்த்தியாகும். ஏறக்குறைய ஒருவருஷத்தில் 20 தடவைகள் நாலாயிர பூர்த்தியாக ஸேவிக்க நேரிடுகிறது.

ஒவ்வொரு ஆழ்வார் ஆசாரியர் சாற்றுமுறை காலங்களில் பெருமாள் புறப்பாடு உத்ஸவம் ஆனதும் ஆஸ்தானத்தில் ஸ்வப்பிரபந்தங்கள் ஸேவித்த சாற்றுமுறை காலங்களில் நாலாயிர சாத்துமுறையும் ஸேவித்து வரு

வழக்கமாகும். எல்லா சாற்றுமுறைகளிலும் பெருமாள் எழுந்தருளிச்சாத்துமுறை நடப்பதும் தவிர வேறு சாத்துமுறைகள் வெள்ளிக்கிழமைகளில் வருமானால் பெருமானுடன் தாயாரும் சேர்ந்து புறப்பாடு கண்டருளி ஸேவை சாத்துமுறை நடந்து வருவது தனிப்பட்ட சிறப்பாகும்.

எல்லா ஸந்திதிகள் லும் தெப்ப உத்ஸவம், தவன உத்ஸவம் பெருமானுக்கு மட்டும் நடப்பதும் உராத்ரி உத்ஸவம் தாயாருக்கு மட்டும் நடப்பதும் வழக்கமாகும். ஆனால் தேவப்பெருமாள் ஸந்திதியில் இவ்வுத்ஸவங்களில் பெருமாள் தாயார் திருவரும் சேர்ந்தே ப்ராசினமாக நடந்து வருவது தனிச்சிறப்பு. ஆழ்வார் ஆசார்யாள் சாற்றுமுறை காலங்களில் பெருமாள் தனிப்பட்டு எழுந்தருளினாலும், வெள்ளிக்கிழமைகளில் சாத்துமுறை வருமானால் தாயாரும் சேர்ந்து எழுந்தருளினாலும் அந்த ஆழ்வாராசார்யர்கள் (உபதேச ரத்தினமாலையில் வருந்) நாள் பாரட்டு

ஸேவித்து வருவதும் வழக்கம். பஞ்சபர்வ உத்ஸவங்களிலும், சில விசேஷ உத்ஸவங்களிலும் ஸந்திதி வீதி திருவடி கோயிலில் ஸேவை ஆரம்பிப்பது வழக்கம். மற்றும் மாடவீதி புறப்பாடு, பிரம்ம உத்ஸவம், இன்னும் சில விசேட உத்ஸவங்களில் வாஹன மண்டபத்தின் அருகே ஸேவை ஆரம்பிப்பது வழக்கம்.

'அருளாழிப் புட்கடவீர் அவர் வீதி ஒருநாள் என்று' என்ற பாசுர அனுகுணமாக வையங்கண்ட வைகாசி திருநாளில் கருடோத்ஸவதினம் ஆழ்வார் ப்ராகாரம் எழுந்தருளும்போது நம்மாழ்வார் ஸந்திதி வாசலில் வாஹனத்துடன் பெருமானை நிறுத்தி 'தொழுதெழு என்மனனே' என்கிற முத்திரையுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் நம்மாழ்வாருக்குப் பெருமாள் டயிருந்து மாகை ஸாதித்து, ஸ்ரீசடகோபம் ஸாதிப்பது தனிப்பட்டு இந்த ஸந்திதியில் ப்ராசினமாக நடந்து வருவது விசேஷமாகும்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஸந்திதி

[அஷ்டகோத்ரம் திருவேங்கடத்தம்மாள்—ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்]

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரின் அருமை பெருமைகளை இங்குச் சிறிது அனுபவிப்போமாக.

ஸ்வாமி ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் உபதேசரத்தினமாலையில் "மின்னுபுகழ் வில்லிபுத்தூரென்றும்", "சீராரும் வில்லிபுத்தூரென்றும்" இரண்டு விசேஷணம் இட்டுப் பாடியுள்ளார்.

புகழாவது எவ்விடத்திலும் எக்காலத்திலும் எல்லாராலும் போற்றப்படுகையாகும். மின்னுபுகழாவது - அப்படி போற்றப்படும் ஸ்தலங்களுக்குள் முதன்மையாய் ப்ரகாசிக்கையாகும்.

அதாவது திவ்யதேசம் என்று போற்றப்படும் 108 னுள் முதலில் வராஹக்ஷேத்ரமாய், பின் ரிஷிகள் தேவர்கள் வேண்டு கோளுக்கு, இரங்கி, காலநேமி என்ற அஸுரனை ஸம்ஹரித்து, 'வடபெருங் கோயிலுடையான் என்று அவர்கள் அர்ச்சிக்கத்தோன்றியும், பின்பு பெரியாழ்வாரவதரித்தும், பின்பு ஸ்ரீ ஆண்டாளவதரித்தும், முப்புரியூட்டின திவ்யதேசமாகையாலே மின்னுபுகழையுடையது ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் தானே திருப்பாவையில் "அணிபுதுவை" என்ற இடத்தில் "மணியும் முத்தும் பொன்னும் இட்டுச் செய்த ஆபரணம்போலே இவ்வூர்" என்று அருளிச்செய்ததாக, பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச் செய்தார்.

மாலே மணிவண்ணானவர் ஸ்ரீவடபெருங் கோயிலுடையான், முத்துப் போன்றவர் மின்னுநால் வீட்டுசித்

தன், பொன்போன்றவள் குடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி.

குறிப்பு:-பொன் இல்லாவிட்டால் மணியும் முத்தும் ப்ரகாசியாது என அறிக.

மற்றைய திவ்யதேசங்களுக்குப் பெருமாள் நாச்சியார் ஆழ்வார் மூவரும் தோன்றினவிடம் என்ற பேர் இல்லை.

இரண்டாவது மின்னுபுகழ் - திவ்யப்ரபந்தஸேவை ஆரம்பத்தில் திருப்பல்லாண்டு திருப்பாவை. முடிவிலும் சிற்றஞ்சிறுகாலே பல்லாண்டு பல்லாண்டு என்று பூர்த்தி செய்வதும் அஸாதாரணமான புகழாகும். எங்கும் எக்காலத்திலும் எல்லாராலும் இப்படியே அநுஸந்திக்கப்படுகிறது.

இன்னும் ஆழ்வார்கள் எல்லாரையும் விட பொங்கும் பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டர்பிரான் பெரியாழ்வாரென்னும் பெயர் பெற்றார். அதைப்போல் ஸ்ரீ ஆண்டாளும் "பாரில் மதியாரும் ஆண்டாள்", என்று ஸ்ரீமதுரகவி ஆழ்வாருக்கு முன்னே போற்றப்பட்டாள்.

எதனால் எனின், திரிதந்தாகிலும் என்று ஆதிநாதரைப் பார்க்கக் கூசி கண்ணைச் செம்பளித்ததாகவும், அவர் கண்ணுக்குள்ளே வந்து ப்ரகாசித்ததாகவும், திரும்பிவந்து கண்டதாகவும் அருளிச் செய்கையாலும், ஸ்ரீ ஆண்டாள், "வீட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை வல்லபரிசு வருவிப்பரேல் அது காண்டும்" என்று ஆசார்யர் உகந்தவிஷயம் என்று அபிமுகமாய் இருக்கையாலும் என அறிக.

“ஆசார்ய பர்யந்தாம்” என்றது இவ ளிடம் பூர்ணமாயிருக்கையாலும், கோவ லர்தம் பொற்கொடி, நற்செல்வன்தங்காய் என்று சம்பந்த சம்பந்திகளை விரும்புகை யாலும், “பாரில் மதியாரும் ஆண்டாள்” எனப் போற்றப்பெற்றாள்.

ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு, ஸ்ரீ “பெரும்பூதார் மாமுனிக்குப் பின்னானாள் வாழியே” என்ற ஏற்றமும் உண்டு.

ஸ்வாமி எம்பெருமானாருக்காக மூலஸ் தானத்திலிருந்து வெளிவந்து எதிர்கொண் டது இன்று எல்லாரும் காணும்படி கர்ப்பக்ருஹ முன் மண்டபத்தில் எழுந் தருளியிருக்கிறாள். ஏதோ முன் ஒருசமயம் நடந்தது என்று போகாதபடி மார்கழி நீராடி வந்து, ப்ரதிதினமும், “அருளப் பாடு கோயிலண்ணன்” என்று மன மகிழ்ந்து அழைத்து, தான் அங்குப் பெரு மாளிடம் ஸ்ரீ அழகிய மணவாளப் பெருமா ளரையர் மூலம் ஸேவித்தநாள் பாட்டுக் களைத் திரும்பவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எல் லாரும் சேர்ந்து ஸேவிக்கும்படி நியமிக் கிறாள்.

இதனால், ஆண்டாள் திருவுள்ளம், தனக்குப் பின்தோன்றியவர்க்கும் பின் பிறந்தவளாயிருக்கை என்றும், இவள் அத்யவஸாயத்தைக் கருதி, “பாரில் மதியா ரும் ஆண்டாள்” என்று ஸ்ரீமதுரகவி களுக்கு முன்னே அத்யாதரத்துடன் ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளால் போற்றப்பட் டாள் என்றும் தெளிக.

கேதந்திராதிபதியான வராஹப் பெரு மாளாலும், கோபிகா பாவனையில் கண்ண னாக எழுந்தருளிய வடபெருங்கோயிலுடை யானாலும் “ஒரு மகள் தன்னையுடைய” பெரியாழ்வாராலும் ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு ஸ்ரீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஊர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

இன்றைக்கும், பெரியவர்கள் நாச்சி யார் மாளிகை, என்றே வழங்குவர்.

ஆதிநாதர் ஆழ்வார் தேவஸ்தானம் என்பதுபோலன்றிக்கே நாச்சியார் தேவஸ்தானம் என்றே எழுதுவார்கள். ஸ்ரீவடபெருங்கோயில், பெரியாழ்வார் ஸன் னிதி எல்லாம் நாச்சியார் தேவஸ்தான வகையறா என்று பேர்பெற்றதாகும். பேர் மட்டுமன்று நடைமுறையும் அப்படியே தான்.

திருமுக்குளத்திலிருந்து திருமஞ்சனம் கொண்டுவந்து ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு முதலில் விச்வரூபஸேவை. அதற்குப் பின் இவள் குடிக்களைந்த மாலையை மேளதாளத்துடன் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய் ஸ்ரீ வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச்சாத்தி. அவர் விச்வரூபஸேவைக்குப் பின் பெரி யாழ்வாருக்கு அதே மலை வடபெருங் கோயிலுடையான் ப்ரஸாதமாய்ச் சாத்தப் படும். இப்படியே இன்றும் நடந்து வரு கிறது. ஸாயரகை திருவாராதனமும் அப்படியே வரிசை. மலை குடிக்கொடுத்தாள் என்பது அஸாதாரணம்.

மற்றைய நாச்சிமார்களைப்போலே பிறந்தது ஒரு இடம் புகுந்தது ஒரு இடம் என்பதில்லாமல் இரண்டும் ஒரிடத்திலே யான ஏற்றமும் இவளுக்கே.

தன்னை அடைந்தவர்களை ஸமஆசனத் தில் வைத்து, தங்களுடனே சேர, திருவா ராதனம், அமுதுசெய்தல் முதலியன கொள்ளும்படி கருடாழ்வாரைப் பரிபாலிக் கிறார். இதனால் தம்மையே நாளும் வணங் கித் தொழுவார்க்குத் தம்மையே ஒக்க அருள்செய்யும் தன்மையை எல்லார்க்கும் தெரிவிக்கிறார்.

எழுந்தருளியிருக்கும்படி, ப்ரணவம் இருந்தால் போலவும், அவதாரத்தால்

ப்ரணவம் பிறந்தாற்போலவும் நினைக்கத் தோன்றும்.

ஸ்ரீபராசரபட்டர் ஸ்ரீ ரங்கநாச்சி யாரே! எங்களை உம் பிறந்தகமான மிதிலாதேச ஐநங்களாக, நினைக்கவேணும் என்றார் அப்படியானால் ஸ்ரீவில்லிபுத் தூர் வாளிகளைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ.

வில்லிபுத்தூர் என்று ஒருகால் சொன் னார் கழற்கமலம் குடினோம் என்றார்கள் மஹான்கள், இவ்வளவும் மின்னுபுகழ்.

சீராரும் வில்லிபுத்தூர் என்பதை அனுபவிப்போம். நகருக்குச் சீர்மை யாவது செழிப்பு.

கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி என்ற நதிகள் மூன்றும் ஸ்ரீ வடபெருங்கோயி லுடையானால் அழைக்கப்பட்டு, அங்கு வந்து உபத்ரவம்செய்த காலநேமியை ஸம்ஹரித்த திருவாழியாழ்வானுக்குத் திரு மஞ்சனம் செய்து பகவான் நியமனத் தினால் தடாகருபத்தோடு தங்கியிருந்த நீர்மையாலும் மண்டுகபர்வதத்திலிருந்து பெருகிவருகிற நதிகளாலும் வளர்க்கப் பட்ட நாட்கமழ் பூம்பொழில் என்ற சோலைகளையும், மின்னனைய நுண் இடை யார் வீரிழுமல்மேல்நுழைந்த வண்டுகளின் இன் இசையையும், செவிகளடைய மயிர்க் கூச்சிடும்படி இவ்விய பேச்சுக்களையுடைய பாடும் குயில்கள், நடமாடித் தோகை விரிக்கின்ற மாமயில்கள், அன்னங்கள், கோலக்கிளிகள் இவைகளுடைய செவிக் கினிய பேச்சுக்களையும், புரளிமுகம்செய்து செந்நெல் ஒங்கிவிளைகழனிசையும், விண் தோய்மதிள் கோபுரங்களையும், வெங்கவி நலியாமல் சேமநன்கமரும் பொன்திகழ் மாடங்களையும், மச்சணி மாடத்தோடு பெண்விளைக்கும் திருப்பூர நந்தவனத்தையும் கொண்டு செற்றமீலாதவர் வேத வாய்த் தொழிலோடு நித்யகைங்கர்யம் செய்து வாழ்ந்திருக்கும் சீராரும் வில்லிபுத் தூரைக்கண்டு ஸ்ரீரெங்கமன்னார் காவேரி

யையும், வண்டினமுரலும் சோலையையும் மறந்து இங்கேயே தங்கிவிட்டார், இதுவே ஊருக்குச் சீர்மை.

இன்றைக்கும் திருமஞ்சன காலத்தில் அருளப்பாடு வேதவாய்த் தொழிலார் என்றே அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

இவ்வூர் திருநாள் வைபவம்

சித்திரை: 10 நாள் எம்பெருமானாருக் குத் தீர்த்தவாரியுடன் மங்களாசாசனமும் வீதிப்புறப்பாடும், ஸ்ரீ ஆண்டாள் மன்னா ருக்கு நீர்வாவி கோடை உத்ஸவம் 10 நாள்.

வைகாசி: நம்மாழ்வாருக்கு 10 திருநாள்: நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்த ஸேவையுடன் தீர்த்தவாரி ஸ்ரீ ஆண்டாள் மன்னாருக்கு வஸந்தோத்ஸவம் 10 நாள்.

ஆனி: பெரியாழ்வார் த்வஜாரோ ஹண உத்ஸவம்.

ஆடி: திருவாடிப்பூர உத்ஸவம், த்வஜாரோஹணத்துடன்.

ஆவணி: கண்ணனுக்கு த்வஜாரோ ஹணம்: திருப்பவீத்ரம் ஸ்ரீ வடபெருங் கோயிலுடையானுக்கு.

புரட்டாசி: ஸ்ரீவடபெருங்கோயிலுடை யானுக்கு த்வஜாரோஹணம் (ஸ்ரீ ஆன் டாளுக்கு நவராத்திரி உத்ஸவம் நடக்கும்).

ஐப்பசி: ஊஞ்சல் ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு 7 நாள், பெருமானாளுக்கு 1 நாள்.

கார்த்திகை: திருமங்கை மன்னனுக்கு 10 நாள் நாலாயிர ஸேவை.

மார்கழி: நீராட்ட உத்ஸவம் 8 நாள், 20 நாள் திருவத்யயன உத்ஸவம்.

தை: வெள்ளிக்கிழமைக்குச் சிறப் புண்டு.

மாசி: தெப்போத்ஸவம் 3 நாள் திரு முக்குளத்தில்.

பங்குனி: திருக்கல்யாண த்வஜாரோ ஹண உத்ஸவம்.

மாதப் புறப்பாடுகள்
எகாதசிப் புறப்பாடு ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்
கும், மாதப்பிறப்பு, அமாவாசை வட
பெருங்கோயிலுடையானுக்கும் புறப்பாடு,
கடக்கும் ஏகாதசிக்குத் திருவாசிரியம்;
ரேவதிக்குச் சிறிபதிருமடல்; அமாவாசை
திருவோணம், மாதப்பிறப்புக்குத் திரு
வேமுகூற்றிருக்கை; ஸ்வாதிக்குத் திரு
மடல்.

அனத்யயனத்தில் எல்லாப் புறப்பாட்
டிற்கும் உபதேசரத்தினமாலே ஸேவிப்பது
வழக்கமாகும்.

எல்லாவற்றிலும் மார்கழியில் பிரியா
விடை உத்ஸவம் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது

மார்கழி 22-ந்தேதி இரவு பெரிய
பெருமாளிடம் விடைகேட்க எழுந்தருளு
மக்கு அத்பாச்சர்ப்பானது.

அங்குச் சென்று திருமஞ்சனம் கண்
டருளி, கைத்தலத்தில் சத்ரசாமராதி
களுடன் மூலஸ்தானத்துக்கு எழுந்தரு
ளுப்போது விபவம்போலவே தோற்ற
மளிப்பர்.

ஸ்ரீ அரையர் ஸ்வாமிக்கு அருளப்பாடு
ஸாதித்து திருப்பாவை 31 பாசுரங்களும்
தேவகானத்தில் அமுதமொழுகப்பாடி
முதல் பாட்டுக்கு வ்யாக்யானமும் ஸாதித்
தும்படி நீயமித்தலும் அஃர் அப்படியே
ஸாதித்தலும் அத்யத்புதமானது.

எத்தனையோ வித்வான்கள் அர்த்த
புஷ்டியுடன் வ்யாக்யானம் செய்தாலும்
ஸ்ரீ ஆண்டாள் பெருமாள் முன்னிலையில்
அங்கு நடக்கும் திருப்பாவைக்கு ஈடாக
மாட்டாது.

எங்கும் ஸ்ரீ ஆண்டாள் சன்னிதி உண்
டானாலும் அவதாரஸ்தலத்தில் ஸ்ரீ பெரி
யாழ்வாரால் ஆரதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ ஆண்
டாள் திருமேனிக்கு உண்டான ஏற்றம்
எல்லாராலும் அறியப்பட்ட விஷயம்.

மறுநாள் விடியலில் ஸ்ரீ ஆண்டாள்
மாடத்தெரு வழியாய்ப் புறப்பட்டு பஞ்ச
லக்ஷம் பெண்களை எழுப்பிக்கொண்டு
ஸ்ரீவடபெருங்கோயிலுடையான் கோபுர
வாசலில் நின்று 'மாலே மணி வண்ண',
என்று ஸேவித்து நிற்கும்போது மரங்
களும் இரங்கும்.

அங்கு அவரால் அளிக்கப்படும் சங்கு
பறை விளக்கு கொடி விதானம் பல்லாண்
டிசைப்பாரான வேதவாய்த் தொழிலார்
இவர்களுடனும் சுற்றத்துத் தொழி
மாரான பெண்களுடைய கூட்டத்துடனும்
திருமுக்குளம்சென்று நீராடி வருமழகு
வாசாமகோசரம்.

6 திருநாள் தண்டியல் ஸேவையன்று
ஸ்ரீ ஆண்டாள் வில்லிபுத்தூருறைவான்
தன் பக்கத்தில் எழுந்தருளி—'ஏற்றகலம்'
'அங்கண் மாஞாலம்', 'மாரிமலை' என்ற
பாசுரங்கள் நாள்பாட்டாக ஸ்ரீ அரையர்
ஸேவிக்கும்போழுது 'வந்து தலைப்பெய்
தோம்' 'இங்ஙனே போந்தருளி' 'காரியம்
ஆராய்ந்தருள்' என்னும்போது உள்ளம்
உருகும்.

ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் ஸேவிக்க
வந்தபோழுது நீராட்ட உத்ஸவம் முடிந்து
விட்டமையாலே அன்னாருக்காக தை
மாதப் பிறப்பன்று நீராடினதாக இன்றும்
ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் தம் ஸன்னிதி
வாசலில் வந்து நிற்கும் ஸ்ரீ ஆண்டாளை,
கைத்தலத்தில் எழுந்தருளி பலம் வந்து
ஸேவித்து எழுந்தருளுவர். அப்போது
ஸ்வாமிகள் "எமக்காகவன்றோ இங்காண்
டாளவதரித்தாள்" என்று பலகாலும்
ஸேவிப்பார்கள். அப்பொழுது உடலுமுரு
கும். என் சொல்வேன் உலகத்திரே!

எல்லாமே நேரில் கண்டுகளிக்கத்
தக்கது.

திருக்கல்யாண உத்ஸவமும் அழ
கானது. ஸ்ரீமன்னார் பரதேசம் புறப்
படுதல், ஸ்ரீபெரியாழ்வார் பூர்ணகும்பத்
துடன் வரவேற்றுத் தேங்காய் ஸமர்ப்பித்
தல், ஸ்ரீதனப்பொருள்களோடு ஸ்ரீ ஆண்
டாள் புறப்பாடு, மாலே மாற்றுதல்,
காப்பணிதல், மதுவர்க்கம் சமர்ப்பித்தல்,
அக்நிவளர்த்து, ப்ரவரம் சொல்லி,
ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் கந்திகாதானம் செய்தல்,
திருமங்கல்யம் அணிவித்தல், அம்மி மிதித்
தல், அங்கிவலம்செய்து பொரியிடல் என்று
ஸ்ரீ ஆண்டாள் வாரணமாயிரம் பாசுரத்
தில் அருளிச்செய்ததுதப்பாமல் நடக்கும்
பரிசு காணத்தகுந்தது.

ஸ்ரீபெரியாழ்வார் தினமும் 10 மணியள
வில் திருமஞ்சனம் கண்டருளி, திருமண்
காப்பணிந்து, உடுத்துக்களைந்தன
உடுத்து, குடிக் களைந்தன குடி, திருப்பல்
லாண்டு திருப்பாவை ஸ்ரீ அரையர் தொடங்
கக்கேட்டருளி, கலத்தது உண்டு, தீர்த்த
கோஷ்டியானவுடன் கைத்தலத்தில் வாச
லில் வந்து திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

மீதய திருமஞ்சனம் நடமாழ்வாருக்கு
உண்டேயாகிலும் திருப்பல்லாண்டு பாடு

மீதய ஸ்ரீர் மீதயமங்களம்.

வது இங்கு அஸாதாரணம். ஆகையால்
தான் "இவர்க்கு இது மீதயம்" என்றார்
ஸ்ரீபிள்ளைலோகாசார்யர்.

தினப்படியும் உத்ஸவகாலங்களிலும்
ஸ்ரீ அரையர் ஸ்வாமிதான் திய்யப்ரபந்தம்
தொடங்கவேண்டும்; முடிவு பாசுரமும்
ஸேவிக்கவேணும். மற்றையோர் நடுவுள்ள
பாசுரங்கள்தான் ஸேவிக்கலாம், முதலும்
முடிவும் தாளத்துடன் ஸ்ரீ அரையர்தான்
ஸேவிக்கவேணும். இயற்பாவைத்தவிர
3000 பாசுரங்களுக்கும் இதுவே முறை.

தீர்த்தவரிசை (1) அரையர்,
(2) பெரியநம்பி, (3) வேதப்பிரான்பட்
டர், (4) அப்பன், (5) தாத்துவையங்கார்,
(6) ஜீயார், (மற்றும் தீர்த்தக்காரர்கள்)
அப்புறம் எல்லாரும் வாங்கிக்
கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீவைகானஸ ஆகம முறைப்படி
பஞ்சகால பூஜையுடன் தென்கலை
சிஷ்டாசாரப்படி என்றும் நன்றாக நடந்து
கொண்டிருப்பது பற்றியேதான் ஸ்வாமி
ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் சீராரும் வில்லிபுத்
தூர் என்று மங்களாசாசனம் செய்தார்.

திருக்கண்ணபுரம்

(ஸ்ரீ உ. வே. திருக்கண்ணபுரம் T. S. ராஜகோபால ஐயங்கார், B.A., L.T.,

“யாவரும் வந்தடி வணங்க அரங்கநகர்த்
துயின்றவனே!

காவிரிநல் நதிபாயுங் கணபுரத்தென்
கருமணியே!”

என்பதற்கிணங்க ஸ்ரீரங்கம் மேலைவிடு
என்றும், திருக்கண்ணபுரம் கிழைவிடு
என்றும் பூர்வர்கள் வழங்கிவந்துள்ளனர்.
ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் இந்தத் திவ்ய
தேசத்தில் ஒரு வருஷ காலம் எழுந்தருளி
யிருந்தார் என்று கருதப்படுகிறது; ஏற்
கனவே நிலவிவந்த ராமாநுஜார்ய திவ்
யாஜ்ஞா அவர் காலத்தில் மேலும் வளர்ந்
துள்ளது. நைமிசாரண்ய வாளிகளான
மஹரிஷிகள் திருக்கண்ணபுரம் அஷ்டா
க்ஷர ஸித்தி ஷேத்ரம் என்று பெருகும்
ஆதரத்தில் இங்குத் தவஞ்செய்து வந்த
னர். ஆகையினால் இருவகையிலும் மேன்
மை கொண்டதாயிற்று இந்த ஸ்தலம்.
ஸ்ரீரங்கத்தில் நடக்கும் அநுஷ்டானமே
பெரும்பாலும் இந்தத் திவ்ய தேசத்திலும்
இன்றும் நடந்துவருகின்றது.

இந்த ஸந்நிதியில் தீர்த்த மரியாதைக்
குரியவர்கள் வரிசைப்படி (1) திருமலை
யாண்டார், (2) எச்சான் (வாரிசு இல்கை),
(3) கூரகுலோத்தம தாஸர், (4) ஜீயர்கள்,
(5) ஸ்ரீ வைஷ்ணவாள் - செளந்தரராஜ
பட்டர் (சமதீர்த்தம்), (6) நலந்திகழ்
நாராயண தாஸர்-இவரது மரபினர்.
இந்த ஸ்தலத்தில் வாழும் தென்கலை ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர்கள் அத்யாபக கைங்கர்யத்
தில் அகவலிக்கும் அதிகாரம் வாய்ந்தவர்
கள்.

“நீலாத்ரிமிய திஷ்டந்தம்”

மூலவர் நீலமேகப் பெருமாள்—“கரு

வரைபோல் நின்றானே” இவை அநுஸந்தே
யம். உத்ஸவமூர்த்தி ஸ்ரீ செளரிராஜப்
பெருமாள்; பக்கத்தில் ஸ்ரீ தேவி, பூதேவி
இவர்களுடன் பத்மினிப் பிராட்டியும்
ஆண்டாளும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்.
த்வஜாரோகணத்தன்று இரவு, குர்ஜ்ஞத்
ஸவம். ரதோத்ஸவம். திருப்பள்ளி
யோடம் இந்நாட்டினில் நான்கு நாச்சிமா
ருடன் பெருமானுக்குப் புறப்பாடு. பெரும்
பாலும் பெருமானுக்குத் தனியாகவே
புறப்பாடு. காலைப் புறப்பாடுகளில் திரு
மேனியில் வெய்யில்படாத வண்ணம்
திருப்பல்லக்கில் திரைமறைப்பு அமைந்
துள்ளது.

நித்யோத்ஸவங்கள்:

தினம் காலையில் விச்வரூபம், ஸுப்ர
பாதம், காலை ஸந்நிதியில் திருப்பாவை
ஸேவை, உச்சிக்காலம்; மாலையில் திரு
மால் வடை, இரண்டாம் காலம். அர்த்த
ஜாமம். சாயங்காலம் நித்யாநு ஸந்தான
ஸேவாக்ரமம்: (1) திருப்பல்லாண்டு,
உன்னையுமொக்கையில் என்ற பாசரம்,
பூசுக்குடல், காப்பிடல், சென்னியோங்கு,
காட்டில் வேங்கடம் என்ற பாசரம்
மன்னுபுகழ், அமலனாதிபிரான், கண்ணி
நுண்சிறுத்தாம்பு, பெரிய திருமொழியில்
நாளொன்றுக்கு ஒரு பதிகம் (வரிசைக்
கிரமமாக), உலகமுண்ட, கங்குலும்
பகலும், ஆழியெழ, மாலை நண்ணி
தொடர்ந்தே சாற்றுமறை - “இன்னு
மொரு நூற்றாண்டிரும் வரையில்”-
ஸேவை நான்கு பாதங்களும். இரவில்
அர்த்த ஜாமத்தில் “மன்னுபுகழ்”

பஞ்சபர்வப் புறப்பாடுகள்:

ஏகாதசி 2 நாள், மாஸப்பிறப்பு,

அமாவாசை, ஹஸ்தம் இந்த நாட்களில்
ஸ்ரீ செளரிப் பெருமானுக்கு ப்ராகாரத்தில்
புறப்பாடு. ஆழ்வார்கள் ஸந்நிதிக்கு எதி
ரில் பெரிய திருமொழிஸேவை தொடக்கம்.
நித்யாநுஸந்தானத்தில் ஸேவிப்பதைத்
தொடர்ந்து ஒவ்வொருநாள் புறப்பாட்டி
லும் ஒரு திருமொழி (திருப்பதிகம்), ஜீயர்
மண்டபத்தில் பத்தி உலா இந்த ஸேவை
யுடன் நடக்கும். ஸேவைமுடிந்ததும் பத்தி
உலா தொடர்ந்து நடக்கும். பத்தி உலா
மூன்றாவது சுற்றில் முனையதரையருக்கு
ஸ்ரீ சடகோபம் ஸாதிப்பது வழக்கம்.

ஸ்ரீகண்ணபுரத் தாயாருக்கு வெள்ளிக்
கிழமை தோறும் புறப்பாடு. ஆழ்வார்கள்
ஸந்நிதியில் நாச்சியார் திருமொழி
தொடங்கி, ஒவ்வொரு புறப்பாட்டிலும்
வரிசையாக ஒரு திருமொழி (திருப்பதிகம்)
ஸேவை நடக்கும்.

அமாவாசையன்று நடுப்பகலில்
ஸ்ரீ செளரிராஜப் பெருமாள் திருக் கைத்
தலத்தில் ஸ்ரீ ராமன் ஸந்நிதி வரையில்
எழுந்தருளி, ஸ்ரீ விபீஷணமுவானுக்கு ஸ்ரீ
சடகோபன் மாலை மர்யாதை ப்ரஸாதித்து
ஆஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருள்வர்.

விசேஷ உத்ஸவங்கள்:

(1) மாசி ப்ரஹ்மோத்ஸவம் (மக உத்
ஸவம் என்று வ்யவஹாரம்)-த்வஜா
ரோகணத்துடன், ஒன்பதாம் உத்ஸவம்
தீர்த்தவாரி-பெளர்ணமியில் திருமலை
ராஜன் பட்டினத்தில் ஸமுத்திரத்தில்.

திருவிதிகளில் ஸேவை:

முதல் ஆறு நாட்களில் இரண்டு
வேளைகளிலும் இயற்பா (பெரிய திருவந்
தாதி முடிய). ஏழாவது உத்ஸவம் காலை
யில் திருத்தேர்; திருவெழுசுற்றிருக்கை,
சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் ஸேவை
ஆனபிறகு பெரிய திருமொழி தொடக்கம்.
இரவு திருச்சந்த விருத்தம், பின்பு
தொடர்ந்து பெரிய திருமொழி. எட்டாம்

உத்ஸவம் இரவோடு திருமொழி ஸேவை
முடியும்.

பெருமாள் ஸமுத்ரத்திற்கு எழுந்
தருளும்போது வடக்கு வீதியிலுள்ள
சிலம்பொன்னாழி என்ற புஷ்கரிணிக் கரை
யில், கோஷ்டியினர் சிலையிலங்கு பொன்னாழி
என்ற திருப்பதிகம் ஸேவிக்க, பெருமாள்
பல்லக்கிலிருந்தவாறே மூன்று முறை
குதூகலம் தோன்றச் சுற்றிப் பின்பு
திருமலைராஜன் பட்டினம் நோக்கி எழுந்
தருள்வர்-ஸமுத்ரக்கரையில் நிலையிடமெங்கு
யின்றி என்ற திருமொழி முன்பு நெடுங்
காலமாக ஸேவித்து வந்துள்ளனர்.

ஸப்தாவரண உத்ஸவத்தில் திருமஞ்
சனத்திற்குப் பிறகு திருவாராதனத்தில்
கோயில் திருவாய் மொழி, இராமாநுச
நூற்றந்தாதி ஸேவை; இரண்டாங் காலத்
தில் சாற்றுமறை. திருமடல் இராமாநு
சநூற்றந்தாதி ஸேவை; தேர்முட்டியி
லிருந்து மேள வாத்யயில்லாமல், சிறிய
மேளத்துடன் (முகவிணையுடன்) பெரு
மாள் எழுந்தருள்வர்.

இரண்டு வேளைகளில் புறப்பாட்டின்
போது ஸேவை உடையவர் ஸந்நிதியில்
தொடங்கி, த்வஜஸ்தம்பத்தடியில்
சாற்றுமறை-கடைசிப்பாசரம் நீங்கலாக,
இந்தப் பாசரம் இயற்சாற்றுடன் பெரு
மாள் உள்ளே எழுந்தருளியதும் ஆழ்வார்
கள் ஸந்நிதியில் ஸேவிக்கப்படும்.

விடாயாற்றி முதல் நாள் உடையவர்
ஸந்நிதியில் சிறிய திருமடல் தொடங்கி
ஸேவிக்கப்படும்.

(2) வைகாசி ப்ரஹ்மோத்ஸவம்:

ஒன்பதாவது திருநாள் நித்ய
புஷ்கரிணியில் தீர்த்தவாரி. ஸேவாக்ரமம்
முன்போல். ஒன்பதாம் உத்ஸவம் தீர்த்த
வாரி ஆனபிறகு பெரிய திருமொழி சாற்று
மறை.

விசேஷப் புறப்பாடுகள் : ஏழாவது உத்ஸவம் சாயந்திரம் சூர்ணேத்ஸவம் ஆனபிறகு, இரவில் தாமரைத் திருவாசிச் சப்பரத்திற் புறப்பாடு. பெருமாள் 74 சதுர்யுகம் கண்டவர் என்று கருதப்படுவதால், தாமரைத் திருவாசிக்கு ஆதாரமாகத் தர்ப்பையால் ஆன தரணிகள் 74 திரித்துப் பொருத்துவார்கள். விடியற்காலையில் நெடுங்காலமாக நடந்துவரும் வெள்கை சாத்திப் புறப்பாடு - சிஷ்யர்கள் ஆதரித்துப் போந்தது. ஸேவை-தனியனில்லாமல் சிறிய திருமடல். எட்டாவது உத்ஸவம் சாயங்காலம் பத்மீனித் தாயார் திருக்கல்யாணம்: ஆரவது உத்ஸவம் யானை வாகனத்திற்குப் பிறகு பெருமாள் நாச்சியார் ஸந்திதிக்கு எழுந்தருள் மாலை மாற்றிய பிறகு பிரகாரத்திற் புறப்பாடு.

(3) விசேஷ உத்ஸவங்கள் :

(1) சித்திரை - வருஷப் பிறப்பு - மாடவீதிப் புறப்பாடு-சிறிய திருமடல் ஸேவை. அக்ஷய த்ருதியை-மாடவீதிப் புறப்பாடு.

(2) சித்திரா பௌர்ணமி - மாடவீதியில் புறப்பாடு - மீன் வேட்டை என்ற கஜேந்திர மோஷம் : தேரடியில்

(3) ஆடி-சுக்ல ஏகாதசி-ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம் - முடிகொண்டான் விருந்து திருமஞ்சன தீர்த்தம் எழுந்தருள்வித்து வருவர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்.

(4) பதினெட்டாம் பெருக்கு-திருப்பல்லக்கில் முடிகொண்டான் ஆற்றுக்குப் பெருமாள் எழுந்தருள்வர்-ஆற்றில் ஸ்ரீ சடாரி தீர்த்தம்.

(5) திருவாடிப் பூரம்-ஐந்து நாள் உத்ஸவம் - தினர் சாயந்திரம் ஆண்டாள் புறப்பாடு ப்ராகாரத்தில் - திருவாய் மொழி ஆயிரமும் ஸேவை. திருவாடிப் பூரத்தன்று முடிகொண்டான் ஆற்றிலிருந்து திருமஞ்சன தீர்த்தம் எழுந்தருள் விப்பது, மத்யானம் ஆண்டாளுக்கு ப்ராராப் புறப்பாடு. பெருமானுடன் சேர்த்தியில் நாச்சியார் திருமொழி ஸேவை. இரவு

பெருமானுடன் ப்ராகாரத்தில் புறப்பாடு சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸந்திதியில் திருவாய்மொழி சாற்றுமறை.

(6) ஆவணிமாதம்-ஸ்ரீ ஐயந்தி-இரவு பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸேவை - மறு நாட்காலையில் கண்ணன் திருப்பல்லக்கில் வீதிப் புறப்பாடு - "எண்ணெய் கண்ணம்" என்ற பாசுரப்படி வீதியில் எண்ணெய் வழங்குதல்-அன்று சாயந்திரம் உறையடி.

(7) புரட்டாசி-திருப்பவித்ரோத்ஸவம்-5 நாட்கள். இரவு திருவாய்மொழி ஸேவை. ப்ராகாரத்தில் பெருமாள் புறப்பாடு-ஐந்தாவது நாள் பெளர்ணமி - காடையில் பெருமாள் கருடாருடராய் திருவிதிவலம்வந்து நியபுஷ்கரிணியில் தீர்த்தவாரி.

(8) புரட்டாசி-நவராத்ரி. ஸ்ரீகண்ண புரத்தாயார் ஸந்திதியில் ஆஸ்தானம்-கொலு.

விஜயதசமி-பெருமாள் குதிரை வாகனத்தில் திருமஞ்சனக் குளத்தங்கரையில் எழுந்தருளி அம்பு போடுதல்.

(9) ஐப்பசி-தீபாவளி உத்ஸவம்.

(10) கார்த்திகை-தீபாரோபண உத்ஸவம்-மடவிளாப் புறப்பாடு.

(11) கைசிக த்வாதசி-கைசிகபுராண படனம்.

(12) மார்கழி-திருப்பாவை ஸேவை. முதல்நாள்: பெரியஸந்திதி, நாச்சியார் ஸந்திதி இவற்றில் திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை ஸேவை, மற்றநாட்களில் பெருமாள் ஸந்திதியில்தான் ஸேவை. திருப்பாவை சாற்றுமறை நாளன்று நான்கு நாச்சிமாரோடு அர்த்தமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்து திருச்செவியேற்பது. கூகாரை வெல்லுஞ்சீர் பாசுரத்தன்று பெருமாள் நான்கு நாச்சிமாருடன் அர்த்தமண்டபத்தில் எம்ஹாஸனத்தில் எழுந்தருளியிருத்தல்.

(13) அத்யயன உத்ஸவம்-முதல்நாள் பெரியாழ்வார் பெருமாள் ஸந்திதிக்கு எழுந்தருளித் திருப்பல்லாண்டு ஸேவித்தல்-பின்பு அர்த்தமண்டபத்தில் பெருமாள் எழுந்தருளிப் பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸேவை.

இந்த உத்ஸவ நாட்களில் ஸேவை தொடங்கியதும் திருக்கண்ணபுரத்தையருக்குத் தீர்த்த மரியாதை நடக்கும்.

ஸேவாக்ரமம் :

முதல் திருநாள் : பெரியாழ்வார் திருமொழி 1, 2 பத்து.

இரண்டாம் திருநாள் : மேற்படி 3, 4, 5 பத்து சாற்றுமறை. பெரியாழ்வார் பெருமானைத் திருவடிதொழுதல்.

மூன்றாம் திருநாள் : பெருமாள் நான்கு நாச்சிமாருடன் எழுந்தருளியிருப்பர்-திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி.

நான்காம் திருநாள் : பெருமாள் திருமொழி-குலசேகரப் பெருமாள் பெருமானைத் திருவடிதொழுதல்.

ஐந்தாம் திருநாள் : முதலாயிரம் சாற்றுமறை - மதுரகவியாழ்வார் பெருமானைத் திருவடிதொழுதல்.

ஆறாம் திருநாள் : பெரிய திருமொழி தொடக்கம். ஸேவை 1, 2 பத்துக்கள்.

ஏழாம் திருநாள் : பெரிய திருமொழி 3, 4 பத்துக்கள்.

எட்டாம் திருநாள் : பெரிய திருமொழி 5, 6 பத்துக்கள்.

ஒன்பதாம் திருநாள் : பெரிய திருமொழி 7, 8 பத்துக்கள்.

சிகையிலங்கு ஸேவித்ததும், ஸேவை நிறுத்தி, திருமங்கையாழ்வாருக்கு நாபகித் திருக்கோலத்தில் தெள்ளியீர் தொடங்கி எட்டாம்பத்து சாத்துமறை.

பத்தாம் திருநாள் : திருமொழி-சாற்றுமறை: திருமங்கையாழ்வார் பெருமானைத் திருவடி தொழுதல்.

இந்த அத்யயன உத்ஸவம் 21 நாளும் சாற்றுமறையின்போது தீர்த்தவினியோகத்தின்போது கோஷ்டிக்குத் திருத்துழாய் வினியோகம்-தீர்த்தக்காரர் செய்வது:

இராப்பத்து உத்ஸவம் : ஏகாதசியன்று காடையில் பெருமாள் ப்ராகாரப் புறப்பாடு. ஸ்ரீவைகுண்ட வாசல் இல்லாததால் நாச்சியார் ஸந்தியை நோக்கிய குறடு வழியாக எழுந்தருள் வேதவிண்ணப்பம் கண்டருள்வர். பின்பு நம்மாழ்வார் எதிராக எழுந்தருளியிருக்க, அலங்காரச் ஸோக படனம் கேட்டருள்வர். இந்தக் கைங்கர்யம் நெடுங்காலமாகப் பெரிய திருமானிகை ஸ்வாமிசெய்து வருவது தினந்தோறும் புறப்பாட்டில் இதுமாதிரி அலங்காரச் ஸோக படனம் நடந்துவரும்.

ஏகாதசியன்று காடையில் நம்மாழ்வார் பெருமாள் ஸந்திதிக்கு எழுந்தருளி வேதம் ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலியவற்றுடன் திருவாய் மொழி தொடக்கம் நடைபெறும். பின்பு பெருமாள் புறப்பாடு.

ப்ராகாரப் புறப்பாட்டிற்குப் பிறகு பத்தியுலாமண்டபத்தில் (ஜயர் மண்டபத்தில்) ஆழ்வார் - ஆசாரியர்கள் மங்களா சாஸனத்திற்கு எழுந்தருள், அவர்களுக்குத் திருப்பரிவட்டம், திருமாலை, ஸ்ரீசடகோபம் ப்ரஸாதிப்பர் பெருமாள்.

இரவு வரையில் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸந்திதியில் எழுந்தருளியிருந்து இரவு திருவாய்மொழி முதல் பத்து திருச்செவி சாற்றுவர்.

அடுத்த ஒன்பது நாள்களிலும் சாயந்திரம் ப்ராகாரப் புறப்பாடு. பனிமுட்டாக்கு அணிந்து எழுந்தருள்வர். இரவு அர்த்த மண்டபத்திய் திருவாய்மொழி ஸேவை-தினம் ஒரு பத்து.

பத்தாம் திருநாள்-பெரியசாற்றுமறை. இரவு பெருமானுடன் ஆழ்வார்-ஆசாரியர் புறப்பாடு. பத்தியுலா மண்டபத்தில் இவர்களுக்கு மாலை மரியாதைகள்.

இரவு நம்மாழ்வார் பெருமானைத் திருவடி தொழுதல்.

இருபத்தேதாராவது திருநாள்: இயற்பா சாற்றுமறை.

நாச்சியார் அத்யயன உத்ஸவம்

(14) பெருமாள் அத்யயன உத்ஸவத்தைத் தொடர்ந்து நாச்சியாருக்கு அத்யயன உத்ஸவம். தினம் திருவாய்மொழி ஸேவை, அமாவாசையன்று சாற்றுமறை. இதற்கேற்ப இரவு திருவாய்மொழி ஸேவிக்கப்படுகிறது.

ஏகாதசி முதல் நாச்சியாருக்கு ப்ராகாரத்தில் புறப்பாடு.

அமாவாசையன்று இரவு பெருமாள் நாச்சியார் திருக்கோலத்துடனும், நாச்சியார் பெருமாள் திருக்கோலத்துடனும் ப்ராகாரப் புறப்பாடு. புறப்பாட்டின் போது அலங்கார ச்லோக படனம்.

தாயார் பெருமாள் ஸந்திதிக்கு எழுந்தருளி ஏகாசனத்தில் திருவாராதனம். ஒன்பதாம் பத்து மாலை நண்ணி ஸேவையில் சிறப்பு. பின்பு திருவாய்மொழி சாற்றுமறை.

தாயார் பெருமாள் ஸந்திதியில் சேர்த்தியில் மறுநாள் பகல் பூழுதும் எழுந்தருளி விருந்து, பின்பு விடைபெற்றுக்கொண்டு தமது ஸந்திதிக்கு எழுந்தருள்வர். அன்றிரவு நாச்சியார் ஸந்திதியில் இயற்பா சாற்றுமறை.

மறுநாள் திருப்பல்லாண்டு தொடக்கம்.

(15) மார்கழி வ்யதிபாதம்: அதிகாலை யில் கோஷ்டிக்குத் தீர்த்த விநியோகம் நடக்கும்.

(16) தைமாஸம்-ஸங்க்ரமண உத்ஸவம். இது மிகவும் விசேஷமானது. மாதப்பிறப்பு, முதல், அடுத்த நாள் இவற்றில் புண்ய தீர்த்தங்கள் எல்லாம் நித்ய புஷ்கரிணியில் சேர்ந்து, தங்களிடம் மறுஷ்யர்கழிக்கும் பாவச் சுமை நீங்கப்பெறுகின்றன; மற்றநாள்களில் அம்சமாக நித்ய புஷ்கரிணியில் அமைந்துள்ளன. ஸங்க்ரமணகாலத்தில் சக்ரத்தாழ்வார் தீர்த்தம் ப்ரஸாதிப்பர்; க்ரஹணகாலங்களிலும் இவ்வாறே, இதற்குக் காரணம் நித்ய புஷ்கரிணியின் தீர்த்த மகிமை.

பகலில் நான்கு நாச்சிமாருடன் ஆஸ்தானம்-திருப்பாவை சாற்றுமறை.

(17) கனு உத்ஸவம் - தைமாதம் இரண்டாம் தேதி நாச்சியார் கனு உத்ஸவம் கண்டருள்வர். இரவு பெருமாள் பாரிவேட்டைப் புறப்பாடு - பல்லக்கில்.

(18) ப்ரணய கலகம் (மட்டையடி)-காலையில் பெருமாள் பல்லக்கில் எழுந்தருள்வர். கோபுர வாசலில் கோஷ்டி தொடக்கம்; தனியன்கள் இல்லாமல்: நாச்சியார் திருமொழி, பெருமாள் திருமொழி, பெரியதிருமடல், திருமொழி எட்டாம் பத்து - மேளவாத்யமில்லாமல் திருவிதிப் புறப்பாடு-திருமங்கையாழ்வார், ஸந்திதியில் பெருமாள் திருமண்டபம் கண்டருள்வர். அப்போது ஸேவை முடியும். பின்பு மேளவாத்யத்துடன் ஸந்திதிக்குப் புறப்பாடு - ஸந்திதியில் ப்ரணயகலக - ச்ரவணம்.

(19) பங்குனி உத்தரம்: பெருமாள் திருக்கைத்தலத்தில் நாச்சியார் ஸந்திதிக்கு எழுந்தருளி-ஏகாசனம். ஸேவை நாச்சியார் திருமொழி.

ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் அவதார உத்ஸவங்கள் மாஸத்திருநஷத்ரங்கள்.

(1) நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், எம்பெருமானார், மணவாள மாமுனிகள்

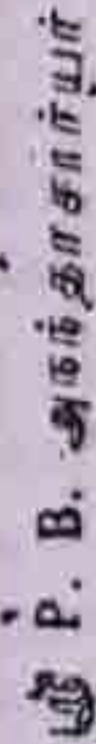
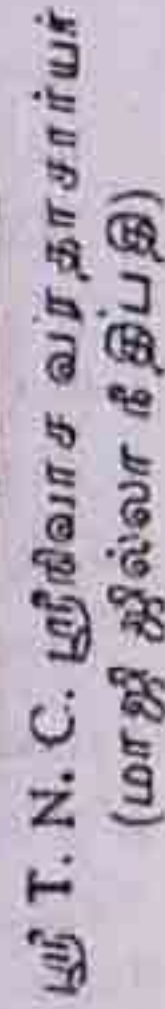

ஸ்ரீ V. N. வெங்கடவரதாசாரியர்

ஸ்ரீ K. E. ராஜகோபாலாசாரியர்

சுரத்தாழ்வான் அவதார உத்ஸவம்
ஸ்ரீஎம்பெருமானார் ஸந்நிதியில் நடக்கும்,

(4) திருமஞ்சனத்தின்போது புருஷ ஸூக்தம், ஸ்ரீஸூக்தம் முதலியன ஸேவிப்பது.

திருக்குறுங்குடி

ஸ்ரீ உ. வே. N. ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார், ஸ்ரீகார்யம், ஜீபர்மடம்

வைஷ்ணவ வாமன கேசுத்திரமான திருக்குறுங்குடியில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் “ஸ்ரீ நம்பியை”ப் பராங்குசன், பரகாலன், உறையிலிடாதவர், பட்டர்பிரான் ஆகிய நான்கு ஆழ்வார்கள் பாடியுள்ளனர். 108 திவ்ய தேசங்களில் முதன்மையும் பெற்றுள்ளது. திருக்குறுங்குடி ஸ்நிதி பூர்ணமான தென்னாசார்ய ஸம்பந்தாய ஸ்நிதி.

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார்

“ஸர்வேச்வரனை நோக்கி அநந்தவிரதம் நோற்றுப் பெற்றவர்களைப் போலன்றிக்கே நம்பியை யாச்ரயித்தாயிற்று, இவரைப் பெற்றது. உடைய நங்கையார் நம்பியை யாச்ரயித்து ஆழ்வாரைத் திருவயிற்று வாய்த்தார் என்று பிரஸித்தமிதே” என்ற சுட்டின் ஸ்ரீஸூக்திப்படி, குறுங்குடி நம்பியே குருகூர் நம்பியான ஸ்ரீஸ்வாமி நம்மாழ்வாராக அவதரித்து, பகவத் விஷயமான அருளிச்செயலைத் திருவாய் மலர்ந்து அருளினை என்பதுவும் பிரஸித்தம்.

ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார்

ஸ்ரீ அரங்கனுக்குத் திருமங்கையாழ்வார் அனேக மண்டபங்கள் முதலியன திருப்பணிகள் செய்தபின் தமக்கு வீடு ஸாதித்தருள வேணும் என்று ப்ரார்த்தித்த பொழுது. “நம் தெற்கு வீட்டுக்குப் போம்” என்று அழகிய மணவாளன் சாதித்தபடியால் தெற்கு வீடான தென்குறுங்குடிக்கு வந்து திருப்பணிகள் செய்து ஸ்ரீ நம்பியை ப்ரார்த்தித்தார். ஆழ்வாருக்கு வீடு சாதித்து நம்பி ஆட்கொண்டார். திருமங்கை ஆழ்வார்

அர்ச்சைத் திருமேனியோடு கழன்க்கு மத்தியில் நித்ய திருவாராதனத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். திருவாலி திருநகரியில் அர்ச்சைத் திருமேனியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ்வார் உத்ஸவர் திருக்குறுங்குடி ஸ்ரீ நம்பியின் நியமனத்தின் பேரில் திருக்குறுங்குடியிலிருந்து எழுந்தருளியவர்.

கைசிக புராணம்

ஸ்ரீரங்கம் முதலான எல்லா திவ்ய தேசங்களிலும் பரமபத ஏகாதசி உத்ஸவம் போலே கைசிக உத்ஸவமும், ஸ்ரீரங்கம், “திருமலை பெருமாள் கோவில், திருவல்லிக்கேணி, ஆழ்வார் திருநகரி முதலான சகல திவ்ய தேசங்களிலும் புராண படனத்துடன் நடக்கிறது. அப்போது திருக்குறுங்குடி விஷயமான அருளிச்செயல்களைக் கோஷ்டியில் சேவித்தும் வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீரங்கம், ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருக்குறுங்குடி இவற்றில் அரையர் ஸ்வாமியால் “அக்தம் புலியும்”, “எங்ஙனேயோ” பாட்டுக்கு வியாக்யானம் அபிநயம் ஸேவித்து வருவது சகலரும் அறிந்ததே.

திருக்குறுங்குடியில் மட்டும் கைசிக புராணத்தில் சொல்லப்பட்டபடி, நப பாடுவான், பிரம்மரக்ஷஸ் வேஷங்கள் போட்டு நாடகமாகவே ஸ்ரீ நம்பிமுன் நடித்துக்காட்டி வரப்படுவது நெடுநாள் வழக்கமாம். வேஷங்கள் போடுமவர்கள் வ்ரதம் இருந்து பக்தியுடன் நடந்துகொள்கிறார்கள். ஸ்ரீ வராக நாயனாரிடம் பூமி பிராட்டி திருநாம ஸங்கீர்த்தனத்தின்

வைபவம் அருளும்படி கேட்க ஸ்ரீ வராக நம்பியும் பூமிப் பிராட்டியைச் சந்தோஷத்துடன் மடியில் வைத்துக்கொண்டு திருநாம ஸங்கீர்த்தன பல வைபவமான கைசிக மஹாத்மியத்தை அருளக் கேட்டுகந்தாள். பின்னர் பூமிப் பிராட்டியார் சேதனர்களை உஜ்ஜீவிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு லீலா விபூதியில் சமயம் வாய்த்தவுடன், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பட்டர்பிரான் திருமகளான ஸ்ரீ ஆண்டாளாக அவதரித்து வேதத்துக்கு ஓம் என்பது போலத் திருப்பாவைபாடிப் பாடவல்ல நாச்சியார் என்று பாராட்டப் பெற்றாள்.

ஸ்ரீ நம்பெருமானுக்கு முன் ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியில் திருவோலக்கத்தில் ஸ்ரீ பட்டர் கைசிக புராணத்தை வியாக்கியானத்துடன் தெளிவாக வாசிக்கப் பெருமாள் திருச்செவி சாத்தி மிகவும் உகந்து, பட்டருக்கு ப்ருமஹரத மரியாதை செய்வித்தார் என்று பிரஸித்தம். இப்பவும் புராணம் வாசிக்கிற பட்டருக்கு இவ்வித மரியாதை நடந்துவருகிறது.

எம்பெருமானார்

எம்பெருமானார் திவ்ய தேச மங்களா ஸாஸனத்துக்கு எழுந்தருளும்போது திருக்குறுங்குடியில் மட்டும் ஸ்ரீ நம்பி எம்பெருமானாரிடம் ஸச்சிஷ்யனாயிருக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு திருவட்டப் பாதையில் அனுஷ்டானமான சமயத்தில் வருக நம்பி வடிவில் கைங்கர்யங்கள் செய்து ஸ்வாமி திருக்கையாலே திருமண்காப்பு சாத்துப்படி திருவுள்ள முகந்தான். எம்பெருமானாரிடம் ஸ்ரீ நம்பி, “நாம் ராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்கள் செய்தும் கிதை முதலான உபதேசம் செய்தும், திருத்த முடியாத சேதனர்களை நீர் எவ்விதம் திருத்தினீர்?” என்று கேட்க, ஸ்வாமியும், “கேட்குமளவில் கேட்டால் சொல்லுமளவில் சொல்லுவோம்” என்ன,

ஸ்வாமிக்கு ஆசனம் ஸமர்ப்பித்தான், ஸ்ரீ நம்பி. ஸ்ரீ ஸ்வாமியும் ஆசனத்தில் தம் ஆசார்யாள் பெரிய நம்பி எழுந்தருளியிருப்பதாகக் கொண்டு ஸ்ரீ நம்பியின் வலது செவியில் திருமந்திரம், வேதாந்தார்த்தம் இவற்றை ஒதியும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்பி என்ற தாஸ்ய நாமமும் ஸாதித்தருளினார். நம்பியும், “தன்யோஸமி” என்று பூரித்து உகந்து, “நாம் நம் மிராமானுஜனை யுடையோம்” என்று மகிழ்ந்தான்.

ஆசார்ய ஹருதயத்தில் ஸ்ரீ அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயினார் அருளிய ப்படி “வைஷ்ணவ வாமனத்தில் நிறைந்த நீல மேனியின் ருசி ஐனக விபவலாவண்யம் பூர்ணம்” என்றபடி பூர்ணத்துவத்துடன் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார் ஸ்ரீ நம்பி. பெருமாள் எனப்படும் ராமபிரானுக்கும் பிரானான ரங்கநாதன் பெரிய பெருமானானான்; இதே போல், எம்பெருமானாரால் வைஷ்ணவ நம்பி என்ற பெருமை ஏற்றான் திருக்குறுங்குடிப் பெருமான். இவ்வளவு பெருமை படைத்ததான திவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீ நம்பியின் நியமனத்தின் பேரில் ஸ்வாமி சில காலம் எழுந்தருளியாயிற்று. தம் ஆசார்யனான பெரிய நம்பி வம்சத்தில் பூர்ணசாரியரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவரைத் தர்ச்சன ப்ரவர்த்தகராக்கினார். ஸ்ரீ நம்பி ஸ்நிதி கைங்கர்யத்துக்கும் நிர்வாகத் திற்குமாகக் காஷ்யம் திரிதண்டம் கொடுத்து ஆச்ரம ஸ்விகாரம் செய்வித்து ஸ்ரீ பேரருளான ராமானுஜ ஜீயர் என்ற திருநாமம் சாத்தி நியமித்தருளினார்.

அப்படிப்பட்ட பரம்பரையிலுள்ள ஜீயர் ஸ்வாமிகளே கைங்கர்யமும் நிர்வாகமும் நடத்தி வருகிறார்கள். இப்போது மேற்படி ஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ஜீயர்ஸ்வாமி இந்தப் பரம்பரையில் நாற்பத்தெட்டாமவர்.

ஆழ்வார் திருநகரியில் அருளிச்செயல்

கிரமத்தின் அற்புதவைகளையும், மற்ற சிறப்புக்களும்

பூ. உ. வே. ஆத்தான் அப்பு சடகோபாச்சாரியார்-மேலைத் திருமானிகை, ஆழ்வார் திருநகரி.

"உண்டோ வைகாசி விசாகத்திற்

கொப் பொருநாள்

உண்டோ சடகோபர்க் கொப்

பொருவர் - உண்டோ

திருவாய் மொழிக் கொப்பு

தென் குருகைக்குண்டோ

ஒருபார் தன்னி லொக்குமார்"

புது விசதவாக்கிசாமணியான சுவாமியான மாமுனிகளின் அருள்வாக்காகும். தூர் என்றும், குருகை, குருகாபுரி என்றும் வழங்கப்படும் திருத்தலமே ஆழ்வார்திருநகரியாகும். இத்திருநகரியே வேதம் தமிழ் செய்த மெய்யன், திருக்குகை நாதனான நம்மாழ்வார் அவர்தான். "சுரோன்பதாம் பாண்டியிலே" பதிருப்பதி மிகவும் முக்கியமானதாகும். திவ்விய தேசம் ஆழ்வாராலும் ஏற்றம் பெற்றது. அருளிச்செயலாலும் ஏற்றம் பெற்றது. தமிழ்க் கருவூலமாகவே திகழ்கிறது. எண்ணற்ற இலக்கிய இலக்கணங்கள் இவ்வூரில் தோன்றியுள்ளன. உபயோக - சடகோபர் திவ்விய சரிதம், உபயோக சந்திர கலா மாலை, குருகை சரிதம், குருகை மாலை, மாறன் அலங்காரம், குருகை பள்ளு, குருகூர்வரி, நம்மாழ்வாரின் தமிழ், நம்மாழ்வார் தாலாட்டு, இராசகுறிப்பிடத்தக்கனவாம். இராசகுறிப்பிடத்தக்க தமிழில் இயற்றிய கம்பர் சடகோபன் சடகோபரந்தாதி என்ற பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

வேதத்தின் முன்செல்க மெய்யுணர்ந்
தோர்விரிஞ் சன்முதலோர்
மற்ற ஞானக் கொழுந்தின்
முன்செல்க குணங்கடந்த

போதக் கடல்எங்கள் தென்குரு

கூர்ப்புனி தன்கவியோர்

பாதத்தின் முன்செல்லுமே தொல்லை

மூலப் பரஞ்சுடரே"

என்பதாகும்.

தோவில்களில் உதஸவங் கண்டருளுகின்ற போது எம்பெருமான் நடுவே எழுந்தருள வடமொழி வேதம் எம்பெருமானுக்குப் பின்னால் பாராயணம் செய்யப்பட்டு வருவதும், தமிழ் வேதமாகிய திவ்வியப் பிரபந்தம் அவனது சொருபத்தை யுணர்ந்து முன் செல்லுதல் தோன்ற முன்னே ஒதப்பட்டு வருவதும் திவ்விய தேசங்கள் தோறும் கண்டுவருகின்றோம்: கம்பர் பெருமான் மற்றோரிடத்தில்.

"அந்த மிலாமறை யாயிரத்

தாழ்ந்த வரும்பொருளைச்

செந்தமி ழாகத் திருத்தி

னேல்நிலத் தேவர்களும்

தந்தம் விழாவும் அழகும்

என்னும் தமிழார்களியின்

பந்தம் விழா ஒழுகும்

குருகூர் வந்தபண்ணவனே"

என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். கோவில்களில் நடைபெறுகின்ற நித்தியஸ்தோத்திர விழாக்களில் எல்லாம் தமிழ் வேதங்களான அருளிச்செயல்களை ஒதவேண்டும். குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன குறிக்கோள் ஆபிரத்தையும் அறியக் கற்று வல்ல அருளிச்செயல் சேவிப்பதாலேயே ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்வ பூர்த்தி உண்டாகும் என்று செபிய வருகிறது.

நாதனுக்கு நாலாயிரம் உரைத்த
நாதன்

"சேமம் குருகையோ செய்யதிருப்பாற் கடலோ
நாமம் பராங்குசனோ நாரணனோ - தாமம்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கும்
உளவோ பெருமான் உனக்கு"

என்ற பாடலில் நம்மாழ்வாரைப் பகவானாகவே கருதிப் போற்றுகின்றார்கள். திவ்விய தேசத்தில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகின்ற பெருவிழாக்களிலும், திருவிழாக்களிலும், தினசரியும் நடைமுறையில் இருந்துவருகின்ற அருளிச்செயல் கிரமத்தின் அற்புத வைகரியையும், மற்ற சிறப்புக்களையும் சிறிது காண்போம்.

"செய்ய தமிழ்மலைகள் நாம் தெரிய
வோதி தெளியாத மறைநலன்கள்
தெளிகின்றோமே"

என்றார் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மகா தேசிகன். ஆழ்வார்திருநகரியில் நம்மாழ்வார் திருமுன்பாக எப்பொழுது ஸ்ரீசைலேசதயா பாத்திரம் தொடங்கினாலும் உடனே "கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பு" என்கிற பிரபந்தம் சேவித்துத்தான் மற்ற பிரபந்தங்கள் சேவிப்பது வழக்கம். கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பு நாதமுனிகளுக்கு அருளிச்செயல் கிடைக்கக் காரணமாக இருந்தபடியால் அதைச் சேவித்து வருவது வழக்கம். சித்திரையில் சித்திரை நாளான மதுரகவி திருநகரத்திரத்தன்று கூட கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பு என்ற பிரபந்தத்தைச் சேவித்து முடிவில் பயனன்றாகிலும் என்ற சாத்துமறையை அரையர் சுவாமியே சேவித்துவிடுவார். இது போலவே திருவத்யயன உதஸவத்தில் ஐந்தாம் திருநாளன்றும் அந்தக் கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பை அரையர் சேவிக்க மதுரகவிகள் நம்மாழ்வாரின் திருவடிகளைத் திருத்துழாயினால் தொழுவார்.

சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரையில் அவதரித்த மாறன் அடிபணிந்து உயந்தவரான இராமானுசரின் திருநகரத்திரத்தன்றும், 'கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பு' என்ற பாசுரங்களின் மூலமே நம்மாழ்வாரின் திருவடிகளைத் தொழுவது வழக்கம். நம்மாழ்வாரும், நம்பி ராமானுசனும் ஒரே ஆசனத்தில் எழுந்தருளித் திருமஞ்சனம் கண்டருளுதல் ஆண்டிற்கு முன்றுமுறை மட்டுமே நடைபெறுகின்றது. மார்கழித் திருவாதிரை, மாசித் திருநாள் ஏழாம் திருவிழா, வைகாசி ஏழாம் திருவிழாக்களில் இந்த அரிய சேவை ஐப்பசித் திருமூலத்தன்று மணவாள மாமுனிகள் நம்மாழ்வார் எழுந்தருளும் பல்லக்கில் விசேஷமான விருதுகளுடன் நம்மாழ்வார் சன்னிதிக்கு எழுந்தருளிய பின்பே நம்மாழ்வாருக்குத் திருமண்காப்பு சாத்தப்படும். இது ஓர் தனிச் சிறப்பான வைபவமாகும். இத் திருநகரியிலுள்ள திருக்கோவிலில் அத்யாபக மிராசுதார்கள் எழுவர் உள்ளனர். இவர்களே அருளிப்பாடு ஆன உடன் தனியன் தொடங்குதல், சாத்துமறை தொடங்குதல் முதலியன செய்வார்கள். முதற்பாட்டையும் முடிவுப் பாசுரத்தையும் அரையர் சுவாமிகள் நாளத்துடன் சேவிப்பார். பெரிய நம்பி ஸ்ரீபராங்குச தாஸர், திருவாய் மொழிப் பிள்ளை, கொல்லி காவலதாசர், சடகோபாச்சாரியார் (ஆத்தான் திருமானிகையார்களுக்குரிய அருளிப்பாடு) மதுரகவி அண்ணாவியார்களுக்கு, வகுளபரணபட்டர், ஆதிநாதபட்டர் என்ற அருளிப்பாடு, சொகுசுதேவராஜ அய்யங்கார் ஆகிய எழுவரே அத்யாபக மிராசுதார்கள். இவர்கள் இன்றும் இந்த சன்னிதியில் அருளிச்செயலைச் சேவித்து வருகின்றார்கள்.

நம்மாழ்வாருக்கு எப்போதெல்லாம் திருமண்காப்பு சாத்தப்படுகிறதோ அப்

ஸ்வாமி எம்பெருமானார் ஜீயர் அபராவதாரமான விசுவாச்சிகரமணி ஸ்ரீ மணவாளமாணிகள் திருக்குறுங்குடி நம்பியை மங்களாஸாஸனம் செய்யும் போது பதினெட்டாவது ஜீயர் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்வாமி அங்குச் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து பத்தொன்பதாவது பட்டம் ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமியை ஆதாரஸித்திப் பின் திவ்யதேச மங்களாஸாஸனத்துக்கு எழுந்தருளினார்.

இப்படிப் பெருமைவாய்ந்த ஸ்ரீ பேரருளாள ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீ நம்பி ஸந்நிதி, ஆழ்வார்கள் ஆசாரியர்கள் ஸந்நிதி இவற்றிலும் கோஷ்டிகளிலும் ஸர்வகால ஸர்வ அவசரங்களிலும் முதல் மரியாதைகள் ஏற்பட்டு எம்பெருமானார் காலம் முதல் நடந்து வருகிறது.

அருளிச்செயல் கோஷ்டிகள் தொடங்கும்போது, “ஸ்ரீ பேரருளாள ராமானுஜ ஜீயர் பதினென்பதி ஸ்ரீவைஷ்ணவாள்” என்ற அருளப்பாடு சொன்னவுடன் ஜீயர் ஸ்வாமி மட்டுமே “நாயன்தே, நாயன்தே” என்று ப்ரதி சொல்லி, கோஷ்டியில் தொடங்குவது நெடுநாள் வழக்கம். இதில் வேறு ஒருவருக்கும் பாத்பவையோ அநிகாரமோ கிடையாது. ஜீயர் ஸ்வாமி கோஷ்டிக்கு எழுந்தருளாத காலங்களில் அவர் அனுமதி பெற்றவர் தொடங்குவார்.

இனி, நீத்யைகளும், உத்ஸவகாலங்களில் திருவிதிப் புறப்பாடு சமயத்திலும், பஞ்சபர்வப் புறப்பாடுகளிலும் திவ்யப் ப்ரபந்தம் ஸேவிக்கும் க்ரமங்கள்:—

நித்யம்: உதயம் விசுவரூபத்தில் ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமி எழுந்தருளி “ஸ்ரீ சைலேச” தனியன் ஸேவித்துத் திருப்பல்லாண்டு, கண்ணிமுன்சிறுத்தாம்பு, திருப்பாவை ஸேவித்து சாற்றுமுறை. தீர்த்தத்திவ்ய தேசத்தில்தான் விசுவரூபத்தில் ஸேவை

சாற்றுமுறை நடக்கிறது. மாலவேளைகளில் நித்யானுஸந்தானம்.

அனத்யயன காலங்களில் காலைப் நாலாயிர தனியன் ஸேவித்து, உபதேச ரத்தினமாலே ஸேவை சாற்றுமுறை. மாலையில் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

பிரம்ம உத்ஸவத்தில்: திருவிதிப் புறப்பாட்டில் இரண்டு வேளைகளிலும் இயற்பா. 7-ஆம் திருநாள் காலை திருச்சந்த விருத்தம். அன்று மாலே பெரிய திருமொழி தொடங்கி, 10வது உத்ஸவம் திருத்தேர் முன்பு சாற்றுமுறை. பகல் திருமஞ்சனம் ஆனதும் முதல் உத்ஸவம் முதல் பத்தாவது உற்சவம்வரை ப்ரதி தினம் 100 பாசரம் விதம் முதலாயிரமும், இரண்டாவது உத்ஸவம் முதல் 11வது உத்ஸவம்வரை தினம் ஒருபத்து திருவாய்மொழியும் கோவிலுக்குள் உட்கார்ந்து ஸேவிக்கப்படும்.

வஸந்த உத்ஸவம் 10 நாள். சிறிய திருமடல் ஸேவை.

திருப்பவித்ர உத்ஸவம் 7 நாள். விதிப் புறப்பாட்டில் இயற்பா; கோவிலுக்குள் திருவாய்மொழி.

நவராத்திரி 9 நாள். திருவாராதனம் ஆனதும் திருப்பாவை.

ஊஞ்சல் உத்ஸவம் 10. திருவாய்மொழி தினம் ஒருபத்து.

கைசிக உத்ஸவம்: புறப்பாட்டில் பெரிய திருமடல்.

ஆஸ்தானத்தில் “அக்கும்புலியும், எங்ஙனேயோ” பாசரம் ஐரையர் ஸேவித்து அபிநயம், வியாக்யானம் ஆனதும் மற்றப் பாட்டுக்கள் கோஷ்டியார் ஸேவித்து ‘எங்ஙனேயோ’ சாற்றுமுறை.

அத்யயன உத்ஸவம் (பகல் பத்து)- பெருமாள் ஸம்ஸாரஸனத்தில் எழுந்தருளி ஆழ்வார் மரியாதை நடந்து ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமி மரியாதை நடந்து அர்ச்சகர் ஐரையர் தாளத்தை ஸேவிக்க ஜீயர்

ஸ்வாமி திருப்பல்லாண்டு முதல் பாட்டு ஸேவிக்க, கோஷ்டியார் மற்றப்பாட்டுகளை ஸேவிப்பர். முதல் ஐந்து நாட்கள் முதலாயிரம். இரண்டாவது ஐந்துநாட்கள் பெரிய திருமொழி. பகல் பத்து சாற்றுமுறையன்று திருமங்கைமன்னன் திருவடி தொழுதல்.

பெரிய திரு அத்யயன உத்ஸவம் (இரப்பத்து) சயனம் படிக்கோந்து வேத விண்ணப்பங்கள் ஆகி, திருமங்கையாழ்வாருக்கு மரியாதை, ஜீயர் ஸ்வாமி மரியாதை ஆகி, அர்ச்சகர் ஐரையர்தாளம் ஸேவிக்க ஜீயர் ஸ்வாமி “உயர்வற” முதல் பாட்டு ஸேவிக்க கோஷ்டியார் பாக்கி பாட்டை ஸேவிப்பர். திருமாமணிமண்டபத்துக்கு ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் எழுந்தருளிய பின், டவண்டை, செகண்டி அடித்து, பரமபதவாசலுக்குப் பெருமாள் எழுந்தருளி சுருள் அமுது செய்து வேத விண்ணப்பம் நான்கு வேதம், ஸூத்ரம், ஸ்ரீ பாஷ்யம் அருளிச்செயல், தோபாஷ்யம், கத்யத்த்ரயம், ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம் தொடங்கி வாசல்காரனுக்கு மரியாதை. கர்ஜவாத்யத்துடன் திருக்காப்பு நீக்கி, திருமாமணிமண்டபம் சேர்ந்து ஆழ்வார் ஆசாரியர் மரியாதை யாகி ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு மரியாதை அருளப்பாடு திருவந்தாதி கோஷ்டியுடன் பத்தி உலாவி சாத்துமுறை. மண்டப திருவாராதனம் ஆனதும் ப்ரதி தினமும் ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமி தொடங்க பிறகு கோஷ்டியார் ஸேவித்து சாத்துமுறை. வாழித் திருநாமம், பராங்குசாஷ்டகம், ஆழ்வார் உடையவர் வாழித் திருநாமம். 10வது நாள் ஆழ்வார் திருவடி தொழுதல். வேதம் சாத்துமுறை.

11வது நாள்: பெருமாள் முன் திருமங்கையாழ்வார் வீடு சாதிக்க வேண்டும் என்று மறியல் செய்வதாக ஐதிலயம். வேதவிண்ணப்பம் ஆகி, திருவாசல் திறந்து ஆழ்வார் மறியலாக எழுந்தருளியிருப்பர். அப்போது பரிசாரகர்கள், “வளைத்து வைத்தேன்” என்கிற பாசர

மும், “மாயம் செய்வேல்” என்கிற பாசரமும் ஸேவித்துப் பெருமானிடம் நியமனம் வாங்கி ஆழ்வாருக்குப் பட்டயம் வாசித்து அளிப்பார்கள். பட்டயம் வாசிக்கும் போது, “ஸ்ரீ பேரருளாள ராமானுஜ முனிப்பிரியர்” என்று அருளப்பாடு. மேற்படி மரியாதைகள் நடந்து ஆழ்வாருக்குத் திருமஞ்சனம் கோஷ்டி முடிந்ததும் திருவாராதனம் ஆகி, கோஷ்டியில் இராமானுச நூற்றந்தாதி ஸேவை சாற்றுமுறை. பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளும்போது ஜீயர் ஸ்வாமியுடன் பரமபதவாசல் வழியாக உள்ளே எழுந்தருளி, ஸேனை முதலியாருக்கு அருளப்பாடுடன் பரமபதவாசல் திருக்காப்பு சேர்க்கப்படும், ஆழ்வார் ஆசாரியர்களுக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்வாமிகளுக்கும் விடை ஸாதிக்கப்படும்.

புறப்பாடு முடிந்து ஸ்ரீ நம்பி உள்ளே எழுந்தருளும்போது “நம்பக்கம் நின்றற்கு யாதொரு குறையும் இல்கையே!” என்று கேட்பது ஸ்ரீ நம்பியின் வாத்ஸல்யத்தை விளக்கும்.

எண்ணெய்க் காப்பு உத்ஸவம்: பெருமானும் இரண்டு தாயாரும் எழுந்தருளித் திருப்பாவை ஸேவை.

தைமாதப் பிறப்பு: பெருமாள் புறப்பாட்டில் பெரிய திருமடல்.

வருஷத் திருநஷத்திரம்: நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், எம்பெருமானார், மணவாள மாமுனிகள் உத்ஸவங்களில் நாலாயிர கிரமம்.

மற்ற ஆழ்வார் ஆசாரியர்களுக்கு ஸ்வப்பிரபந்தம், கோயில் திருவாய்மொழி, நாள்பாட்டு ஸேவிப்பது வழக்கம்.

முக்கிய குறிப்பு:— எந்தப்புறப்பாட்டிலும் தொடங்கும்போது தென்னாசார்ய தனியன் ஸேவிப்பதும் முடிக்கும்போது ஸர்வதேச என்று தொடங்கி மணவாள மாமுனியே இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும் முடிந்த பின் ஸ்ரீ உடையவர் வாழித் திருநாமம் “சீராரும்” அறுசமய ஸேவித்து முடிப்பதும் நெடுங்காலமாக வழக்கம்.

போதெல்லாம் திருவாய்மொழிப் புள்ளிக்கு "ஸ்ரீ சடகோபதாஸர்" என்ற அருளிப்பாடுடன் திருமண் காப்பு பிரசாதம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அரையர் சுவாமிகளுக்குத் தனியான ஏற்றம் - எந்த விழா நடைபெறுவதாக இருந்தாலும் அரையர் சுவாமி அருளிப்பாடு இல்லாமல் எதுவும் நடைபெறுது. "குருகாவல் நம்பி" என்ற அருளிப்பாடு சொன்னவுடன் அவர் தாளத்துடன் நின்று இசையோடு சேவித்துக்கொண்டிருக்கும் அருளிப்பாடு சாதித்தருள ஏற்பாடு செய்வார். மார்கழி மாதத்தில் அரையர் சுவாமிகளின் கைங்கர்யம் மகத்தானது. அந்த இருபது நாட்களிலும் வியாக்கியானம் சேவித்தல், அபிநயம் பிடித்தல் முதலியவற்றைச் சேவிக்கலாம். எந்தத்திவ்விய தேசத்திலும் இல்லாத நம்மாழ்வார் சயனத் திருக்கோலமும், அருகில் சுவாமி ராமானுஜர் தாயார் திருக்கோலத்தில் ஆழ்வாரின் திருவடிகளை வருடிக் கொண்டிருப்பதுமான சேவையாகும். அன்றியும் திருமுடி சேவை,

தத்துவப் போர்வை சாத்திப் படிக்கைதல், அப்போது அரையர் வியாக்கியானம் முதலியன தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தனவாம். இவைகளைக் காணக் கண்பலகோடி வேண்டும். இது போலவே வீடு விடைத் திருமஞ்சனமும், அப்போது அண்ணாவியார்கள் சேவிக்கும் கவியும் அற்புதமானதாகும்.

இத்திருக்கோவிலில் மாதந்தோறும் முறைப்படி நாலாயிர சேவாகாலம் நகூத்திரக்கிரமமாக இன்றளவும் இடைவிடாமல் நடைபெற்றுவருகின்றது. அந்தந்த ஆழ்வார்களின் திருநகூத்திரத்திற்குத் திருவாய்மொழி ஆயிரமும் உண்டு. ஆனி மாதத்தில் மட்டும் ஐந்து முறைகள் திருவாய்மொழி சேவிக்கப்படுகிறது. காரணம் பெரியாழ்வாருக்காக ஒருமுறை, திருப்புளி ஆழ்வாருக்காக ஒருமுறை, ஞானப்பிரானுக்காக ஒருமுறை, ஜேஷ்டாபிஷேகத்திற்காக ஒருமுறை, மாதக்கிரமப்படி ஒருமுறை. இப்படி அருளிச்செயல் நடைபெற்றுவருகின்றது.

அருளிச்செயல் அனுசந்தானக்கிரமம் பட்டியல்

திருநகூத்திரம்	ஆழ்வார் ஆச்சார்யர்	அருளிச்செயல்கள்
ரோகிணி	திருப்பாணாழ்வார்	அமலனாதிபிரான்
மிருகசீர்ஷம்		திருப்பாவை, கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு
திருவாதிரை	எம்பெருமானார்	இராமானுஜ நூற்றந்தாதி
புனர்பூசம்	குலசேகராழ்வார்	பெருமாள் திருமொழி
பூசம்		திருவாய்மொழி முதற்பத்து
ஆயில்யம்	திருமழிசைப்பிரான்	திருவாய்மொழி இரண்டாம் பத்து
மகம்	திருமழிசையாழ்வார்	பாடல்களில் நான்முகன் திருவந்தாதி
பூரம்	ஆண்டாள்	திருவாய்மொழி மூன்றாம் பத்து
		திருச்சந்த விருத்தம், திருவாய்மொழி 4ம் பத்து
		திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி-திருவாய்மொழி 5ம் பத்து.

திருநகூத்திரம்	ஆழ்வார் ஆச்சார்யர்	அருளிச்செயல்கள்
உத்திரம்	பெரியாழ்வாருக்காக	பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற்பத்து
ஹஸ்தம்	பெரியாழ்வார் திருமொழி 2ம் பத்தும்	திருவாய்மொழி 6ம் பத்தும்
சித்திரை	மதுரகவி	திருவாய்மொழி 7ம் பத்தும்
சுவாதி	பெரியாழ்வார்	கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு
விசாகம்	நம்மாழ்வார்	பெரியாழ்வார் திருமொழி 3ம் பத்து
அனுஷம்	நாதமுனி	திருவாய்மொழி 8ம் பத்து
கேட்டை	தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்	பெரியாழ்வார் திருவாய்மொழி சாத்துமறை.
மூலம்	மணவாளமாமுனிகள்	திருவாய்மொழி 9ம் பத்து
பூராடம்	திருமங்கையாழ்வாருக்காக	திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி 10ம் பத்து
உத்திராடம்		திருப்பாவை, கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு
திருவோணம்	பொய்கையார்	திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி
அவிட்டம்	பூதத்தார்	உபதேச ரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.
சதயம்	பேயார்	பெரிய திருமொழி 1ம் பத்து
பூரட்டாதி		பெரிய திருமொழி 2ம் பத்து
உத்திரட்டாதி		பெரிய திருமொழி 3ம் பத்தும், முதல் திருவந்தாதியும்.
ரேவதி		பெரிய திருமொழி 4ம் பத்தும்
அச்வதி		இரண்டாம் திருவந்தாதியும்
பரணி		பெரிய திருமொழி 5ம் பத்து, மூன்றாம் திருவந்தாதியும்
கார்த்திகை	திருமங்கையாழ்வார்	பெரிய திருமொழி 6ம் பத்து
		பெரிய திருமொழி 7ம் பத்து
		பெரிய திருமொழி 8ம் பத்து
		பெரிய திருமொழி 9ம் பத்து, திருவேமு கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல்.
		பெரிய திருமொழி 10ம் பத்து, பெரிய திருமடல்
		பெரிய திருமொழி 11ம் பத்து, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம்.

ஸ்ரீ உ. வே. சுந்தரராஜ ஐயங்கார், வானமாமலை

ரம்யஜாமாத்தரு-யோகீந்தர-பாதரேகாமயம் ஸதா |
ததாயத்தாத்ம ஸத்தாதம் ராமாநுஜ முநிம் பஜே ||

ஸ்ரீராமாநுஜரது திவ்யா ஜ்ஞை வளர்ந்து வருவது ஸ்ரீரங்கத்தில்; இவ்வாறு ஆழ்வார்திருநகரியில் நிர்வாஹம் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் து நியமனத்தால், வானமாமலையில் நிர்வாகம் இவரது ப்ரதம சிஷ்யராய் பொன்னடிக்கால் ஜீயர் எனப்படும் ஒன்றான வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயரால். இந்த ஜீயர்ஸ்வாமி, ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளின் அஷ்டதிக்கஜங்களுள் முதல்வர், அவரை விட்டு என்றும் பிரியாதவராதலால், அவர் தம்பாதரேகை என்று பாராட்டப்பட்டார்.

ஒருநாள் இவ்விருவரும் பெரியபெருமானை மங்களாசாஸனம் செய்யும்போது, பெருமாள் அர்ச்சகர் ஒருவரை ஆவேசித்து, பூபாலராயனில் எழுந்தருளியிருந்த லக்ஷ்மீ நாராயண விக்ரஹத்தை வானமாமலை ஜீயருக்கு அளித்து, "நாம் அரங்கநகரப்பன்; உமது ஆசாரியருக்கும் உமக்கும் ஒருவராதனமாக வருகிறோம்" என்றருளிஞர். வானமாமலைப் பெருமானது நியமனப்படி ஜீயர் வானமாமலைக்கு எழுந்தருளும்போது மாமுனிகள் தமது விக்ரஹத்தையும் ப்ரஸாதிக்க இவ்விரண்டுடன் ஜீயர் வானமாமலைக்கு எழுந்தருளி, இவற்றைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஸந்திதி நிர்வாகஞ் செய்து வந்தார்.

மணவாள மாமுனிகள் தமது சிஷ்யர்களுக்கு வானமாமலை ஜீயரைக் காட்டியருளி, "இவர் நமக்கு ப்ரணஸூஹருத்; நமக்கு உண்டான அதிசயங்கள் எல்லாம்

இவருக்கும் உண்டாகவேண்டும்" என்றருளி, ஸமாச்ரயணம் செய்ய ஆழ்வார்களை (சங்கு சக்கர இலச்சினைகளை) அளித்தார்.

வடதேசங்களில் எங்கும் திக்விஜயம் செய்து ராமாநுஜ தர்சனத்தை ஸ்தாபனம் செய்யும்படி மணவாள மாமுனிகள் நியமித்துத் தமது திருக்கையில் தரித்திருந்த த்ரிதண்டத்தில் உபதண்டத்தையும், ஓராண்வழி பரம்பராப்ராப்தமான திருவாழி மோதிரத்தையும், ஸ்வாசார்யரான திருவாய்மொழிப் பிள்ளையின் திருவடி நிலைகளையும் கொடுத்தார். ஜீயரும் மாமுனிகளின் ப்ரதிநிதியாக வடதேசங்களில் பதரிகசச்ரமம் வரையிலும் எழுந்தருளி ஆங்காங்கே ராமாநுஜ தர்சனத்தைப் பரப்பி, மடங்கள் பல நிர்மானம் செய்து, தமக்கு ப்ரதிநிதியாக மடங்களில் மகந்துக்களை நியமித்தார்.

பின்னர் திருமலையில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ வரமங்கை நாச்சியாரை வானமாமலைக்கு எழுந்தருள்வித்து வானமாமலைப்பெருமானுடன் திருக்கல்யாணம் செய்வித்து, "சுவசரம் அமரவந்தயம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்" என்ற கணக்கிலே வானமாமலைப் பெருமானுக்கு மாமனாரானார்.

ஸந்திதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்ய மூர்த்திகள்

மூலவர் ஸ்ரீ தோதாத்ரி நாதன், பாம்பணையில் ஸ்ரீ பூமி நீளாஸமேதராய்

ஆகாசத்தில் ஏறிப் பரமபதம் அடைந்தது. அதைக்கண்ட அந்தச் சித்தர் பின் வருமாறு பாடினார்.

"வாய்க்கும் குருகைத் திருவீதி
எச்சிலை வாரியுண்ட
நாய்க்குப் பரம்பதம் அளித்தாய்
அந்த நாயோடிந்தப்
பேய்க்கும் பதமளித்தால் பழுதோ
பெருமாள் மகுடம்
சாய்க்கும் படிக்குக் கவிசொல்லும்
ஞானத் தமிழ்க்கடலே"

என்று நம்மாவ்வரைக் குறித்துப் பாடினார். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ஆழ்வார் திருநகர்க்கு மன்னியசீர் மாறன் கலையே உணவாகக்கொண்ட மகான்களே! வருக! வருக!! மாறன் அருள்பெறுக என அழைக்கின்றோம்.

இவ்வாறாக முறைப்படி நாச்சியர் சேவாகாலம் சேவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. நம்மாவ்வாரின் அவதார உத்ஸவமான வைகாசித் திருவிழாவின்போது ஐந்தாம் திருநாளன்று நவதிருப்பதி எம்பெருமான் களின் மங்களாசாசனம் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. மாசி விசாகத்தன்றும் வைகாசி விசாகத்தன்றும் நம்மாவ்வார் இதே திருமேனியுடன் தாம்பிரபரணியில் தீர்த்தவாரி கண்டருளுகிறார். திருவத்யயன உத்ஸவத்தின் திருவாய்மொழி கேட்டருள நியமனமும், ஆழ்வமான சேவையாகும்.

இப்பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த கருவூர் சித்தர் என்பவர் வளர்த்து வந்த நாய் ஒன்று ஒருநாள் திருக்குருகூர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அழுது செய்த எச்சிலை வாரியுண்டு திரும்புகையில் ஆற்று வெள்ளத்தில் மூழ்கி ஆவிபிரிந்து ஆவிசோதிமயமாக

ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் போல் எழுந்தருளியிருப்பவர். இவருக்கு நான்தோறும் எண்ணெய்க்காப்புத் திருமஞ்சனம் நடக்கும். உத்ஸவர்-ஸ்ரீ தேய்வநாயகன், யாக பேரன்-வானநாடன், பவிபேரன்-வரமங்கை வானன், திருமஞ்சன பேரன்-வானமாமலை. பிராட்டிமார்கள்-ஸ்ரீ தேவி, பூதேவி, ஸ்ரீ வரமங்கைத் தாயார் ஆண்டாள்.

ஆழ்வாரசார்யர்கள் மூலவர் திருமேனியாகவும், உத்ஸவர் திருமேனியாகவும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். நம்மாழ்வார் பெருமானை மங்களாசாஸனம் செய்தருளி, “ஆறெனக்கு கின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்” என்றருளிச் செய்ததால், திருமேனியோடும் பெருமானது ஸ்ரீசடகோபனில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

ஸந்நிதி ஸ்ரீ கார்ய நிர்வாஹம்

ஸந்நிதியிலும் மடத்திலும் அத்யாபகம் முதலிய கைங்கர்யங்கள் ஜீயருக்கே உரியன; ஆதலால் முதல் மரியாதை ஜீயர் ஸ்வாயிக்கே. மற்ற தீர்த்தக்காரர்கள் இருவர். அழகிய மணவாள பட்டர் என்பவர், ஒன்றான ஸ்வாமி திருவம்சத்திலிருந்து பரம்பரையாக வந்தவர். இவரது கைங்கர்யங்கள்: மீட்டர் புஷ்பம், ஸ்ரீ ஜயந்தி புராணம், கைசிக புராணம் இவற்றின் படனம். மற்றவர் ஸ்ரீ ரங்காசாரியார்; நான்தோறும் பெருமாள் ஸந்நிதியிலே ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸேவிக்கும் கைங்கர்யம் பெற்றவர்.

பெருமாள் ஸந்நிதியில் திருவாராதன க்ரமம்

காலையில் விச்வரூபம், ஸுப்ரபாதத்துடன்; எண்ணெய்க் காப்புத் திருமஞ்சனம் நடந்ததும் காலஸந்தி, நடுப்பகலில் உச்சிக்காலம். சாயத்திரம் நித்யாநுஸந்தானம், திருமால் வடை, பின்பு இரண்டாங்காலம். இரவு அர்த்த ஜாமம்.

நித்ய, ஸந்நிதிக உத்ஸவங்கள்

- (1) பஞ்சபர்வம்
- (2) சித்திரை-ப்ரஹ்மோத்ஸவம்-11 நாள்
- (3) வைகாசி-வஸந்தோத்ஸவம்-10 நாள்
- (4) ஆனி-ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம்
- (5) ஆடி-ஆண்டாள் உத்ஸவம்
- (6) ஆவணி-ஸ்ரீ ஜயந்தி, பவித்ரோத்ஸவம்
- (7) புரட்டாசி-கவராத்ரி
- (8) ஐப்பசி-ஊஞ்சல், மணவாள மாமுனிகள் உத்ஸவம்-(தினம் சாயங்காலம் புறப்பாடு)
- (9) கார்த்திகை-திபம்
- (10) மார்கழி அத்யயன உத்ஸவம்-21 நாள்
- (11) தை-எண்ணெய்க்காப்பு; ஆறு வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை லக்ஷ தீபம்
- (12) பங்குனி-தாயார் உத்ஸவம்-10 நாள்.

திவ்யப்ரபந்த ஸேவா க்ரமம்

(1) நித்யாநு ஸந்தானத்தின்போது: திருப்பல்லாண்டு, பூச்குடல், காப்பிடல், சென்னியோங்கு, அமலனாதிபிரான்கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு; தாயேதந்தை ஏழையேதலன், எங்ஙனேயோ, நோற்ற நோன்பு, கங்குலம் பகலும், ஆழியெழ.

4000, பாகரங்களும் ஸேவிக்கும் உத்ஸவங்கள்

- (1) பங்குனி உத்ஸவம்
- (2) சித்திரை உத்ஸவம்,
- (3) அத்யயன உத்ஸவம்
- (4) எம்பெருமானார் உத்ஸவம்
- (5) மணவாள மாமுனிகள் உத்ஸவம்

(6) ஒன்றான ஸ்வாமியின் திருநகூத்தர் உத்ஸவம்.

மற்ற ஆழ்வாரசாரியர்களுக்கு அவதார தினத்தில் ஸ்வப்ரபந்தமும் கோயில் திருவாய்மொழியும்.

மாஸத் திருநகூத்தரத்தில் அவரவர்களது ஸ்வப்ரபந்தம் ஸேவை.

அத்யயன உத்ஸவத்தில் ஸேவாக்ரமம் முதல் 4 நாள்: முதலாயிரம்-கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு சாற்று முறை.

பின் 6 நாள்: பெரிய திருமொழி.

இராப்பத்து உத்ஸவம்: 10 நாள்-புறப்பாட்டில் பத்தி உலாத்தலின்போது இயற்பா-பின்பு திருவாய்மொழியில் நாளொன்றுக்கு ஒருபத்து.

இருபத்தொன்றாம் நாள்: நம்மாழ்வாருக்கு வீடுபடை உத்ஸவம்-திருமஞ்சனம். மடத்திலே திருப்பல்லாண்டு தொடக்கம்.

இனி ஸ்வாமி மடத்தில் கைங்கர்ய விவரங்கள்.

காலையில் அரங்க நகரப்பன் ஸந்நிதியில் விச்வரூபம், பின்பு ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் ஸ்ரீபாத தீர்த்தம், காலக்ஷேபம், ஸமாச்சரயணம், உச்சிக் காலத்தில் கோஷ்டி சாற்றுமுறை, தத்யாராதனம். சாயங்காலம் திருவாராதனம்.

ஒன்றான ஸ்வாமி அவதார உத்ஸவம் 10 நாள் நடக்கும். 4000 ஸேவை; வித்வத்ஸபை உபந்யாஸங்கள்.

மற்ற ஸ்வாமிகளின் அவதாரத் திருநகூத்தரத்தில் நித்யாநுஸந்தானம்-சாற்று முறை, தீர்த்த தினத்தில் திருவாய்மொழி.

பெரிய ஸ்வாமி தீர்த்த உத்ஸவம் 10 நாள், 4000 ஸேவை.

விசேஷ மரியாதைகள்

பெரிய ஸ்வாமி திருநகூத்தர் உத்ஸவம், தீர்த்த உத்ஸவம்: இக்காலங்களில் பல திவ்ய தேசங்களிலிருந்து மாலைமரியாதை நடக்கும்: குறிப்பாக, ஸ்ரீரங்கம், திருவல்விகேணி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், பெருமாள் கோயில், திருக்குருகூர், நவதிரூப்பதி திருக்குறுங்குடி.

வர்த்தமான ஸ்வாமிக்குத் திருவவதார உத்ஸவத்தின்போது மேற்கூறியவாறு விசேஷ மரியாதைகள் நடக்கும்.

வானமாமலை ஸ்வாமி மடத்திலிருந்து நடந்துள்ள கைங்கர்யங்கள்

ஒன்றான ஸ்வாமியும் பின்பு எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளும் திக்விஜயமாக எழுந்தருளுங் காலத்தில் அவ்வவ திவ்ய தேசங்களில் செய்த கைங்கர்யங்கள் பலப்பல. கைங்கர்யங்கள் ஆஸ்து ஹிமாசலம் நடந்துவருகின்றன.

ஒன்றான ஸ்வாமி செய்தருளிய சிறந்த கைங்கர்யங்கள் சில:

(1) ஸ்ரீரங்கத்திலே மணவாள மாமுனிகளுக்காகப் பெருமாள் நியமித்தருளிய பல்லவராயன் திருமண்டபத்தில், ஸ்வாசார்யரான பெரிய ஜீயர் (மணவாள மாமுனிகள்) அனுமதிக்கொண்டு, மடத்தைத் திருப்பணி செய்து, அதிலே திருமலையாழ்வாரிலே கையும் ஞானமுத்தையுமாய் ஸ்வாசார்யரான பெரிய ஜீயரைச் சித்தரூபத்திலே ஏறியருளப் பண்ணி, அவர் திருமுன்பே அஞ்ஜலி ஹஸ்தராய் வீரீதராய் ஸேவித்திருக்கும் க்ரமத்தில் ஏறியருளப்பண்ணுவித்தார்.

(2) வானமாமலையில் முதன் முதலாக எதிராஜரது திருமண்டபத்தைக் கட்டிப் பெருமாளை விமானத்தை ஸ்தாபி பர்யந்தம் திருத்தித் திருப்பணி செய்து, ஆழ்வாராசார்யர்கள் ஸந்நிதியும் மண்ட பங்களையும் நிர்மாணம் செய்தார்.

வானமாமலை மடத்தின் கைங்கர்யங்கள்

(1) ஸ்ரீரங்கத்தில் திருமணத்தான், சந்தன மண்டபம்.

(2) ஆழ்வார்திருநகரியில் - பெரிய திருத்தேர்; ஆழ்வாருக்குப் பூபாலராயன், திருமஞ்சன ஆஸ்தானத்திற்காகப் பொன்னாங்குறடி, பெரிய திருப்பல்லக்கு, குதிரை வாகனம், ஹம்ஸ வாகனம், திருவாபரணங்கள்.

(3) ஆண்டாள் ஸந்நிதியில் (ஸ்ரீவில்லி புத்தூரில்): பெரிய திருத்தேர், ஹம்ஸ வாகனம், திருப்பல்லக்கு முதலியன.

(4) ராஜமன்னார் ஸந்நிதியில்: திருத் தேர், திருவாபரணங்கள்.

(5) ஸ்ரீ பெரும்பூதூரில் ஹம்ஸ வாகனம், பெரிய மங்களகிரி.

(6) திருநாராயண புரத்தில்: பெரிய திருப்பல்லக்கு.

(7) பத்ரிகாச்ரமத்தில் வெள்ளிப் படிக்கட்டு, வெள்ளிக் கதவு.

(8) பூரி ஜகந்நாத்தில் நாலுகால் மண்டபம், வானமாமலை ஜீயரது திரு வருவம் சித்ரமாக அமைந்துள்ளது.

பணவா னரவில் துயிலரங் கேசர் பதம்பணியும் மணவாள மாமுனி மாமலர்த் தாள்களை வாழ்த்து நல்ல குணவாள நென்னை இராமா நரசுமனி கோதில்பதம் தணவா நிநிநமக் கென்றென்றும் நாடோறும் சாற்று நெஞ்சே.

திருப்புக்குழி ஸ்ரீவிஜயராகவப் பெருமாள் ஸன்னிதி அத்யாபக கைங்கர்யச் சுருக்கம்.

ஸ்ரீ உ. வே. P. K. சிங்கராசாரியார்

1- இந்த ஸன்னிதி தென்கலை என்று பிரார்த்திக்கும் உரிமை அத்யாபக களுக்கே ஏற்பட்டுள்ளது.

2. பாஞ்ச ராத்ரமுறைப்படி இங்குத் திருவாராதனம்.

3. தென்கலை பிரபந்தங்கள் மட்டும் தான் ஸேவிக்கலாம்.

4. வேத பாராயணம் உள்பட வேறெதுவும் ஸேவிக்கக்கூடாது என்பது நீதிமன்றத் தீர்ப்பு.

5. ஸேவை தொடங்கும்போது 'ஸ்ரீ சைலேச' என்றுதான் தொடங்க வேண்டும். சாதித்தருளாய் என்று தொடங்குவதில்லை.

6. அனத்யயன காலத்தில் உபதேச ரத்தினமாலை திருவாய்மொழி நூற்றந் தாதி ஸேவாகாலம்.

7. கூரத்தாழ்வான் சாற்றுமறைக் குப்பிறகே திருப்பல்லாண்டு தொடக்கம்.

8. திருவீதிப் புறப்பாடுகளில் கோஷ்டி தொடங்கும்போதும் முடிக்கும் போதும் ஸ்ரீசடகோபன் ஸாதிப்பது இல்லை.

9. இராப்பத்து சாற்றுமறையன்று ஆழ்வார்திருவடி தொழுதல் என்றகட்டத் தில் 'ஆழ்வாரை ஸாதித்தருளவேணும்' தின் தீர்ப்பு.

10. திருமஞ்சனகாலங்ஸளில் அத்யாப கருக்குத் திருத்துழாய் சரம் ஸமர்ப்பித்த ஸ்ரீ சடகோபன் சாதிக்கப்படுகிறது.

11. அத்தியாபக சுதந்திரப்ரஸாதத்தை அத்யாபகர்களே பெற்று, கோஷ்டி யிலுள்ள மற்றவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது வழக்கம். - இது நீதிமன்றத் தீர்ப்பு.

12. இந்த ஸன்னிதியில் உள்ள வேதாந்ததேசிகருக்கு மாத திருநக்ஷத் திரங்கள், வருஷ திருநக்ஷத்திரபத்தி நாள் மகோத்ஸவம் நடக்கிறது. இக்காலங் களில் ஏகாந்த திருமஞ்சனம்: தீர்த்தம், ஸ்ரீசடாரி, பிரசாத விநியோகம் எல்லாம் உண்டு. ஆனால், ஸேவாகாலமோ சாற்ற மறையோ கிடையாது; வழக்கமும் இல்லை.

13. ஸன்னிதியில் திரைக்குள் சொல்ல வேண்டிய மந்திரங்களை அர்ச்சகர்களே சொல்லவேண்டும்; திரைக்கு வெளியிற் திய்யப்ரபந்த பாசுரங்களே ஸேவிக்க வேண்டும். தென்கலையாருக்கே அத்யாப மிராசு பாத்யதை; வேறுயாருக்கும் எந்நாளும் கிடையாது. இது நீதிமன்றத் தின் தீர்ப்பு.

திருநாங்கூர்-செம்பொன் செய்கோயில்

V. R. வரதராஜன் அய்யங்கார்—முதல் தீர்த்த மிராகதார்.

ஸ்ரீ திருமங்கை யாழ்வாரால் மங்களா ஸாஸனம் செய்யப்பெற்ற திருநாங்கூர் பதினொருதிவ்ய தேசங்களுக்கும், ஒரு ஏகாதச ரத்னமாலைக்கு நடுநாயகக்கல் போல் நடுநாயகமாய் திவ்யதேசங்களின் அமைப்பிலும், ஆழ்வார் பாசுரங்களின் அமைப்பிலும், “நன்னடுவுள்” என்று நடுநாயகமாய்த் திகழ்கிறது. இச் செம்பொன் செய்கோயில்.

மேலும், இத்திவ்யதேசம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முதல் மூன்றாய்த்திகழும் கோயில், திருமலை, பெருமாள்கோயில் என்ற மூன்று திருப்பதிகளின் முக்கூட்டாய் அமைந்துள்ளது. இதுதான் செம்பொன்செய் கோயிலாய், எம்பெருமானும் செம்பொன் அரங்கமாய் சேவை சாதிப்பதால் கோயில் ஆகவும், “மின்திகழ்குருமி வேங்கடமலைமேல் மேவிய வேதநல்விளக்கு”! என்று ஆழ்வார் அருளிய படியாலும் “அல்லிமாமலரால் தன்னொடும் அடியேன் கண்டு கொண்டு அல்லல் தீர்த்தேனே” என்று “அலர்மேல் மங்கை உறை மார்பா” என்பதற்கு இணையாய், திருவேங்கட முடையானாகவும், முதலில், “பேரணிந்து உலகத்தவர் தொழுதேத்தும் பேரருளாளன்” என்றும் முடிவில் “வானவர் கோணக்கண்டமை சொல்லும் மங்கையார் வாள் கலிகன்றி” என்றும் ஆழ்வார் அனுபவம் இருப்பதால், “பெருமாள்கோயில்” ஆகவும் திகழ்கிறது.

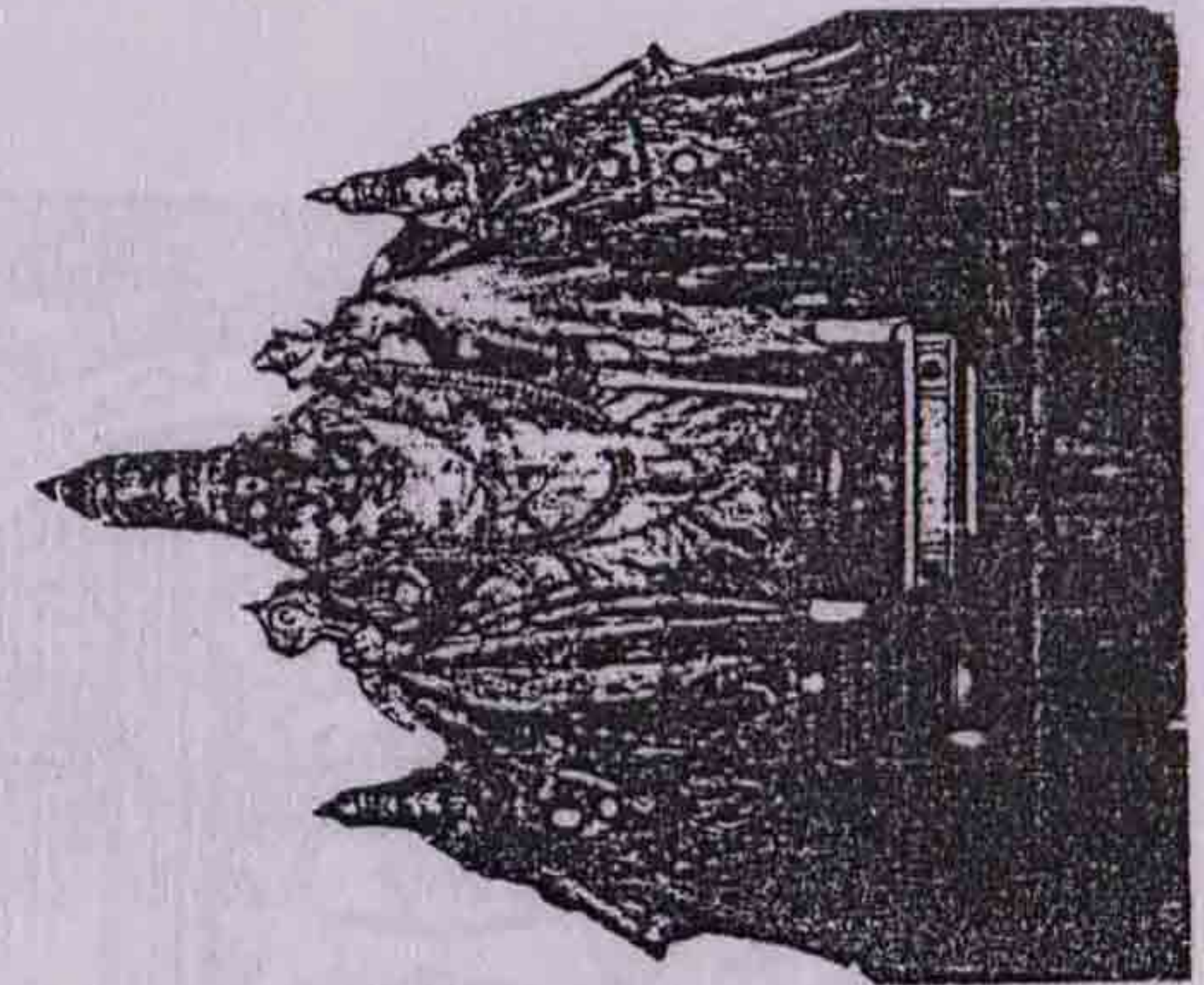
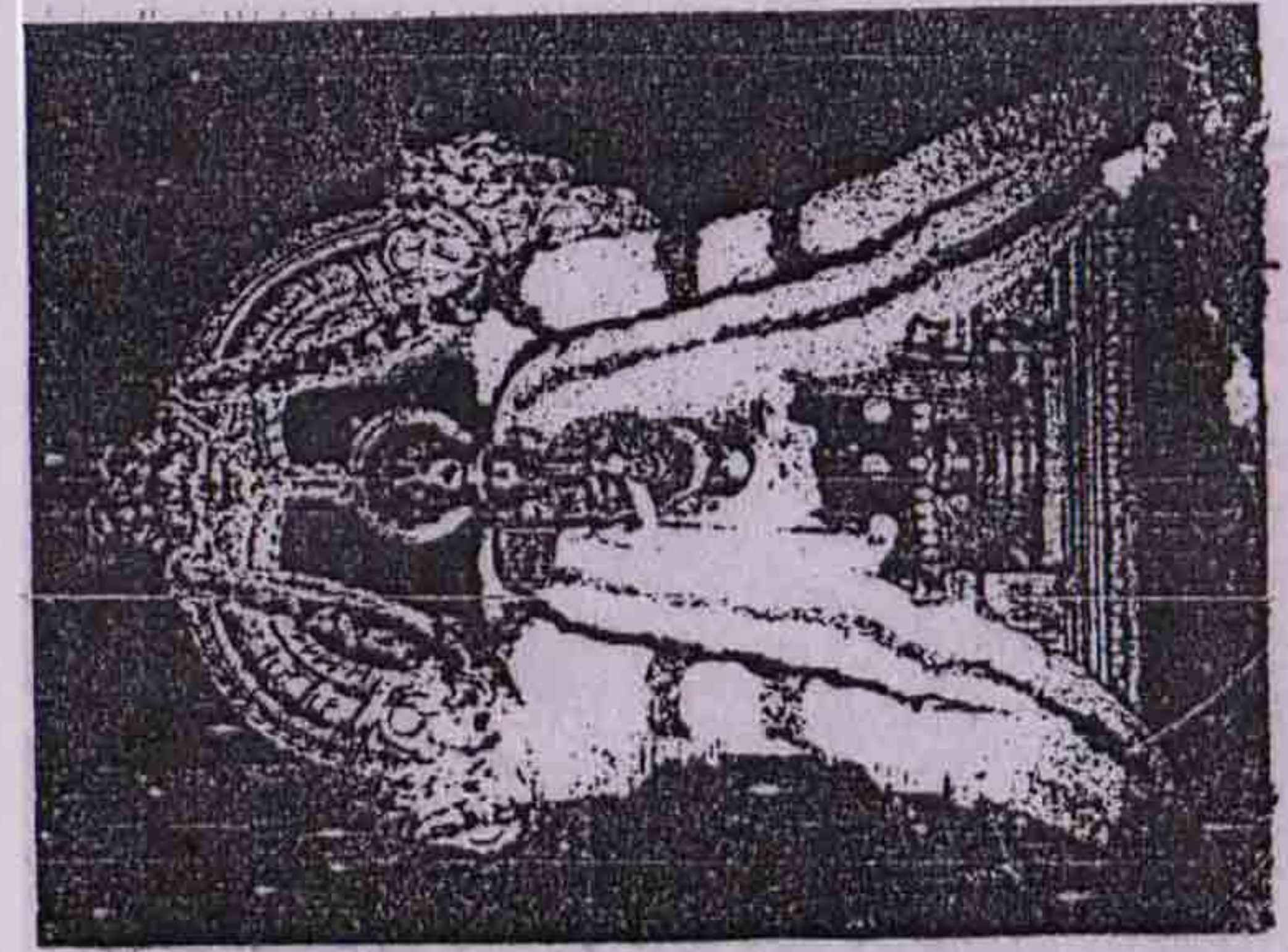
இந்தத் திவ்யதேசத்தை அனுபவிக்கும் போது ஆழ்வாருடைய திருவுள்ளம் அஹமன்னம்.... அஹமன்னம்.” என்ற முக்தாத்மாவினுடைய அந்தமில்பேரின் பத்தில் ஆழ்ந்திருந்த படியை ஆழ்வாருடைய “கண்டுகொண்டு உய்ந்து ஒழிந்தேன்.” வாழ்ந்தொழிந்தேன், அல்லல் தீர்த்தேன், வணங்கி நான் வாழ்ந்தொழிந்தேன் - எம்பெருமானும் இங்கு “வளங்ோள் பேரின்பம் மன்னி நின்றான்” என்கிற பாசுரங்கள் ஒலிக்கின்றன.

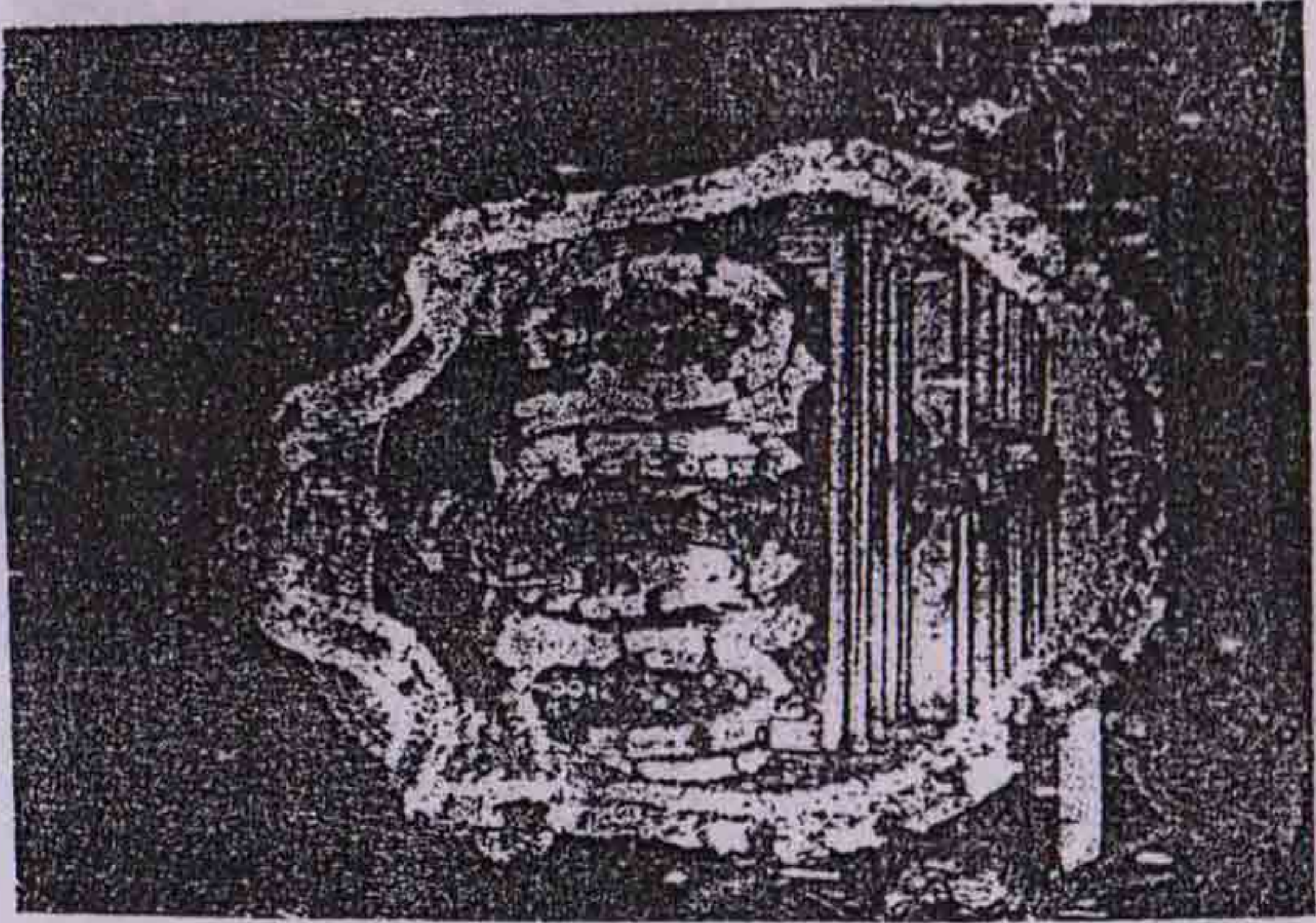
மேலும் இத்திவ்யதேசத்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை, “சிறப்புடை மறையோர்,” திடமொழி மறையோர்,” “திசை முகன் அணையோர்”, “செல்வநான் மறையோர்” “செஞ்சொல் நான்மறையோர்” தென்திசைத்திலதம் அணையவர்” தெளிந்த நான் மறையோர்” என்று அதிகாரிகளைத் தனித்தனியே விசேஷித்துக் கொண்டாடுகிறார் ஆழ்வார்.

மேற்கூறிய பெருமைகளுடைய இத்திவ்யதேசத்தில் முதல் தீர்த்த மரியாதைகள் பெற்றுள்ள “ஸ்ரீ கோமடம் அழகிய சிங்கர்” என்ற வம்சஸ்தர்சனாள் அடியேனும் ஒருவன் என்று பெருமைப்படுகிறேன். இத்திவ்யதேசத்தில் இரண்டாவது தீர்த்தமரியாதைகள் இங்கே நித்யவாஸிகளான திருக்கோட்டியூர் நம்பி வம்சஸ்தர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள்.

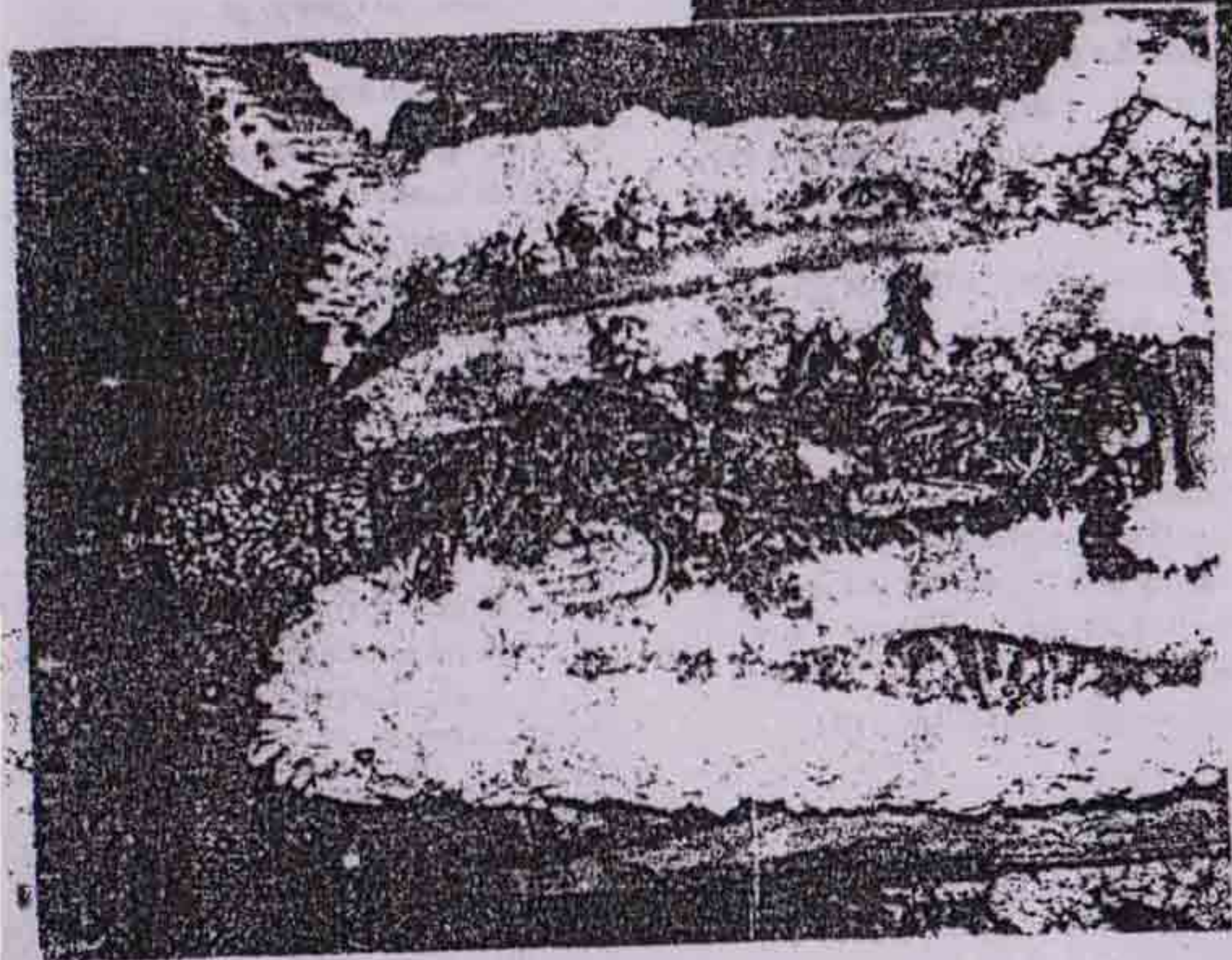
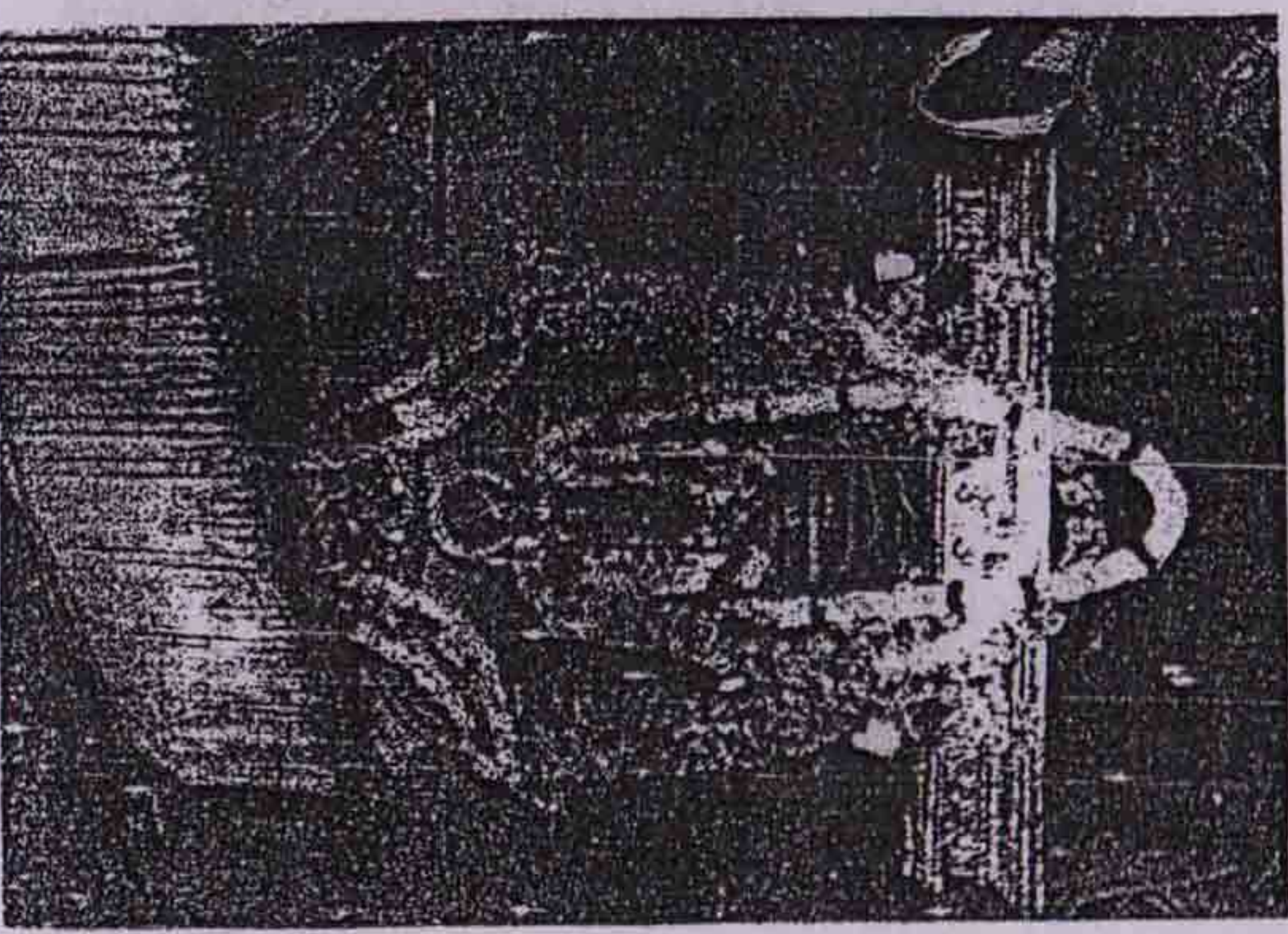
இத்திவ்யதேசத்து உத்ஸவ விவரங்கள்:

- ப்ரஹ்ம உத்ஸவம்: ப்ரதிவருஷம் ஐப்பசி மீ ஸ்வாதியில் தீர்த்தவாரி - அதற்கு முன் 9 நாட்கள் - நாலாயிரம் அருளிச்செயல் வேதபாராயண கோஷ்டியுடன் நடைபெறுகிறது.
- அத்யயன உத்ஸவம்: தை அமாவாஸைக்கு மறுநாள் திருமங்கையாழ்வார் எழுந்தருளி மங்களா ஸாஸனம் செய்து, திருப்பல்லாண்டு தொடங்கியவுடன் ஒரே வேளையில் ஸங்க்ரஹமாக நாலாயிரமும் சேவித்து சாத்துமறை ஆஸ்தான உத்ஸவம் நடைபெறுகிறது.
- திருநக்ஷத்ரம்: ப்ரதி மாஸமும் “ஸ்வாதி” திருநக்ஷத்திரத்திற்கு, திருமஞ்சனம் ஆஸ்தானம், திருப்பல்லாண்டு திருப்பாவை, ஸ்தலப்பாசுரங்கள் சேவித்து ஆஸ்தானம் கோஷ்டி நடைபெறும்.

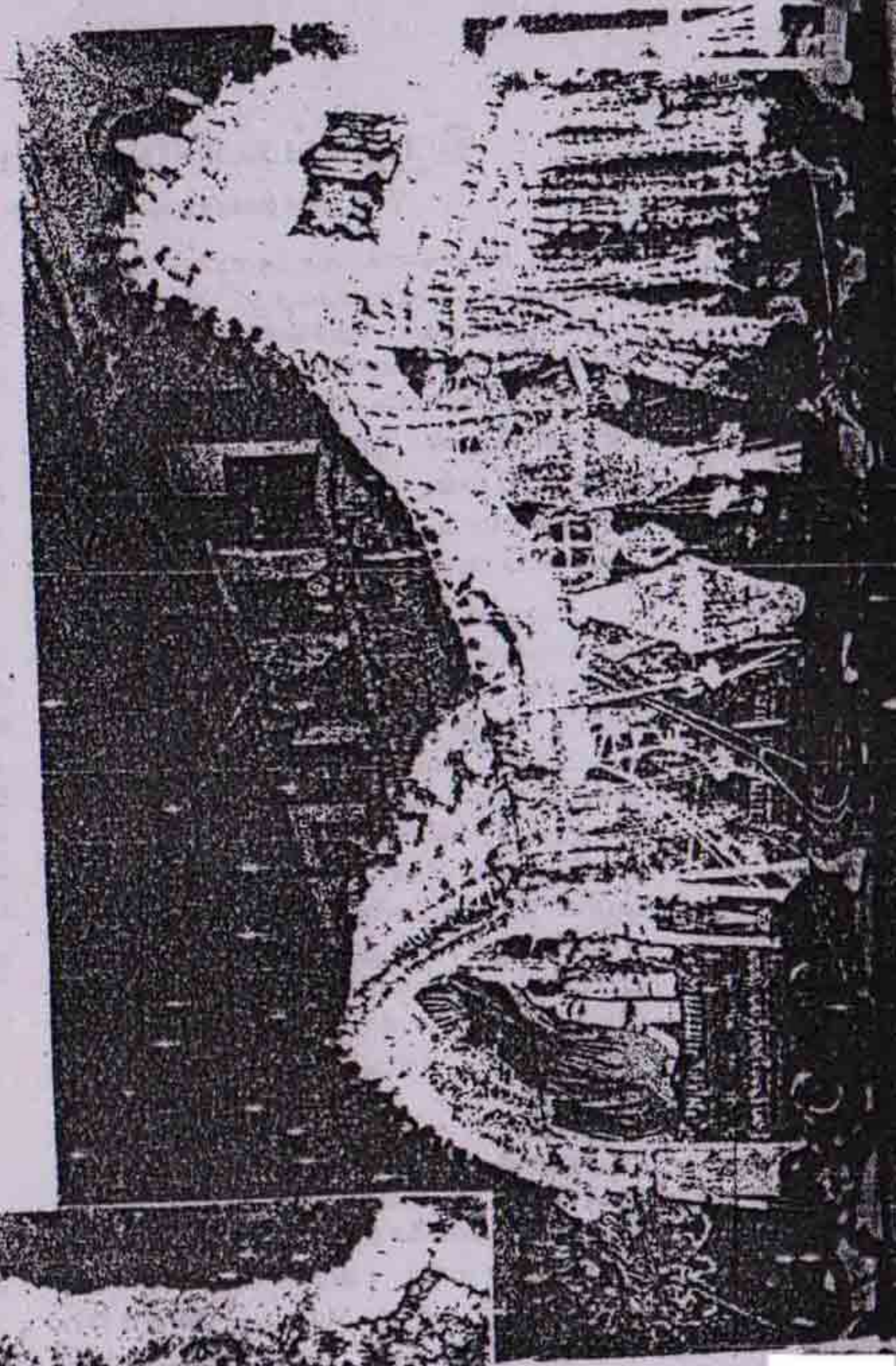

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதியுடன்
Sri Manavalamamunigal with Sri Parthasarathy

புஷ்ப பல்லக்கு—இன்னொரு தோற்றம்
Flower bedecked Palanquin—Another view

மண்டலம் தாங்கியுள்ள M. O. பர்த்தசாரதி ஸ்வமி

ஸ்ரீ உ. ரெ. ஸ்வ. து. கங்கிரிசம்மாசாரியர் ஸ்வமி
(1923 to 1937 அப்யாபகர், 1938 to 1942 தரிசனத்தர்)

ஸ்ரீ உ. ரெ. அஸ்ரீ, கோத்தம் அத்தல்வி கலிபூஷணம்
குமரதாசாரியர் ஸ்வமி

ஸ்ரீ உ. ரெ. ஸ்வத்தமாசிதி மூடும்மை
சுடகோப தாமதுஜாசாரியர் ஸ்வமி

கொடியில் அனுவதித்த பறைய அத்யாபகர்கள்

ஸ்ரீ உ. ரெ. திருவிநாயுர் A. K. அனந்தாசாரியர் ஸ்வமி
(1923-1930)

ஸ்ரீ உ. ரெ. சீராயுர் கோபாலாசாரியர் ஸ்வமி (1923-1928)

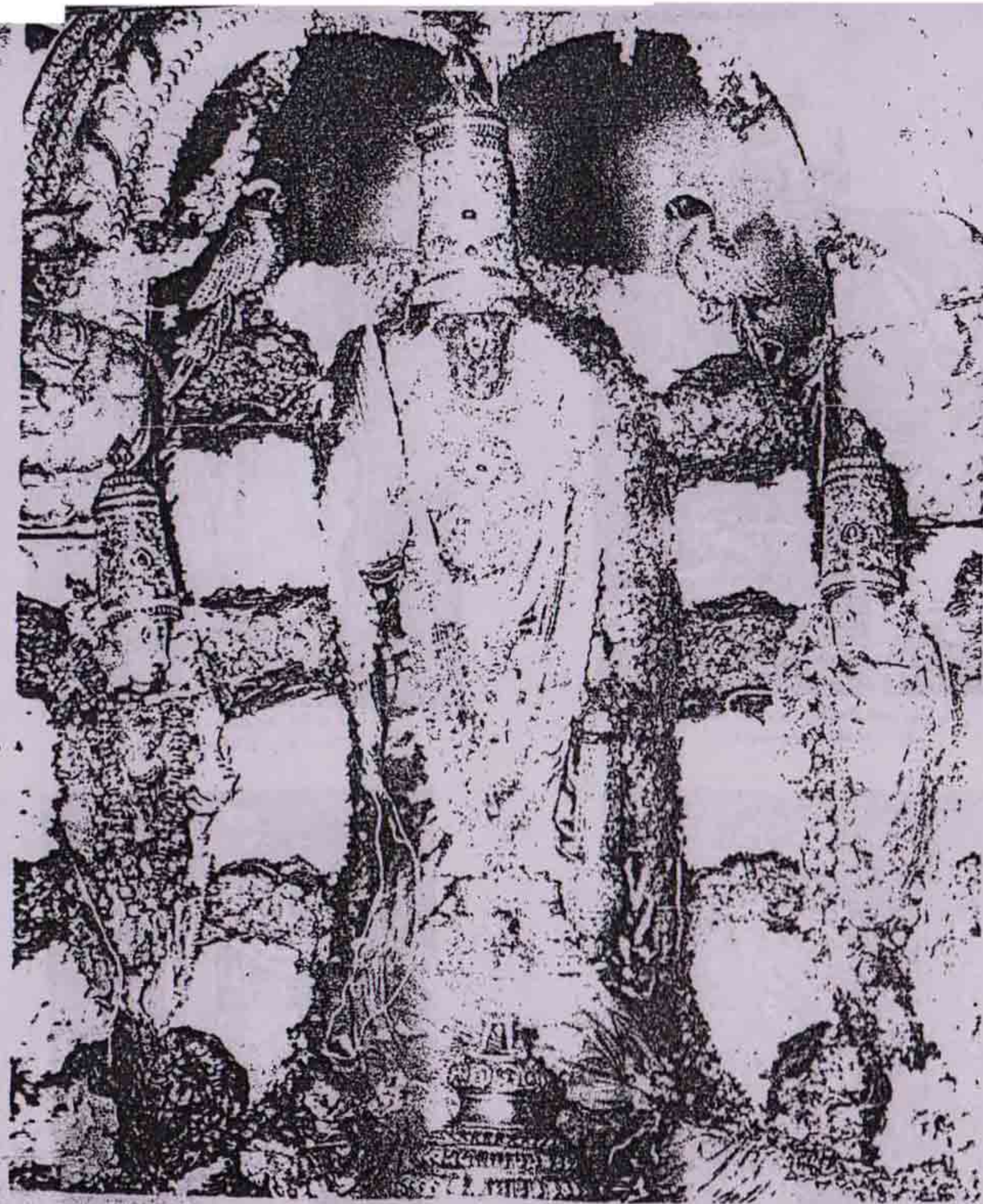

ஸ்ரீ உ. ரெ. மனா வித்யாஸ் உதாராசாரியர் சங்கரத்த
ஸ்வ. து. கோபால விருஷன் மாசாரியர்

ஸ்ரீ உ. ரெ. P. B. தாமதுஜாசாரியர்

திருவல்லிக்கோணி ஸ்ரீ பர்த்தசாரதி ஸ்வாமி தேவஸ்தான வேத அத்யாபக கொடியர்
1923-ஆம் ஆண்டு புனருத்தரணம் செய்து நின்றுள்ளவர்கள்

ஈக்காட்டுத் தாங்கல் சைதாப்பேட்டையில் மாலை திருவிதி
புறப்பாடு
Ekkattu-Thangal Festival
(Grand Evening Procession at Saidapet)

ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி
(1923-1943)

ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி
(1923-1943)

ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி
(1923-1938)

ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி ஸ்ரீ க. பி. சிவசாமி
(1923-1938)

அருடோத்தம திருவல்லிக். சா.
பரத்தலாதி துறவ - காலம் 1902-1972

திரு. கே. ஏ. ரு. பூரணசாமி ஸ்வாமி (1900-1952)
இடப்பக்கத்திலிருந்து இரண்டாவது) காலத்திலேயே
நடவர்த்தம் செட்டியார்.

புத்த பரமதமஸ் அமோதா ராமாநுஜ ஜிப் ஸ்வாமி (1911)

சார்ப்பகரடு
திரு. உ. வே. சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி

திரு. கே. சா. ரு. பூரணசாமி (1900-1952)

திரு. கே. சா. V. பூரணசாமி
(1900-1952) காலத்திலேயே அரங்கத்தில் ஆழ்வாசம் பட்டியல்.

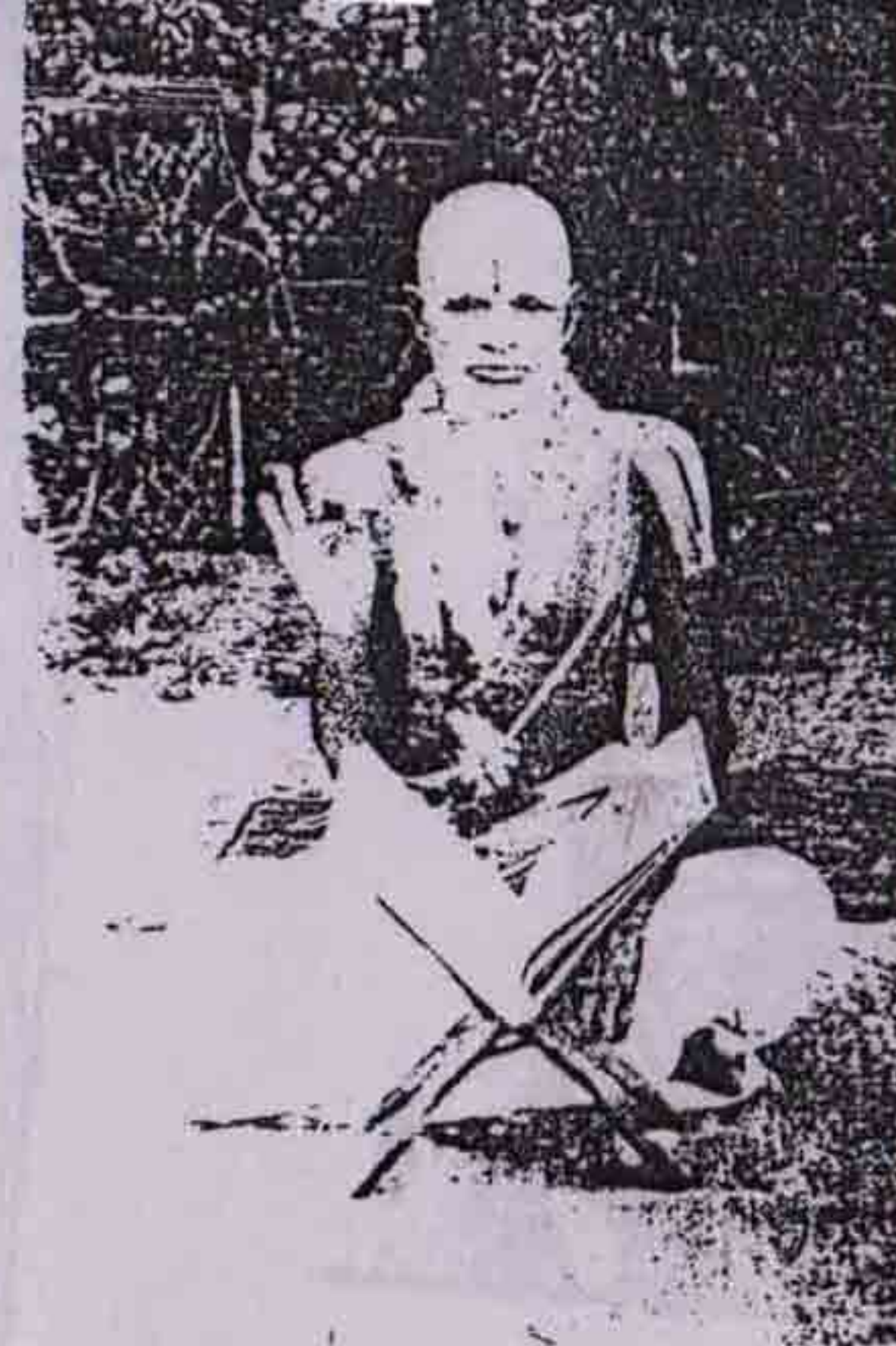
பெருந்தலாதி சார்ப்பகரடு திரு. கே. சா. V. பூரணசாமி ஸ்வாமி
காலத்திலேயே புத்த பரமதமஸ் அமோதா ராமாநுஜ ஜிப் ஸ்வாமி
(இடப்பக்கத்திலிருந்து இரண்டாவது) காலத்திலேயே நடவர்த்தம் செட்டியார்

சு.க.க.வ. திருவள்ளுவர் அனந்தான் பிள்ளை
அனந்தானார் ஸ்வாமி (1950)

க.க.க.வ.தரத்த வித்தவன் ஸ்ரீ க.க.வ. பரகா நிருமலை
அனந்தான் பிள்ளை : மதுரைகாரியர் ஸ்வாமி (1945)

பரமகுருமே ஸ்ரீ க.க.வ. வரதாரியர் ஸ்வாமி (1930)

வித்தவன் ஸ்ரீ க.க.வ. V. A. கதாபாஸுரப்பள்ள ஸ்வாமி (1970)
(காசமாலை ஜெயர் ஸ்வாமிபாத எழுத்தருளி பி.தப்பலா)

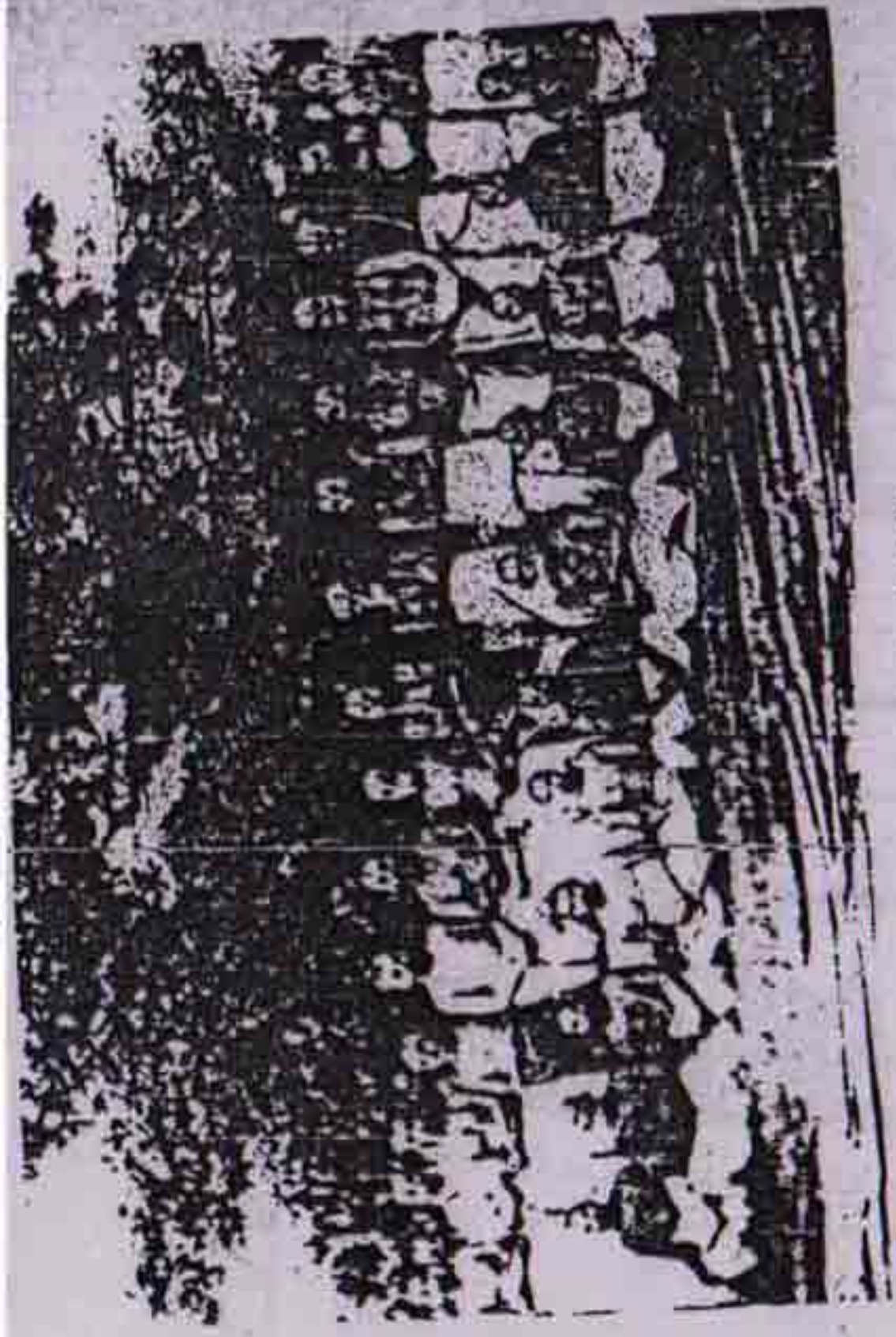
திருவள்ளுவர் க.க.க.வ. திருவள்ளுவர் கதாபாஸுரப்பள்ள ஸ்வாமி (1969)

காசமாலை ஜெயர் தப்பலா கருதி, பிரதிபாதி பப்பலா
காசமாலை ஜெயர் ஸ்வாமி (1980)

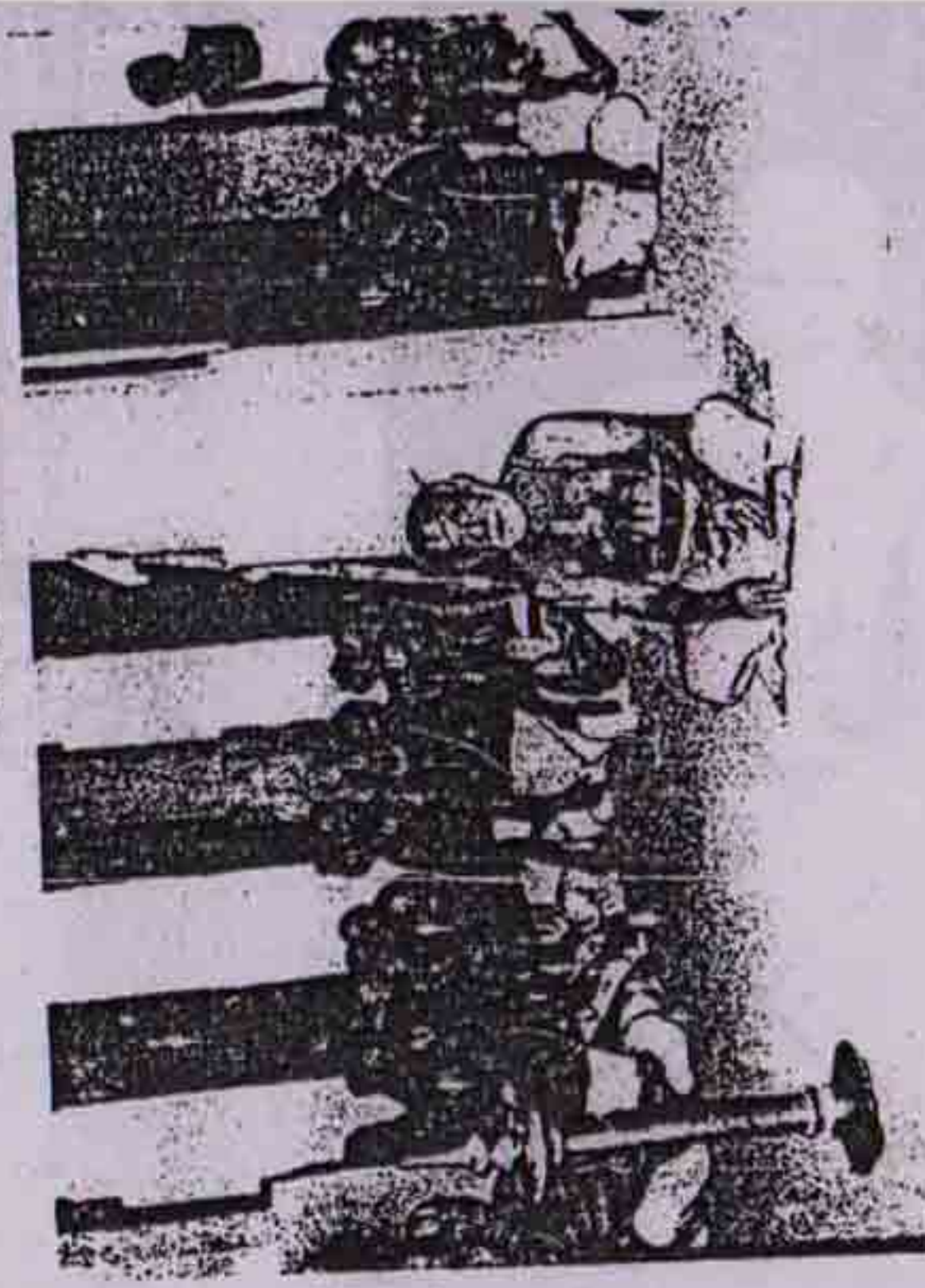

கருதி ஸ்வாமி அனந்தான் பரகா நிருமலை

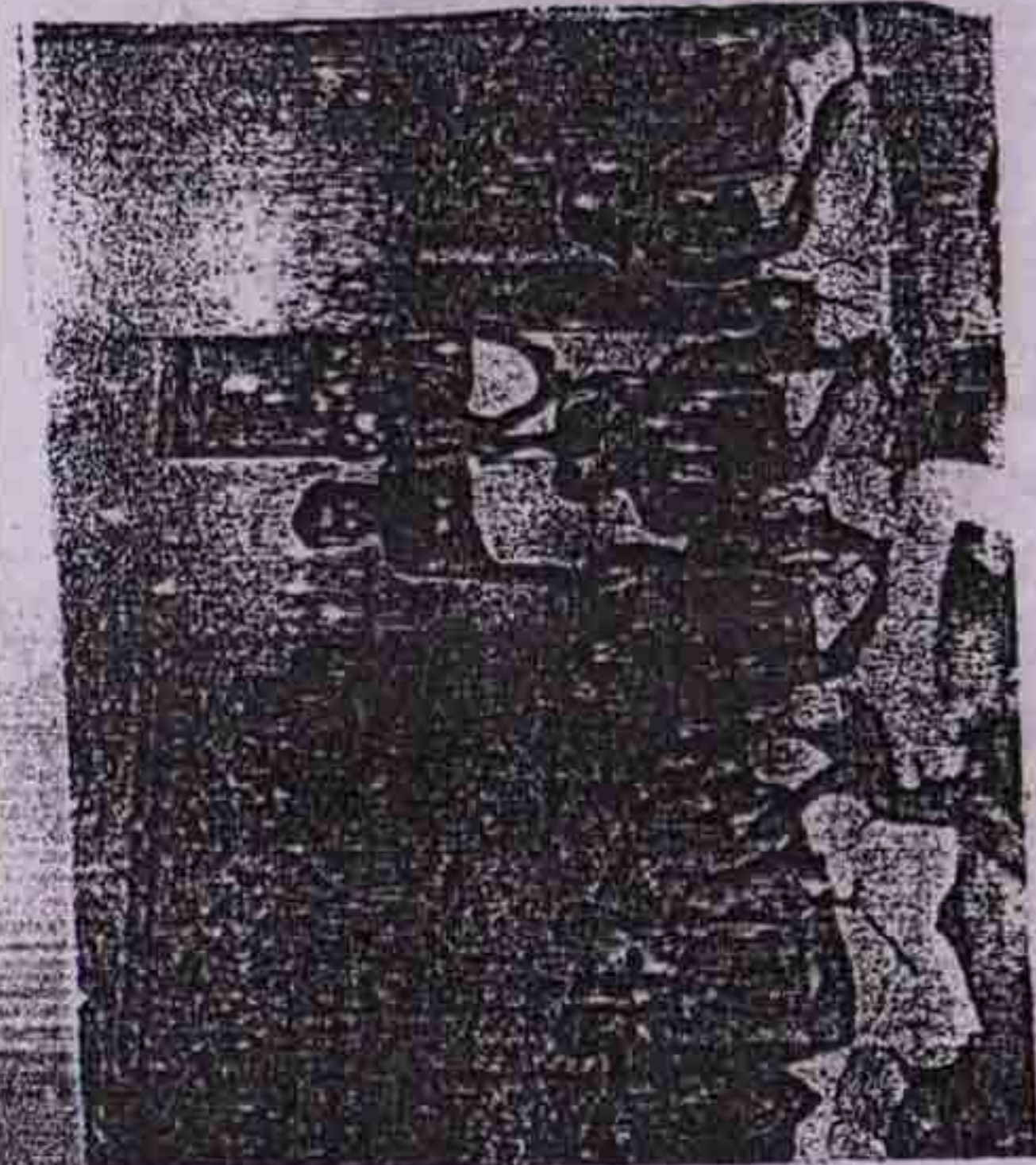

சீரவரையில் வேத அத்தியாபக கோஷ்டிகள் அல்லாததல் (1953)

திருக்குறளுக்கு அடங்கிய அம்மயித்தல் (1970)

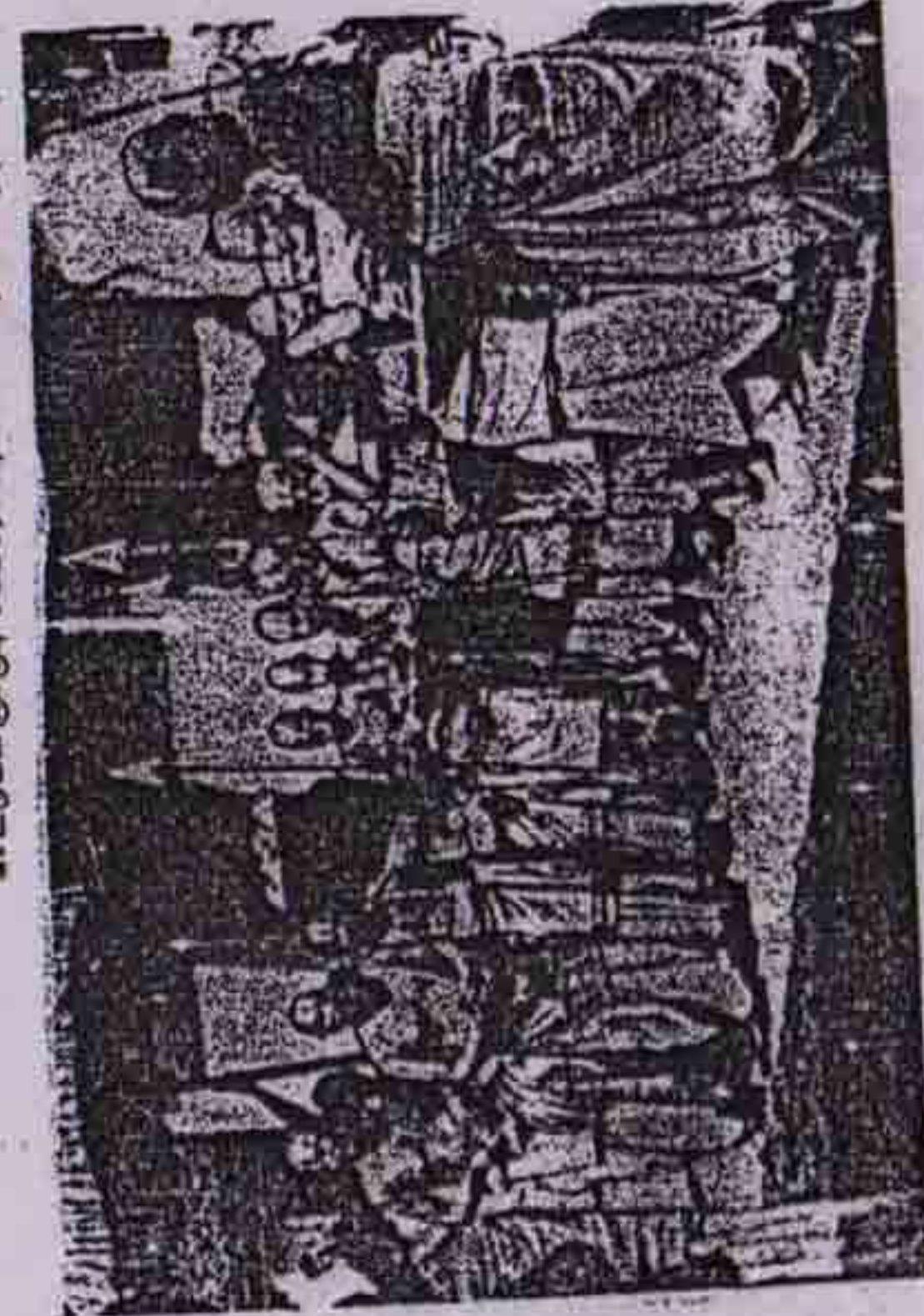

அத்யாபகர்கள்
வேளியுக்களில்
அம்மயித்தல்

திருவாய்மொழித் திருவாய்மொழித் தல் (1971)

கரட்டுமன்றக்குடி எம்பெருமானில் அம்மயித்தல் (1960)

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் எம்பெருமானார் உத்ஸவ வைபவமும் வேத அத்யாபக கோஷ்டிகளின் சிறப்பும்

டாக்டர் ஸ்ரீமான் உ. வே. K. A. மணவாள ஐயங்கார் M.A B.O.L. Ph.D.
(Vidwan, Siromani, Dip. in Hindu Religion)

எம்பெருமானாராகிற ஸ்வாமி இராமா நுஜருக்குத் திவ்விய தேசங்கள் தோறும் அர்ச்சா திருமேனிகள் உள்ளன. அவற்றுள் நான்கு திருமேனிகள் தனிப்பெருமை வாய்ந்தவை. முதலாவது ஆழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொடுத்துப் பூர்வாசாரியர்களால் போற்றப்பட்டுத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையால் ஆழ்வார் திருநகரியில் ப்ரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டுள்ள பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹம். இரண்டாவது திருநாராயணபுரத்தில் தம்மைப் பிரிந்து வாழமாட்டாத ப்ரிய சிஷ்யர்களான ஐம்பத்திருவர்க்காகத் தம்மாலேயே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொடுக்கப்பட்ட தானுகந்த திருமேனி. மூன்றாவது முதலியாண்டான் திருக்குமாரரான கந்தையாண்டான் உடையவரைப் பலகால் ப்ரார்த்தித்து அனுமதிபெற்று இராமா நுஜரடியார்களான தமர்கள் பலரையும் சேர்த்துக்கொண்டு ஒரு திருமேனியை ஏறியருளப்பண்ண, அதை உடையவர் கடாஷித்து உகந்து அணைத்துக் கொண்டு தம் சக்தியைப் பிரதிஷ்டிப்பித்துக் கொடுக்கக் கந்தையாண்டானும் தமர்களை யெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு வந்து ஸ்வாமி ராமா நுஜருடைய அவதார ஸ்தலமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ப்ரதிஷ்டை பண்ணிய தமருகந்த திருமேனி. இப்படித் தமருகந்த திருமேனி ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட நாள் தைமாதத்துப் புஷ்ய நக்ஷத் திரமாயாலே அந்தத் திருநாளைக் குரு புஷ்ய மஹோத்ஸவம் என்று இன்றும் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் தைமாதத்தில் திருவா

திரைதொடங்கிக் குரு புஷ்யம் முடியுமூன்று நாட்கள் கோலாகலமாகக் கொண்டாடி வருகிறார்கள்.

நான்காவதான திருமேனி திருவரங்கத்தில் உடையவர் அவதார கார்யம் முடிந்து திருநாட்டுக் கெழுந்தருளியகாலத்தில் திருவரங்கன் மற்றவர்களுடைய திருமேனிகளைப்போல் இவருடைய திருமேனியை வெளியே அனுப்பாமல் தன் சந்நிதிப்ரகாரத்திலேயே திருப்பள்ளிபடுத்தச் செய்தான். திருப்பள்ளிபடுத்திய இடத்தில் இன்றும் ஸேவிக்கப் பரம போக்கியமாயிருக்கும் திருமேனி தானை திருமேனியாகும்.

மற்றும் அனந்தாழ்வாராலே திருமலையில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு அப்பனை திருவேங்கடமுடையானுக்கும் சங்காழி அளித்த வைபவத்தால் ஆசார்ய ஸ்தானத்திலே உபதேச முத்திரையோடு திருமலையில் ஸேவை ஸாதிக்கும் உடையவருடைய திருமேனிக்கும் தனி ஏற்ற முண்டு.

இந்த ஐந்து இடங்களிலும் எம்பெருமானார்க்குத் திருவவதார மஹோத்ஸவங்கள் விசேஷமாக நடைபெறுகின்றன. ஆனாலும் செங்கயல்வாவிகள் குழுவயல் நாளும் சிறந்த ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் நடப்பது போன்ற சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த உத்ஸவத்தை வேறு எங்கும் காண இயலாது. இவ்விழாவைக்கண்டு களிக்கப் பண்டித பாமர விபாகமின்றி என்டிசையிலுமிருந்து வந்து குழுமும். கூட்டம் அந்த ஊரே கொள்ளாது.

வேதாத்யயன கோஷ்டியும் திவ்ய பிரபந்தஸேவா கால கோஷ்டியும் சாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்த பெரிய வித்துவான்களுடைய கோஷ்டியும் ஆண்களும் பெண்களுமான பக்தர்களும் பாநவதர்களும் ஒருங்கே கடல்போலே திரண்டு விளங்கும் காட்சி நம்பெருமாளின் பெரிய திருநாள் விழாவையும் விஞ்சியதாயிருக்கும். அவதார காலத்திலே பல கோடி மக்களையும் திருத்தியருளிய எம்பெருமானார் அர்ச்சையிலும்கோடிக்கணக்கான மக்களை ஆகர்ஷித்துத் தம் திருமேனியில் ஈடுபடுத்தி உய்விக்கும் நீர்மையை ினைக்கும்போது அறிவுடையோர்கள் கண்கள் அருவிசோரும்.

இனி, பல திவ்வியதேச கோஷ்டிகளினின்றும் சிற்சில அனுஷ்டானங்களில் வேறுபட்டுக்காணப்படும் ஸ்ரீபெருமபூதார் அத்யபக கோஷ்டியின் பெருமையை இங்கே சுருக்கமாக விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். பெரும்பாலும் எல்லா திவ்விய தேசங்களிலும், திருமஞ்சனமாகித் திருமண்காப்பு ஸேவை தொடங்கும்போது ஸ்ரீ சைலேசேத்யாதி தனியன் தொடங்கித் திருப்பல்லாண்டுதான் ஸேவிப்பார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ பெரும்பூதாரில் திருமண்காப்பு காலங்களில் தனியன் ஸேவித்துத் திருப்பாவையையே முதலில் ஸேவித்துப் பின்பு கிரமப் ப்ராப்தமாக உத்ஸவாதிகளுக்குத் தகுந்தபடி உரிய திவ்விய பிரபந்தத்தை ஸேவிப்பார்கள். இதற்குக் காரணம் ஸ்வாமி எம்பெருமானார் திருப்பாவையாகிற உயர்ந்த சாஸ்திரார்த்தத்தில் கொண்டிருந்த மிக்க ஈடுபாடேயாகும். மேலும் ஸ்வாமியின் திருநாமங்களுள் 'திருப்பாவை ஜீயர்' என்று கொண்டாடப்படும் பெருமைக்கும் இந்த அனுஷ்டானம் பொருந்துவதாக உள்ளது. இப்படிப்பட்ட ஒரு விலக்ஷண அனுஷ்டானம் இன்றைக்கும் ஸ்ரீ பெரும்பூதாரில் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

இதைத் தவிர மற்றொரு தனிச் சிறப்பும் ஸ்ரீ பெரும்பூதாரில் அத்யயன உத்ஸவத்தில் காணப்படுகின்றது. அத்யயன உத்ஸவத்தில் (பகல் பத்து இராப் பத்து) இருபது நாட்களிலும் ஆழ்வார் கோஷ்டியில்தான் ஆண்டாளை ஸேவிக்கலாம். அதிலும் எம்பெருமானாராகிற உடையவருக்கு இடப்பக்கத்தில் முதலில் ஆண்டாள் எழுந்தருளியிருப்பள். பிறகு நம்மாழ்வார் தொடக்கமான ஆழ்வார்கள் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். மற்ற திவ்விய தேசங்களெங்கும் ஆண்டாளுக்குத் தனி ஸந்நிதியிருப்பதுபோல் இங்கும் உண்டு. ஆனால் எல்லா திவ்விய தேசங்களிலும் அனேகமாக மார்கழி நீராட்டம், திருவாடிப்பூரம் உத்ஸவ காலங்களில் பெருமானே: தான் எழுந்தருளியிருப்பள். அந்த வழக்கம் ஸ்ரீ பெரும்பூதாரிலும் உண்டு. ஆனால் திவ்விய பிரபந்தத்திற்கு என்றே திருவிழா நடக்கும் அத்யயன உத்ஸவத்தில் மாத்திரம் ஆழ்வார் கோஷ்டியில் உடையவருக்கு இடப்பக்கத்தில் ஆண்டாள் எழுந்தருளியிருப்பதற்குக் காரணம், ஸ்வாமி எம்பெருமானார் திருமாலிருஞ்சோலையில், 'நாறு நறும்பொழில்' பாசுரத்தில் ஆண்டாள் பாரித்த மனோரதத்தை 'நாறுதடா வெண்ணெய்-அக்கார அடிசில்' ஸமர்ப்பித்து நிறைவேற்றிவிட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சென்று ஆண்டாளை மங்களாசாஸனம் செய்தபொழுது ஆண்டாள் அர்ச்சாவதார ஸமாதியைக் கடந்து எம்பெருமானாரை 'நம் கோயில் அண்ணரோ' என்று அழைத்து வரவேற்ற ஐதிறயத்தைக் கொண்டே இவ்வாறு ஸ்வாமியை அண்ணாவாகவும் ஆண்டாளைத் தங்கையாகவும் கொண்டு ஸ்வாமிக்குப் பக்கத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணியிருப்பாள் என்று பெரியோர் கூறுவர். இதற்குச் சேர ஆண்டாள் ஸந்நிதியிலிருந்து ஸ்வாமிக்கு பஹுமானம் ஆகும்போது "கரும்பார் குழல் கோதை என்று தொடங்கி-நம்"

கோயில் அண்ணன் என்ன தேவா! எச்சரிசை" என்று துதிபாடுவதும் இன்று வரை சான்றாக உள்ளது. தவிர கட்டியம் ஸேவிக்கும்போதும் 'ஆண்டாள் தமக்கும் அண்ணலான பெருமான்' என்று சிறப்பித்துச் ஸேவிப்பதையும் மற்றொரு சான்றாகக் கொள்ளலாம். இப்படிப் பல வைபவங்களைக்கொண்ட ஸ்ரீபெரும்பூதார் ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் நடைபெற்றுவரும் கோஷ்டியின் சிறப்புக்களை இனி காண்போம்.

சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை விழா:

சித்திரை மாதத்துத் திருவாதிரை யை முடிவாகக்கொண்டு பத்துநாட்கள் நடக்கும் இந்தத் திருவவதார உத்ஸவத்திற்காக ஸ்வாமி எம்பெருமானார் உத்ஸவத்திற்கு முன்னாள் பிற்பகலில் நல்ல வேளையில் மஞ்சத்திற்கு எழுந்தருளுவர். எழுந்தருளியவுடன் பரம்பரை தர்மகர்த்தாவும் முதல் தீர்த்த மரியாதைக்குரிய வருமான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ எதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் உபகாரங்களோடு வந்து ஸேவித்து மங்களாசாஸனம் செய்து மரியாதை பெறுவர். பிறகு ஸ்ரீ எம்பார்ஜீயர் ஸ்வாமிகளும் மற்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியார்கள் எல்லோரும் அருகே வந்து ஸேவிப்பார்கள். நிர்விக்னமாக உத்ஸவம் கண்டருளவேணும் என்று மங்களாசாஸனம் செய்வார்.

உத்ஸவ கிரமங்கள்

தினமும் பின்மாலை 3 மணிக்கு விசுவரூபமாகித் திருவாராதனம் கண்டருளித் திருப்பாவை ஸேவையாகி, கோஷ்டிக்குத் தீர்த்தமானவுடன் கோடைகால உபசாரார்த்தமாகத் திருமேனியின் பின்புறத்திலும் திருப்புஜங்களிலும் சந்தன காப்புச் சாத்தித் திருவாபரணங்களோடு திருமாலையும் சாத்தப்பெற்று அலங்காரமாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்வாமி, ஜீயரும்

கோஷ்டியாரும் 'விஜயீபவ ஜய விஜயீபவ' என்று முழக்கமிட கைப்பலகையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளப் பண்ணப் புறப்பாடு கண்டருளுவர். இப்படி ஸ்வாமி மிகவும் கம்பீரமாக வாத்யங்கள் முழங்க எழுந்தருளும் காட்சி "ஸ்ரீ ஆண்டாளுடைய" மாரிமலை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும் சீரிய சிங்கம் அறிவுறுத்திவிழித்து" என்னும் திருப்பாசுரத்தை நினைவுபடுத்தும்.

ஸ்வாமி படியிறங்கி நாலடி எழுந்தருளியவுடன் ஸ்ரீ ஆதிகேசவப்பெருமான் ஸந்நிதிக்கு முன்பே ஊஞ்சல் உபசாரமாகிப் படியமுது செய்வார். பின்பு கைத்தாளத்திற்கு ஏற்ப அசைந்து நடையிட்டு ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருக்கச்சிநம்பிவாசல்களிலே பலகையிட்டு எழுந்தருளி உபசாரமாகும். உடனே புறப்பட்டு ஸ்ரீ வேதாந்தாசார்யர் ஸந்நிதிக்குச் சற்றே முன்பாக எழுந்தருளும். து ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த எதிராஜவிம்சதி தொடங்கி 'ஜயவிஜயீபவ ஜயவிஜயீபவ' என்ற ஒவ்வொருச் ச்லோகத்தின் பின்பு ஸேவிகப் பெற்றுத் தங்க மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளுவர். அங்குப் படியமுது செய்த மீண்டும் புறப்பட்டுத் தாயார் ஸந்நிதிக்கு நேரே படியிறக்கமாகி 32 கால் மண்டத்தில் (ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர் பட்டத்தை அலங்கரித்திருந்த ஸ்ரீ உ. வே. தேவர் வாதாச்சார் ஸ்வாமி கட்டிய மண்டபம்) பத்தி உலாத்தலாகி ஸ்ரீ எதிராஜ நாதவலித் தாயாரிடமிருந்து பஹுமானம்பெற்ற ஊஞ்சலாகிப் பெருநடையோடு ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித் திருமகன் ஸந்நிதிக் கெழுந்தருள் மங்களாசாஸனமாகும். அங்கு பதிராஜ விம்சதி ஸ்தோத்திர சாற்றமாகும்.

பிறகு ஊஞ்சலாகி வையம் போற்றம் ஒய்யார நடை கண்டருளுவர். முன்ற முறை தாளங்களுக்கும் மேளங்களுக்கும்

ஏற்ப நடக்கும் இவ்வொய்யார நடையழகைக்காண ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் குழுமியிருப்பர். பின்பு கோபுர வாசலுக்கு எழுந்தருளி வாகன மண்டபம் சேர்ந்து உத்ஸவ முறைப்படி தங்கப் பல்லக்கு அல்லது வாகனங்களில் புறப்பாடு கண்டருளுவர். பெரியவீதிகளிலும் உள்வீதிகளிலும் இடையறாது வேத அத்யாபக கோஷ்டியினர் வேதங்களையும் திவ்விய பிரபந்த ஸேவைகளையும் ஸேவித்து வருவர். நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் இயல் சாற்றும் வேதச் சாற்றும் தினமும் இரண்டு வேளைகளிலும் நடைபெறும்.

திருமஞ்சன அழகு

தமருகந்த திருமேனி ஸௌந்தர்யங்களை யெல்லாம் கொள்ளை கொள்ளலாம்படி காஷாயமணிந்து சிகாயக்ஞோபவிதங்களோடும் த்ரிதண்டத்துடனும் சீரிய தோர் நிதியாய் ஸேவை ஸாதிக்கும் ஸ்வாமியின் ஸ்மிதமான முகாரவிந்தத்தையும் காருண்யமே வடிவெடுத்த திருக்கண்களையும் கோலரீள் கொடிமூக்கின் அழகையும் திவ்ய ஊர்த்துவ புண்டரத்தையும் கண்டுகளிக்கக் கோடிகண்களும் போதா. பெரிய திருமஞ்சனமாகி ஈரவாடையோடும் திருத்துழாயோடும் அடியார்களை வசிகரிக்கும் அழகை வருணிக்க ஆயிரம் நாப்படைத்த ஆதிசேஷனாலும் முடியாது இப்படித் திருமஞ்சனம் கண்டருளி, கோஷ்டியாருக்கு ஈரவாடை தீர்த்தமான வுடன் திருமண்காப்பு வைபவம் நடக்கும் அர்ச்சகர், ஸ்வாமி மேல் மூச்சுக் காற்றுப் படாதபடி திருப்பரிவட்டத்தால் வாய் மூக்கு முதலியவைகளைக் கட்டி மறைத்துக் கொண்டு பரிசாரகர் கைவிளக்கு ஸமர்ப்பிக்க சாத்துப்படி ஸ்வாமி கண்ணாடி காட்ட அர்ச்சகர் திருமண்காப்பு ஸமர்ப்பிப்பர். அப்போது ஸ்வாமிக்கு உயர்ந்த திவ்யதேசங்களிலிருந்து வந்திருந்த பட்டுப் பவித்திரங்களும் ஸகல எம்பெருமான் களுடைய அபயஹஸ்தாதி பஹுமானங்

களும் ஆகும். பிறகு ஆதிகேசவப்பெரு மாளிடமிருந்து திருமாலை ப்ரஸாதமாக வரும் எல்லாம் ஸமர்ப்பித்தான பின்பு இனிப்பு அமுது செய்து கோஷ்டியாருக்கு விரியோகமாகும்.

திருமண்காப்பு ஸமர்ப்பிக்கும் போது ஸ்ரீ சைலேசேத்யாதி தனியன் ஸேவிக்கப் பட்டு உடனே திருப்பாவை ஸேவையாகும். பின்பு முதல் உத்ஸவம் முதலாயிரம் தொடங்கி ஐந்தாம் உத்ஸவம் முதலாயிரச் சாற்று ஆகும். இவ்விதம் பத்து நாட்களிலும் முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி ஆகிய திவ்விய பிரபந்தங்கள் ஸேவிக்கப் பெற்று, வீதியில் இயற்பா ஸேவையாகித் தினமும் ராத்திரி வேளையில் கண்ணாடியறை மண்டபத்தில் திருவாய்மொழி ஸேவையாகி நாலாயிர திவ்ய பிரபந்த மும் குறைவின்றி முடிக்கப்பெறும்.

நிப்பவிபூதி லீலாவிபூதி

தினமும் மாலை திருப்பாவைசாற்று மறைக்குப் பின்பு கைப்பலகையில் மல்லிகை யரும்புகளாலான கொண்டையும் கிளிமாலையும் சாத்திக்கொண்டு 'பாண்டு' வாத்தியங்கள் முழங்க ஸ்வாமி பதினாறு கால் மண்டபத்தில் பத்தி உலாத்தலாகி நடுவில் ஊஞ்சலும் கண்டருளிப் பின்பு உயரமான நான்கு கால் மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளுவர். அங்கு நித்யவிபூதி லீலா விபூதி மங்களாசாஸனம் நடக்கும். முதலில் தெற்கே திரும்பி பூலோக வைகுண்ட மான திருவரங்கம் நோக்கி மங்களாசாஸனம் செய்வர். அப்போது ஸ்ரீமத் பரம ஹம்ஸ யதிராஜ ஜீயர் சுவாமிகளும் அவருடைய சீடரும் "துளங்கு நீண்முடி" என்ற பாசரத்தை உரக்க ஸேவித்து "உலகமளந்த பொன்னடியே அடைந் துய்ந்தேன்" என்று முடித்து மற்றும் பல ச்லோகங்களையும் புராண வசனங்களையும் ஸேவித்து முடித்து மரியாதை பெறுவர், பின்பு வடக்குதிசை நோக்கி மதுரை

துவாரகை அயோத்தி சாளக்கிரமம் பதிரிகாச்சிரமம் முதலிய வடநாட்டுத் திருப்பதிகளுக்கு மங்களாசாஸனமாகும். ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த ஆர்த்திப் பிரபந்தத்திலிருந்து "சாருவாக மத நீறுசெய்து சமணச் செடிக்கனல் கொளுத்தியே" என்று தொடங்கும் பாசரத்தை ஸேவித்து "வாது செய்த எதிராச னார் பெருவீரர் நாளும் மிகவாழியே" என்று பலவாகிய நீச மதங்களை யெல்லாம் வாதில் வென்று வெற்றி வாகை குடிய எதிராசரை ஜீயர் சுவாமிகள் வாழ்த்தி மங்களாசாஸனம் செய்வர். மேலும் ஸ்ரீமந் நாராயண பரத்வ ப்ரகாசகமான வேத உபநிஷத் வாக்கியங்களையும் புராண ச்லோகங்களையும் சொல்லிப் போற்றுவர். இவ்விதம் மாலையில் இரண்டு திசைகளிலும் கண்டருளும் நித்யவிபூதி லீலாவிபூதி வைபவத்தைத் தினமும் பல்லாயிரக்கணக்கில் பக்தர்கள் கண்டு மகிழ்வர்.

கூரேச விஜயம்

சித்திரை விழாவில் 6 ஆம் திருநாள் கூரேச விஜயம் நடைபெறும். ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்சனத்துக்காகத் தம்முடைய தர்சனத்தை (கண்களை) இழந்த தியாக சீலரான கூரத்தாழ்வானுடைய வைபவத்தை விளக்கும் வகையில் இவ்வுத்ஸவம் நடைபெறும். கூரத்தாழ்வான் காஷாயம் திரிதண்டம் சாத்திக்கொண்டு பல்லக்கில் எழுந்தருள ஸ்வாமி எம்பெருமானார் வெள்ளையாடைகளைச் சாத்திக்கொண்டு குதிரை வாகனத்தில் பொழுது விடியுமுன் பே மேற்கேயுள்ள டில்லி தோட்டத்திற்கு எழுந்தருளுவது கண்ணீர் மலியக் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். ஸ்ரீமந்நாராயணே முழுமுதற் கடவுள்; அவனே மோக்ஷம் தரவல்லவன் என்பதை விளக்கும் வகையில் நடைபெறும் இவ்விழாவில் ஸ்ரீ எதிராஜ ஜீயர் சுவாமிகள் ஸ்வாமி திரு முன்பே கூரேச விஜயம்

வாசித்துப் பின்பு கோஷ்டி தீர்த்தமாகி மாலை மரியாதைகளுடனும் சத்திரசாமரங்களுடனும் மடத்துக்கு எழுந்தருளிக் கைங்கர்யபரர்களைக் கௌரவிப்பர்.

திருமந்திரார்த்தம்

ஆசாரியரான திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளின் ஆணையையும் மீறி அனைத்துலகமும் வாழும்படி திருமந்திரார்த்தத்தை உபதேசித்த எம்பெருமானுடைய வைபவம் விளங்கும்படி 8-ஆம் திருநாள் காலையில் நூற்றுக்கால் மண்டபத்தின் மேலே பெரிய மேடையில் சேஷவாகனத்தில் ஸ்வாமி எம்பெருமானார் எழுந்தருளியிருக்கும்போது ஸ்ரீ எதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் பரிவாரங்களோடு எழுந்தருளித் திருமாலை திருப்பரிவட்டம் போர்வையாகிப் பஞ்ச முத்திரை பெற்றுத் திருமந்திரார்த்தத்தை வாசித்துத் தீர்த்தம் கோஷ்டியாருக்கு ஆன வுடன் ஸ்வாமி காலை புறப்பாடு கண்டருளுவர். ஜீயர் ஸ்வாமியும் மரியாதை பெற்று மடத்துக்கு எழுந்தருளி வெற்றிலை பாக்கு விரியோகிப்பர்.

ஏகாந்த ஸேவை

தினமும் கண்ணாடு அறை மண்டபத்தில் திருவாய்மொழி ஸேவையாகிக் கோஷ்டியாருக்குத் தீர்த்த ப்ரஸாதங்கள் ஆன வுடன் ஸ்வாமி கைப்பலகையில் நீதானமாக எழுந்தருளுவர். பலிபீடம் த்வஜஸ்தம்பம் ஆகிய இடங்களில் எழுந்தருளும் போது சங்கராதி மதங்களையும், மத்வ மதத்தையும் கண்டித்து விசிஷ்டாத்வைத மதத்தை நிர்த்தாரணம் பண்ணின வைபவங்களை யொட்டிய எச்சரிகைகள் முழங்க அழகாக எழுந்தருளுவர். கல்ல நாதசுர இசையோடு படியேற்றம் கண்டருளுவர். ஒவ்வொரு படியிலும் தெற்கிலும் வடக்கிலும் திரும்பி கற்பூர ஹாரத்தி பெறுவது பரம போக்கியமாகும். படியேற்றமாகி மிகவும் வேகமாக உள்ளே யெழுந்தருளி

ஏற்பு நடக்கும் இவ்வொய்யார நடையழகைக்காண ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் குழுமியிருப்பர். பின்பு கோபுர வாசலுக்கு எழுந்தருளி வாகன மண்டபம் சேர்ந்து உத்ஸவ முறைப்படி தங்கப் பல்லக்கு அல்லது வாகனங்களில் புறப்பாடு கண்டருளுவர். பெரியவீதிகளிலும் உள்வீதிகளிலும் இடையறாது வேத அத்யாபக கோஷ்டியினர் வேதங்களையும் திவ்விய பிரபந்த, ஸேவைகளையும் ஸேவித்து வருவர். நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் இயல் சாற்றும் வேதச் சாற்றும் தினமும் இரண்டு வேளைகளிலும் நடைபெறும்.

திருமஞ்சன அழகு

தமருகந்த திருமேனி ஸௌந்தர்யங்களை யெல்லாம் கொள்ளை கொள்ளலாம்படி காஷாயமணிந்து சிகாயக்ஞோபவிதங்களோடும் த்ரிதண்டத்துடனும் சீரிய தோர் நிதியாய் ஸேவை ஸாதிக்கும் ஸ்வாமியின் ஸ்மிதமான முகாரசிந்தத்தையும் காருண்யமே வடிவெடுத்த திருக்கண்களையும் கோலரீள் கொடிமூக்கின் அழகையும் திவ்ய ஊர்த்துவ புண்டரத்தையும் கண்டுகளிக்கக் கோடிகண்களும் போதா. பெரிய திருமஞ்சனமாகி ஈரவாடையோடும் திருத்துழாயோடும் அடியார்களை வசிகரிக்கும் அழகை வருணிக்க ஆயிரம் நாப்படைத்த ஆதிசேஷனாலும் முடியாது இப்படித் திருமஞ்சனம் கண்டருளி, கோஷ்டியாருக்கு ஈரவாடை தீர்த்தமான வுடன் திருமண்காப்பு வைபவம் நடக்கும் அர்ச்சகர், ஸ்வாமி மேல் மூச்சுக் காற்றுப் படாதபடி திருப்பரிவட்டத்தால் வாய் மூக்கு முதலியவைகளைக் கட்டி மறைத்துக் கொண்டு பரிசாரகர் கைவிளக்கு ஸமர்ப்பிக்க சாத்துப்படி ஸ்வாமி கண்ணாடி காட்ட அர்ச்சகர் திருமண்காப்பு ஸமர்ப்பிப்பர். அப்போது ஸ்வாமிக்கு உயர்ந்த திவ்யதேசங்களிலிருந்து வந்திருந்த பட்டுப் பவித்திரங்களும் ஸகல எம்பெருமான் களுடைய அபயஹஸ்தாதி புஹுமானங்

களும் ஆகும். பிறகு ஆதிகேசவப்பெரு மாளிடமிருந்து திருமாலை ப்ரஸாதமாக வரும். எல்லாம் ஸமர்ப்பித்தான பின்பு இனிப்பு அமுது செய்து கோஷ்டியாருக்கு விநியோகமாகும்.

திருமண்காப்பு ஸமர்ப்பிக்கும் போது ஸ்ரீ சைலேசேத்யாதி தனியன் ஸேவிக்கப் பட்டு உடனே திருப்பாவை ஸேவையாகும். பின்பு முதல் உத்ஸவம் முதலாயிரம் தொடங்கி ஐந்தாம் உத்ஸவம் முதலாயிரச் சாற்று ஆகும். இவ்விதம் பத்து நாட்களிலும் முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி ஆகிய திவ்விய பிரபந்தங்கள் ஸேவிக்கப் பெற்று, வீதியில் இயற்பா ஸேவையாகித் தினமும் ராத்திரி வேளையில் கண்ணாடியறை மண்டபத்தில் திருவாய்மொழி ஸேவையாகி நாலாயிர திவ்ய பிரபந்த மும் குறைவின்றி முடிக்கப்பெறும்.

நித்யவிபூதி லீலாவிபூதி

தினமும் மாலை திருப்பாவைசாற்று மறைக்குப் பின்பு கைப்பலகையில் மல்லிகை யரும்புகளாலான கொண்டையும் கிளிமாலையும் சாத்திக்கொண்டு 'பாண்டு' வாத்தியங்கள் முழங்க ஸ்வாமி பதினாறு கால் மண்டபத்தில் பத்தி உலாத்தலாகி நடுவில் ஊஞ்சலும் கண்டருளிப் பின்பு உயரமான நான்கு கால் மண்டபத்துக்கு எழுந்தருள்வர். அங்கு நித்யவிபூதி லீலா விபூதி மங்களாசாஸனம் நடக்கும். முதலில் தெற்கே திரும்பி பூலோக வைகுண்டமான திருவரங்கம் நோக்கி 'மங்களாசாஸனம் செய்வார். அப்போது ஸ்ரீமத் பரம ஹம்ஸ யதிராஜ ஜீயர் சுவாமிகளும் அவருடைய சீடரும் 'துளங்கு நீண்முடி' என்ற பாசுரத்தை உரக்க ஸேவித்து 'உலகமளந்த பொன்னடியே அடைந் துய்ந்தேன்' என்று முடித்து மற்றும் பல ச்லோகங்களையும் புராண வசனங்களையும் ஸேவித்து முடித்து மரியாதை பெறுவர். பின்பு வடக்குதிசை நோக்கி மதுரை

துவாரகை அயோத்தி சாளக்கிராமம் பதிரிகாச்சிரமம் முதலிய வடநாட்டுத் திருப்பதிகளுக்கு மங்களாசாஸனமாகும். ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த ஆர்த்திப் பிரபந்தத்திலிருந்து 'சாருவாக மத நீறுசெய்து சமணச் செடிக்கனல் கொளுத்தியே' என்று தொடங்கும் பாசுரத்தை ஸேவித்து 'வாது செய்த எதிராச னார் பெருவீரர் நாளும் மிகவாழியே' என்று பலவாகிய நீச மதங்களை யெல்லாம் வாதில் வென்று வெற்றி வாகை குடிய எதிராசரை ஜீயர் சுவாமிகள் வாழ்த்தி மங்களாசாஸனம் செய்வார். மேலும் ஸ்ரீமந் நாராயண பரத்வ ப்ரகாசகமான வேத உபநிஷத் வாக்கியங்களையும் புராண ச்லோகங்களையும் சொல்லிப் போற்றுவர். இவ்விதம் மாலையில் இரண்டு திசைகளிலும் கண்டருளும் நித்யவிபூதி லீலாவிபூதி வைபவத்தைத் தினமும் பல்லாயிரக்கணக்கில் பக்தர்கள் கண்டு மகிழ்வார்.

கூரேச விஜயம்

சித்திரை விழாவில் 6 ஆம் திருநாள் கூரேச விஜயம் நடைபெறும். ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்சனத்துக்காகத் தம்முடைய தர்சனத்தை (கண்களை) இழந்த தியாக சீலரான கூரத்தாழ்வானுடைய வைபவத்தை விளக்கும் வகையில் இவ்வுத்ஸவம் நடைபெறும். கூரத்தாழ்வான் காஷாயம் திரிதண்டம் சாத்திக்கொண்டு பல்லக்கில் எழுந்தருள் ஸ்வாமி எம்பெருமானார் வெள்ளையாடைகளைச் சாத்திக்கொண்டு குதிரை வாகனத்தில் பொழுது விடியுமுன் பே மேற்கேயுள்ள டில்லி தோட்டத்திற்கு எழுந்தருளுவது கண்ணீர் மலியக் கண்டொள்ளாக் காட்சியாகும். ஸ்ரீமந்நாராயணே முழுமுதற் கடவுள்; அவனே மோகூடம் தரவல்லவன் என்பதை விளக்கும் வகையில் நடைபெறும் இவ்விழாவில் ஸ்ரீ எதிராஜ ஜீயர் சுவாமிகள் ஸ்வாமி திரு முன்பே கூரேச விஜயம்

வாசித்துப் பின்பு கோஷ்டி தீர்த்தமாகி மாலை மரியாதைகளுடனும் சத்திரசாமரங்களுடனும் மடத்துக்கு எழுந்தருளிக் கைங்கர்யபரர்களைக் கௌரவிப்பர்.

திருமந்திரார்த்தம்

ஆசாரியரான திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளின் ஆணையையும் மீறி அனைத்துலகமும் வாழும்படி திருமந்திரார்த்தத்தை உபதேசித்த எம்பெருமானுடைய வைபவம் விளங்கும்படி 8-ஆம் திருநாள் காலையில் நூற்றுக்கால் மண்டபத்தின் மேலே பெரிய மேடையில் சேஷவாகனத்தில் ஸ்வாமி எம்பெருமானார் எழுந்தருளியிருக்கும்போது ஸ்ரீ எதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் பரிவாரங் கிளாடு எழுந்தருளித் திருமாலை திருப்பரிவட்டம் போர்வையாகிப் பஞ்ச முத்திரை பெற்றுத் திருமந்திரார்த்தத்தை வாசித்துத் தீர்த்தம் கோஷ்டியாருக்கு ஆன வுடன் ஸ்வாமி காலை புறப்பாடு கண்டருளுவர். ஜீயர் ஸ்வாமியும் மரியாதை பெற்று மடத்துக்கு எழுந்தருளி வெற்றிலை பாக்கு விநியோகிப்பர்.

ஏகாந்த ஸேவை

தினமும் கண்ணாடு அறை மண்டபத்தில் திருவாய்மொழி ஸேவையாகிக் கோஷ்டியாருக்குத் தீர்த்த ப்ரஸாதங்கள் ஆன வுடன் ஸ்வாமி கைப்பலகையில் நீதானமாக எழுந்தருளுவர். பவிபீடம் த்வஜஸ்தம்பம் ஆகிய இடங்களில் எழுந்தருளும் போது சங்கராதி மதங்களையும்; மத்வ மதத்தையும் கண்டித்து விசிஷ்டாத்வைத மதத்தை நிர்த்தாரணம் பண்ணின வைபவங்களை யொட்டிய எச்சரிகைகள் முழங்க அழகாக எழுந்தருளுவர். நல்ல நாதசுர இசையோடு படியேற்றம் கண்டருளுவர். ஒவ்வொரு படியிலும் தெற்கிலும் வடக்கிலும் திரும்பி கற்பூர ஹாரத்தி பெறுவது பரம 'போக்சியமாகும். படியேற்றமாகி மிகவும் வேகமாக உள்ளே யெழுந்தருளி

உட்பிரகாரத்தில் ஒவ்வொரு ஸந்தியிலும் பஹுமானமாகி மஞ்சத்திற்கு எழுந்தருளுமா முன்பு ஸ்ரீ ஆதிகேசவப் பெருமாள் மிருந்து மாலை சடாரிபஹுமானமாகும். அப்போது புண்டரீகாக்ஷண பெருமானுடைய திருக்கண்களின் அழகை வருணித்து எம்பெருமானார் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் அருளிய வாசகங்களாலே பெருமாள் மங்களாசாஸனம் செய்யப் பெறுவர். பின்பு ஸ்வாமி ஸந்திதிக்குள் மணிக்கதவு தாண்டி யெழுந்தருளி அடியார்களை நோக்கி அருள் பொழியும்போது 'அப்பனுக்குச் சங்காமி அனித்துகந்திட்ட தேவா' என்று எச்சரிக்கை கூறி முடிப்பார். உடனே திருக்காப்பு சாத்தப்பெறும்.

சாற்று மறை

சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரையில் ஸ்வாமி காலை தங்கப் பல்லக்கில் புறப்பாடு கண்டருளி வாகன மண்டபம் எழுந்தருளியவுடன் சாத்துப்படியைக் கண்டு, வெறும் திருமேனியுடன் அப்போது அவதரித்த திருக்குழந்தை போன்று கைப்பலகையில் அவதார ஸ்தலமான உள் மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளிப் புஷ்ப ஊஞ்சலில் சங்கில் பாலமுது செய்வார்.

பின்பு ஸ்தபன மண்டபத்தில் உத்துங்கமான மேடையில் திருமஞ்சன வேதிகைபிலெழுந்தருளியிருக்கும்போது ஸ்ரீயதி ராஜ ஜீயர் சுவாமிகளால் தொடங்கப் பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியார் பெரியமிடற்றோசையோடே எம்பெருமானார் திருவரங்கத்தில் பங்குனி உத்தரத் திருநாளிலே அருளிச்செய்த சரணாகதி கத்யம் ஸ்ரீரங்கத்யம் ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம் என்னும் கத்யத்ரயத்தையும் ஸேவிப்பார். அதன் பின் தயிர் பால் திருமஞ்சனமாகிச் சந்தனகாப்புத் திருமஞ்சனமும் கண்டருளி ஈரவாடை தீர்த்தமாகும் (எம்பெருமானார் சாத்திக்களைந்த காஷாயத்தாலேயே பிழியப்பட்டு எல்லோருக்கும் தீர்த்தமாகும்) பின் திருமண் காப்பு கண்டருளும் முன் திவ்விய தேசங்களின் பட்டுப் பவித்திரங்களைச் சாத்திக் கொள்வர். திருமண்காப்பு ஆனவுடன் ஸகல திவ்விய தேசத்து ப்ரஸாதங்களான அபய ஹஸ் தாதி சந்தனப் படிவங்களை ஸ்வாமி திருக்

கண்களிலும் திருமுடியிலும் ஒத்தித் திருப்பக் குடையில் எழுந்தருளப் பண்ணுவார். அப்போது திருப்பாவை, யதிராஜ விம்சதி முதலியவைகள் ஸேவிக்கப்பெற்றுக் கண்ணாடியறைக்கு எழுந்தருளுவர். பின்பு ஸர்வாபரணங்களுடன் வைப்பலகையில் எழுந்தருளி இரவு சுமார் 12 மணிக்குமேல் பெரிய மங்களகிரியில் விசேஷித்துத் தயாரிக்கப்பெற்ற பெரிய சாத்துமறை மாலைகளைச் சாத்திக்கொண்டு இருமருங்கிலும் பச்சை வர்ணக் கிளிகளும் மாலைகளை அலங்கரிக்க 16 சாண் பெரிய குடைகளைக் கொண்டு வெளிவிதி உள்விதிப் ப்ரதக்ஷிணங்களைக் கண்டருளி, மறுதான் காலை அவதார ஸ்தல மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளுவர். இரவு புறப்பாடு ஸ்வாமி மக்கள் வெள்ளத்தில் நீந்திச் செல்வது போலே இருக்கும். கோஷ்டியார்-ஸ்வாமிகள் இரவெல்லாம் உண்விழித்து ஸ்ரீராமா நுசநூற்றந்தாதியைச் ஸேவித்து வருவார்கள். பின்னே தொடர்ந்து வேதபாராயணமும் நடைபெறும்.

நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் திருவாய் மொழி பத்தாம் பத்து ஸேவையாகிச் சாற்று மறையாகும். அப்போது ஸ்ரீபெரும் பூதூர் ஸ்ரீ ஆதிகேசவப் பெருமாள் மரியாதையும் கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் முதலான ஸகல திவ்விய தேசங்களிலிருந்தும் வந்துள்ள மரியாதைகளும் ஸ்வாமிக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்படும். உடனே ஸ்ரீமணவாச மாமுனிகள் உபரத்தினமாலையில் ஸ்வாமி விஷயமாக அருளிச்செய்துள்ள திருநாள் பாட்டுக்களையும் மற்றும் வழக்கமான வாழி திருநாமங்களையும் இரண்டு முறை கோஷ்டியார் ஸேவித்து "ஸ்ரீமாத் ஜீனையாழ்வார் வந்தருளிய நாள் திருவாதிரை நாளே" என்று வாழ்த்தி முடிப்பார்.

கந்தபொடி உற்சவம்

தீர்த்த ப்ரஸாதங்கள் விரியோகமானவுடன் எம்பெருமானாருக்கு மங்களார்த்தமாகவும், கண்ணெச்சிலாகிய த்ருஷ்டி நீங்கவும் கந்தபொடி என்னும் வாசனைப் பொடியைத் திருமேனியில் ஸமர்ப்பித்து வுடன் மங்களகிரியிலேயே உள்மாடவிதி

ப்ரதக்ஷணமாக எழுந்தருளி, கோபுரவாயிலில் அனைத்து திவ்ய தேசங்களையும் மங்களாசாஸனம் செய்யும் கிரமத்தில் மும்முறை மண்டபப் ப்ரதக்ஷணமாக உள்ளே படியேறி மணிக்கதவுக்குள் எழுந்தருளி நம்மாழ்வார் முதலியவர்களின் பஹுமானங்களைப் பெற்று ஆண்டாள் சந்திதிக்கு எழுந்தருளுவர். பின் பெரிய மாலை முதலியவைகளை யெல்லாம் கீட்டி வெறுங் திருமேனியோடு விச்ராத்தியாக எழுந்தருளியிருப்பார். அன்று ஆண்டாள் ஸந்திதிமுன்பே வேதச்சாற்று ஆகும். அந்த ஒருநாள் மட்டுமே வேதபாராயண கோஷ்டியாருக்கு முதலியாரை ஸாதிக்கப்பெறும். திருத்தேர். சாற்று மறை, கந்தப்பொடி ஆகிய உத்ஸவங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கில் பக்தர்கள் கூடி 'எதிராசா எதிராசா' என்று விளித்து வழிபடும் காட்சியைக் காணக்கண் பல கோடி வேண்டும். பின்பு ஸ்ரீ எதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் தர்மகர்த்தாக்கள் உபயோகிகள் ஆகியவர்களுக்கு மரியாதையாக உத்ஸவம் மங்களகரமாக முடிவுபெறும்.

உத்ஸவங்களும் கோஷ்டி வைபவங்களும்

சித்திரைத் திருவாதிரையில் ஸ்வாமி சாற்றுமறைக்குப்பின் அனந்தஸரஸ் என்னும் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் தெப்போற்சவம் நடைபெறும். வைகாசியில் நம்மாழ்வார் உத்ஸவமும், முதல் திருநக்ஷத்திரம் என்ற முனையில் திருவாதிரைத் திருநாளில் சதகலச திருமஞ்சனமும் நடைபெறும். ஆனி ஆடியில் கோடையுற்சவமும், வசந்த உற்சவமும் பெரியாழ்வார் உற்சவமும், ஸ்ரீ ஆண்டாள் உற்சவமும் மிக விசேடமானவை. ஆவணியில் பவித்ரோத்ஸவம் மிகவும் வைதிக முறையில் நடைபெறும். வேத பாராயணம் முழுவதும் நடக்கும். திவ்விய பிரபந்த ஸேவைகளும் ஸ்ரீபாஷ்ய படனமும் மற்றும் ஸ்ரீ ராமாயணம் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் ஸ்ரீ பாகவதம் போன்ற புனிதக்ரந்தங்கள் வாசிக்கப்பெறும். புரட்டாசியில் ஸ்ரீ எதி

ராஜ நாதவல்லித்தாயார் நவராத்திரிப் ஸவமும், ஜப்பசியில் முதலாழ்வார்பிள்ளைலோகாசாரியர் ஸ்ரீமணவாச மாமுனிகள் உத்ஸவங்களும் மிகவும் விசேடமாக நடைபெறும். ஸ்ரீமணவாச மாமுனிகள் உத்ஸவத்தின்போது நாலாயித் திவ்விய பிரபந்த ஸேவை மிகவும் சீதாமாகவும் பரம போக்யமாகவுமிகுக்கும் கார்த்திகையில் திருமங்கையாழ்வார் உற்சவமும் திருப்பாணாழ்வார் சாற்றுமறையும் மிக விசேஷம் வாய்ந்தவை, மார்ச்சியில் ஆண்டாள் நீராட்ட உத்ஸவமும், தொடர்டிப் பொடிகள் சாற்றுமறையும் திமமும் மணவிருந்துடன் சிறப்பு வாய்ந்தவை. மாதத்தில் குரு புஷ்ய உத்ஸவமும் திருமழிசையாழ்வார் சாற்றுமறையும், கூரத்தாழ்வான் சாற்றுமறையும், மாரியில் மகவுத்ஸவம், குலசேகரர் சாற்றுமறையும் திருக்கச்சிநம்பிகள் உத்ஸவமும் முக்கியமானவை. பங்குனியில் பங்குனி உத்தர உத்ஸவமும் கத்யத்ரய உற்சவமும் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. எம்பெருமானார் தாயார் ஸந்திதிக்குள்ளேயே திவ்விய தம்பதிகளின் சேர்த்தியிலே-திருவடி வாரங்களிலே விண்ணப்பிப்பதுபோல் எழுந்தருளியிருந்து கத்யத்ரயம் ஸேவிக்கப்பெறும். சித்திரையில் ஸ்ரீ ஆதிகேசவப் பெருமாள் கண்டருளும் பிரம்மோற்சவம் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இப்படியான நாளும் மலிவிழாவளமும் சிறக்கும் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் வேத அந்ரபாடு கோஷ்டியினர் சதுஸ் சாஸ்த்திர வித்வான்களாகவும் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் விஷயாதிகளாகவும், ரகஸ்ய க்ரந்தங்களில் கீழ்க் தர்களாகவும் விளங்கிக் கைங்கர்யங்கள் செய்துவந்தார்கள் என்ற பெருமையாக வாசகங்களோடு அடியேன் தம்மிகட்டுகிறேன்.

"வாழி எதிராசன் வாழி எதிராசன் வாழி எதிராசனென வாழ்த்துவார்-வாழியென வாழ்த்துவார் வாழியென வாழ்த்துவார் தாள்நாள் தாழ்த்துவார் விண்ணோர் தலை"

அருளிச் செயலும் அருளாளனும்

ஐகதாசார்ய ஸ்ரீமஹாஸுத்திபதி மஹாமஹிமோபாத்யாய மஹாவித்வான்
ஸ்ரீ காஞ்சிப் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்.

தேவப்பெருமானையும் திவ்ய ப்ரபத் தத்தையும் பற்றி ஒரு வியாஸம் மலரில் வெளியிட வேண்டுமென்று விரும்பியிருந்தார், சபையின் காரியதரிசியான ஸ்ரீமான் உ. வே. ச. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் ஸ்வாமி. தேவப் பெருமானுடைய வைபவம் பற்றியும், அருளிச்செயல் கோஷ்டிய்யவஹாரங்கள் பற்றியும் பல முறையும் பலபாஷைகளிலும் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறேன். அவற்றின் சாரமாக துக்கட்டுரையைக் கொண்டேன்.

திருவல்லிக்கேணிக்குப் ப்ரஹ்மோத்ஸவ ஸேவார்த்தமாகப் பலகால் (இளமைப் பருவத்தில்) விடைகொண்டதுண்டு. வேத திவ்ய ப்ரபந்த கோஷ்டியின் அநுபவம் “நெஞ்சள்ளும் நீங்காவே.” வேத வேதாந்த வர்த்தினி ஸபைக்குப் பலகால் பரீக்ஷயனாகவும் பரீக்ஷகனாகவும் இருந்ததுண்டு. அக்காலத்தில் கைங்கர்ய நிரந்தரர்களாயிருந்த ஆ. வி. ந. ஸ்வாமி, வை. மு. கோ. ஸ்வாமி போன்ற பல பெரியோர்களுடன் நெருங்கிப்பழகியிருக்கிறேன். தற்போது ஜ்ஞான சில வயோவ்ருத்தராக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமான் உ. வே. தேசுர் ஸ்ரீநிவாஸ வரதாசார்ய ஸ்வாமி பரமஸ்நிக்தர்.

பலகாலம் அத்யாபக ஸபையின் காரியதரிசியாக விளங்கிய ஸ்ரீமான் உ. வே. காவல் கழனி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி அடியேனுக்குப் பரமாப்தர். அவருக்குப் பிரகு அப்பொறுப்பை ஏற்று மிகச் சிறந்த முறையில் அதை நிறைவேற்றி வரும்

அடியேன் மூலம் பலமுறை வேதவேதாந்த வர்த்தினி பரீக்ஷகள் வாங்கின ஸ்ரீமான் உ. வே. ச. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் ஸ்வாமியும் மற்ற அங்கத்தினர்களும் பல ஆண்டுகள் தொண்டு புண்ட முதமுண்ண அருளுமாறு அஞ்சுவையமுதம் அன்ற ளித்தானைத் திருவல்லிக்கேணி நின்றானை இறைஞ்சுகிறேன்.

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி

தாழ்வாதுமில் ஞரவர் தாம்வாழி— ஏழ்பாரும்

உய்ய வவர்க ஞரைத்தவைகள் தாம் வாழி

செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

பஞ்சாயுததரண எம்பெருமான் பஞ்ச ப்ரகார விசிஷ்டனாக சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்படுகிறான். பரவ்யூஹவிபவ அந்தர்யாமி அர்ச்சாவதாரங்கள் என்னு மிவை பஞ்ச ப்ரகாரங்களென்று ப்ரஸித்தம். ப்ரமேயங்களில் தலையான எம்பெருமான் தன்னை இங்ஙனே ஐந்து வகையாக வகுத்துக்கொண்டது போல் ப்ரமாணங்களில் தலையான வேதமும் இவ்வைந்து ப்ரகாரங்களுக்குச் சேரத் தன்னையும் ஐந்தாக வகுத்துக் கொண்டது. இதனை விவரிப்போம்.

எம்பெருமான் நலமந்த மில்லதோர் நாடாம் பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நிலை பரதவம் எனப்படும். திருப்

Three Decades of Service to the Electrical Trade

K. Dhandapani & Co (Pvt) Ltd.

Calcutta

Madras

Bangalore

* ENGLISH ELECTRIC

* ESCORTS

* FORMICA

* DOWELLS

* BLACK & DECKER

* KANTHAL

* SIEMENS

* LOADSTER

* SUMEET

* TECHLITE

* AUTOMATIC ELECTRIC

* DANFOSS

* MEI

வேதாத்யயன கோஷ்டியும் திவ்ய பிரபந்தஸேவா கால கோஷ்டியும் சாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்த பெரிய வித்துவான்களுடைய கோஷ்டியும் ஆண்களும் பெண்களுமான பக்தர்களும் பாதவதர்களும் ஒருங்கே கடல்போலே திரண்டு விளங்கும் காட்சி நம்பெருமானின் பெரிய திருநாள் விழாவையும் வீஞ்சியதாயிருக்கும். அவதார காலத்திலே பல கோடி மக்களையும் திருத்தியருளிய எம்பெருமானார் அர்ச்சையிலும்கோடிக்கணக்கான மக்களை ஆகர்ஷித்துத் தம் திருமேனியில் ஈடுபடுத்தி உய்விக்கும் நீர்மையை நனைக்கும்போது அறிவுடையோர்கள் கண்கள் அருவிசோரும்.

இனி, பல திவ்வியதேச கோஷ்டிகளினின்றும் சிற்சில அனுஷ்டானங்களில் வேறுபட்டுக்காணப்படும் ஸ்ரீபெரும்பூதார் அத்யபக கோஷ்டியின் பெருமையை இங்கே சுருக்கமாக விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். பெரும்பாலும் எல்லா திவ்விய தேசங்களிலும், திருமஞ்சனமாகித் திருமண்காப்பு ஸேவை தொடங்கும்போது ஸ்ரீ சைலேசேத்யாதி தனியன் தொடங்கித் திருப்பல்லாண்டுதான் ஸேவிப்பார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ பெரும்பூதாரில் திருமண்காப்பு காலங்களில் தனியன் ஸேவித்துத் திருப்பாவையையே முதலில் ஸேவித்துப் பின்பு கிரமப் ப்ராப்தமாக உத்ஸவாதிகளுக்குத் தகுந்தபடி உரிய திவ்விய பிரபந்தத்தை ஸேவிப்பார்கள். இதற்குக் காரணம் ஸ்வாமி எம்பெருமானார் திருப்பாவையாகிற உயர்ந்த சாஸ்திரார்த்தத்தில் கொண்டிருந்த மிக்க ஈடுபாடேயாகும். மேலும் ஸ்வாமியின் திருநாமங்களுள் 'திருப்பாவை ஜீயர்' என்று கொண்டாடப்படும் பெருமைக்கும் இந்த அனுஷ்டானம் பொருந்துவதாக உள்ளது. இப்படிப்பட்ட ஒரு விலக்ஷண அனுஷ்டானம் இன்றைக்கும் ஸ்ரீ பெரும்பூதாரில் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

இதைத் தவிர மற்றொரு தனிச் சிறப்பும் ஸ்ரீ பெரும்பூதாரில் அத்யயன உத்ஸவத்தில் காணப்படுகின்றது. அத்யயன உத்ஸவத்தில் (பகல் பத்து இராப் பத்து) இருபது நாட்களிலும் ஆழ்வார் கோஷ்டியில்தான் ஆண்டாளை ஸேவிக்கலாம். அதிலும் எம்பெருமானாராகிற உடையருக்கு இடப்பக்கத்தில் முதலில் ஆண்டாள் எழுந்தருளியிருப்பள். பிறகு நம்மாழ்வார் தொடக்கமான ஆழ்வார்கள் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். மற்ற திவ்விய தேசங்களெங்கும் ஆண்டாளுக்குத் தனி ஸந்நிதியிருப்பதுபோல் இங்கும் உண்டு. ஆனால் எல்லா திவ்விய தேசங்களிலும் அனேகமாக மார்கழி நீராட்டம், திருவாடிப்பூரம் உத்ஸவ காலங்களில் பெருமானே: ந்தான் எழுந்தருளியிருப்பன். அந்த வழக்கம் ஸ்ரீ பெரும்பூதாரிலும் உண்டு. ஆனால் திவ்விய பிரபந்தத்திற்கு என்றே திருவிழா நடக்கும் அத்யயன உத்ஸவத்தில் மாத்திரம் ஆழ்வார் கோஷ்டியில் உடையருக்கு இடப்பக்கத்தில் ஆண்டாள் எழுந்தருளியிருப்பதற்குக் காரணம், ஸ்வாமி எம்பெருமானார் திருமாலிருஞ்சோலையில், 'நாறு நறும்பொழில்' பாசுரத்தில் ஆண்டாள் பாரித்த மனோரதத்தை 'நாறுதடா வெண்ணெய்-அக்கார அடிசில்' ஸமர்ப்பித்து நிறைவேற்றிவிட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சென்று ஆண்டாளை மங்களாசாஸனம் செய்தபொழுது ஆண்டாள் அர்ச்சாவதார ஸமாதியைக் கடந்து எம்பெருமானாரை 'நம் கோயில் அண்ணரோ' என்று அழைத்து வரவேற்ற ஐதிறயத்தைக் கொண்டே இவ்வாறு ஸ்வாமியை அண்ணாவாகவும் ஆண்டாளைத் தங்கையாகவும் கொண்டு ஸ்வாமிக்குப் பக்கத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணியிருப்பார்கள் என்று பெரியோர் கூறுவர். இதற்குச் சேர ஆண்டாள் ஸந்நிதியிலிருந்து ஸ்வாமிக்கு பஹுமானம் ஆகும்போது "சுரும்பார் குழல் கோதை என்று தொடங்கி-நம்"

கோயில் அண்ணன் என்ன தேவா! எச்சரிசை" என்று துதிபாடுவதும் இன்று வரை சான்றாக உள்ளது. தவிர கட்டியம் ஸேவிக்கும்போதும் 'ஆண்டாள் தமக்கும் அண்ணலான பெருமான்' என்று சிறப்பித்துச் ஸேவிப்பதையும் மற்றொரு சான்றாகக் கொள்ளலாம். இப்படிப் பல வைபவங்களைக்கொண்ட ஸ்ரீபெரும்பூதார் ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் நடைபெற்றுவரும் கோஷ்டியின் சிறப்புக்களை இனி காண்போம்.

சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை விழா:

சித்திரை மாதத்துத் திருவாதிரை யை முடிவாகக்கொண்டு பத்துநாட்கள் நடக்கும் இந்தத் திருவவதார உத்ஸவத்திற்காக ஸ்வாமி எம்பெருமானார் உத்ஸவத்திற்கு முன்னாள் பிற்பகலில் நல்ல வேளையில் மஞ்சத்திற்கு எழுந்தருளுவர். எழுந்தருளியவுடன் பரம்பரை தர்மகர்த்தாவும் முதல் தீர்த்த மரியாதைக்குரிய வருமான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ எதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் உபகாரங்களோடு வந்து ஸேவித்து மங்களாசாஸனம் செய்து மரியாதை பெறுவர். பிறகு ஸ்ரீ எம்பார்ஜீயர் ஸ்வாமிகளும் மற்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியார்கள் எல்லோரும் அருகே வந்து ஸேவிப்பார்கள். நிர்விக்னமாக உத்ஸவம் கண்டருளவேணும் என்று மங்களாசாஸனம் செய்வார்.

உத்ஸவ கிரமங்கள்

தினமும் பின்மாலை 3 மணிக்கு விசுவரூபமாகித் திருவாராதனம் கண்டருளித் திருப்பாவை ஸேவையாகி, கோஷ்டிக்குத் தீர்த்தமானவுடன் கோடைகால உபசாரார்த்தமாகத் திருமேனியின் பின்புறத்திலும் திருப்புஜங்களிலும் சந்தன காப்புச் சாத்தித் திருவாபரணங்களோடு திருமாலையும் சாத்தப்பெற்று அலங்காரமாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்வாமி, ஜீயரும்

கோஷ்டியாரும் 'விஜயீபவ ஜய விஜயீபவ' என்று முழக்கமிட கைப்பலகையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளப் பண்ணப் புறப்பாடு கண்டருளுவர். இப்படி ஸ்வாமி மிகவும் கம்பீரமாக வாத்யங்கள் முழங்க எழுந்தருளும் காட்சி "ஸ்ரீ ஆண்டாளுடைய" மாரிமலை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும் சீரிய சிங்கம் அறிவுறுத் தீவிழித்து" என்னும் திருப்பாசுரத்தை நினைவுபடுத்தும்.

ஸ்வாமி படியிறங்கி நாலடி எழுந்தருளியவுடன் ஸ்ரீ ஆதிகேசவப்பெருமான் ஸந்நிதிக்கு முன்பே ஊஞ்சல் உபசாரமாகிப் படியமுது செய்வார். பின்பு கைத்தாளத்திற்கு ஏற்ப அசைந்து நடையிட்டு ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருக்கச்சிநம்பிவாசல்களிலே பலகையிட்டு எழுந்தருளி உபசாரமாகும். உடனே புறப்பட்டு ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யர் ஸந்நிதிக்குச் சற்றே முன்பாக எழுந்தருளும். "து ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த எதிராஜவிம்சதி தொடங்கி 'ஜயவிஜயீபவ ஜயவிஜயீபவ' என்ற ஒவ்வொருச் ச்லோகத்தின் பின்பு ஸேவிகப் பெற்றுத் தங்க மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளுவர். அங்குப் படியமுது செய்த மீண்டும் புறப்பட்டுத் தாயார் ஸந்நிதிக்கு நேரே படியிறக்கமாகி 32 கால் மண்டத்தில் (ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர் பட்டத்தை அலங்கரித்திருந்த ஸ்ரீ உ. வே. தேவர் வாதாச்சார் ஸ்வாமி கட்டிய மண்டபம்) பத்தி உலாத்தலாகி ஸ்ரீ எதிராஜ நாதவ் வித் தாயாரிடமிருந்து பஹுமானம்பெற்ற ஊஞ்சலாகிப் பெருநடையோடு ஸ்ரீ சக்கர வர்த்தித் திருமகன் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருள் மங்களாசாஸனமாகும். அங்கு பிற ராஜ விம்சதி ஸ்தோத்திர சாற்றமாகும்.

பிறகு ஊஞ்சலாகி வையம் போற்றி ஒய்யார நடை கண்டருளுவர். முன்ற முறை தாளங்களுக்கும் மேளங்களுக்கும்

WITH BEST COMPLIMENTS FROM :

Sri Venkateswara Enterprises

Manufacturers of Service

Auto Cables, Wiring Harness, Battery Cable Sets &
Ignition Cable Sets.

&

Sri Venkateswara City Service

(Efficient, Economic, Prompt & Reliable City Carriers)

No. 3. Park View Road, Srinivasa Avenue

Raja Annamalaipuram

MADRAS - 600 028

Phone : 116622.

WITH BEST COMPLIMENTS FROM :

FROM

A Well Wisher

பாற்கடலில் வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தர்களாகத் தானே வகுப் புண்டு நிற்கும் நிலை வ்யூஹம் எனப்படும். காகுத்தனாகவும், கண்ணனாகவும், கவின் மிகு குறளனாகவும்.....நாட்டில் பிறந்து காத்தளித்த நிலை விபவாகாரத்துட் டீசரும். கரந்தெங்கும் பரந்துள்ள என்று யாவரி னுள்ளும் யாவற்றினுள்ளும் பெரலிந்து நிற்கும் நிலை அந்தர்யாமித்வம் எனப்படும். கோயில்களிலும் இல்லங்களிலும் தமரு கந்த தெவ்வுருவம் அவ்வுருவமாய் கிற்கும் நிலை அர்ச்சாவதாரம் எனப்படும்.

பரமனான பகவானுடைய பஞ்ச ப்ர காரங்களைக் கண்டோம். இனி பரம ப்ர மாணமன பழமறையின் பஞ்ச ப்ரகாரங் களைக் காண்போம்.

யச்ச கிஞ்சித் ஜகத் யஸ்மிந்

த்ருச்யதே ச்ருயதே பிவா

அந்தர் பஹிஸ்ச தத்ஸர்வம்

வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்திதி:

போன்றவற்றில் அந்தர்யாமித்வம் வேதத் தில் பேசப்பட்டுள்ளது.

பிதாபுத்ரேண பித்ருமாந் யோநி

யோநௌ

நா வேதவின் மறுதே தம் ப்ருஹந்தம் போன்ற பல வேதவாக்கியங்கள் எம்பெரு மான் பிறந்துலகம் காத்தளிப்பதைப் பேசு கின்றன. ஆயினும் வேதம் பரத்வத் தையே பரக்கப் பேசுவதென்பதை விசத வாக் சிகாமணிகளான ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகொண்டு முத லிப்போம். ஆசார்ய ஹ்ருதய வ்யாக்யா னத்தில் (குர்ணை 70) "...சூயந்த மஸ்ய ரஜஸ: பராகே" 'ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்' தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பச்யந்தி ஸூரய: யோ வேத நிஹி தம் குஹாயாம் பரமே வ்யோமத். ஸோச் றுதே ஸர்வாந் காடாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணு விபச்சிதி: இத்யாதிகளாலே பல விடங்

களிலும் ஈச்வரனுடைய பராவஸ்தை யை ப்ரதிபாதிக்கையாலே பரத்வத்தினை நோக்காய்" (2) அப்பெருமானுடைய வியூகநிலையில் குணம் முதலியவற்றைப் பேசுவதற்காக வேதமே ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர மாக வடிவெடுத்ததாகையாலே பகவானுடைய வ்யூஹாவஸ்தைக்குச் சேர்ந்த ப்ரமாணநிலை ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் (3) எம்பெருமானுடைய அந்தர்யாமித்வமான அக்னி, வருணன், இந்திரன் முதலான தேவதைகள் பக்கலுள்ளது. அவ்வேதேவதைகளைக் குறித்து நாம்செய்யும் ஏழு மங்கள் அந்தர்யாமியான எம்பெருமானைச் சேருகின்றன என்பது வேதாந்திகளின் கொள்கை. ஆகவே எம்பெருமானுடைய அந்தர்யாமித்வம் கர்மாநுஷ்டானத்திற்கு உரியதென்று தேறிற்று. அப்படிப்பட்ட கர்மகலாபங்களை விவரிக்க மதுஸ்மிருத் முதலான தரும சாஸ்த்ரங்களாக அந்த வேதமே அவதரித்த படியாலே, அந்த யாமித்வத்திற்குச் சேர்ந்த ப்ரமாணநிலை ஸ்மிருதிகள். (4) அப்பெருமானுடைய ராமக்ருஷ்ணாதி விபவாவதார சேஷ்டிதிகளைப் பேசுவதற்காக அந்தவேதமே ஸ்ரீராமாயணம், மஹாபாரதம் முதலான இதிலாஸங்களாக ஆவிர்ப்பவித்ததையாலே எம்பெருமானுடைய விபவத்திற்குச் சேர்ந்த ப்ரமாண நிலை இதிலாஸ புராணங்கள். (5) விபவாவதாரங்களில் ரக்ஷித்தருளுமெம்பெருமான் அவதரித்தற்குப் பிற்பட்டவர்களும் இழுவாதவர்களும் ஸூலபனாக அர்ச்சாவதாரம் வளவில் அதன் பலவகைப் பெருமைகளைப் பேசுவதற்காக அந்த வேதமே தாஸ்ரவஸூலபமாய் ஸர்வாதிகாரமான குறுப்பாகத் தமிழ் வடிவாய்க்கொண்ட ஆழ்வார்கள் பக்கலிலே திருவவதார தானையாலே அர்ச்சைக்குச்சேர்ந்த ப்ரமாணநிலை - திவ்யப்ரபந்தம். ஸ்ரீராமாயண பாராயணம் செய்பவர்கள் யாவர் "வேத வேத்யேபரே பும்ஸி ஜாதே"

தாத்மஜே, வேத : ப்ராசேதஸாதாரீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணத்மநா என்கிறச்லோகத்தை, அநுஸந்தித்து வருவது நிர்விவாதம். வேத ப்ரதிபாத்யனான பரம புருஷன் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய் அவதரித்த வளவில் அபௌருஷேயமான வேதமும் ஸ்ரீவால்மீகி பகவானிடத்தில் நின்றும் ஸ்ரீராமாயணமாகத் திருவவதரித்ததென்று இந்தச் ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதைக்கொண்டு நம் முடைய பூர்வாசார்யர்கள் நிர்வஹித்த கட்டளையை நாம் கீழே விவரித்தோம். ப்ராமாணிகர்கள் இதில் ஸந்தேஹிக் கவோ ஆக்ஷேபிக்கவோ இடமில்லை. பராத்நான எனப்பெருமானுடைய பரத்வப் பெருமைகளை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் வேதத்தைக்கொண்டு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்பெருமானுடைய வ்யூஹாவஸ்தையில் விசேஷங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமானால் பாஞ்சராத்ரத்தைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் விபவாவதார வ்ருத்தாந்தங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் இதிலாசபுராணங்களைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்தர்யாம்யாராதநரூப கர்மகலாபங்களைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் மநுஸ்மருதி முதலிய தர்ம சாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அர்ச்சாவதாரப் பெருமைகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் ஆழ்வார்களின் திவ்ய ஸூக்திகளாகிய திவ்யப்ரபந்தங்களைக்கொண்டே தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆகவே திவ்யப்ரபந்தங்கள் அர்ச்சாவதார வேதமென்று குலாவப்பட்டு வருகின்றன. உண்மையில், ராம திருஷ்ணாதியவதாரங்களுக்குப் பிற்பட்ட வர்களான நமக்குத் தஞ்சமான கோயில், திருமலை, பெருமாள் கோயில் முதலான திவ்ய தேசங்களின் [நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளின்] அநுபவம் நமக்குத் திவ்யப்ர

பந்தங்களாலல்லது வேறொன்றினாலும் ஸாத்யமன்றே. ஆழ்வார்களோ திவ்ய ஸூரிகள். அவர்கள் பாடின நூல்களோ திவ்யப்ரபந்தங்கள். அப்பிரபந்தங்களுக்கு விஷயமோ திவ்ய தேசங்கள். இப்படி எல்லாம் திவ்யமாக அமைந்த அமைப்பு அற்புதமென்பதையாரறிவார்?

ஆழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம் அருளிச் செய்யாதிருந்தால் விஷ்ணுவாலயங்களில் நடைபெறும் உத்ஸவங்கள் அந்தோ! அழகிழந்து கிடக்குமே என்று கம்பர்தமது சடகோபரந்தாதியில்,

“அந்தமிலா மறையாயிரத்தாழ்ந்த
வரும்பொருளைச்

செந்தமிழாகத் திருத்திலனேல்
நிலத்தேவர்களும்
தந்தம் விழாவுமழகுமென்னும்
தமிழார்கவியின்

பந்தம் விழாவொழுகும் குருகூர்
வந்தபண்ணவனே”

என்கிற செய்யுளினால் கல்வெட்டாகக் கூறினார்.

நூற்றுக்கணக்கான திவ்ய தேசங்கள் திகழ்ந்தாலும் “கோயில் திருமலை, பெருமாள் கோயில்” என்று மூன்று திவ்ய தேசங்கள் மிக முக்கியமாகக் குலாவப்படுகின்றன. ஸ்ரீரங்கம், திருவேங்கடமலை ஸ்ரீகாஞ்சி என்னுமிவையே கோயில், திருமலை, பெருமாள் கோயில் என்று ஸம்பரதாய முறையில் வழங்கப்படுகின்றன.

ஸகல திவ்யதேசங்களுக்குள்ளும் இம் மூன்று திவ்ய தேசங்களுக்கு விசேஷமான ஏற்றம் எதனுலுண்டாயிற்றென்னில்: நம்மாழ்வார் தம்முடைய முதற்

பிரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் இம் மூன்று திவ்ய தேசங்களை மட்டுமே மங்களாசாஸனம் செய்தருளினபடியாலே யென்று பெரியார் கூறுவர். “பொருளீர்த் திருவரங்கா வருளாய்” (28) என்று ஸ்ரீரங்கத்தையும், “பெருமான் மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகமே” (60) என்று திருவேங்கட மலையையும், “லன்னோர் தொழுங்கண்ணன் வெ.காவுது” (26) என்று ஸ்ரீகாஞ்சியையும் மங்களாசாஸனம் செய்திருப்பது காணத்தக்கது. இம்மூன்று திவ்ய தேசங்கள் தவிர வேறொரு திவ்ய தேசம் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் போற்றப்பட்டிலாமையினாலே ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தினால் இம்மூன்று திவ்ய தேசங்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொள்ளப்பட்டதென்று கொண்டு ஸ்வைஷ்ணவப் பேராசிரியர்கள் இவற்றுக்கே தலைமைகொடுத்து வழங்கி வருகின்றார்கள்.

மேலே குறித்த மூன்று தலங்களுக்குள்ளும் ஸ்ரீகாஞ்சிபுரிக்கே மிகவும் ப்ராதான்யம் ப்ரஸீத்தி பெற்றுள்ளது. அதற்கும் காரணம் ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியே. நம்மாழ்வார் முதற்பிரபந்தத்தின் முதற்பாட்டிலும் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியின் முதற்பாட்டிலும் தேவப்பெருமானையென்றோபோற்றியுள்ளார். திருவிருத்தத்தின் முதற்பாட்டில் “இமையோர் தலைவா! மெய்ந்நின்று கேட்டருளாய்” என்றார். தேவாதிராஜன் என்னுந் திருநாமத்தையே உட்கொண்டு, இமையோர் தலைவா! என்றது; திருவாய்மொழியின் முதற்பாட்டில் “அமரர்களதிபதி” யென்றதும் தேவப்பெருமானைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டே: ப்ரணதார்த்த தீஹரணென்ற திருநாமத்தையுட்கொண்டு “துயரறு சடரடி” யென்றுமருளிச் செய்தது. “ப்ரதம சதகேவிக்ஷய வரதம்” என்று வேதாந்தவாசிரியர் வகுத்திருப்

பதும் இந்த நிர்வாஹத்தை நிலைநாட்டித்தரும்.

இத்தலத்தைப் பெருமாள் கோயிலென்று வழங்கி வருவது கொண்டும் இதன் ப்ராதான்யத்தையுணரலாம். உலகில் எல்லா திவ்ய தேசங்களுமே பெருமாள் கோயிலாயிருக்க, இதனை மட்டும் பெருமான்கோயிலென அநாதிகாலமாக வழங்கிவருவது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. சாரீரக மீமாம்ஸை யென்கிற ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்குப் பல பாஷ்யங்கள் தோன்றியுள்ளன. இதர பாஷ்யங்களை சங்கர பாஷ்யமென்றும் மத்வபாஷ்யமென்றும் நீலகண்ட பாஷ்யமென்றும் சங்கரகர்த்தாக்களின் பெயரையிட்டு வ்யவஹரித்து வருகிறார்கள்.

ஸ்வாமி யருளிச்செய்த பாஷ்யத்தை மாத்திரம் ராமாநுஜ பாஷ்யமென்னாமல் ஸ்ரீபாஷ்யமென்றே உலகமெல்லாம் வழங்கி வருகின்றது. அதுபோலவேயாம் இத்தலத்தை மாத்திரம் பெருமாள் கோயிலென்பது.

இத்தலத்தெம்பெருமானுக்குத் தேவராஜன், தேவாதிராஜன் போன்ற பரத்வஸூசகமான திருநாமங்கள் பல இருந்தாலும் அருளாளன், பேரருளாளன் போன்ற திருநாமங்களே நெஞ்சை நீர்ப்பண்டமாக்குவன. ஆழ்வார்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகட்குத் திவ்யப்ரபந்தம் என்கிற திருநாமத்துடன் ‘அருளிச்செயல்’ என்கிற வ்யபதேசம் பூர்வாசார்யர்களின் காலத்தில் ஏற்பட்டது. அருளாளன் அருளிச்செயலில் ஈடுபட்டுள்ளவாற்றை இனி விவரிக்கப் புகுகின்றேன்.

திவ்யப்ரபந்த ஸேவை தொடங்கும் போது இங்கு முதலில் திருப்பல்லாண்டு ஸேவிப்பதன் காரணத்தைப் பெரியோர் ஸாதிக்கக் கேட்டதுண்டு. அதாவது நம்மாழ்வார் ஒரு பதிகத்திற்குப் பயனுரைத்துத் தலைக்கட்டுகையில் “உருகா

“திருவார்த்தையே” என்றருளிச் செய்தார். இது ஆழ்வார்களைவருடைய ஸ்ரீஸூக்தியின் பொதுவான தன்மையாகவே கொள்ளப்படும். இரும்புபோல் வலியுடையவனாயும் உருக்கும் பெருமை வாய்ந்த அருளிச்செயல் ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்தான அருளாழியம்மாளை உருக்காதோ? எனவே அப்பெருமான் பரிக்ரஹித்த அர்ச்சைத் திருமேனிக்குக் காப்பிடவே திருப்பல்லாண்டு தொடங்குவது என்பது ரஸவத் தரமானதே. கிருஷ்ணனுயிருந்து குழலுதுகையில் இசையில் மயங்கிய சேத நாசேதநங்களில் தானும் ஒருவனுயினன் என்பதை ஸ்ரீபராசரபட்டர் தமது ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவத்தில் (உத்தராதக. 72) “த்வம் தேஷு அந்யதமோ பபூவித்” என்று காட்டியருளுகிறார். குழலுக்குக் குழைந்தவன் குழலின் மலியச் சொன்ன குலவு தழிழ்ப் பாசுரங்களில் ஈடுபட்டுருகிறதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

சாதாரணமாக திவ்ய தேசங்களில் காலைத் திருவாராதனத்தில் பெருமாள் திருப்பாவை திருச்செவி சாத்தியருளுவது வழக்கம். ஆனால் தேவப்பெருமாள் அருளிச்செயல் முழுவதும் அடைவே (ப்ரதி தினமும் காலைத் திருவாராதனத்தில் ஐம்பது ஐம்பது பாசுரங்களாக) திருச்செவி சாத்தியருளுகிறார். இவ்வாறாக வருஷத்தில் நான்கைந்து ஆவ்ருத்திப் ப்ராப்தமாகும்.

ரஸிகாக்ரேஸரனான பேரருளாளன் அருளிச்செயல் கோஷ்டிக்கு ஏற்றம்

அருளியுள்ளவிதத்தையும் சிறிது தெரிவிக்கிறேன். வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும் வஸந்தோத்ஸவத்தில் கோஷ்டிக்குச் சாத்துப்படியும் வஸந்தமும் விநியோகம் செய்வது வழக்கம். பெருமான் ஸன்னிதி வீதி யெழுந்தருளித் திரும்புகையில் திருவடி ஸன்னிதி வாசலில் திவ்யப்ரபந்த கோஷ்டி தொடங்கும் போது தான் அவை விநியோகம் செய்வது நான்குக்கும் வழக்கம். வஸந்தோத்ஸவ தீர்த்தவாரியன்று மாடவீதிப் புறப்பாடாகையால் அருளிச்செயல் கோஷ்டி தொடக்கத்தையொட்டியே இவற்றின் விநியோகம் நிகழும். ஸ்ரீஜயந்திக்கு மறுநாள் கண்ணன் திருவீதிப் புறப்பாட்டில் எண்ணெய்க் காப்பு விநியோகமும் இயல் கோஷ்டி தொடங்கும் போதுதான் ஏற்பட்டுள்ளது.

மார்கழித் திங்களில் ஆண்டாள் உத்ஸவம் நாலு மாடவீதிப் புறப்பாடு பத்துநாளுண்டு. ஆண்டாள் தேவதேவ திவ்ய மஹிஷியான பெருமைக்குச் சேரப் பீதாம்பரத்தினால் அவருண்டான கொண்டே மாடவீதி எழுந்தருள்வது. ஸன்னிதி வீதியின் கோடியில் திருவடி ஸன்னிதி யருகில் இயல் கோஷ்டி தொடக்கம். இயல் தொடங்கும் போது “பிடாத்தை விழவிட்டு அத்யாபகர்கட்கு ஸர்வஸ்வதானம் செய்வது” என்கிற முறையிலே இயலுக்கு மரியாதையாக அவருண்டனத்தைக் கூட்டுவது என்பது ஸேவிக்கலாகும்.

அருளிச்செயலும் அண்ணங்காரியரும்

ஸ்ரீ உ. வே. கு. அ. அக்கார்க்கனி அனந்தாழ்வான்.

திருவல்லிக்கேணி நின்ற கருணையங்கடலைவணங்கி வழிபட்டுக் கருங்கடலைக் காணச் சென்றேன். கடற்கரையில் காலில் ஏதோ ஒன்று குத்தியது. குனிந்து எடுத்துப் பார்த்தேன். கிளிஞ்சல்தான் அது. உடனே மனக்கடலில் நினைவலைகள் பொங்கி எழுந்தன. “கடலே! விலைமதிப்பில்லாத இந்தக் கிளிஞ்சல் போன்ற வற்றை ஆயிரக் கணக்காக அலைக்கைகளால் வீசி யெறிகின்றாய். ஆனால் விலைமதிக்கவொண்ணாத வெண் முத்துக்களை உனக்குள்ளே... உள்ளே... உள்ளே பாதுகாத்துப் போற்றிக் கொள்கிறாய்!”—இவ்வாறு நினைக்கையில் மற்றொன்று நினைவில் நிழலாடியது. ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் என்னும் ஸாகரம் வையமெல்லாம் விலையாகத் தக்க தொரு நன்முத்தைத் தனக்கென வைத்துக் கொள்ளாது. ஸம்ஸாரத்துள்ளோர் பயன் கொள்ளுமாறு (ஏறக்குறைய ஒரு நூறுண்டு) நல்கியிருந்தது. அன்றோ! ஆஹா! “இனம் இனத்தோடு சேரும்! என்பது மெய்யாகி விட்டதே! ஆம் ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி என்னும் அந்த முத்து “முத்தே மணி மாணிக்கமே” என்று போற்றப்பெறும் முகுந்தனரைச் சேர்ந்து விட்டது.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியை முத்தென்று குறிப்பிட்டேன்? வைரமாகக் கொள்ளுதல் மிகவும் ஏற்கும். பட்டை திட்டப்பட்டு ஒளிரும் ஒரு பெருவைரம். ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் ப்ரதிபை பஹுமுகமானதால் வைரம் என்றே ஸ்வாமியைக் கொள்ளலாம். உபயவேதபாரங்கதராகவும், உபயபாஷா ப்ரவிணராயும், ஸகல பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ர ரஹஸ்ய க்ரந்த தத்வயாக்யான

கூடார்த்த தத்வஜ்ஞராகவும், லேகாபாஷண சதுரராகவும், ஸகல பூர்வாசார்ய ஸமுதாயாவதார பூதராகவும் ஸௌசீல்ய நிதியாகவும்..... எழுந்தருளியிருந்த நம் ஸ்வாமியின் பெருமை அமையேன் சிறிய ஞானத்தன் சொல்லுந் தன்ரு. ஆயினும் பெரியோர் தம்மிய மனத்தையே பற்றுசாகக் கொண்டு திவ்யப்ரபந்தத்தில் ஸ்வாமியின் ஈடுபாடு பற்றியும் அந்த அருளிச்செயல் தன்னை அவர்க்கு நன்கு காட்டிக் கொடுத்த திறம் பற்றியும் ஒரு சிறிது அநுபவித்து ஸத்தை பெறவெண்ணி. எழுதத் தொடங்குகின்றேன்.

பெரிய திருமொழி (5.8.7) வியாக்கியானத்தில் “ஒதுவாய்மையும் உவனிப்பு பிறப்பும் உனக்கு முன் தந்த அந்தன நெருவன் என்ற விடத்து” முற்படத்வயத்தைக்கேட்டு இந்நிஹாஸ புராணங்களையும் அதிகரித்துப் பரபக்ஷ ப்ரதிஷேபத்துக்குடலாக ந்யாய மீமாம்ஸைகளும் அதிகரித்துப்போது போக்கும் அருளிச்செயலிலேயாம் நம்பிள்ளையைப்போலே என்று வ்யாக்யான சக்ரவர்த்தியாகிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸாதித்தருள்கிறார். ஐகதாசார்யரான நம்பிள்ளைக்கு அப்பேராசிரியர் இட்டுள்ள அருமொழிகள் ஐகதாசார்ய ஸிம்ஹாஸனாதிபதியான நம் ஸ்வாமி திறத்தும் பொருந்துவனவே ஆம்! ஆசார்யர்களுடைய காலத்தில், கண்ணனெம்பெருமானுக்கு உபாத்யாயராயிருந்த ஸாந்திபினி முனிக்கு ஒப்புமை கூட நம்பிள்ளை தக்கவராயிருந்தார். நம்காலத்தில் நம்பிள்ளைக்கு நம் ஸ்வாமி ஒப்பாகும் தகுதி பெறுகிறார்.

வல்லுரன் வல்லவர்

திவ்யப்ரபந்தத்தை அதன் வியாக்கியானங்களுடன் வாசோ விதேயமாகக் கொண்டவர் நம் ஸ்வாமி. பாசுரத்தின் தொடக்கத்தைச் சொல்லி முழுமையாகச் சொல்லப் பணித்தாலும் திசைமுகனாகாது சொல்பவர் சிலரே. (திசைமுகன்-ஒன்றும் தோன்றாது திசை தோறும் நோக்குமவன் எனக்கொள்க) ஓர் உண்மை நிகழ்ச்சி அடியேன் கேட்டதுண்டு. புகழநல்லொரு வனென்கோவில் பரீக்ஷை. “பாலென்கோ சொல்லப்பா” என்கிறார் பரீக்ஷகர். விடையிறுக்கிறான் வித்யார்த்தி: “பாலென்கோ நாலென்கோ வாத்தியார் எங்கோ நான் எங்கோ”—கதைநம்மை எங்கோகொண்டு போய்விடும். போதும் இந்த வ்யதி ரேக த்ருஷ்டாந்தம். நம் ஸ்வாமி கொடுத்த பரீக்ஷை அதி விலக்ஷணமானது. திருவல்லிக்கேணி வேதவேதாந்த வர்த்தினி ஸபையில் பரீக்ஷை. பெரிய விதவான்கள் பரீக்ஷகர்கள். நம் ஸ்வாமி இளைஞர். விடையிறுக்க இளையாத இளைஞர். எதிரே குர்க்கத்தியை வைத்து விட்டுப் ப்ரதிக்கைசெய்கிறார். “உடனுக்குடன் விடையிறுக்கத் தவறினால் இக்கத்தியால் என் நாவை அறுத்துக்கொள்ளக் கடவேன்”—என்று கத்தி நாவைத் தீட்டிக் கொண்டது. ஆனால் கேள்விகளைத் தொடர்ந்து ஸ்வாமியின் விடைகள் வந்ததும்—பாவம் அந்தக் கத்தி—தன்னுடைய கூர்மையை ஸ்வாமியின் கூர்த்த மதிக்குக் காணிக்கை யாக்கிவிட்டுத் தோல்விக்கு வெட்கி முகங் காட்டாதே மறைந்து கிடந்தது. இதுதான் ஸ்வாமியின் புத்திக்குத் தோற்ற கத்தியின் கதை. சில கேள்விகளைத்தான் பார்ப்போமே. “தொழுது முப்போதும்” என்னும் பாசுரத்தை எழுதிக் காட்டுமாறு பரீக்ஷகர் கூறவும், அவர்தம் கருத்தையுணர்ந்து அப்பாசுரத்தின் குறிப்பிட்ட பகுதியை மட்டும் எழுதிக் காட்டுகிறார் ஸ்வாமி.

“பார்க்கடல் வண்ணனுக்கே” என்று அருளிச்செயலில் பலவிடங்களில் பாற்கடல் வருகிறது. (“பாற்கடலும் வேங்கடமும்” முதலியன) ச்ரீரஸமுத்திரம் என்னும் பொருளில் அவ்வாறு வரும். ஆனால் ப்ரக்ருத பாசுரத்தில் “பார்க்கும்த கடல் போலேயிருக்கிற வடிவை...” என்று வியாக்கியானமாதலால் ‘பார்க்கடல்’ என்று எழுதிக் காட்டினார் ஸ்வாமி. மற்றொரு கேள்வி. எம்பெருமானுடைய கழல்களுக்குக் கமலத்தை ஆழ்வார்கள் ஒப்பாக்குவதுண்டு. ஆனால் கமலபந்து (கதிரவன்) உவமையாக்கப்பட்டிருக்கும் பாசுரத்தைக் கூற முடியுமா என்று பரீக்ஷகர் கேட்க ஸ்வாமி, “சொல்ல மாட்டேன்” என்றார். “சொல்லமாட்டேன் அடியேன் உன் துளங்கு சோதித் தருப்பாதம். எல்லையில் சீர் இளஞாயிறு இரண்டுபோல் என்னுள்ளவா” (திருவாய் மொழி (8-5-5) என்ற பாசுரம் தக்க விடையன்றோ.

திருவல்லிக்கேணி வர்த்தினியில் நடந்த இவ்வகையான பரீக்ஷைகள் அநேகம், அநேகம்.

கவியின் பொருள் தெரியப் பாரினில் சொன்னார்

திருவாய்மொழியை ஈன்ற முதல் தாய் சடகோபன்; வளர்த்த இதத் தாய் இரா மாநுசன். முன்னுவதாக ஒரு புதுத் தாயையும் பெற்றது திருவாய்மொழி. திருவாய்மொழி என்றது நாலாயிரத்துக்கும் உபலக்ஷணமாகக் கொள்க. அருளிச் செயலுக்குப் பெருமை சேர்த்தவர் நம் ஸ்வாமி. பரமகாருணிகரான பெரியவாச் சான் பிள்ளை முதலானோர்தம் வியாக்கியானங்கள் உள. ஆயினும் அவை பேரறிஞர் கட்டே நிலமாகக் கூடியன. எனவே அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஸ்வாமி நல்கிய “திவ்யார்த்த தீபிகை” என்னும்

உரையாவார்க்கும் ஒருங்கே இன்பம் பயக்கு மதாய் விளங்குவது என்பது அறிஞர் கருத்து. “செந்தமிழ்ச் செல்வர்” என்னும் விருது இதுபற்றியே நம் ஸ்வாமியை வந்தடைந்தது. ஸ்வாமி அருளிச்செயலை அகிலமெங்கும் பரப்பியதை ஒரு கட்டளைக் கவித்துறைச் செய்யுளாக்கி விவரிக்க விழைகின்றேன்.

“பேரிதழ் நூறுடைப் பங்கயமாம்
திருவாய்மொழியைச்
சேரனம் நாத நல் யாழனராகுவர்
செப்பிலதன்
சாரங்கொள் தாமது வாய் வண்டு
மாமுனி சால்புடையோன்
சீரிளஞாயிறண்ணங்கர்தாம்
காற்றென்றியம்புவனே”
(அண்ணங்கர் அருளந்தாதி 3)

இதன் கருத்துச் சுருக்கம் வருமாறு: தாமரை “நூற்றிதழ்கொள் அரவிந்தம்” எனப்பெறும். திருவாய்மொழியும் நூறு பதிகங்களாகிய இதழ்களைக் கொண்ட தொரு பங்கய நறுமலரே. அரவிந்தத்தை அன்னங்கள் அடைதல் இயல்பேயன்றோ! பரமஹம்ஸர்களான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் போன்றோரை அன்ன மென்பர் ஆன்றோர். அவர்கள் திருவாய் மொழியில் ஈடுபட்டது அனைவரும் அறிந்ததே. தாமரை எனின் வண்டு சேராதோ என்னில் கேண்மின். விசதவாக் சிகாமணிகளான மணவாளமாமுனிகள் வண்டாகக் கொண்டாடப்படுவர். வரவர முனி சதகத்தில் மேலும் வண்டு ஸாரத்தைக் கிரகிக்கும் தன்மைத்து. திருவாய் மொழியின் ஸாரமாகத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி அருளிச்செய்தமையால் வண்டென்னப் பொருத்தம் மிகவுண்டு. செங்கமலம் வெங்கதிரோற்கல்லால் அலராதே! இத்திருவாய்மொழித் தாம

ரையை அலர்த்திய அஞ்சுடரோன் யாவன் என்னில், “ராமாநுஜ திவாகரரே” என்னலாம். மலரை அலர்த்துவதாவது உரைகள் ஏற்பட்டு உட்பொருள் விளக்கம் ஏற்படுவதைக் குறிக்கும். “எதிராசர் பேரருளால்” என்றது திருவாய்மொழியின் ஆராயிரப்படி வியாக்கியானத்துக்கு மட்டுமன்றி மற்ற வியாக்கியானங்களுக்கும் பொருந்தும். இனி ஸ்வாமியின் தொண்டைக் கேண்மினோ “திசுதிசு நிரபேக்ஷஸ்தாவகேநம் விவ்ருண்வந் பரிமள மயமந்யோ பாந்தவோ கந்தவாஹ:” என்றான் பண்டிதராஜன். மலரின் மணத்தைப் பரப்பும் காற்று. நம் ஸ்வாமியும் அருளிச் செயலின் புகழை வையகமெங்கும் பரப்பி யுள்ளார். தமிழிலும் வடமொழியிலும் (வடமொழியில் பாதிக்குமேல்) ஸ்வாமி தாமே உரை வரைந்துள்ளார். இவ் விரு மொழியறிபாத பலரும் உய்ய வேண்டி ஹந்தி பாஷையில் ஸ்ரீமான் உ.வே. தி.அ. அக்காரக் கனி. ஸம்பத் குமாராசாரியர் ஸ்வாமி மூலமும், தெலுங்கில் ஸ்ரீமான்கள் உ. வே. N. பக்தவத்சலமையங்கார் ஸ்வாமி, மற்றும் உ. வே. (Bapatla) திரு வேங்கடராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி மூலமும் மொழிபெயர்ப்பு செய்வித்து வெளியிட்டுள்ளார். ஸ்ரீமான் உ.வே. S. ஸத்யமூர்த்தி ஐயங்கார் ஸ்வாமி (திருவாய்மொழி முழுமையாக) எழுதியுள்ளார். ஸ்வாமியின் தீபிகையை அடியொற்றியதேயது. எனவே உலகமெங்கும் அருளிச்செயல் மணம் கமழ வழி வகுத்தவர் நம் ஸ்வாமி யாகிறார்.

திருப்பாவைக்குப் பலவுரைகள் தந்து உரைகடந்த புகழ் எய்தி நிற்பவர் நம் ஸ்வாமி. திருப்பாவைக்குத் தீபிகையுரை, திருப்பாவை நறுமணம், சங்கத் தமிழ் மாலை முப்பது. திருப்பாவை ஜீயர் என்று பற்பல வகைகளால் அமுது வழங்கியவர் ஸ்வாமி. இதைத்தான் ஸ்வாமி பற்றிய எழுசுற்றிருக்கையில்,

“... .. முக்கோல்
முனிவன் போற்றிடு நாலா யிரத்துள்
தனிச்சீர் பெற்றொளிர் ஐயாறதன்
பொருள்
ஐயந்திரிபற நானில முணர்கென
முநீர் வருநல் வமுதாய்
வழங்கினை”

என்று குறிப்பிட்டேன் அடியேன். இவ்வாறு பல்வகையாலும் அருளிச்செயலைப் பரப்பியவர் ஸ்வாமி.

கல்வி வாய்க்கப் பெற்றார்

திருவாய்மொழி (1-10-11) “தணியிலர் கற்பரேவ் கல்வி வாயுமே” என்றவிடத்து ஈடு “... இதுக்குப் பலமாகக் கைங்கர்யத்தை இதுதானே தரும்” என்று. தேவப்பெருமானுக்கு அருளிச்செயல் கைங்கர்யம் செய்வதையே ஜீவாதாரமாகக் கொண்டவர் ஸ்வாமி. முற்றமுத்துக் கோல் துணையாக்கோண்ட காலத்தும் தேவப்பெருமாள் இயல் கோஷ்டியை விட்டவரல்லர். வானுலகம் தெளிந்தே ஏறும் வரை வரம் தரும் மாமணி வண்ணனுக்குத் தொண்டுபுண்டமுதமுண்டவர். வெளியூர்களில் (உபயாஸ, உத்ஸவ ஸேவைகளை முன்னிட்டு) எழுந்தருளியிருப்பினும் தேவப்பெருமாள் புறப்பாடென்றால்—அது ஸாதாரண பஞ்சபர்வப் புறப்பாடாகத்தான் இருக்கட்டுமே—தவறாது கோஷ்டியை அவங்கரித்து மீண்டு எழுந்தருள்வர். திருப்பல்லாண்டு, திருமொழி தொடக்கங்கள் என்றால் ஒரு தனி உத்ஸவமும். ஸ்வாமி “ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம்” என்று கம்பீரமாகத் தொடங்கும்போது அத்த ஸ்வர வைகரியில் - யாவரும் ஈடுபடுவர். வேணுகானத்தில் ஈடுபட்டவர்களுள் குழலாதிய கண்ணனும் ஒருவனுயிருந்தான் என்று ஸ்ரீபராசர பட்டர் ஸாதித்தது போல ஸ்ரீ ஸ்வாமி தாமும் அதில் ஈடுபட்டு விடுவார் எனின்

அது மிகையாகாது. வெளியூர்க்குப் பெருமாள் எழுந்தருளும் சித்ரா பெளர்ணமி போன்ற உத்ஸவங்களிலும் தவறாது அந் வயித்தவர் நம் ஸ்வாமி. இவ்வாண்டும் தேவப்பெருமானுடைய ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தில் சிற்றஞ் சிறுகாலே நீராடிப் பன்னிரு திருநாமம் மின்னிட எழுந்தருளிக் கோஷ்டியை அலங்கரித்தது வாசாமகோசரம்.

அசுரரை அவித்தார்; அமரை அளித்தார்.

அருளிச் செயலுக்கு உரை எழுதுவதிலும் உபந்யாஸங்கள் செய்வதிலும் மட்டுமன்றி அவ்வப்போது உலகில் எழும் அசுரப் பூண்டு போன்ற தீய கருத்துக்களைக் களைத்தொழிப்பதிலும் முன்னிற்பவர் ஸ்வாமி. அருளிச்செயல் மீது காற்றடிக்கப் பொறுதவர் ஸ்வாமி எனலாம். சில நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் குறிப்பிடுகின்றேன். மதுரையில் (நம்முடைய தென்மதுரையே தான்) பெருமாள் ஸன்னிதியில் ஸ்ரீஸ்வாமியின் உபந்யாஸம். சிறிய திருமடலை அநுபவித்தும் அநுபவிப்பித்தும் போருகிறார் ஸ்வாமி. “காரார் புரவியேழ் பூண்ட தொன்றுண்டே” என்பதை விவரிக்கிறார். சூரிய மண்டலத்தைப் பிளந்து கொண்டு சென்று ப்ரமபதத்தையடைத்து அங்கு ஆராவமுதத்தை அநுபவிப்பதாகச் சொல்வது வெறுங்கட்டுக்கதை - என்பது விவரிக்கப்படுகிறது. அதாவது அந்வா ருஹ்யவாதம் என்பதை விவரிக்கிறார். அர்ச்சாவதாரத்தின் ஏற்றத்தை இசைக்கப் புகுந்த ஆழ்வார் மோக்ஷ புருஷர்த்தத்தைச் சிறிது தாழ்த்திப் பேசுகிறார் என்று இதனை உணரப்பெறுத சிலர் “ஆழ்வார்கள் மோக்ஷமில்லை என்று நாஸ்திகவாதம் செய்கிறார்கள்” என்று தூஷிக்கப் புக, உடனே அவர்களை வேதத்தில் “கோஷிதத் வேத யத்ய முஷ்மிந் லோகே அஸ்தி வா ந வேதி” என்று (ப்ர லோகம் என்று ஒன்று உண்டோ

இல்லையோ, யார் கண்டார்) வேதம் கோஷிப்பதை எடுத்துக் காட்டி அது போல்தான் ஆழ்வார் பாசுரமும் என்று நன்கு தெளிவாக்கினார். மற்றொன்றுங் கேண்மின். புன்மையர்தம் பொய்யுரைகளை மாய்க்கவே ‘த்ரமிடோ பக்ஷத் ப்ர பாவ ஸர்வஸ்வம்’ என்னும் நூலையும் ஸாதித்தார். இவை யெல்லாம் விரிப்பிற் பெருகும். ‘வரலாற்றில் பிறந்த வைணவம்’ என்னும் அபத்துச் சுவடிக்கும் உடனே தக்க மறுப்பு வெளியிட்டார்.

உள்ளத்திருத்துவோம் பாடத்திருத்தமே :

பாட பேதம் என்பது புகாத சாஸ்த்ரமே இல்லை எனலாம், அருளிச் செயலிலும் அபத்த பாடங்கள் மல்கிய காலத்து பொருத்தமான விளக்கங்களுடன் சுத்த பாடத்தைக் காட்டியருளியவர் நம் ஸ்வாமி. ஸ்வாமி பல தடவை ஸாதித்ததுண்டு— “நான் தேவப்பெருமாள் (புறப்பாடுகளில்) இயல் கோஷ்டியை இழந்தது கிடையாது. அக் கோஷ்டியை ஸேவித்ததும் கிடையாது” என்று. இதில் வியப்பொன்று மில்லை. இது முரண்பாடன்று. கோஷ்டிக்குத் தாமதமாக வந்தால்தானே கோஷ்டியை ஸேவிக்க வேண்டி வரும். தொடக்கத்திற்கே தாம் எழுந்தருள்வதைக் சமத் காரமாக ஸ்வாமி குறிப்பிட்டவாறு இது. அது போல ஸ்வாமி கோஷ்டியை இழந்ததில்லை. கோஷ்டியில் ஸ்வாமிகளைக் (கண்ணால்) ஸேவித்ததுமில்லை” என்றும் சொல்லலாம் என்று அடியேன் கருதுவதுண்டு. எற்றுக்கெனின்

“கூட்டங்கள் தோறும் குருகைப் பிரான் குணம் கூறும்ன்பர் ஈட்டங்கள் தோறும் இருக்கப் பெற்றேம் இருந்தெம் முடைய நாட்டங்கள் தோறும் புனல் வந்து நாலப் பெற்றேம்”

என்று சடகோபரந்தா தியிற் கண்டபடியே ஆழ்வார்கள் ஈரச்சொல்லில் ஈடுபட்டுக் கண்ணீர் பெருக நிற்பதால் அக்கண்ணீர்

கோஷ்டியை ஸேவிக்க விடாதன்றோ அர்த்தாநுஸந்தானம் நிகழ்ந்து வந்ததான ஸ்வாமி பல பாடங்களைத் தேவாக்கமுடிந்தது என்பதற்காகவே இதை குறிப்பிடுகிறேன். ஸ்வாமி காட்டு பாடத்திருத்தங்களுள் சிலவே கேண்மின். கண்ணன் ஆனையொன்றைக் காதான் மற்றோரானையை மாய்த்தான் ஸ்வாமியோ ஒரு பாசுரத்தில் ‘ச்’ என்று எழுத்தைச் சேர்த்தார். (சேர்த்தார் என்பதும் தவறு. இருந்த பாடத்தை உணர்தினார் என்க). மற்றொரு பாசுரத்திலும் தவறுதலாக ஒதப்பட்டுவந்த ‘ச்’ என்று எழுத்தை நீக்கினார். விளக்குகிறேன் இதனை. சிறிய திருமடலில் “செங்குறிஞ்சித்தாரார்” என்ற விடத்து ஸ்வாமி தீபிகை யுரையை எடுத்துக் காட்டும்.

“செங்குறிஞ்சித்தாரார்” என்ற வாயத்தில் ‘நறுமாலைச் சாத்தற்கு’, என்ற பாட மோதவேண்டியதை விட்டு ‘நறுமாலை சாத்தற்கு’ என்று தப்பான பாட ஒதி வந்தனராயையால் இவ்வாக்கியத்தின் பொருளை உள்ளபடி அறியாதொழிதனர் பலர். ‘சாஸ்தா’ என்ற வடமொழி ‘சாத்தன்’ எனத் திரிந்து கிடக்கிறதேயாதையறியாமல் ‘செங்குறிஞ்சித்தாரார்’ நறுமாலை சாத்திக் கொள்ளுகிறவனுக்கு என்று கற்றறிந்த பல பெரியோர்கள் பொருள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம் அங்ஙனன்று; செங்குறிஞ்சித்தாரார் நறுமாலையுடைய, (சாத்தற்கு) சாத்தன் என்று ப்ரஸித்தமான தேவதாஸ்தித்திற்கு என்று உண்மைப்பொருள் உணர்ச்சாத்தன் + கு சாத்தற்கு. இவ்வகை பொருளில் மாலைச்சாத்தற்கு என்பது பாட மோதவேண்டும். அமர கோசத்தி ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸுகதோ புத்த: எவ் தொடங்கி, முநீந்த்ர: ஸ்ரீகமச்சாஸ்தி என்று புத்த தேவதைக்குப் பெயர் படிக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க.”

திருப்பாவையில் ‘வையத்து வாழ்க்காள்’ என்னும் இரண்டாம் பாசுரத்தி

“திக்குறளைச் சென்றோதோம்” என்று தவ
ருள்பாடத்தைப் பலரும் புகுத்தி, திருப்
பாவைக்கு மாசு கற்பிக்கையில் “குறளை”
என்ற சொல்லை விளக்கி, “குறளை சென்
றோதோம்” என்ற பிழையற்ற பாடத்தை
உணர்த்தியவர் ஸ்வாமி.

திருமாலையில் ஓரிடம் காட்டுதும்.
பெண்ணுலாஞ் சடையினும்” என்னும்
(44) பாசுரத்தில் “கண்ணுருவுன்னை”
என்றும் “கண்ணுருவுன்னை” என்றும்
பாடங்கள் வழங்கும், ஸ்வாமி இங்கு
ஆராய்ச்சி செய்து “கண்ணுருய்” என்
பதே பிழையற்ற பாடம் என்று காட்டு
கிறார். கருணையற்றவன் என்னும்
பொருளதான கண்ணறை என்னும்
சொல் விளியேற்கையில் “கண்ணுருய்”
என்றாகும் என்று விவரணமும் விபுல
மாகச் செய்துள்ளார்.

பெரிய திருமொழியில் ஓரிடம் காமிச்
சீராம விண்ணகரப்பதிகத்தில் இரண்
டாம் பாசுரத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து,
ஒரெழுத்தினால் நாலெழுத்து வீண்” என்று
கட்டுரையொன்று வரைந்துள்ளார். அதா
வது “தொல்குருகு சினையென்னச் சூழ்ந்
தியங்க எங்கும்” என்ற பதம் வழங்கி
வருகிறது. இங்கு ‘எங்கும்’ என்னும் பதம்
இருக்க வேண்டுமாயின் ‘சினையென்ன’
என்றிருத்தல் கூடாது. ‘சினையென்ன’
என்றே வரவேண்டும் என்று காட்டி
யுள்ளார்.

ஸ்வாமி ஸேவிக்கும் அழகே தனி.
“சேதக் கடல் உள் அமுதன்ன தேவகி”
“ஆவி உள்... குளிர” என்று முகந்து
கொண்டருளிச்செய்வது வழக்கம்.

அன்றாட வாழ்விலும் அருளிச்செயல்
மணம் சுவாமியின் திருவாக்கிலிருந்து
வரும். வார்த்தைகள் எல்லாம் அருளிச்
செயல் மயமாகவே இருக்கும். ஆப்தர்
கட்கு எழுதுகையில் “ஒரு நாள் காண
வாராயே” என்பது போன்ற அருளிச்
செயல் சந்தைகள் காணப்படும், “அருளிச்
செயலில் டைமன் (Diamond) உண்டு,
சொல் பார்க்கலாம்” என்பர். “துளங்கு

நீண் முடி.... தொண்டைமன்னவன்”
என்று கூறினால் பூரிப்பர் ஸ்வாமிக்கு மிக
வும் ஆப்தராயிருந்த ஒரு ஸ்வாமி தம்
தேவியாரை இழந்த போது ஸ்வாமி
அவர்க்கு ஆறுதலாக ஒரே ஒரு வரி (அரு
ளிச்செயல் சந்தை தான்) ஸாதித்தார்.
“யாமுற்றதுற்றோயா” என்பது தான்
அது.

இவ்வாறு அருளிச்செயலே ஊனாக
உயர்மூச்சாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமி
திருநாமமும் கைங்கர்யங்களும் அருளிச்
செயல் உள்ள வரை நிலைத்து நிற்கும்
என்பதில் ஐய மொன்றில்லை.

“பாலப் பருவத் தேமுதலாப்
பார்புகழேடு படர்ந்ததுவாம்
சாலப் பணியார் தேன்கொண்டு
சகமே போற்ற மிளிர்ந்ததுவாம்
சேலப் பெருஞ்சீர் அண்ணங்கர்
சீமா நெனப்பேர் பெற்றதுவாம்
காலக் கனலில் கருகாநல்
கடிமா மலரெஞ் சென்னியதே.

(கருத்துச் சுருக்கம்) ஸ்ரீஸ்வாமியை ஒரு
மலராக உருவகித்துள்ளேன் இதில்.
மலர் ஏடுகள் (இதழ்கள்) உடையதா
யிருக்கும், ஸ்ரீஸ்வாமி ஸ்ரீராமாநுஜன்,
(தேவனுக்கு, தமிழ்) வைதிக மனோஹரா
(இந்தி, வடமொழி) ஆகிய இதழ்களை
(சஞ்சிகைகளை) உடையராயிருந்தார், மல
ரில் மது இருக்கும். ஸ்வாமியிடம் கைங்
கர்யம் என்னும் தேன் திகழ்ந்தது. காலக்
கனலில் கருகாத ஸ்ரீமான் உ. வே. அண்
ணங்க ராசாரியர் ஸ்வாமி என்னும் மலர்
அருளிச்செயல் என்னும் மணம் விசுவ
தாய் எமது சென்னிக்கு அணியாய்நடுக.]

குறிப்பு:—ஆசார்யச்சுரேஷ்டரை மலராக
உருவகித்ததற்கேற்ப அம்மலரை
அநுபவிக்கும் திக்கட்டுரை அறுகால
சிறுவண்டாக (ஆறு பகுதிகளாக)
அமைந்துள்ளது.

ஆழ்வார்கள் வாழி!
அருளிச்செயல் வாழி!!
தாழ்வாழியில் குரவர்தாம் வாழி!!!

கீதா ஸாரம்

ஸ்ரீ உ. வே. வாகம்ருதவர்ஷி வேளுக்குடி வரதாசாரியர்ஸ்வாமி

“ஸ்ரீவோப நிஷதோ காவ: தோக்தா கோபால நந்தா:

பார்த்தோ வத்ஸ: ஸுதி: போக்தா துக்தம் கீதாம்ருதம் மவாத்”.

சேயன் அணியன் சிறியன் மிகப்பெரியன்
ஆயன் துவரைக் கோளாய் நின்றமாயன் அன்று
ஒதிய வாக்களைக் கல்லார் உலகத்தில்
ஏதிராம் மெய்ஞ்ஞானமில்.

(1) (2) (3) தத்வவிவேக, (4) நித்யத்யா
நித்யத்வ, (5) நியந்த்ருத்வ, (6) ஸௌலப்ய
(7) ஸாம்ய, (8) (9) அஹங்கார இந்த்ரிய
தோஷபல, (10) மந: ப்ராநந்ய, (11) கரண
நியமந, (12) ஸுக்ருதி பேத, (13) தேவா
ஸுரவிபாக, (14) விபூதியோக, (15)
விச்வரூப தர்சந, (16) ஸாங்க பக்தி, (17)
(18) ப்ரபத்தித்வை வித்யாதிகளாலே
அன்றோதிய கீதாஸமம்” என்று கீதா
ஸாரம் பற்பல ப்ரமாணங்களில் உக்தம்.

“அஜாயமாந: பஹுதா விஜாயதே”
என்கிறபடியே கர்ம வச்யனன்றிக்கே
க்ருபா பரவசனாய் எம்பெருமான் பல
படிகளாக அவதரிக்கிறான் என்பர் நம்
பெரியோர். “அஜாயமாந: பஹுதா”
என்று வேதமும், “பஹுநிமே ஜந்மாநி”
என்று வேத்யனும், “சன்மம் பல பல
செய்து” என்று வைதிகாக்ரேஸரரும்,
“பகவதவதாரம் அஸங்க்யேயம்” என்றிறே
அறுதியிட்டது.

“பகவதவதாரங்களுள், ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவ
தாரம் பரமப்ரதாநம். மண்மிசை யோநி
கள் தோறும் பிறந்து..... மாதவனே
கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா உல
கோர்க்கு ஒரு சேமவைப்பாக கீதா

சாஸ்த்ரத்தை அருளிச்செய்தது ஸ்ரீ
க்ருஷ்ணாவதாரத்தின் தனிச் சிறப்பாகும்.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தில் “மித்ரபாவேந
ஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜெயம்”, ஸக்ருதேவ
ப்ரபந்நாய அபயம் ததாமி” இத்யாதி
யான சிற்சில வாக்யங்கள் காணக்கிடைத்
தவை யாயினும், பரம வேதாந்த
வாரார்த்த கர்ப்பிதமானதோர் திவ்ய
சாஸ்த்ரமாம் கீதை அவதரித்தது ஸ்ரீ
க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யிறே.

“பாரத: பஞ்சமோவேத: என்றும்,
“மஹத்வாத் பாரவத்வாச்ச மஹா பாரதம்
உச்யதே” என்றும், “கோஹ்யந்யோ புவி
மைத்ரேய மஹா பாரத க்ருத்பவேத்”
என்றும், விஷய கௌரவத்தாலும்,
ப்ரபந்த கௌரவத்தாலும் வக்த்ரு
கௌரவத்தாலும் பரம ப்ரமாணமாகும்
பாரதம். ஸ்ரீவேதவ்யாசபுகவான் ஸம்ஸாரி
களுக்குக் கொடுத்த மஹா பாரதம்
ஸம்ஸார விமோசகமிறே—வங்கக் கடல்
கடைந்து அமரர்க்கு அமுதீந்தான் ஆயர்
கொழுந்து. அது பந்தமாயிற்று.

“ஸம்யக் ந்யாய கலாபேந மஹதா
பாரதேந ச |
உப்பருஹ்மித வேதாய நமோ வ்யாஸாய
விஷ்ணவே !!

என்று அருளிச்செய்தார் ச்ருத ப்ரகாசிகா
பட்டர். இப்படியாயிறே ஸ்ரீமத் மஹா
பாரத வைபவமிருப்பது. அம் மஹா
பாரதமே, கோது, அஸாரம் என்னும்படி
யாய்த்து ஸ்ரீ கீதை.

தஷ்டவேபெளருஷம் ஸூக்தம் தர்ம
சாஸ்த்ரேஷு மாருவம் |
பாரதே பகவத் கீதா புராணேஷு ச
வைஷ்ணவம் ||

என்னக் கடவதிறே.

“கீதாஸு கீதா கர்த்தவ்யா கிம்நயு:
சாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹ:
பாஸ்வயம் பத்மநாபஸ்ய முகபத்மாத்
விநிஸ் ஸ்ருதா”

என்றித்யாதிகளிலே கீதா வைபவம்
ஸூப்ரஸித்தம்.

நாராயணாவதாரமான ஸ்ரீ வ்யாஸர்
தம்முடைய சாரிகத்தில் “ஸ்மருதே: ச”
(1.2.6) என்றும்- “ஸ்மரந்நிச” (4.1.10)
என்றும் கீதையை ஸம்வாதி ப்ரமாண
மாகக் காட்டியருளினாரே.

“பார்த்தம் ப்ரபந்நம் உத்திச்ய
சாஸ்த்ராவதரணம் க்ருதம்” என்று
கீதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் ஆளவந்தார்
அருளிச்செய்தார். “உத்திச்ய” என்றது
“வ்யாஜீ க்ருத்ய” என்றபடி. “அறிவினால்
குறைவில்லா அகல் ஞாலத்தவரறிய நெறி
யெல்லாம் எடுத்துரைத்த நிறைஞானத்
தொரு மூர்த்தி” என்ற ஆழ்வார் திரு
வாக்கை யொற்றியிறே ஆளவந்தார்
அருளிச்செய்தது. நாட்டார் அந்நபாநாதி
கள் எல்லாவற்றாலும் கார்யம் உடைய
ராய் இருப்பார். அறிவொன்றிலும் ஆய்த்து
குறைவுபட அறியாதது. சாஸ்த்ரார்த்த
ஜஞாநம் இல்லாமையே யன்று—அறிவில்
லாமையைப் பற்றிக் குறையும் இன்றிக்கே
இருக்கும் ஸம்ஸாரிகள் படும் அநர்த்தத்
தைக் கண்டு ஆற்றாமையாலும் மிக்க
க்ருபையாலுமிதே பகவான் கீதோபதேசம்
பண்ணினான். இவன் உபதேசத்துக்கு
ஆச்சித வ்யாமோஹமும் ஒரு காரண
மாகும். “அர்ஜுனனுக்கு தூத்ய ஸாரத்
யங்கள் பண்ணிற்றும் ப்ரபத்யுபதேசம்
பண்ணிற்றும் இவனுக்காக” என்றிறே
பின்னை உலகாரியன் திருவாக்கு. “மால்

எவ்னோ” என்றருளிச் செய்தார் ஆழ்வார்
அவ்விடத்து நம்பிள்ளை ஈட்டு திவ்ய
ஸூக்திகள் அவச்யாநுஸந்தேயங்கள்.

“உபநிஷதம் உதாராம் உத்வமந்
பாண்டவார்த்தம் |
சரண முபகதாந் நஸ்த்ராயதே
சார்ங்கதந்வா ||”
என்றிறே தாத்பர்ய சந்த்ரிகா.”

ஆக அகல்ஞாலத்தவரறியக் கணக்
கறு நலத்தனன் அந்தமில் ஆதி அம்
பகவன் உபதேசித்தது கீதா சாஸ்த்ரம்
என்றதாயிற்று.

இவ் கீதா ப்ரமேய ஸாரத்தை அநு
பவிப்போமாக. கீதையில் இது அஸாரம்,
இது ஸாரம் என்று கூறவியலுமா?
இயலாது. கீதையே ஸாரமாகும்.

ஸார சாஸ்த்ரமான கீதா சாஸ்த்ரத்
தில் பலபல ஸாரார்த்தங்கள். அவற்றுள்
ஒன்றினை அநுபவிப்போம் ஈங்கு.

“மாயன் அன்டோதிய வாக்கு” என்று
திருமழிசைப் ப்ரானும்,

“வார்த்தையறிபவர்” என்று நம்மாழ்
வாரும்,

“திருவரங்கர் தாம் பணித்த மெய்
மைப் பெருவார்த்தை” என்று ஆண்டா
ளும், “தே து சரமம் வாக்யம் ஸ்மரந்
ஸாரதே” என்று ஸ்ரீ பராரசபட்டரும்
அநுபவித்த வார்த்தையை ஈங்கு அநு
பவிப்போம். ஸாரோத்தாரம் என்றிறே
இது தன்னைப் பெரியோர் அநுபவித்துள்
ளார்கள்.

“ஸ்ர்வதர்மார் பர்த்யஜ்ய மாமேகம்
சரணம் வ்ரஜ |
அஹம் த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ
மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசு ||”

“தர்ம ஸம்ஸ்த்தாபநம் பண்ணப்
பிறந்தவன், தானே இந்த ச்லோகத்தில்

ஸ்ர்வ தர்மங்களையும் விட்டு என்னைப்
பற்று [என்கையாலே ஸாக்ஷாத் தர்மம்
தானே” என்கிறது.

பரதத்துவமும் பரமப்ராப்யமுமான
வன் ஸ்ரீமந் நாராயணனே என்று ஸகல
வைதிக ஸம்மதம். ஆயினும் ஹிதாம்
சத்திவிதே விசாரம் உள்ளது. கர்மம்,
ஜ்ஞானம், பக்தி, ப்ரபத்தி இத்யாதிகளாக
தர்மந்தரங்கள் பலவாறாக சாஸ்த்ர
ஸம்ப்ரதாய ஸித்தங்களாகையால்,
அதிலேயிறே நிஷ்கர்ஷம் தேவைப்படு
கிறது—அதனை நிஷ்கர்ஷிக்கும் ச்லோகமே
யிது: சரமச்லோகம் எனப்படுகிறது.
“இனி இதுக்கு அவ்வருகில்கையென்னும்
படியான சரமோபாயத்தை யருளிச்
செய்கையாலே சரமச்லோகம் என்று
இதுக்குப் பேராயிருக்கிறது” என்றிறே
ஸ்ரீமந் லோக தேசிகன் திவ்ய ஸூக்தி-
ரஹஸ்யதம உபாயத்தை ச்ரோதவ்ய
சேஷ மில்லாதபடி உபதேச பர்யவஸாந
மாக சரமச்லோகத்தால் ஸகல லோக
ரக்ஷார்த்தமாக அருளிச்செய்கிறான் கீதா
சார்யன் என்றபடி.

“யே ச வேதவிதோ விப்ரா: யே ச
அத்யாத்ம விதோ ஜநா: |
தேவ தந்தி மஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம்
தர்மம் ஸநாதநம் ||”

என்றும்,

“ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:”
ஏன்றுமிதே ப்ரமாண கதி இருப்பது.

ஆழ்வார் திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீமந்
நாராயணனே உபாயம் என்று முதற்
பத்தாலும், அவனே ப்ராப்யன் என்று
இரண்டாம் பத்தாலும், அவன் திவ்ய
மங்கள் விசிஷ்டன் என்று மூன்றாம்
பத்தாலும் அறுதியிட்டு மேலே நான்காம்
பத்தான ஒரு பத்தாலே மற்றை ப்ராப்யங்
கள் ப்ராப்யாபாஸங்கள், உண்மையாக
ப்ராப்யங்கள் அல்ல என்று முதலித்து,

மேலிட்டு ஆறு பத்துக்களாலே, ப்ராப்ய
னைத் தவிர மற்ற உபாயங்கள் ப்ராப்ய
பாஸங்களே என்று முதலிக்கிறார்.

“ஷட் பி: ஸ்வாம் பஞ்சமாத்யை:
அந்தரகதிதாம் ஆசசக்ஷே முநீந்த்ர:” என்ற
ஸார வாக்யம் இங்கே அநுஸந்தேயம்.
“ஸ்ர்வ தர்மாம்ச்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வ
காமாஞ்ச ஸாக்ஷராந் லோகவிக்ரந்த
சரணௌ சரணம் தே வ்ரஜம் விபோ ||”
என்றிறே புராண நிஷ்கர்ஷம்.

கீதா சரமச்லோகமே கீதாஸாரம்
அவனே ஸாக்ஷாத் தர்மம் என்பதே
கீதா ஸாரார்த்தம். “உன்தன்னைப் பிறவி
பெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்”
என்றிறே ஆண்டாள் அறுதியிட்டது
“ஸாதநமும் சரண நெறியன்று உனக்கு”
என்றிறே தூதனும் நாதனுமான ஸ்ரீ
பார்த்தஸாரதி கீதாசார்யன் அர்ஜுநனுக்
கறுதியிட்டான்.

சரமச்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில்
“மாம்” என்று தன்னுடைய ஸௌபய
யத்தை வெளியிட்டான். இது ஆச்ரயண
ஸௌகர்யாபாதகமான குணமாகும்.
“வ்ரஜ” என்று ஆச்ரயண விதாயகமிதே
பூர்வார்த்தம்.

நம்மாழ்வாரும் “கடிசேர் துழாய்
முடிக் கண்ணன் கழல்கள் நினைமினே”
(4.1.3) என்று “மாம்” இன் அர்த்தத்தை
யருளிச்செய்தார்.

சரமச்லோகத்தில் உத்தரார்த்தத்தில்
“அஹம்” என்று தன்னுடைய ப்ரத
வத்தை வெளியிட்டான். இது ஆச்ரயண
கார்யாபாதகமான குணமாகும். “சரமோ
யிஷ்யாமி” என்றிறே மேலில் வார்த்தை
அவனுக்கு எளிமையில்கையேல். “அ
அவனை ஆச்ரயிக்க முடியாது. அவனுக்கு
மேன்மையில்கையேல் நம் கார்யம் அ
செய்து தலைக்கட்டவியலாது. காரு

கனிறே ஆசிரயணியன். சக்தனிறே கார்ய கரன். ஸமர்த்த காருணிக விஷயமிறே பகவத் விஷயம்.

தேர்மன்னர்காய் அன்று தேருர்ந் தானுலும். தார்மன்னர் தங்கள் தலை மேலானிறே. இதிலே பராவர ஸப்தார்த் தம். “கையும் உழவு கோலும், பிடித்த சிறுவாய்க் கயிறும், ஸேநாதூளி தூஸரித மான திருக்குழலும், தேருக்குக்கிழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸாரதி யான தான்” என்றான். “மாம்” என்று நித்ய ஸம்ஸாரியாய்ப் போந்த இவனை “சரணம்” என்றதே கொண்டு நித்ய ஸூரி பரிஷத்துக்கு ஆளாக்குகிற ஸர்வ சக்திவத்தை “அஹம்” என்று காட்டு கிறான் என்பர் நம்பெரியோர். “சேயன் மிகப் பெரியன் அணியன் சிறியன் மாயன்” என்றாரிறே திருமழிசைப்பிரா னும். “மாம்” என்ற ஸௌஸப்பமும், “அஹம்” என்ற பரத்வமும் ஸ்ரீமத்வத் தாலே யாகிறது. ஆகையால் “மாம்” என்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீமானே கூறப்பட் டான் என்பர் பெரியோர்.

“மாதவ : பக்தவத்ஸல :” என்றும், “ஸ்ரீகர்ப : பரமேச்வர :” என்றும் பரத்வ ஸௌஸப்ப நிதாநம் ஸ்ரீமத்வம் என்று காட்டப்பட்டது.

“திருவுடையடிகள்”, “திருமகளார் தனிக்கேள்வன்”, “பெருமையுடைய பிரான்” என்று ஸ்வாமித்வமும், “கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என் னன்பேயோ”, “திருவின் மணளன் என்னுடைச் சூழலுளானே” என்று ஸௌஸப்பமும், அவற்றின் அடியான ஸ்ரீய : பதித்வமும் கூறப்பட்டதிறே—ஆக, சரமச்லோகத்தில் கூறப்பட்ட பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணனே — “ஏஷநாராயண : ஸ்ரீமான் ஆகதோ மதுராம் புரீம்” என்கு நின்றதிறே.

உத்தரார்த்தத்தில் “அஹம்” என்று குறைவு ஒன்றுமில்லாத கோவிந்தனுன தன்னையும் “த்வா” என்று அறிவு ஒன்று மில்லாத இவனையும் நிர்தேசித்தால் ஒரு மேட்டுக்கு ஒரு பள்ளம் நேராமிறே.

“குணதுங்கதயா தவ ரங்கபதே ப்ருச நிம்நமிமம் ஜநம் உந்நமய” என்றருளிச் செய்தார். ஸ்ரீ பராசரபட்டர் “ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய” என்ற பிறகு “மாம்” என்றான். அது தர்ம நிவர்த்தக வேஷம். ஸர்வ பாபேப்போ மோக்ஷ யிஷ்யாமி” என்றதற்கு முன்னே “அஹம்” என்றான். இது அதர்ம நிவர்த்தகமான வேஷம். “மாம்” என்று இவன் கால் தன் தலையில் படும்படி கூறினான். “அஹம்” என்று தன் கால் அவன் தலையில் படும்படி கூறு கிறான்.

“மாம்” என்று கையும் உழவுகோலு மான வேஷம்.

“அஹம்” என்று கையும் திருவாழி யாலுமான வேஷம்.

“எப்போதும் கைகழலா நேமியான் நம்மேல் வினைகடிவானிறே. பாப நிவ்ருத்தி யான விரோதி நிவ்ருத்தி சொன்னது இஷ்ட ப்ராப்திக்கும் உபலக்ஷணம் என்று சொல்லுவார்கள். அநிஷ்டம் தொலைந்த வாறே ஸேது பங்தஸ்ரோத : ப்ரஸ்ருதி ந்யாயத்தாலே இஷ்ட ப்ராப்தி தன்னடை யாம் என்றும் கூறுவர். ப்ரபந்நனுக்கு பாப நிவ்ருத்தியில் பக்தனைக் காட்டிலும் ஏற்றம் உள்ளதாய்கையால் அது தனித் துக் கூறப்பட்டது என்றும் சொல்லுவர்- பக்தி ப்ராரப்த வ்யதிரித்தாக நாகி ப்ரபத்தி ப்ராரப்த ஸ்யாபி நாகி என்றிறே சாஸ்த்ர நிஷ்கர்ஷமிருப்பது.

“முத்தனார் முகுந்தனார் புகுந்து நம் முள் மேவினார், எத்தினால் இடர்க்கடல் கிடத்தி ஏழை நெஞ்சமே” என்று இவ் வளவில் கூறப்பட்டது.

இதுவே தோஸாரம்.

தோசார்யனும் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி திரு உள்ளம் உகக்கும்படியாகத் தொன்று தொட்டு அருளிச்செயல். சேவை கோஷ் டியை நடத்திவரும் இந்த ஸபை வர்த்த தாம் அபிவர்த்ததாம் ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி நிர்வாதிக அநுக்ரஹ விசேஷணம் என்று மங்களாஸாஸனம் செய்து அமைகிறேன்.

திருமங்கை மன்னனும் - மணவாள மாமுனிகளும்

ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் வித்யா பூஷணம் திருநாங்கூர் P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி.

எம்பெருமானார் இவ்வுலகில் நிலை நாட்டியருளிய விசிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ் ணவ ஸம்பிரதாயத்தின் குரு பரம்பரை யில் பொய்கையாழ்வார் முதலாகத் திரு மங்கை மன்னன் முடிவாக ஆழ்வார்கள் பதினமரும், பெரிய பெருமாள் தொடங்கி மணவாள மாமுனிகள் வரை ஆசாரியர் கள் பதினெண்மரும் பிரசித்தமானவர் கள். திருமங்கை மன்னன் திருவரங்கம் திருப்பதியில் மணிமண்டப கோபுர ப்ரா காராதி கைங்கர்யங்களைச் செய்தார். நம்பெருமாள் திருவுள்ளமுகந்து திரு மங்கை மன்னனை, “உமக்கு விருப்பமான வரம் கேளும் தருகிறோம்” என்றார். அவ ரும், “தேவரீர் மார்க்கீர்ஷ (மார்கழி) சுக்ல ஏகாதசி முதல் பத்து தினங்கள் வேத விண்ணப்பத்தைத் திருச்செவி சாத்தியருளும்போது நம்மாழ்வாரின் திரு வாய்மொழியையும் வேத ஸாம்யம் கொடுத்துத் திருச்செவி சாத்தியருளியும் ஆழ்வார் திருவடிதொழவும் அனுக்ர ஹிக்கவேணும்” என்று வரம் வேண்டி னார். நம்பெருமானும் “அப்படியே ஆகுக” என்று வரம்கொடுத்தருளினார். திருமங்கை மன்னனும் திருக்குருகூர் என் னும் ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து நம்மாழ் வாரைத் திருவரங்கத்துக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்து அவ்வேதாத்ய யனத் திருநாளில் வேதத்தோடு கூடத் திருவாய்மொழியையும் விண்ணப்பிக்கச் செய்தும், திருநாள் முடிவில் ஆழ்வார் திருவடி தொழச் செய்தும், மீண்டும் ஆழ் வாரை ஸ்வஸ்தானத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணி விட்டுத் திரும்பினார். நம் பெரு மானும் இத்திருநாளின் பூர்த்த்யங்கமாகத்

தை அமாவாஸ்யை யன்று திருமஞ்சனக் காவேரியில் தாம் கொண்டருளின மஞ்சள் குளி உத்ஸவத்தைத் திருமங்கை மன்னனுக்குப் பகுமானமாக அளித்து, நீர் இவ்வுத்ஸவத்தைக் கொண்டாடிக் கொள் ளும்” என்று நியமித்தார். அவரும் மஹா பிரஸாதம் என்று அந்நியமனத்தை ஏற்று தம்மோடொத்த திருமாலடிபார்களுடன் இவ்வுத்ஸவத்தைக் கொண்டாடிக்கொண் டார். இப்போது அர்ச்சாவதாரத்திலும் பிரதி வருஷம் தை அமாவாஸ்யையின்று திருமங்கை மன்னன் தமது அவதார ஸ்தலத்திற்கு அருகில் உள்ள திருநாங்கூர் திவ்யதேசத்தில் பெருகும் காவேரியின் பிரிவான மணிகர்ணிகையில் இம்மஞ்சள் குளி உத்ஸவத்தைக் கொண்டாடிக் கொள் கிறார். அந்தச் சமயம் திருநாங்கூர் திவ்ய தேச எம்பெருமான்கள் பதினொருவரையும் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்ய எம்பெருமான்கள் ஆழ்வாருக்குத் திருமாலை, பரிவட்டம், ஸ்ரீசடாரி, பகு மானம் செய்கிறார்கள். பகுமானம் பெற்று மிகக் கம்பீரமாகச்சேவை சாதிக்கும் திருமங்கை மன்னனை மணவாள மாமுனி கள் சேவித்து அவ்வடிவழிகில் ஈடுபட்டு வடிவழகு சூர்ணியை அனுசந்தித்துக் கொண்டு மங்களாசாஸனம் செய்தருளு கிறார். மாமுனிகள் அனுசந்தித்தருளிய திருமங்கை மன்னன் வடிவழகு சூர்ணியை அனுபவிப்போம் இப்போது:

அணைத்தவேலும், தொழுகையும் அமுந் திய திருநாமமும். ஓம் என்ற வாயும், உயர்ந்த முக்கும், குளிர்ந்த முகமும், பரந்த விழியும். பதிந்த நெற்றியும், நெறித்த புருவமும், சுருண்ட குழலும், வடிந்த காதும், அசைந்த

காது காப்பும், தாழ்ந்த செவியும், கரிந்த கழுத்
தும், அகன்ற மார்பும், திரண்ட தோளும்,
நெளித்த முதுகும், குவித்த இடைமேல், அல்லிக
கயிறும், அழுந்திய சிரசும், துடிக்கிற கருங்
கோவையும், தொங்கலும், துடிக்கிற மேலும்,
தளிர்முளிருமாய் நிற்கிற நீயும், சாத்திய
திருத்தண்டையும், சதிரை மிளக்கழலும், வடிவே.

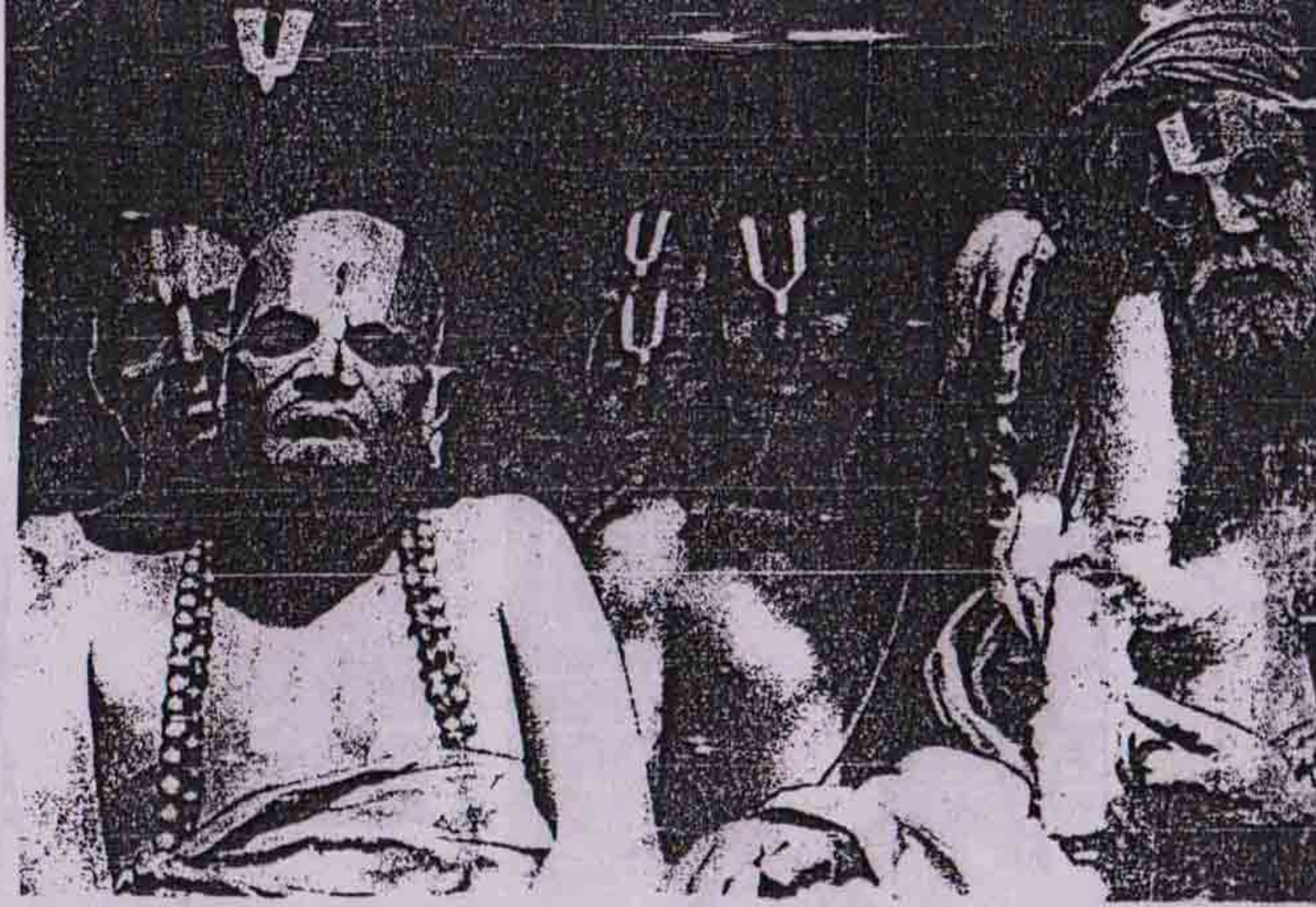
“உறை கழித்த வாடியோத்த விழிமடத்தை மாதர்மேல்
உருக வைத்த மலையாழித்து இவ்வுலகனந்த ஈழிமேல்
குறையை வைத்து மலையுடுத்த குறைபலாளி திருமணங்
கொல்லை தன்னில் அழிபறித்த குற்றமற்ற செங்கையான்
மறையுரைத்த மந்திரத்தை மாலுரைக்க வவன் துணை
மடியொடுக்கி மலையுக்கி வாய்புதைத்து வொன்றலார்
கறைகுளித்த வேலுனைத்து நின்றவிந்த நிலை என்
கண்ணை விட்ட கலையாது கலையுணை ஆணையே.

“காதுமச் சொரிமுதும், கையும், கதிர்வேலும்
தாது புனை தாளிடும், தனிச்சிலம்பும், நீதினை
தென்னுலி நாடன் மாலுரைக்கப்போல
என்னுணை ஒப்பாடலையே.

வேலனைத்த மார்பும் விளங்கு திருவெட்டெழுத்துத்
மாலுரைக்கத் தாழ்த்த வலச்சேவியும்—தாளினைத்
தண்டையும் வீரக்கூடலும் தார்க்கலியன் நன்ருகமும்
கண்டு களிக்கும் வலக் கண்”

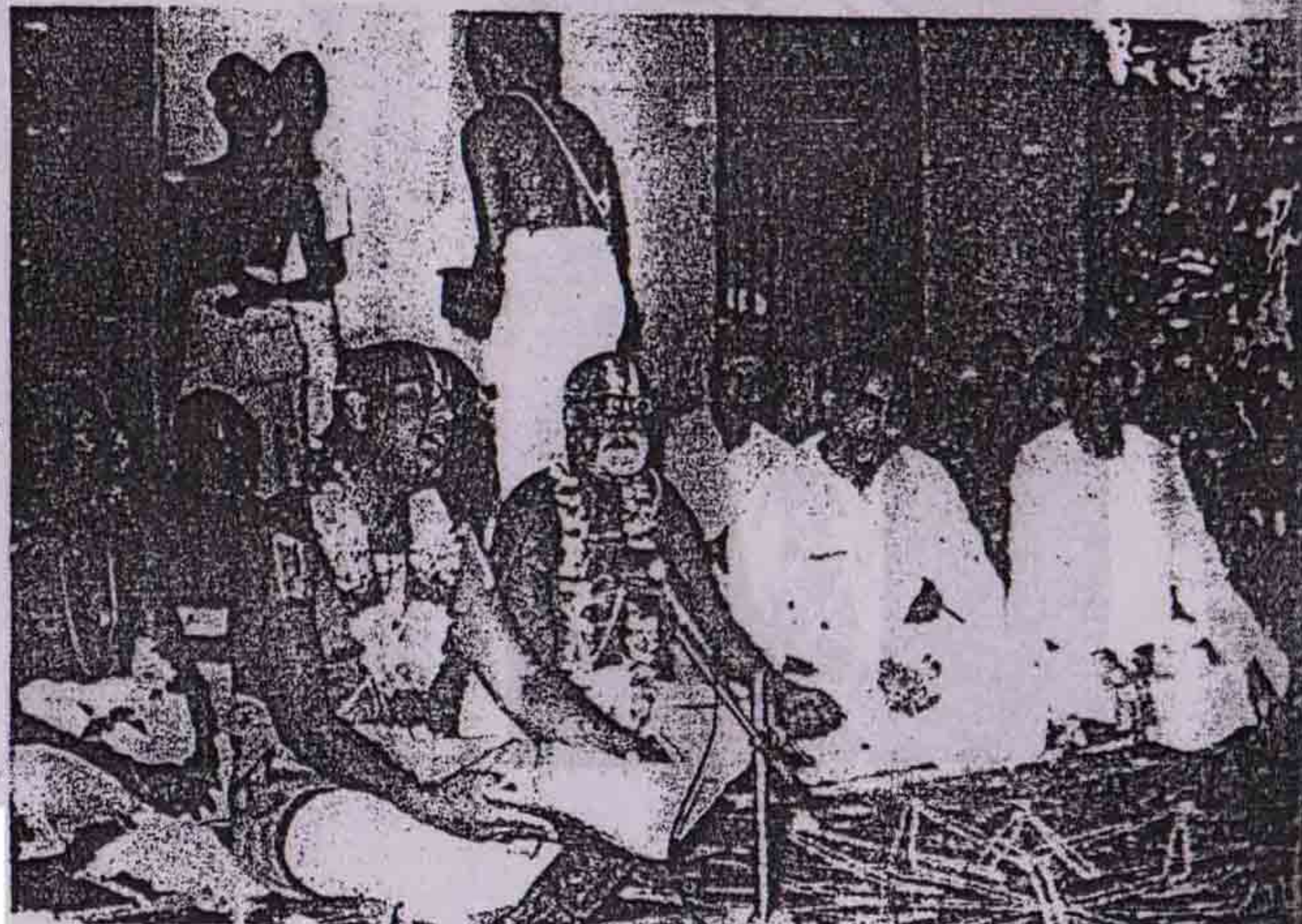
இதுவோதிருவரக, இதுவோ திருமணங்கொல்லை
இதுவோ எழிலாள் என்னுமார்—இதுவோதான்
வெட்டும் கலியன் நன்ருட்டி கோமான்
எட்டெழுத்தும் படித்த விடம்.

ஸ்ரீமதாலி ஸ்ரீகாரி மாய கலிவாரிணை
சதுஷ் கவிப்ரதாபாய பரகாலய மங்களம்::

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ வானமாமலை ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு மரியாதை

ஸ்ரீ உ. வே. V. A. கோபால் ஐயங்கார் சொற்பொழிவு

திருமதி. எ. சி. சரஸ்வதி (1938-1943)

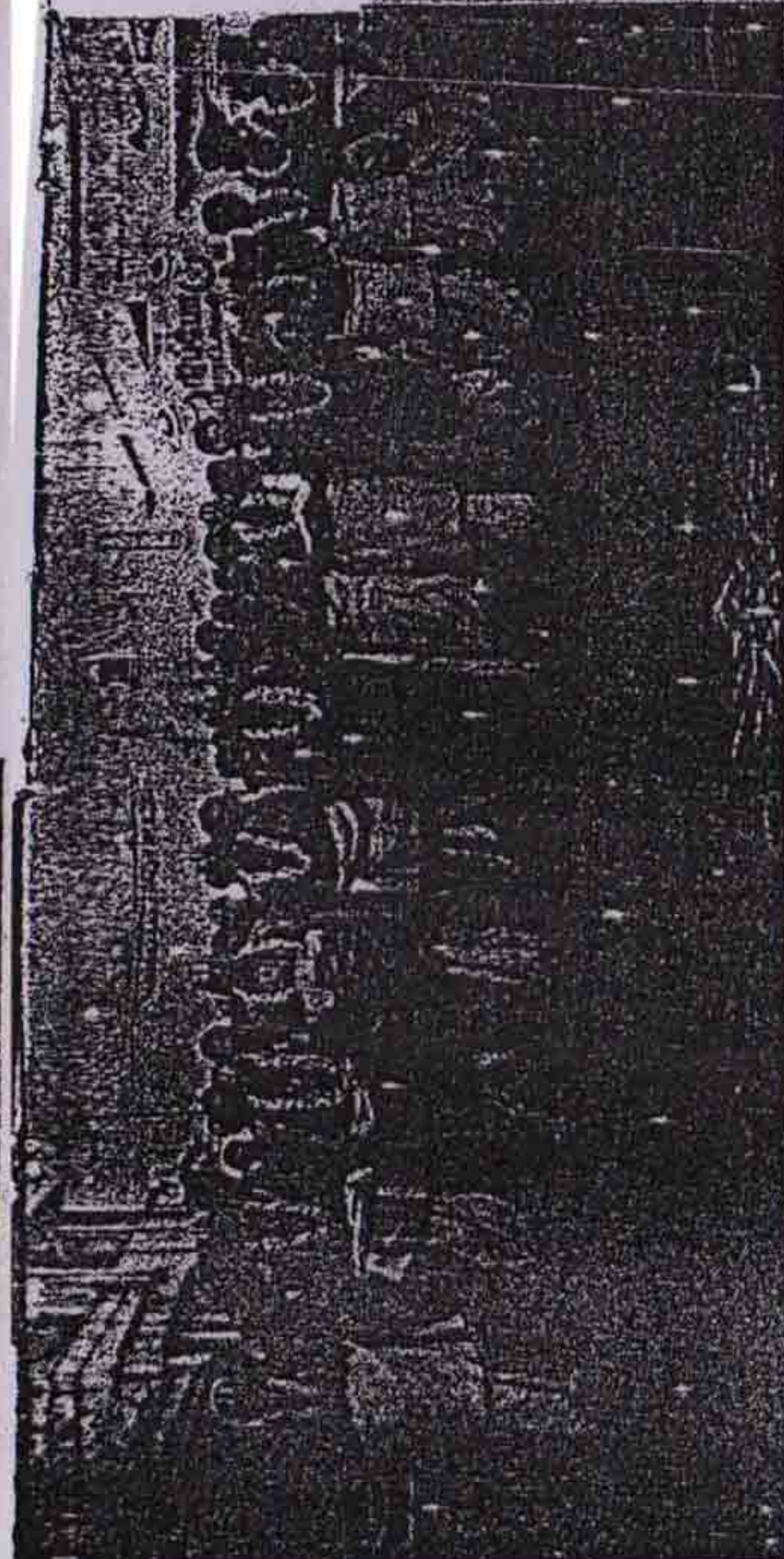
திரு. ச. சரஸ்வதி (1938-39)

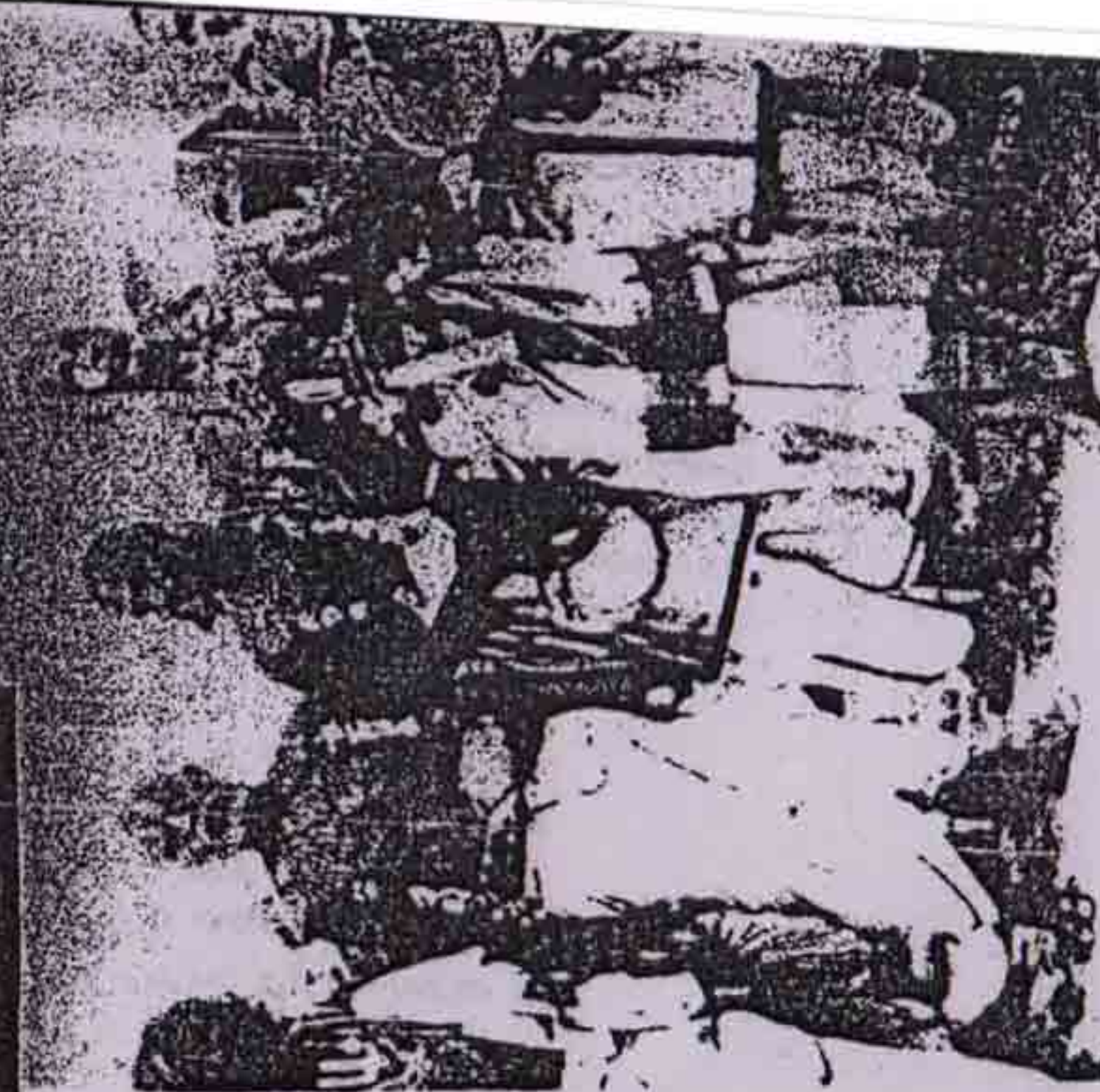
திரு. எ. சி. சரஸ்வதி (1953-1958)

ஜீயர் ஸ்வாமிகள்

நம் கோஷ்டியில் அன்வயித்தல்

திருமதி திருப்பதி கிள்ள ஜீயர் ஸ்வாமி (1982)

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீபெருமழ் துர் எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி

“திக்குறளைச் சென்றோதோம்” என்று தவ
றூன்பாடத்தைப் பலரும் புகுத்தி, திருப்
பாவைக்கு மாசு கற்பிக்கையில் “குறளை”
என்ற சொல்லை விளக்கி, “குறளை சென்
றோதோம்” என்ற பிழையற்ற பாடத்தை
உணர்த்தியவர் ஸ்வாமி.

திருமாலையில் ஓரிடம் காட்டுதும்.
பெண்ணுலாஞ் சடையினும்” என்னும்
(44) பாசுரத்தில் “கண்ணுறுவுன்னை”
என்றும் “கண்ணுறு வுன்னை” என்றும்
பாடங்கள் வழங்கும், ஸ்வாமி இங்கு
ஆராய்ச்சி செய்து “கண்ணுறு” என்
பதே பிழையற்ற பாடம் என்று காட்டு
கிறார். கருணையற்றவன் என்னும்
பொருள்தான் கண்ணறை என்னும்
சொல் விளியேற்கையில் “கண்ணுறு”
என்றாகும் என்று விவரணமும் விபுல
மாகச் செய்துள்ளார்.

பெரிய திருமொழியில் ஓரிடம் காமிச்
சீராம விண்ணகரப்பதிகத்தில் இரண்
டாம் பாசுரத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து,
ஒரெழுத்தினால் நாலெழுத்து வீண்” என்று
கட்டுரையொன்று வரைந்துள்ளார். அதா
வது “தொல்குருகு சிணையென்னச் சூழ்ந்
தியங்க எங்கும்” என்ற ப... வழங்கி
வருகிறது. இங்கு “எங்கும்” என்னும் பதம்
இருக்க வேண்டுமாயின் ‘சிணையென்ன’
என்றிருத்தல் கூடாது. ‘சிணையென்’
என்றே வரவேண்டும் என்று காட்டி
யுள்ளார்.

ஸ்வாமி ஸேவிக்கும் அழகே தனி.
“சீதக் கடல் உள் அமுதன்ன தேவகி”
“ஆவி உள்... குளிர” என்று முகந்து
கொண்டருளிச்செய்வது வழக்கம்.

அன்றாட வாழ்விலும் அருளிச்செயல்
மணம் சுவாமியின் திருவாக்கிலிருந்து
வரும். வார்த்தைகள் எல்லாம் அருளிச்
செயல் மயமாகவே இருக்கும். ஆப்தர்
கட்கு எழுதுகையில் “ஒரு நாள் காண
வாராயே” என்பது போன்ற அருளிச்
செயல் சந்தைகள் காணப்படும், “அருளிச்
செயலில் டைமன் (Diamond) உண்டு,
சொல் பார்க்கலாம்” என்பர். “துளங்கு

கீண் முடி தொண்டைமன்னவன்”
என்று கூறினால் பூரிப்பர் ஸ்வாமிக்கு மிக
வும் ஆப்தராயிருந்த ஒரு ஸ்வாமி தம்
தேவியாரை இழந்த போது ஸ்வாமி
அவர்க்கு ஆறுதலாக ஒரே ஒரு வரி (அரு
ளிச்செயல் சந்தை தான்) ஸாதித்தார்.
“யாமுற்றதுற்றோயோ” என்பது தான்
அது.

இவ்வாறு அருளிச்செயலே ஊனாக
உயர்மூச்சாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமி
திருநாமமும் கைக்காயங்களும் அருளிச்
செயல் உள்ள வரை நிலைத்து நிற்கும்
என்பதில் ஐய மொன்றில்லை.

“பாலப் பருவத் தேமுதலாப்
பார்புக மேடு படர்ந்ததுவாம்
சாலப் பணியார் தேன்கொண்டு
சகமே போற்ற மினிர்ந்ததுவாம்
சீலப் பெருஞ்சீர் அண்ணங்கர்
சீமா நெனப்பேர் பெற்றதுவாம்
காலக் கனலில் கருகாநல்
கடிமா மலரெஞ் சென்னியதே.

(சுருத்துச் சுருக்கம்) ஸ்ரீஸ்வாமியை ஒரு
மலராக உருவகித்துள்ளேன் இதில்.
மலர் ஏடுகள் (இதழ்கள்) உடையதா
யிருக்கும், ஸ்ரீஸ்வாமி ஸ்ரீராமாநுஜன்,
(தேலுங்கு, தமிழ்) வைதிக மனோஹரா
(இந்தி, வடமொழி) ஆகிய இதழ்களை
(சஞ்சிகைகளை) உடையராயிருந்தார், மல
ரில் மது இருக்கும். ஸ்வாமியிடம் கைங்
காயம் என்னும் தேன் திகழ்ந்தது. காலக்
கனலில் கருகாத ஸ்ரீமான் உ. வே. அண்
ணங்க ராசாரியர் ஸ்வாமி என்னும் மலர்
அருளிச்செயல் என்னும் மணம் விசுவ
தாய் எமது சென்னிக்கு அணியாய்நடுக.]

குறிப்பு:—ஆசார்யச்சீரேஷ்டரை மலராக
உருவகித்ததற்கேற்ப அம்மலரை
அநுபவிக்கும் திக்கட்டுரை அறுகால
சிறுவண்டாக (ஆறு பகுதிகளாக)
அமைந்துள்ளது.

ஆழ்வார்கள் வாழி!
அருளிச்செயல் வாழி!!
தாழ்வாழும் குரவர்தாம் வாழி!!!

கீதா ஸாரம்

ஸ்ரீ உ. வே. வாகம்ருதவர்ஷி வேளுக்குடி வரதாசாரியர்ஸ்வாமி

“ஸர்வோப நிஷதோ காவ: தோக்தா கோபால நந்தா:

பார்த்தோ வத்ஸ: ஸுதி: போக்தா துக்தம் கீதாம்ருதம் மவாத்”.

சேயன் அணியன் சிறியன் மிகப்பெரியன்
ஆயன் துவரைக் கோனாய் நின்றமாயன் அன்று
ஒதிய வாக்களைக் கல்லார் உலகத்தில்
ஏதிலராம் மெய்ஞ்ஞானமில்.

(1) (2) (3) தத்வவிவேக, (4) நித்யத்யா
நித்யத்வ, (5) நியந்த்ருத்வ, (6) ஸௌலப்ய
(7) ஸாம்ய, (8) (9) அஹங்கார இந்த்ரிய
தோஷபல, (10) மந: ப்ராதந்ய, (11) கரண
நியமந, (12) ஸுக்ருதி பேத, (13) தேவா
ஸுரவிபாக, (14) விபூதியோக, (15)
விச்வரூப தர்சந, (16) ஸாங்க பக்தி, (17)
(18) ப்ரபத்தித்வை வித்யாதிகளாலே
அன்றோதிய கீதாஸமம்” என்று கீதா
ஸாரம் பற்பல ப்ரமாணங்களில் உக்தம்.

“அஜாயமாந: பஹுதா விஜாயதே”
என்கிறபடியே கர்ம வச்யனன்றிக்கே
க்ருபா பரவசனாய் எம்பெருமான் பல
படிகளாக அவதரிக்கிறான் என்பர் நம்
பெரியோர். “அஜாயமாந: பஹுதா”
என்று வேதமும், “பஹுநிமே ஜந்மாநி”
என்று வேத்யனும், “சன்மம் பல பல
செய்து” என்று வைதிகாக்ரேஸரரும்,
“பகவதவதாரம் அஸங்க்யேயம்” என்றிறே
அறுதியிட்டது.

“பகவதவதாரங்களுள், ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவ
தாரம் பரமப்ரதாநம். மண்மிசை யோநி
கள் தோறும் பிறந்து மாதவனே
கண்ணுற நிற்கிலும் காண்கில்லா உல
கோர்க்கு ஒரு சேமவைப்பாக கீதா

சாஸ்த்ரத்தை அருளிச்செய்தது ஸ்ரீ
க்ருஷ்ணாவதாரத்தின் தனிச் சிறப்பாகும்.

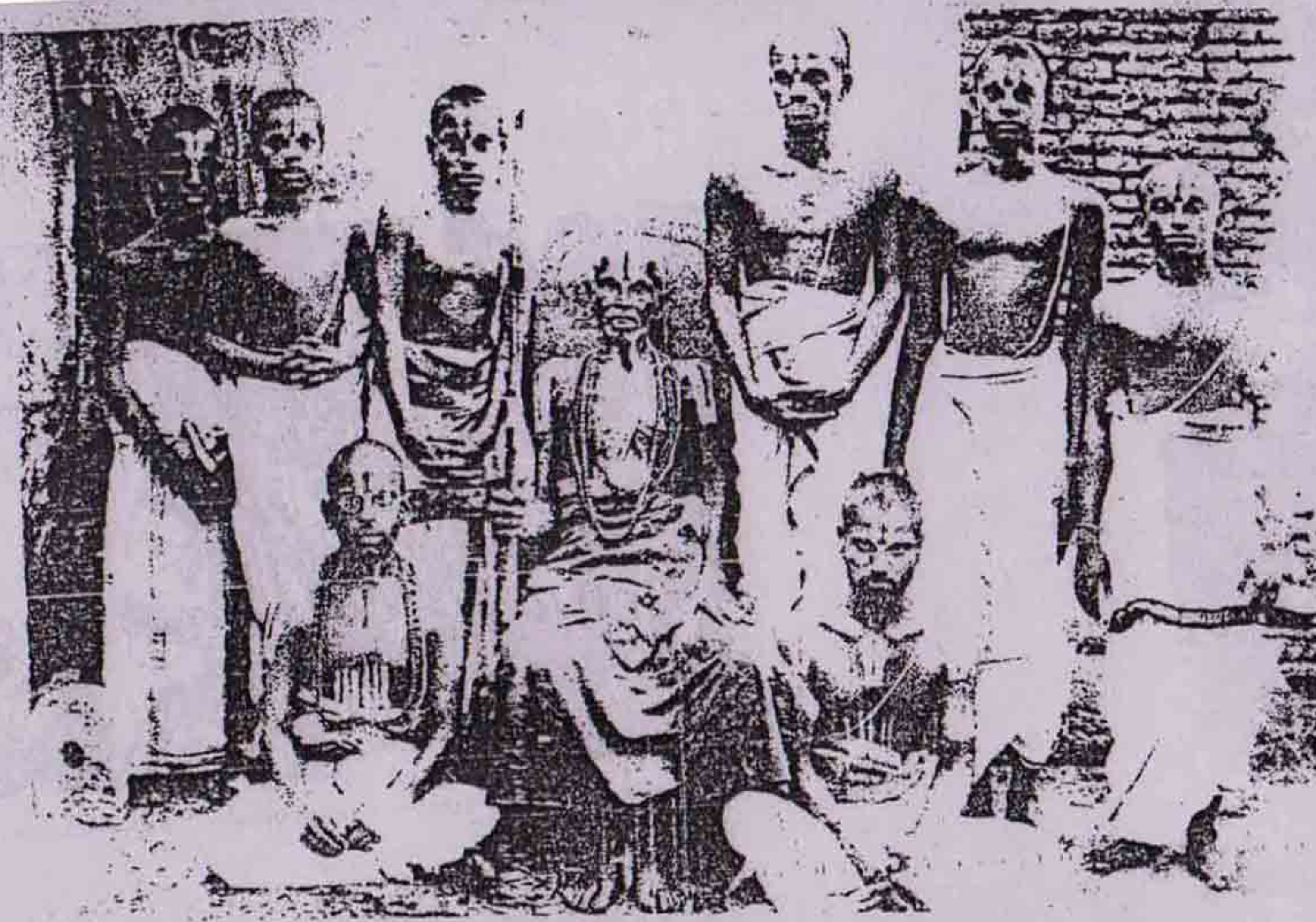
ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தில் “மித்ரபாவேந
ஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம்”, ஸக்ருதேவ
ப்ரபந்நாய அபயம் ததாமி” இத்யாதி
யான சிற்சில வாக்யங்கள் காணக்கிடைத்
தவை யாயினும், பரம வேதாந்த
வாரார்த்த கர்ப்பிதமானதோர் திவ்ய
சாஸ்த்ரமாம் கீதை அவதரித்தது ஸ்ரீ
க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யிறே.

“பாரத: பஞ்சமோவேத: என்றும்.
“மஹத்வாத் பாரவத்வாச்ச மஹா பாரதம்
உச்யதே” என்றும், “கோஹ்யந்யோ புவி
மைத்ரேய மஹா பாரத க்ருத்பவேத்”
என்றும், விஷய கௌரவத்தாலும்,
ப்ரபந்த கௌரவத்தாலும் வக்த்ரு
கௌரவத்தாலும் பரம ப்ரமாணமாகும்
பாரதம். ஸ்ரீவேதவ்யாசுப்பகவான் ஸம்ஸாரி
களுக்குக் கொடுத்த மஹா பாரதம்
ஸம்ஸார விமோசகமிதே—வங்கக் கடல்
கடைந்து அமரர்க்கு அமுதிந்தான் ஆயர்
கொழுந்து. அது பந்தமாயிற்று.

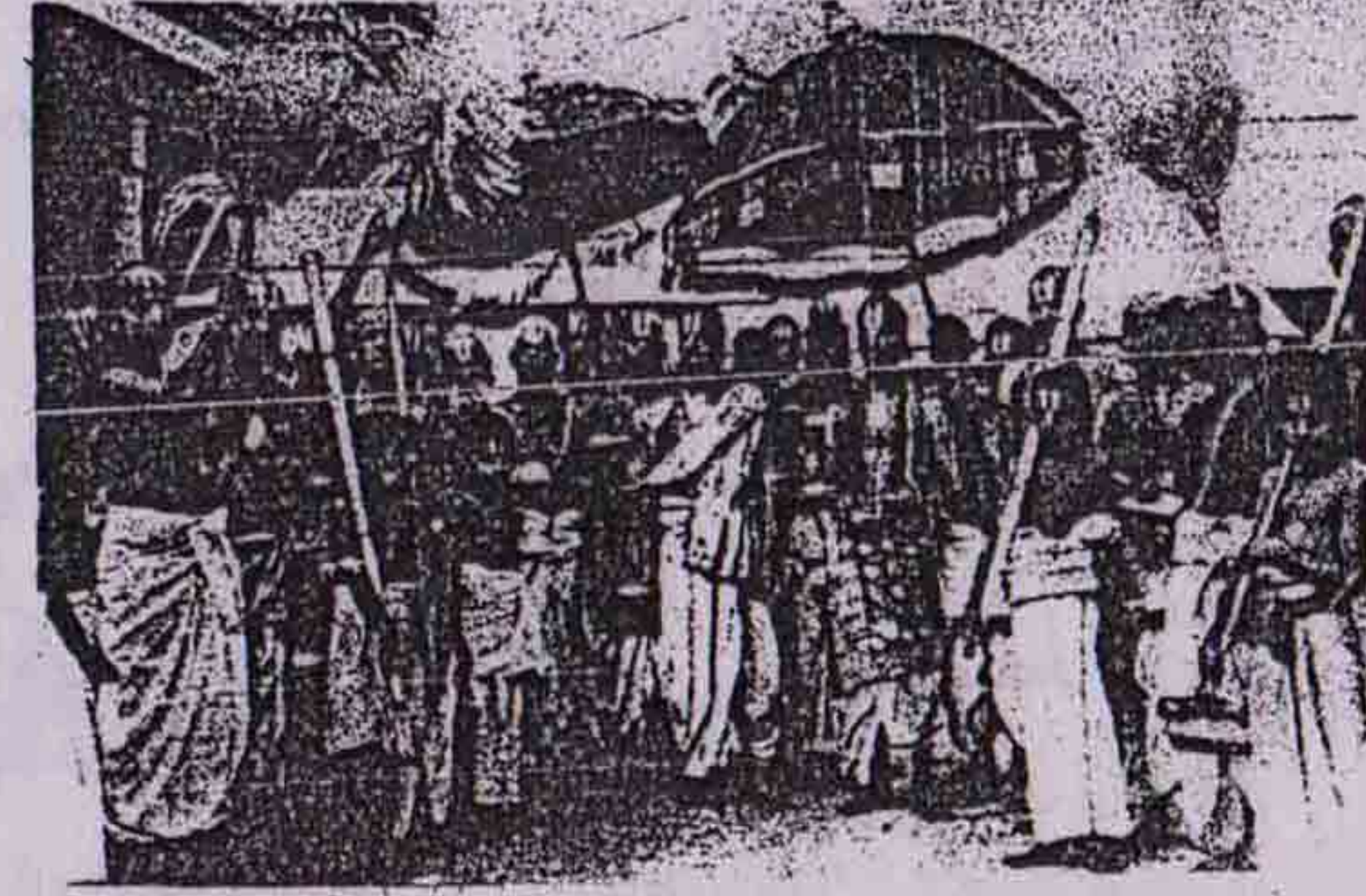
“ஸம்யக் ந்யாய கலாபேந மஹதா
பாரதேந ச |

உபப்பருஹித வேதாய நமோ வ்யாஸாப
விஷ்ணவே !!

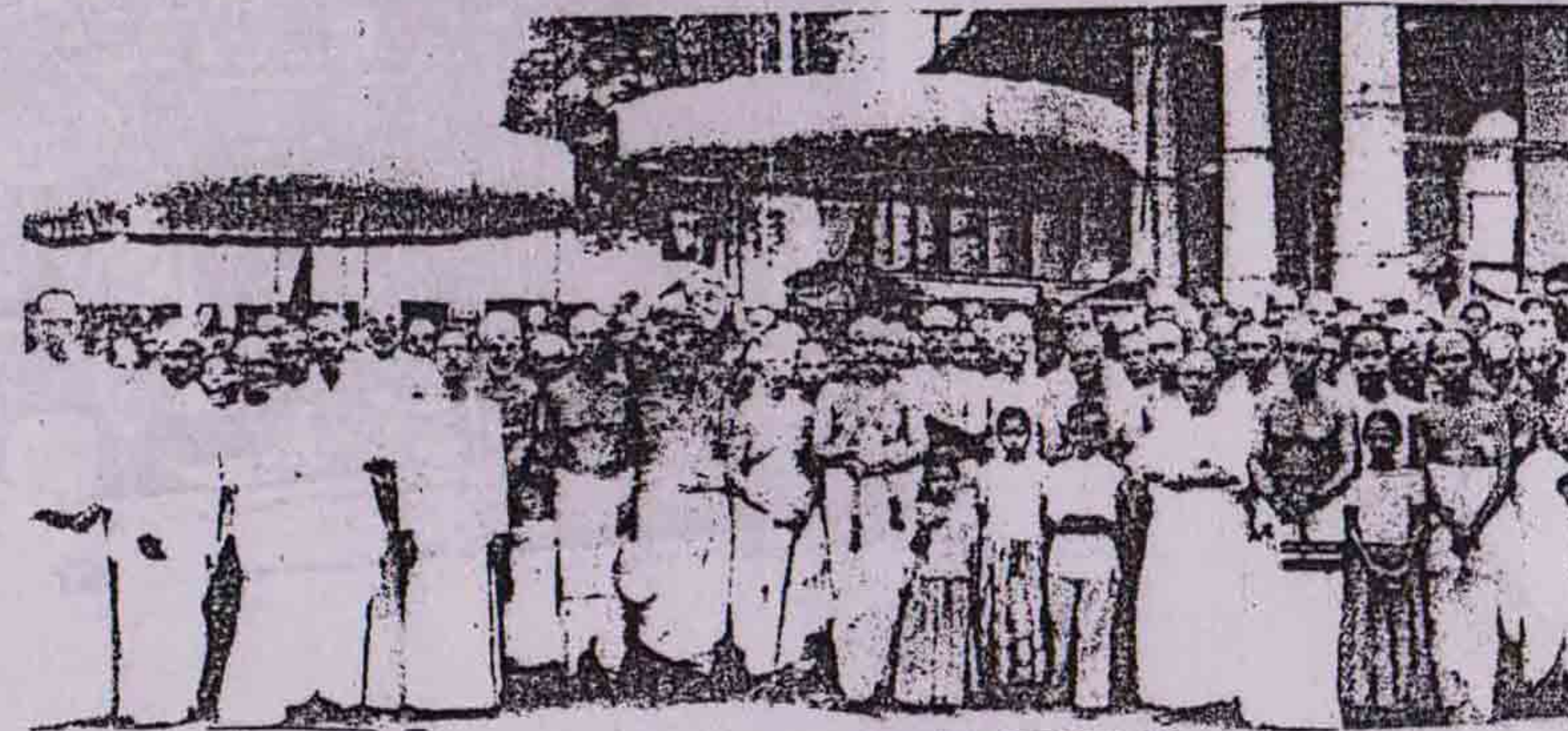
என்று அருளிச்செய்தார் ச்ருத ப்ரகாசிகா
பட்டர். இப்படியாயிதே ஸ்ரீமத் மஹா
பாரத வைபவமிருப்பது. அம் மஹா
பாரதமே, கோது, அஸாரம் என்னும்படி
யாய்த்து ஸ்ரீ கீதை.

அஷ்டகோத்ரம் வேத வாத்தியர் ஸ்ரீ உ. வே. வேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி (தம் சிஷ்யர் களுடன் உத்தமாச்சரமத்தில்) ஸ்ரீரங்கம் ராமசாமி ஐயங்காரைக் காணலாம்.

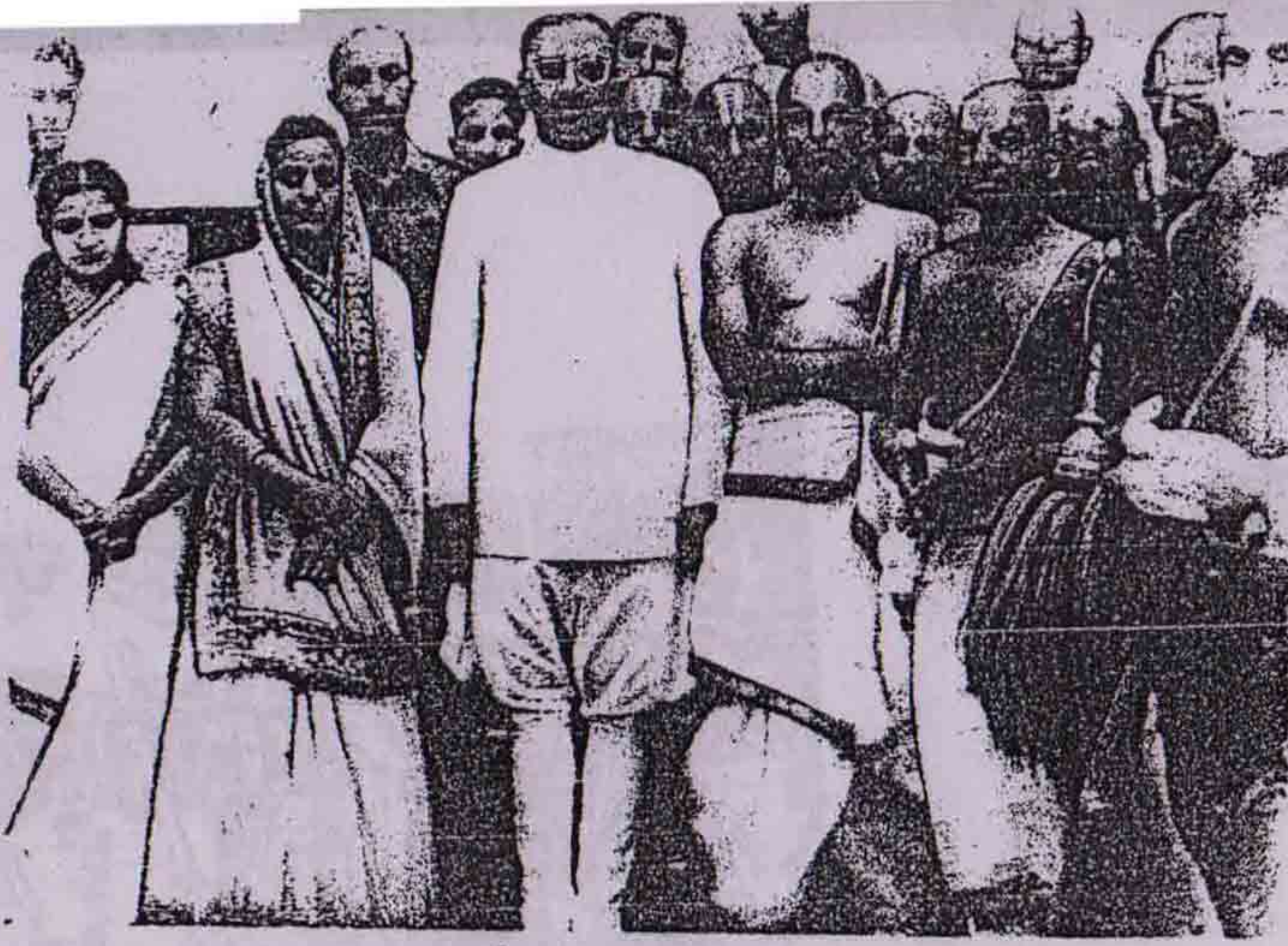
திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீ உ. வே. வேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமிகள் (1960)

ஸ்ரீ உ. வே. திருமலை நல்லான் ராமகிருஷ்ண ஐயங்கார் இயற்றிய "ஆழ்வார்கள் கண்ட அல்லிக்கேணி" வெளியிட்டு விழா [வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியர் சேவை ஸாதிப்பதைக் காணலாம்]

மும்த பரமஹம்ஸ திருமலை நல்லான் ராமகிருஷ்ண ஐயங்கார் ஸ்வாமிக்கு வரலாறு (1960)

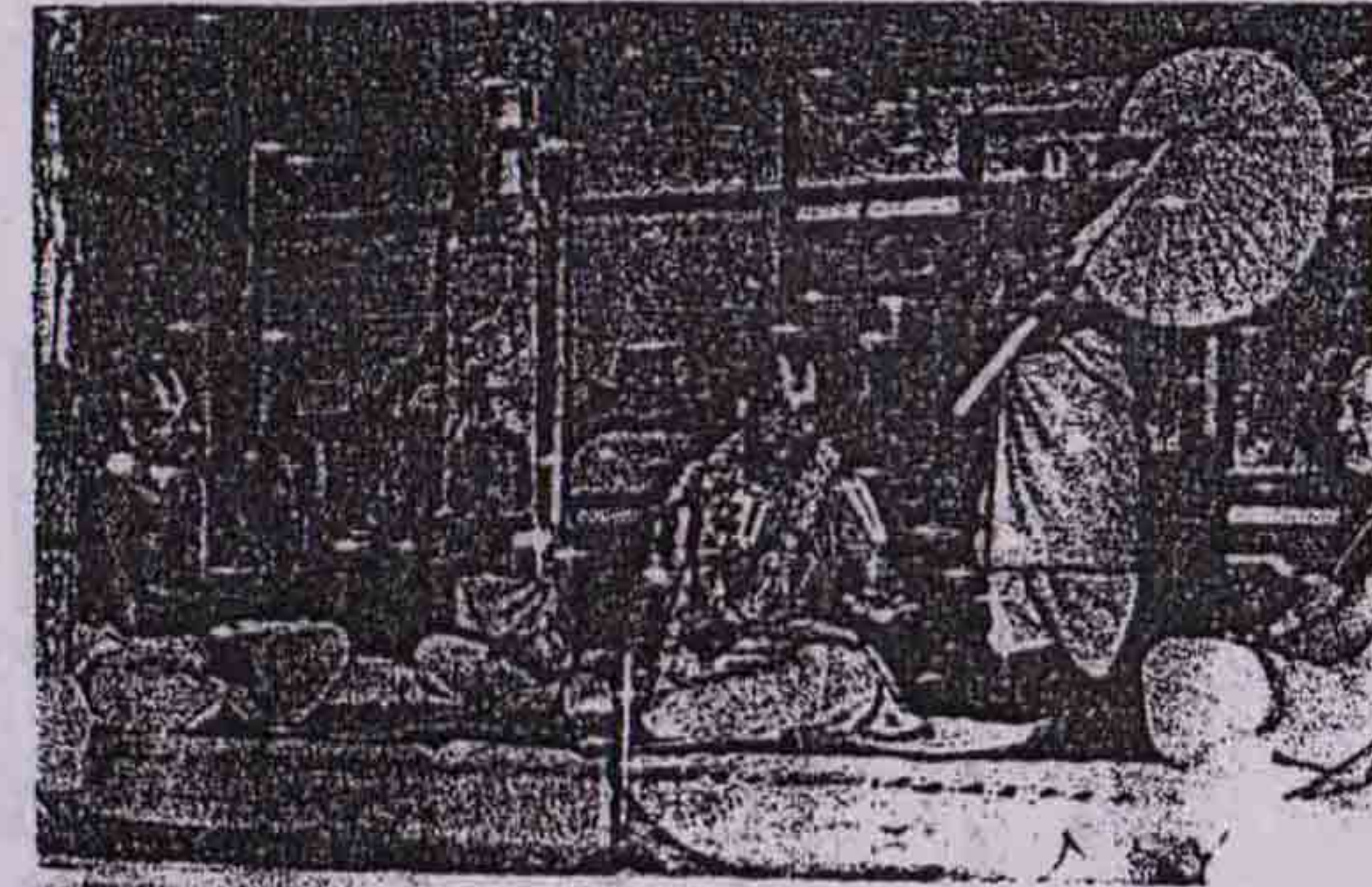
கனமிகு மாண்புமிகு பொதுப் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் மகாராஜாவுக்கு வரவேற்பு (தர்மகர்த்தா வெ. மு. ரங்கநாதம் செட்டியாரும் கோஷ்டி செயலாளர் புரிசை கோபாலாச்சாரியரும்) (1950)

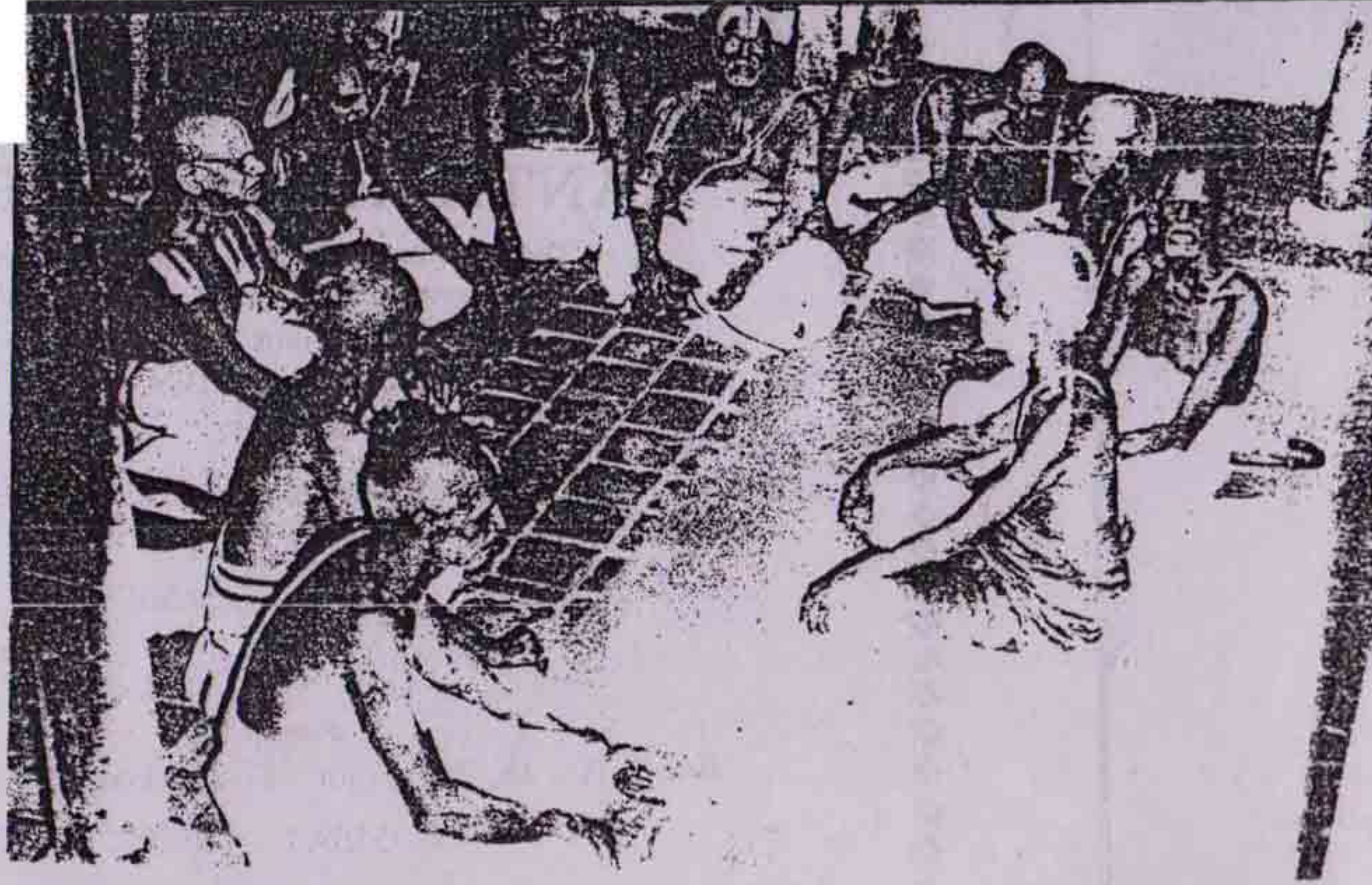
முதல் அமைச்சர் காமராஜ் நாடார் அவர்களுக்கு வரவேற்பு (1956)

பு. உ. வெ. T. A. வரதராஜன் அவர்களுக்கு அன்புத் திருவிழா (1958)

உ. வெ. எஸ். பி. B. A. அவர்களுக்கு அன்புத் திருவிழா (தர்மகர்த்தா C. S. பாண்டிச்சேரி இயக்ககாரரும், பழைய காமராஜ் அவர்கள் அவர்களுக்கும் அன்புத் திருவிழா) (1964)

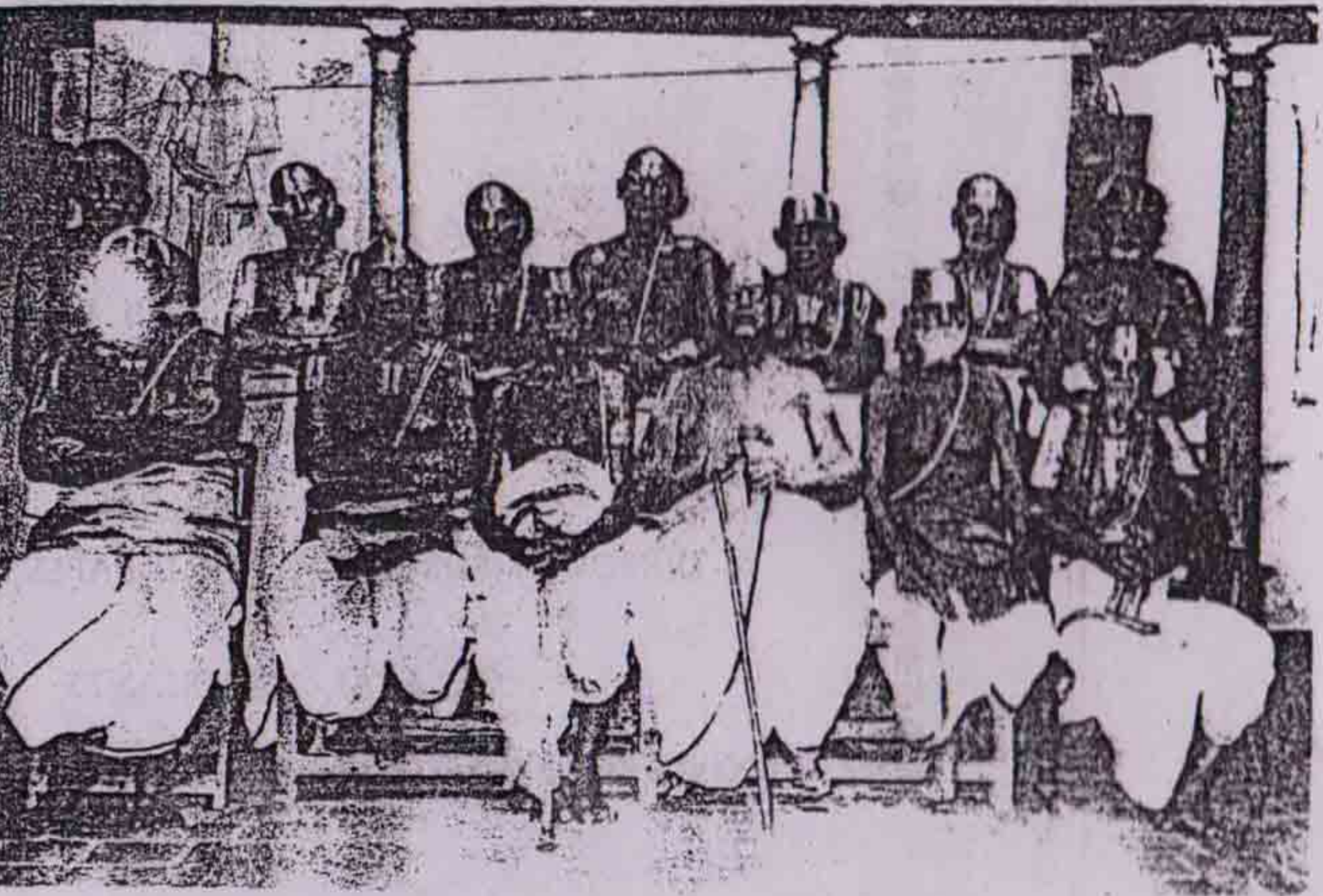
1982 கோஷ்டியின் மெற்புவிழா நடத்துவதை முன்னிட்டு அத்யாபகர்களின் போதுக்கூட்டம்

ஸ்ரீ உ. வே. அனந்தேரி கந்தாடை
ஸ்ரீனிவாஸாசாரியர்
தலைவர் அத்யாபகம், வேதபாராயணம்
1934 முதல் தொடர்ந்து 50 வருடம்
மிக்க ஊக்கத்துடன் கைங்கர்யம் புரிபவர்.
தொடக்கதாரர் 1941.

ஸ்ரீ உ. வே. அகரம் கிருஷ்ணமாசாரியர்
(காந்தூர் ஸ்வாமி)
1945 முதல் கைங்கர்யம். தொடக்கதாரர் 1941.

ஸ்ரீ உ. வே. குவளை ராமானுஜாசாரியர்.
அத்யாபகம், வேதபாராயணம்.
1945 முதல். தொடக்கதாரர் 1943.

ஸ்ரீ உ. வே. A. ராமானுஜாசாரியர்
(அத்திசோழமங்கலம்)
1962 முதல் (தொடக்கதாரர் 1974)

KANTILAL & COMPANY

Dyes, Chemical, General Merchant
and Commission Agent
Rep Entailment under various
Export Promotion
Scheme

67, NARAYANA MUDALI STREET,
First Floor,
MADRAS - 600001.

Phone - 30670, 308

Branch :

Room No. 18, 2nd Floor, 17-21, Issaji St., Vadgadi
BOMBAY - 400 003.

Phone : 341531, 339721, 333120

With Best Compliments from :

KAMALESH PAPER CO.

5/12 Narayana Mudali Lane,
2nd Floor,
MADRAS - 600 001

Phone - 34998

DIRECT IMPORTERS OF ART PAPER, BOARD
And
GENERAL MERCHANTS

ஸ்ரீ. உ. வே. திருமலை, விஞ்சிமூர் நரஸிம்மாசாரியர்
1964 முதல் (தொடக்கதாரர் 1983)

ஸ்ரீ. உ. வே. V. R. வரதநாராயண ஐயங்கார்
1959 முதல் 1974 வரை: மறுபடி 1983.
தொடக்கதாரர் 1983.

ஸ்ரீ. உ. வே. கிழான் K. R. வேங்கடகிருஷ்ணன்
1945 முதல் வேதபாராயணம்

ஸ்ரீ. உ. வே. திருச்சேறை S. ராமானுஜாசாரியர்
(1969 முதல்)

With best Compliments from:

Surana Sports

199, Triplicane High Road,
Madras-5.

Phone 841527
845283

With best Compliments from:

**MOHANLAL
VASTIMALJI**

Dealers and Direct Importers of
Art Paper, Ivory Board, Art Card,
Plastic Board & General Merchant

56, Narayana Mudali Street
(Second Floor)

MADRAS - 600 001

V. MOHANLAL—M. RAJ KIRAN

With best Compliments from:

**Perumal
Tyres**

Dealers in :

Old Tyres, Tubes, Flaps and
Motor Parts

30, Begum Sahib 3rd Lane,
Mount Road,
MADRAS - 600 002.

With Best
Compliments
from :

**Avron
Instruments Co.**

Madras - 2

ஆழ்வார்களின் திவ்யதேசாநுபவம்

ஸ்ரீ உ. வே. திருநாங்கூர் P. B. K. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார்
(ஸ்ரீராமானுஜ மிஷன் பொதுச்செயலாளர்)

பகவத் குணநுபவத்தில் ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து நிற்பவர்கள் ஆழ்வார்கள் எனப் படுவர். அவ்வுருபவத்தால் உண்டான ஆந்தம் மிகுதியாக அதன் போக்குவிடாக பகவத் ப்ரேரணையால் அவர்கள் நீனை வின்றியே இலக்கணம் பொருந்திய பாசுரங்களாக வெளிப்பட்டது. அப் பாசுரங்கள் திவ்யப்பிரபந்தம் என வழங்கப்படுகின்றன. ஆழ்வார்கள் திவ்ய ஸூரிகள் எனப்படுகின்றனர். அவர்களுள் சிலர் இருந்த இடத்திலிருந்தே யோக ஸாக்ஷாத்காரத்தால்—ஞானக் கண்ணால் அந்தந்த ஸ்தலங்களையும், அவற்றின் சிறப்புக்களையும் கண்டனுபவித்துப் பாசுரங்களை உருவப்படுத்தினர். நம்மாழ்வார் அத்தகையர். சிலர் அந்தந்த ஸ்தலங்கள் தோறும் நேரில் சென்று அவற்றின் சிறப்புக்களை நேரில்கண்டு அனுபவித்துப் பாசுரங்களை வெளிப்படுத்தினர். திருமங்கையாழ்வார் அத்தகையர். வடக்கே இமயத்தில் திருப்பிரிதி தொடங்கித் தெற்கே மஹேந்திர மலைச்சாரலில் திருக்குறுங்குடி வரை எண்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஸ்தலங்களை நேரில் கண்டு அனுபவித்தார். அந்த ஸ்தலங்கள் எல்லாம் திவ்ய தேசங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. ஆகவே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு திவ்ய ஸூரிகள், திவ்யப் பரபந்தம், திவ்ய தேசம் என்ற மூன்று திவ்யம் முக்கியமானவை.

ஆழ்வார்களில் கடைசியான திருமங்கையாழ்வார் தாம் நேரில் கண்ட அந்தந்தத் திவ்ய தேசங்களில் முந்திய ஆழ்வார்கள் பாடியருளிய திவ்யப் பிரபந்தங்களை, முக்கியமாக நம்மாழ்வார் அருளிய

திருவாய்மொழியை, பகவத் கைங்கர்யம் புரிபவர்கள் கைங்கர்ய காலங்களில் அநுஸந்தானம் செய்து வருவதைக் கண்டு அதை ஆங்காங்கே வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் காட்டியுள்ளார். காஞ்சியில் அட்டபுயகர திவ்ய தேசப்பதிகத்தில் 'செந்தமிழ் பாடுவார் தாம் வணங்கும் தேவர் இவர் கொல்' (பெரிய திருமொழி 2-8-2) என்று அருளியிருப்பதைக் காணலாம். அதேபோல் திருக்கோவலூரில் "ஆங்கரும் பிக் கண்ணீர் சோர்ந்தன்புகூரும் அடியவர் கட்காரமுத மானுன்தன்னை" (பெ. தி. 2.10.4) என்றும், திருநறையூரில் "செம் மொழிவாய் நால்வேத வாணர் வாழும் திருநறையூர், மணிமாடச் செங்கண் மாலை" (பெ. தி. 6. 6.10) என்றும், தேரமுந்தூரில் "செந்தமிழும் வடகலையும் திகழ்ந்த நாவர் திசைமுகனை யனையவர்கள் செம்மைமிக்க அந்தணர்தமாகுதியின் புகையார் செல்வத் தணியமுந்தூர் நின் றுகந்த அமரர்கோவே" (பெ. தி. 7.8.7) என்றும், சிறுபுலியூரில் குறிப்பாக "கிளி மடவார் செவ்வாய் மொழி பயிலும் சிறு புலியூர்" (பெ. தி. 7.9.3) என்றும், "கோவையின் தமிழ் பாடுவார் குடமாடுவார்..... ஆறங்கம் வல்லவர் தொழும் தேவ தேவ பிரான் கோட்டி யூரானே" (பெ. தி. 9.10.9.) என்றும் திவ்ய தேசங்களில்தான் கண்டனுபவித்த செந்தமிழ் திவ்யப் பரபந்தாநுஸந்தானத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பெரியாழ்வாரும் திருக்கோட்டியூர் பதிகத்தில், "குருந்தமொன் றெடுத்தா னெடும் சென்று கூடியாடி விழாச்செய்து திருந்து நான்மறையோர் இராப்பகல் ஏத்திவாழ்

திருக்கோட்டியூர்" (பெரியாழ் திரு. 4.4.7) என்று திருந்து நான்மறை என்று நம்மாழ்வாரின் நால்வேத ஸாரமான நாலு திவ்யப் பிரபந்தங்களைக் குறிப்பாக உணர்த்தியுள்ளார். குலசேகரப் பெருமானும், திருவரங்கப் பகுதியில், "அமரர்கள் தம் தலைவனை அந்தமிழின்பப் பாலினை அவ் வடமொழியைப் பற்றந்தோர்கள் பயிலர்த்தத் தரவணியில் பள்ளிகொள்ளும் கோவினை" (பெருமாள் திரு. 1-4) என்று பற்றற்ற நான்மறையோரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் உபய வேதத்தைப் பம் திருவரங்கத்தில் பயில்கின்றனர் என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உபய வேதம் என்பது வடமொழி நூல் வேதமும் நம்மாழ்வார் அருளிய செந்தமிழ் நால்வேதமும் மற்ற ஆழ்வார்கள் திவ்யப் பிரபந்தமும் ஆகும். பகவத் ஆராதன காலத்தில் அலங்காராஸனத்தில் செவிக்கின்பம்தரும் இனிய ஸ்தோத்ரங்களால் எம்பெருமானை இன்புறச்செய்ய வேண்டும் என்பது பாஞ்சராத்ரம் முதலான ஆகமங்களில் கூறப்பட்டது. வேதவிண்ணப்பத்தோடு ஆழ்வார்களின் திவ்யப் பிரபந்தங்களையும் வேதார்த்த விவரணமாய் வேத துல்யமாப் வேதியர்கள் ஏற்று அநுசந்தித்தனர், இது பகவானுக்கு அபிமதமாய் அமரைத்தது. மற்ற மதங்களில் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களுக்கு இந்தச் சிறப்பு ஏற்படவில்லை. வேதார்த்த விவரணமல்லாததோடு வேதவிருத்தார்த்தத்தைக்கூறு முகத்தால் வேதியர் அதைக் கைக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே விஷ்ணு கோவில்களில் தான் "வேதபாராயணகாரர்கள், திவ்யப் பிரபந்த அத்யாபகர்கள்" என்று கைங்கர்யம் புரிபவர்கள் உண்டாயினர். அவர்கள் வேதமோதும் அந்தணர்களாகவே அமைத்தனர். பகவதாராதன அங்கமாய் அதில் அடங்கினதாய் அதைச் செய்யத் தகுதியுடையவர்களான அந்தணர்களே திவ்யப் பிரபந்தத்தையும் கோவில்களில் அநுஸந்திப்பது யுத்தம் என்று அனைவரும் அதை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

திருமங்கையாழ்வார் மேலும் அந்தந்தத் திவ்ய வேதங்களை அநுபவிக்கும் போது அங்குத் தமக்கு முன்பு அநுபவித்த ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களையும், சரித்திரங்களையும் தெரிந்து கருத்தில் கொண்டு தம் பாசுரங்களில் அவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருவல்லிக்கேணிப் பதிகத்தில் "வேதத்தை வேதத்தின் சுவைப்பயனை" என்னும் இரண்டாம் பாசுரத்தில் "ஒப்பவரில்லா மாதர்கள் வாழும் மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே". என்று பெண்களைப் பிரதானமாக வருணித்திருப்பது முந்திய ஆழ்வாரான பேயாழ்வார் "எத்தை ஒருவல்லித் தாமரையாள் ஒன்றிய டி: மார்பன் திருவல்லிக்கேணியான்" என்று பிராட்டி பிராதான்யமான ஊர் திருவல்லிக்கேணி என்று அநுஸந்தித்திருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டே. இதை இங்கு "ஒப்பவரில்லா..... பிராட்டி பரிசுரமேயாயிற்று, "நாநயோர் ஸித்யதே பரம்" என்று அவள் விபூதியும் சச்வர விபூதியுமாய் இரண்டு கூறாயிறே இருப்பது. மயிலாப்பூர் என்று படைவிட்டுக்குப் பேர்" என்ற பெரியவாச்சான் பிள்ளை வ்யாக்யானம் விளக்குகிறது.

திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீ பேயாழ்வாரால் திருத்திப் பணி கொள்ளப்பட்ட திருமழிசைப்பிரான் இங்குப் பார்த்தசாரதிக்கு முன்பே வந்து உலகமளந்த சிரடம் தீர, கடற்கரையில் குளிர்ந்த காற்று விசிறுந்தலை வாப் நாகத்தணியில் சயனித்துக் கொண்டிருக்கும் வேதவல்லி நாயகனான மந்நாதன் எம்பெருமானை அநுசந்தித்தார், "தானால் உலகமளந்த அசைவே கொல்" என்று. அதைக் கருத்தில் கொண்டு திருமங்கையாழ்வார் இரண்டாம் பாசுரத்தில் "வேதத்தை..... என்னையாளுடையப்பனை" என்று அநுஸந்தித்தார். முதல் பாசுரத்தில் முன்னும் பின்னும் க்ருஷ்ணாவதார சரிதமே அநு

பவிக்கப்படுகிறபடியால் "புரமெரி செய்த சிவனுறு துயர்களை தேவை" என்பதுவும் க்ருஷ்ணாவதார சரிதமாகவே அநுபவிக்கலாம். வ்யாக்யானத்தில் பிதாவான பிரமனின் தலையையறுத்துப் பாதகியான ருத்ரனின் கையில் ஒட்டிக்கொண்ட அம் மண்டையோட்டில் இரந்துண்ணும் எளிவரவைத் தண் திருமார்பில் வாச றீரை அதில் அக்ஷயம் என்று வார்த்து அம் மண்டையோடு அவன் கையில் நின்றும் விழுந்து போகச்செய்து றீக்கின வருத்தார்த்தம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பாணாஸூர யுத்தத்தின் போது தன் அடியானான பாணனுக்கு உதவியாகப் பரிவாரத்துடன் வந்த ருத்ரன் பயந்து ஒடும்படியைக் கண்டு கண்ணன் இரக்கத்தோடு பாணனைக் காத்து ருத்ரனின் எளிவரவைப் போக்கினான். இந்தச் சரித்திரத்தைப் பேயாழ்வார் திருமழிசைப்பிரானுக்குக் குறிப்பிட்டு அவரைத் திருத்தினார். பேயாழ்வார் பாணாஸூர யுத்த சரிதத்தை "மகனொருவர்க் கல்லாத மாமேனி மாயன்

.....வாணன் தோள் செற்ற நிறைசெய்து என்றெஞ்ஞென்று அநுஸந்தித்தார். அயரெடுத்த உந்தியான் ஆனான--எம்பெருமான், மாமலரசடையான் என்றிவர்கட்கு தானாமோ? இமை" சிறிது பார் என்று 91-வது பாசுரத்தினார். இதைக் கைக்கொண்ட திருபிரான் தமது திருச்சந்தவிருத்தத்தில் "குந்தமோடு குலம் வே.....அந்த வந்த ஆகுலம் அமர்வரே"; வண்டுலாவு கோவதமவாணனுக்கு இரங்கினான் எம் (70, 71வது பாசுரம்) என்றருத்தார். ஆகவே "சிவனுறு தேவை" என்று திருமங்கையாழ்வார் பாணாஸூர யுத்தத்தின்போது ஏற்பட்ட தோல்வியாலான போக்கினதைக் குறிப்பிட்டார். விரிவிற்கஞ்சி இவ்வ அமைகிறேன்.

அமுதமொழி

ஸ்ரீ உ. வே. அஷ்டகோத்ரம் V. S. வேங்கடாச்சாரியர்

ஆர்வசன பூஷணத்தின் ஆழ்மொழி எல்லாம் அறிவார்? என்று உபதேச ரத்தினமாலையில் ஸ்வாம் மணவாள மாமுனிகள் கேட்டருளுகிறார். இதைப் பாசுரத்தின் உயிர்நிலை என்னவெனில், ஆர் அது சொல் நேரில் அனுட்டிப்பார்? என்பதாதும்.

ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் முனிவர் கேட்ட முதல் கேள்வி, “கோவஸம் ஸாம்ப்ரதம் லோகே குணவாந் கச்சவிர்பவாந்?” என்பது. சந்திரனுக்குக் கலைகள் பதினாறு. ஸ்ரீ ராமபிரான் திருக்குணங்கள் பதினாறு. முனிவர் கேட்டமையால் ஸ்ரீ ராமசந்திரன் என்ற திருநாமம் அமைந்தது. சத்யம், அன்பு, பரிவு மூன்றும் நீர்ப்பியுள்ளது ஸ்ரீ ராமாவதாரம். மேலே காட்டியுள்ள ஸ்ரீவசநபூஷண சாஸ்திரம் “குற்றம் செய்தவர்கள் பக்கல் பெறையும், கிருபையும், சிரிப்பும், உகப்பும், உபகார ஸ்ம்ருதியும் நடக்க வேணும்” (குர்ணை 355) என்று சொல்கிறது.

இந்த ஐந்து தத்வங்களும் ஸ்ரீ ராம பிரான் ஒருவரிடமே பூர்ணமாக நீர்ப்பியுள்ளன. சாமானியர்களும் விசேஷாதி காரிகளும் கூட அனுஷ்டித்த முடியாத இக்குணங்களை அனுஷ்டித்துக் காட்டியது சக்ரவர்த்தி திருமகன் ஒருவனுக்கே உள்ள ஏற்றமாகும். ஆனதுபற்றி “படிகொண்ட கீர்த்தி இராமாபணமென்னும் பத்திவேள்ளம் குடிகொண்ட கோயில் இராமானுசன் குணம் கூறும்” என்று பாடிப் பரவுகிறார், அமுதனார்.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தில் காகனார்

விருத்தாந்தத்தில் பொறைடைத் தான லாம். க்ருபையை “மரணத்தாநிவை ராணி” நிரூபிக்கும். இங்கே ௪௦ வரு மாறு: “இவன் ஜீவிக்கிறானாவே நாம் செய்யும் நன்மை இவன் விலக்காதொழி வது காண் என்றிருந்தோம். அது அந்நாளில் பெற்றிலோம். நாம் தேடியிருத் தது முந்துறமுன்னம் விரித்திக்கப்பெற்றே மிதே. நீர் இருய்த்திருந்தாராகில், குடல் துடக்குடையாரிலே ஒருவன் செய்யும் அத்தனையன்றே நாம் இவனுக்கு வேண்டு வன செய்ய. நீர் பின்னைக்கடக்க நிலைநீர் என்றாரிதே” வனவாஸத்தின் உகப்பை “இஹவத்ஸ்யாமி ஸௌமித்ரே ஸார்த்த மேதேந பக்ஷிண” என்றருளிச்செய்தார். “ஐயர்கோற் கீழே வர்த்திக்க வேண்டுமென்று பார்த்தோம். நடுவிலைச்சிக்குப் பரியமில்லாமையாலே போந்தோம். இனி மேலுள்ள நாள் இவர் சிறகின் கீழே வர்த்திக்கப் பாராநின்றேமென்றுநிதே” (சுரு 10.8.6). உபகார ஸ்ம்ருதிக்குரிய இடம், “அபிஷேச சலங்காயாம்”. மகுடாபிஷேகம் பெற்ற விபிஷணுவான் மகிழ்தான் என்று சொல்லாமல் பெருமாள் க்குத் க்ருத்யரானார்” என்று ஏற்றம் பொலிய “விஜ்வர: ப்ரமுமேத ஹ” என்றான் வால்மீகி முனிவனும். இப்படிப் பட்ட குணபூர்த்தியைச் சாமானியனும் அனுஷ்டிக்கத்தக்கது எனச் சொல்லும் ஸ்ரீவசநபூஷண சாஸ்திரம் எவ்வளவு அருமைப்பாடு உடையது. என்பதை மணவாள மாமுனி ஏழு பாசுரங்களால் நமக்கு உணர்த்தியருளினார். “ஆர்வசன பூடணத்தின் ஆழ்மொருள் எல்லாம் அறிவார்? ஆர் அது சொல் நேரில்

அனுட்டிப்பார்?—ஓர் ஒருவர் உண்டாகில் அத்தனை காண் உள்ளமே எல்லார்க்கும் அண்டாத தன்றே அது!”

“தெரித்து எழுதி வாசித்தும் கேட் டும் வணங்கி வழிபட்டும் பூசித்தும் போக்கினேன்போது” என்ற அருளிச் செயலையொற்றி, “முன்னவராம் நம் குரவர் மொழிகள் உள்ளப் பெற்றோம் முழுதும் நமக்கவை பொழுதுபோக்காகப் பெற்றோம்” என்று பணித்தருளிநர் ஸ்வாமி இங்கு, குற்றம் செய்தவர்களிடத்தில் சிரிப்பு காட்டவேணும் என்று நடுவில்—அதாவது முன்னம் இரண்டு, பின் இரண்டு என்று விட்டுச் சிரிப்பை நடுவில் வைத்த அருமைப்பாட்டை மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்தியாலே அனுபவிக்கலாம். “அத்ருஷ்ட விரோதமாக இவர்களைச் செய்யலாவதொன்றில்லை யிதே. பாருஷ்யாதி முகத்தாலே க்யாதி லாபாதி த்ருஷ்ட விரோதங்களிதே இவர்களால் செய்யலாகாது. அப்படிச் சிலவற்றைச் செய்தால் தங்களோபாதி நாமும் இவற்றிலே சபலராய் இவற்றி னுடைய ஹாரியைப்பற்ற நெஞ்சாறல் பட்டுத்தளரவு தோமென்றிருந்தார்களன்றே. இவர்களின் அறிவிலித்தன மிகுந்த படி என் என்று பண்ணும் ஹஸம்” என்பதாகும்.

இன்று பல இடங்களிலும் நாலுபேர் கூடிக் கைங்கர்யம் (பணி) செய்பவர்களைப் பரிஹாஸம் செய்வதைக் காண்கிறோம். சிரிப்பதுவும், கேலி பேசுவதும் அவர்களது குணநலமாகக் காணக்கூடக் கிறது. பொருமையே இதற்குரிய காரணமாகும். “நான் உஷாராக இருந்தேனானால் எம்பெருமானும் என்னிடமிருந்து தப்பமுடியாது” என்கிறான் அஸூரையே தேவி:

மயிதத்தா வதா நாயாம் விச்வதோஷாப ஹாரிண

நசக்ய மீச்வரோணபி ஸ்வதே... வர்த்திதும். —ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்.

இப்படிப்பட்ட உலகில் கைங்கர்யமே பொதுபோக்காகக் கொண்டுள்ள வ்யக்தி விசேஷத்தைப் பல திவ்ய தேசங்களில் இன்னும் காணமுடிகிறது. அதற்கு ஸ்ரீவசந பூஷண சாஸ்திரமும் மாமுனி களின் வர்த்ததைகளுமே உயிர்நிலையாவன.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ உலகில் இவ்விரு வரைக் குறிப்பிட்டுச்சொல்வான் ஏனென் னில், “அத்தகன் சிறுவன்” திருவல்லிக் கேணிப் பாசுரத்தில் (2-3-6) ஒரு ஐதிஹ யம் சொல்லப்படுகிறது. ஆண்பிள்ளை களான பர்த்தாக்கள் ஸந்திராயிருக்க, தூரஸ்தனுன க்ருஷ்ணன் பேரைச் சொல் லுவான் என் என்று எம்பரைக் கேட்க, “அறிந்தோமே முன்பே சில ஸூரு ஸூரு கேட்டு வைத்தான் போலே காணும். “மலாயாபதி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த் தவ்யோ பகவான் ஹரித்” என்று. இது தன் னைப்பட்டரைக்கேட்க, பர்த்தாவின் கை யைப் பிடித்துப் போகாநின்றாலும் இடறி னால் “அம்மே” என்னக்கடவது காண் என் றருளிச்செய்தார். அதாயிருக்கச் செய்தே விசைப்பு கிடந்தபடி காணும். இதே மாதிரி அத்தனை ஆசார்யர்களும் ஆழ்வார் களும் துணை நின்றாலும், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஊன்றுதலாகச் சொல்லி உறுதி யளிப்பது இவர்கள் இருவரே. இவர் களையே தஞ்சமாகப் பற்ற வேண்டும்.

இப்படி எழுதுவதற்குத் தக்க சான்று கள் உள. விரிவுக்கு அஞ்சி ஒன்றிரண்டு எழுதி முடிக்கிறேன். ஸ்ரீவசநபூஷண சாஸ்திரத்தில் முதல்முதலில் எடுத்துச் சொன்ன குர்ணையில் ஸ்ரீ ராமாயணமே எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. அசைவிலா தேவத மதனுள் அனைத்தையும் வசன பூடண உழியாலருளிய மறைமவர் சிகா முணி உலகாரியன்.

அதற்கு வ்யாக்யான மருளிய மண வாள மாமுனிகளின் மேதா விலாசம் கற்பனைக்கு எட்டாத மஹத்வமாகும். பல ஸம்ஹிதைகளிலிருந்தும், புராணங்களிலிருந்தும், அருமைப்பட்டிருக்கும் பல க்ரந்தங்களிலிருந்தும், ஸ்வாமி உதாஹரித்தருளிப்பெறுபது, நமது பாக்கியமாகும்.

இதோமேட்டுமல்லாமல் ஸ்வாமி நாடெங்கும் சஞ்சரித்தது, திக்விஜயம் செய்தது, மடத்தில் தியிட்டவரை சுமாவியுமாக்கியது, எறும்பியப்பா பெரிய ஜீயரை ஸேவித்து, ஸப்த கோத்ர வ்யவஸ்தை செய்தருளியது, திருவந்தாழ்வானாக ஸேவை ஸாதித்தது, ப்ரதிவாதி பயங்கர அண்ணா திருமலையில் திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பித்த சமயம் அழகிய மணவாள மாமுனி வைபவமான ஐதிஹ்யத்தை அருளிச்செய்தபடியாலே பரிமள த்ரவ்யங்கள் வாஸனை விஞ்சித், திருமஞ்சன வாஸனை அதிகமாயிருக்கிறபடி கண்டு அப்பன் உகத்தது, இப்படியாக அடுக்கிக் கொண்டே போகலாமாகிலும் ஆறு விஷயம் குறிப்பிட்டு, ஸ்வாமி ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீயை நிர்வஹித்த பாங்கினைக் காலமெல்லாம் உணரும்படியாய் இருப்பதைக் காணலாம் எனக் கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன் அடியேன்.

“அநந்தரம் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திற்கு வ்யாக்யானஞ் செய்தருளத் திருவுள்ளமாய் திருமேனியில் தெளர்ப்பல்யத்தையும் பாராமல் திருவணையிலே சாய்ந்தருளின படியே திருக்கழுத்து நோவத்திருவெழுத்துச் சாத்தியருளும்படியைக் கந்தாடையண்ணன் கண்டு ‘தேவரீர் இப்படி ஏதுக்காக ப்ரயாஸப்படுகிறீர்?’” என்ன, ஜீயரும் ‘உம்முடைய புத்ர பௌத்ராதிகளுக்காகப் படுகிறேன்’” என்றருளிச்செய்தார். அக்காலத்திலே திருமலை நம்பி திருவம்சஸ்த் தரான ஏட்டுர் சிங்கராசார்யர் ஜீயருடைய அப்ரதீம ப்ரபாவத்தைக்கேட்டுப் பெருமையும் நானும் தவிர்ந்து ஆகிஞ்சர்யாந்நயகதித்வங்களை முன்னிட்டு அந்நயசரணராய் அவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்க, அவரையும் க்ருபை செய்தருளி, அதன் மூலமாக வந்த த்ரவ்யத்தையும் ஆழ்வார் திருக்கோபுரகைங்கர்யத்துக்குத் திருநகரிக்குப் போகவிட்டருளினார். அக்கைங்கர்யம், சிறிது குறைவாக இருக்க, பின்பு ஜீயர் நாயனார் அக்குறையைத் தீர்த்தருளிச் சிகர பர்யந்தமாக நிறைவேற்றியருளினார். பின்பு போளிபாக்கம் நாயனாரை அழைப்பித்தருளி அவர் மூலமாக, ஸப்த கோத்ர நிபந்தனை செய்தருளி, அதில் இந்த ஏட்டுர் சிங்கராசார்யரையும் கூட்டிக் கொண்டு அஷ்ட கோத்ர ஸங்க வ்யயாயிரும் என்று நியமித்தருளினார்.

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல்வாழி தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாரும் உய்ய அவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

ஸம்ஸாரி சேதனர்கள் தங்களது ஆத்மாவை வெய்யிலில் உலர்த்தி தேகத்தை நிழலில் வைத்துத் தங்கள் ஸ்வரூபத்தையும், ஈச்வர ஸ்வரூபத்தையும் மறந்து, ஈச்வர கைங்கர்யத்தையும் இழந்து, துக்கமான ஸம்ஸாரக் கடலிலே விழுந்து நோவுபட, பரம காருணிகனான ஸர்வேச்வரன், இவர்களை ஸஜாதியரைக் கொண்டு திருத்த வேண்டுமென்று நினைத்து, வேத வேதாந்தங்களின் உட்கருத்துக்களைத் திராவிட பாஷையில் பாசரமடியாக வெளியிடும்படி பராங்குச பரகாலாதி ஆழ்வார்களைத் தன்நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அவதரிப்பித்து மயர்வறமதி நலம் அருளினான். இவர்களுள் அக்ரேஸரரானவர் நம்மாழ்வார். இவருக்கு வேதம் தமிழ் செய்த மாறன் என்கிற பெயரும் உண்டு. “அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமோ, வையமோ தும் நிலையிடம்”, என்கிறபடியே இவர் அவ்வுலகத்தவரோ, இவ்வுலகத்தவரோ என்று சங்கிக்கும்படியாயிருக்கிறது இவரது வைபவம். இவர் நாதமுனிகளுக்கு நாலாயிரமும் தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ப்ரகாசிப்பித்தருளினார்.

பதவத் ஸ்வரூப ரூப விபூதிகளை விசத, விசததர, விசததமமாக அனுபவித்து, அங்கே உள்ளடங்காமல் வழிந்து புறப்பட்ட சொல்லாயிற்று இப்பிரபந்தங்கள். தொண்டர்க்கு அமுதுண்ணச் சொன்

மாலைகள் என்றன்றோ இவைகளுக்குச் சிறப்பு! இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களும், மற்ற ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களும் உட்கருத்துக்களில் ஐககண்ட்யம் பெற்றுள்ளன.

வைதிக மதத்திற்கு வேத வேதாந்தங்கள், வேத ஸாரபூதமான பகவத்கேத ப்ரம்மஸூத்ரம், இவை முக்கிய ப்ரமாணங்கள். ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்கள், இவைகளுக்கு உபப்ரம்ஹணங்கள், இவைகளின் உட்கருத்துக்களை அது ஸரித்தே அருளிச்செயல்கள் அவதரித்துள்ளன. அவையாவன: தத்வஹித புருஷார்த்தங்கள்

அசேஷசித்—அசித்வஸ்து சேஷிநே
சேஷ சாரிநே
நிர்மலாநந்த கல்யாணநிதயே
விஷ்ணவே ரு:
(வேதாந்த ஸங்க்ரஹம்)

சித்வஸ்துக்களென்ன, அசித்வஸ்துக்களென்ன இவைகளுக்கெல்லாம் சேஷயாயிருப்பவன், சேஷசாயியாயிருக்கிறான் அவன் நிர்மலன், அனந்தன், அனந்த கல்யாண குணங்களுடையவன், அவன் தான் பரதேவதை. அவன் பேயர் விஷ்ணு (அவனுக்கு நாராயணன், பகவான், புஷோத்தமன் என்கிற பெயர்களுமுண்டு. அவனைப் பக்தியால் பெறலாம். அவன் நமக்கு உபாயம், உபேயம், நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஜீவாத்மா சேஷபூதன், பரமாத்மா சேஷி, கைங்கர்யம் புருஷார்த்தம். பெருமான் க்ருபை நிர்ஹேதுகம்.

தர்சனத்திற்குப் ப்ரதான ப்ரதி தந்த்ரம் சரீராத்மபாவம். ப்ரமாத்மாவிற்கு ஐகத் சரீரம். அவன் ஜீவாத்மாவிற்குள் அந்தர்யாமியாக இருக்கிறான். இந்த தத்வங்களை ஸ்பஷ்டமாகப் ப்ரகாசப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் ஆழ்வார்கள். வேதங்களாலும், வேத வேதாந்தங்கள் அறிந்தவர்களுக்குள் அக்ரேஸரர்களான வால்மீகி பகவான் ப்ராசரர், வியாஸர் இவர்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகளாலும், இவர்களைப் பின்பற்றிய ஆழ்வார்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகளாலும் நாம் சம்சய விபர்யயமின்றித் தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை அறியலாம்.

வேத ரஹஸ்யமான ரஹஸ்ய த்ரயத் தைப் பகவான்தானே அருளிச் செய்தான். உபநிஷத் ஸாரமான கீதையையும் அவனே அருளிச்செய்தான். "மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதிதன்றும் வாழ்ந்தியேல் வாழலாம்" என்று திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்கிறார். மந்த்ரம் என்று பகவானுக்கு ஒரு திருநாமம். (ஸஹஸ்ரநாமம்) "தஸ்மாத் சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம்." என்று கீதாசார்யன் வசனம். சாஸ்த்ரம் என்றால் வேதம். வேதம் முதல் ப்ரமாணம். எல்லோரும் சாஸ்த்ரத்திற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். முமுக்ஷுவான சேதனனுக்கு ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞானம், அர்த்த பஞ்சக ஜ்ஞானம், தத்வத்ரய ஜ்ஞானம் உண்டாக வேண்டும். இவைகள் அருளிச்செயலில் ப்ரகாசப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. ஆசார்ய பரம்பரா ப்ராப்தங்களான அர்த்த விசேஷங்களெல்லாவற்றையும் லோகாசார்யன் ஸ்ரீவசன பூஷண பங்கதியில் அறுதியிட்டருள்கிறார். இந்த ப்ரபந்தம் நம் தர்சனத்திற்கு இன்றியமையாதது.

வேதத்தில் ஆராதன ரூபமான கர்மமும், ஆராத்ய ரூபமான ப்ரம்மமும் ப்ரதிபாத்யம். தேவதாந்தரங்களை உத்தே

சித்துப் பண்ணும் கர்மம் பகவதாராதன ரூபமாகத் தலைக்கட்டும். (அவரவர் விதி வழியடைய நின்றனரே) "மத்கர்மக்ருத்" என்கிறதற்கு வேதாத்யயநாதிஸர்வாணிகர்மாணிமத் ஆராதன ரூபேணய: க்ரோதி ஸ: மத்கர்ம க்ருத் என்று எம்பெருமானார் பாஷ்யம் அருளிச்செய்கிறார். எல்லா யஜ்ஞமும் பகவதாராதன ரூபம். பகவத் கைங்கர்யம். ஆகையால் கர்மம் கைங்கர்யத்தில் புகும் என்று பணிப்பது நம் தர்சனத்திற்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு.

"அகந்தாவை வேதா:", என்கிறபடியே வேதம் அளவில்லாதது. நம்போல்வார்க்கு வேத வேதார்த்தங்கள் பண்ணுவது மிகவும் கஷ்டம். 'ஆரணஸாரம்', சுடர் மிகு சுருதி' என்றே ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீ ஸூக்திகள்.

இதிகாஸ புராணங்கள் ஸார அஸார மிச்சரம்; சதுரர்க்கொழிய மற்றவர்களுக்குத் தாத்தர்யாம்சம் அறிய முடியாது. புராணகர்த்தாக்களின் குணங்களையனுசரித்தே புராணங்கள் அவதரித்தன.

ஸகல வேதஸாரமான ரஹஸ்ய த்ரயம் அதிஸங்க்ரஹம். உபதேச கம்யார்த்தங்கள் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன.

உபநிஷத்ஸாரமான கீதை தத்வபரம். அத்யாயங்களில் சொல்லப்படுகிற பல அர்த்தங்களுக்கு அந்யோந்ய விரோதம் வராமல் வேதாந்தங்களில் சஞ்சரித்து நம் தர்சனத்திற்கு அபிமதமான அர்த்தங்களை கீர்ணயம் பண்ண வேண்டும். இது நம் போல்வார்க்கு அரிது.

அருளிச் செயலோ, நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம் என்று ஓரளவு பட்டு வழங்கப் பட்டு வருகிறது. மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்ற ஆழ்வார்கள் வேத வேதாந்தார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து

சேதனர்கள் ஸுலபமாகப் பருகும்படிக்குப் ப்ரபந்திகரித்தருளினார்கள். சாஸ்த்ரங்களைக் காட்டிலும் உபதேசாத்மகமாயிருக்கையாலும் வேதாந்தார்த்தங்களை அந்யாபதேசத்தால் மறைத்துச் சொல்லுகையாலும், அருளிச்செயலுக்கு ஏற்ற முண்டு. மேலும் பரம்பரா ப்ராப்தமான அர்த்தங்களைப் பின்புள்ளார்க்கு உபயோகப்படும்படி, பூர்வாசாரியர்கள் இவைகளுக்கு விஸ்தாரமான வியாக்யானங்கள் வெளியிட்டருளியிருக்கிறார்கள்.

"ஸத்யம், ஸத்யம், புனஸ் ஸத்யம்" என்கிறபடியே த்ராவிட வேதமான அருளிச்செயலும் சாஸ்த்ரந்தான்.

ஸம்ஸ்க்ருத வேதங்களுக்கு லக்ஷணங்கள் அமைந்திருக்கிறுப் போல, தமிழ் வேதத்திற்கும் எழுத்து, அசை, சீர், பந்தம், அடி, நிரை யாப்பு... முதலிய லக்ஷணங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

ஸம்ஸ்க்ருத வேதம் கல்லும் மண்ணும் கலந்த கட்டிப் போன். தமிழ் வேதம் பணிப் போன். வேதமானது அத்யேதாக்களின் பேதத்தாலும், லோக பேதத்தாலும் பஹுவிதம். அதில் த்ராவிட வேதமும் ஒருவிதம். ஸம்ஸ்க்ருதம் த்ராவிடம் என்கிற பிரிவு ருகாதி பேதம் போலே; செந்திறத்த தமிழ் என்கையாலே ஆகஸ்த்யமும் அநாதி. வடமொழி மறை என்பது தென்மொழி மறையை நினைத்திறே. ஒதுவார் ஒத்தெல்லாம் எவ்வுலகத் தெவ்வெவையும, என்கையாலே வேதம் பஹுவிதம் என்று சொல்வதில் குறையில்லை. வேதங்கள் வாச்யத்தையடைந்து நிலைநிலைமையாலே மீளும். யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே, அருளிச்செயலிலே வாச்யம் வாசகத்தை விட்டுப் போகாது.

ஸம்ஸ்க்ருத வேதத்திற்கு ஸர்வாதிகாரத்வம் கிடையாது. திராவிட வேதத்

திற்கு ஸர்வாதிகாரத்வம் உண்டு. இது இதற்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு.

வேதத்திற்கு ஆரம்பத்திலும், முடிவிலும், ஓங்காரம் அனுஸந்திக்கப்படுகிறது. அதுபோல் அருளிச்செயல் அனுஸந்தானத்தில், திருப்பல்லாண்டு அனுஸந்திக்கப்படுகிறது.

"யத் வேதா தெளஸ்வரப்ரோக்த:" வேதத்திற்கு ஓம் என்னுமதுபோல்..... என்பன குறிப்பு. எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி ஸூக்திகளைக் கொண்டு ஸுத்ர வாக்யங்களுக்கு அர்த்தங்களை நிர்ணயித்து ஒருங்கவிட்டருளுவர் என்று பூர்வர்கள் பணிப்பர். இதற்குக் காரணம் "வித்யச்ச"; நம்மாழ்வார் போல்வார் நினைவை சாஸ்த்ரங்கள்தான் பின் செல்லுவதாகப் பரமசார்யர் ஆளவந்தார் வசனமென்கை. தத்வதர்சியான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள் நான்கு. அவைகளில் திருவிருத்தம் ருக்வேதஸாரம், திருவாசிரியம் யஜுர் வேதஸாரம், பெரிய திருவந்தாதி அதர்வண வேதஸாரம், திருவாய்மொழி ஸாம வேதஸாரம் (திர்க்கசரணாகதி நீண்டதவயம்).

சாந்தோக்யத்திற்கு உத்தேதம், ப்ரதானம்; அந்த உத்தேதந்தான் திருவாய்மொழியாக அவதரித்தது.

திருமங்கையாழ்வாரது ஆறு ப்ரபந்தங்களும் நம்மாழ்வார் ப்ரபந்தங்களுக்கு ஆறு அங்கங்கள். இவைகள் அர்ச்சாவதார ப்ராவண்யாதிகள். மூலமந்த்ர விவரணம். மற்ற ஆழ்வார்களுடைய ப்ரபந்தங்கள் உபப்பரம்ஹணங்கள். எல்லா தத்வத்ரய, ரஹஸ்யத்ரய சரணாகதி விவரணங்கள்.

பீஷ்மாசார்யர் சரதல்பராய்க் கிடக்க அவரைக்கொண்டு நாட்டாருக்குத் தர்மங்களைச் சொல்லுவித்தாப் போலே, எம்

பெருமான் ஆழ்வார்களைக் கொண்டு தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களைச் சம்சயவிபர்யய மின்றி வெளியிட்டருளினான். (என்னாலும் தன்னைச் சொல்லிய குழல் திருமா லவன்கவி யாது கற்றேன்).

ஆழ்வார்கள் பரத்வத்தை ஸ்பஷ்ட மாக அருளிச்செயலில் அறுதியிட்டிருக் கிறார்கள். (உயர், திண், அணை, ஒன்று).

நாயமாத்மா ப்ரவசனேன லப்ய: நமேதயா நபஹுதா ச்ருதேந, யமே வைஷ வ்ருணுதே, தேந லம்ய:, தஸ்யைஷ ஆத்மா விஸ்ருணுதே தநம் ஸ்வாம் என்கிறபடி இந்த பரமாத்மா ச்ரவணத் தாலும், மனனத்தாலும், த்யானத்தாலும் அடையக் கூடியவனல்லன். அவனுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலேதான், அவனை அறிய முடியும், அடைய முடியும். எவனை அந்த பரமாத்மா வரிக்கிறானோ அவனுக்குத் தன் திவ்யமங்கள விக்ர ஹத்தைக் காட்டுகிறான். இது ஸ்வாத்ந் த்ரியத்தால் வரும் பாரதந்த்ரியம்.

வெறிதே அருள்செய்வார் செய் வார்கட்கு உகந்து. எம்மா பாவியற்கு விதிவாய்க்கின்றது; விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார், என்னைத்தன் வாரமாக்கி வைத்தான் வைத்ததன்றி என்னுள் புகுந் தான், கோரமாதவம் செய்தனன்கொலறி யேன், என் நன்றி செய்தேனா என் நெஞ் சில் திகழ்வதுவே; அருள்செய்வான் அமைகின்றான்; அது நமது விதிவகையே இறைவன் அத்யந்தபாரதந்த்ரியமுள்ள வன். மிகவும் ஸுலபன். நம்முடன் தாழ் நின்று பரிமாறுபவன்.

உணர்வில் உம்பர் ஒருவனை அவனதரு ளால் உறல்பொருட்டு என் உணர்வி னுள்ளே இருத்தினேன் அதுவும் அவ னது இன்னருளே.

பகவதநுபவ ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யம் புருஷார்த்தம்: அதுவும் மிதுன கைங்கர் யம். (சென்றால் குடையாம், தொண்டே செய்துதொழுது வழியொழுக. உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்.) என்கிறபடியே, கைங்கர்யந்தான் அந்நயப்ரயோஜனமாம் படி இருக்கவேண்டும். திருமந்த்ரத்தில் நம: கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது.

நாராயணனே நமக்கே பறை தரு வான் என்கிற அத்யவஸாயம் வேண்டும். அவன்தான் பாற்கடல் துயின்ற பரமன். ஒங்கி உலகளந்த உத்தமன். ஊழி முதல் வன், முதல் தனி வித்து. தயரதன் பெற்ற மரதகமணித்தடம், மாயன், வடமதுரை மைந்தன், தூயோமாய் அவன் திருக் கோயிலுக்குச் சென்று வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க. நம பூர்வ உத்த ராகங்கள் மாய்ந்துபோம். கடங்கள் மேல் வினை முற்றவும் வேம்; இது மெய்.

விரையார் பொழில் வேங்கடவன் தான் நம் மதிளரங்கத்தம்மான். சேதனரை அடியார்க்கு ஆட்படுத்த விமலன்.

பகவத் கைங்கர்யத்தின் எல்லையில் பாகவத கைங்கர்யம். ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம் ததீயாராதநம் பரம். என்கிற படியே ஸகல வேத தாத்தர்யமான பாக வத சேஷத்வத்தை நெடுமாற்கடிமை, பயிலும் சுடரொளி, கண்ணோர வெங் குருதி, தேட்டரும், நண்ணாத வாளவுணர், மேம்பொருளுக்கு மேல்பாட்டுக்கள் இவற் றில் ஆழ்வார்கள் இதையே அறுதியிட் டிருக்கிறார்கள். நின் திருவெட்டெழுத் தும் கற்று நான் உற்றதும் உன்னடி யார்க்கு அடிமை என்றன்றோ திருமங்கை யாழ்வார் அறுதியிடுவது. பாகவத கைங் கர்யத்தின் எல்லையில் ஆசார்ய கைங்கர் யம். அம்பொன் அரங்கிற்கும், ஆவிக் கும் அத்தரங்கஸம்பந்தம் காட்டி, தடை

காட்டி, உம்பர்திவம் என்றும் வாழ்விற் குச்சேர்ந்த நெறிகாட்டுமவன் ஆசார்யன். "தேவுமற்றறியேன்" என்று மதுரகவிகள் அருளிச்செய்கிறார். "மதுரகவிகள் சொற் படியே நிலையாகப்பெற்றோம்" என்று ஆசார்யன் மணவாளமாமுனிகள் அறுதி யிடுவது, ஆசார்யாபிமானமே நமக்கு உத்தராகம். ஆசார்யன் நிழலிலே எப் போதும் நாம் இருக்கவேண்டும். இது ஸ்வரூபத்தை பல பர்யந்தமாக்கும். ஆசார் யன் நம் உஜ்ஜீவனத்துக்கு தத்வக்ஞா னத்தை ப்ரகாசப்படுத்துகிறான். ஆசார்ய ஸம்பந்தம் மோக்ஷமேது.

அருளிச்செயலில் அர்ச்சராதி மார்க் கத்தை "குழ்விசும்பணிமுகிலில்" மிகவும் அழகாக ஆழ்வார் வருணிக்கிறார். இன் றும் அருளிச்செயலில் உபதேசபதிகங்கள் நமக்கு இன்றியமையாதவை. (நரகத்தை நகு நெஞ்சே).

ஐச்வர்யம் அஸ்திரம் (ஒருநாயகமாய்).

அருளிச்செயலின் உட்கருத்துக்கள் வேத வேதாந்தங்களின் உட்கருத்துக்கள் அனுசரித்தே விளங்குவன. ஆகையால் அருளிச்செயல் மங்களமானவை என்பது ளித்தம். நம்மையும் ஸாத்வீகர்களாக்கும்.

கறந்தபாலில் ஐலபாகம். அம்ருத் பாகம் இரண்டும் ஒன்றிக்கிடக்கின்றன. அதுபோல அருளிச்செயல்கருத்துக்கள் வேதரஹஸ்யங்கள் இரண்டும் ஒன்றி யிருக்கின்றன. ஒன்றிலிருந்து ஒன்றைப் பிரிக்கமுடியாது.

அடியார் குழாம், பொலிக பொலிக பொலிக. வேதம் வல்லார்கள் குழாங்கள் ஸம்ருத்தமாக வேண்டும், ஸம்ருத்தமாக வேண்டும், ஸம்ருத்தமாகவேண்டும்.

ஓம் ஸாந்தி: ஸாந்தி: ஸாந்தி:

மாமுனிகள் வைபவம்

ஸ்ரீ உ. வெ. ஸம்-தருமராசார்யர், பேராசிரியர், விவேகாசுத்தர் கல்லூரி, மயிலை

நம்முடைய ஸ்ரீவக்ஷணவ ஸம்ப்ரதாயத்தில் உல ஆசார்யர்கள் விளங்கினாலும் மூவர் பூக்யமாகக் கொள்ளப்படுகின்றனர்; அவர்களாகிய “ஆமுதல்வன்” என்னும்படி அவதார விசேஷமாயிருந்துள்ள வடக்தி வீசேஷங்கள்—“முகில் வண்ணனடியை யடைந்துய்ந்த” நம்மாழ்வாரும், அந்த “மாணடிபணிந்துய்ந்த” நம்மிராமாழ்வாரும், அவர் திருவடிகளிலே அநந்யசரணரான நம் மாமுனிகளும். அதனால்தான் ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகம் “ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்” என்று ச்ச்சலும் அனுஸந்தித்து வருகிறது. நம்மாழ்வாருடைய பெருமையைக் காட்டிலும் எம்பெருமானுருடைய பெருமை சீர்த்தது. இவ்விருவருடைய பெருமைகளைக் காட்டிலும் மாமுனிகளுடைய பெருமை மிகச் சிறந்தது ஆகும். எம்பெருமான் கைவிட்டவர்களுக்கும் திருத்திடவர் நம்மாழ்வார். ஓரான் வழியாகப் பூருவர்கள் உபதேசித்துப் போந்த நியமத்தைக் தூத்துப் பலரையும் உபதேசிக்கும்படி பண்ணி, பலகால் திருக்கோட்டிபூர் நம் பக்கல் கேட்ட பரமார்த்தத்தை ஓலக்கமாக வைத்து உபதேசித்தவர் எம்பெருமானார். பூர்வாசார்ய பரம்பராபரபரபரமான அர்த்த விசேஷங்களை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டும் என்று பரம காருணிகரான பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச்செய்த மூன்று ரஹஸ்யங்களுக்கு மட்டும் தேனும் பாலும் கன்னலும் அபுதுமாகிய வ்யாக்யானங்களை அருளிச்செய்தவர் நம் மாமுனிகள். ஆதலால் தான் இவ்விருவர் பெருமையிலும் மாமுனிகளின் மேன்மை

மேம்பட்டதாகும். மாமுனிகளிடத்தில் ஆசார்ய பதவிடை அலங்கரிப்பதற்கு ஏற்ற நற்குணங்கள் அனைத்தும் குடிகொண்டிருக்கின்றன என்றால், இஃது இறையும் அதிசயமாகத்தான் காணப்படும்.

இவர் ஆழ்வார் திருக்கரையிலே திருவவநித்தார். இவருடைய திருத்தத்தை யார் திருநாவீறுடைய பிரான் தாஸர் அண்ணார். கல்பகத்தில் நாலாயிரத்து நூற்றெழுபத்திரண்டாவதாய், சக வருஷத்தில் ஆயிரத்து இரு நூற்றுத் தொண்ணூற்று இரண்டாவதான ஸாதாரண வருஷத்தில் ஐப்பசி மாதத்தில் இருபத்தாறுவது நாளில் சுக்லபக்ஷத்தில் விபாழக் கிழமை சதுர்த்தி கூடின மூல நக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தார்.

பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாவும், ஏறும்பயப்பாவுப் இவ்விஷயத்தை “யதவரண மூலம் பூக்தி மூலம் ப்ரஜாதாம் சடரீப முறித்குஷ்டாம்நாய ஸாம்ராஜ்ய மூலம் கலிகலுஷ ஸமூலோந்மூலகே மூல மிந்தே ஸ பவது வரயோகி நஸ்ஸமஸ்தார்த்த மூலம்” (சீலோகம் 2) என்றும்,

“யந்மூலமாச்வயுஜமாஸ்யவதர் மூலம் காந்தோபயந்த்ரு யமிந: கருணைகளிக்தோ: ஆனேத ஸத்ஸுகுணிதஸ்ய மமபிஸத்தா மூலம் ததேவ ஜகத்ப்யுதயைக மூலம்” (சீலோ. 100) என்றும் தாம்தாம் அருளிய வரவரமுநி சதகம் தன்னில் அருளிச்செய்தார்கள்.

இவர் ஆதிசேஷனுடைய அம்சமாகவும் எம்பெருமானுருடைய அபராவதாரமாகவும் அவதரித்தவர் என்னுமதை

அப்பிள்ளார் “ஆதியிலே யரவரசையழைத்தரங்கர் அவனியிலே யிருநூறாண்டிருநீரென்ன, பாதியிலே உடையவராய் வந்து தோன்றிப் பரமபதம் நாடியவர் போவே னென்ன, நீதியாய் முன்போல நிற்க நாடி நிலுவைதனை நிறைவேற்றி வாருமென்னச் சாதாரண மெனுமாம் வருடந்தன்னில் தனித்துலா மூலநாதான் வந்தாரே” என்று அருளிச்செய்கிறார். மைசூர் அனந்தாழ்வான் ஸ்வாமியும்.

“சேஷ: ஸ்ரீமான் நிகம மகுடயுகம் ரக்ஷாப்ரவருத்த: ஸ்ரீமத் ராமாவரஜ முநிதாம் ஸௌம்ய ஜாமாத்ருதாஞ்ச விந்தந் த்ருப்யத் விமதபடலீ பாடநோத் தாம ஸுக்தி: பூயாத் பவ்ய ப்ரதித மஹிமா ச்ரேயஸே பூயஸேந: என்று அருளிச்செய்தது காணவேணும்.

இவருக்குப் பெற்றோர்களிட்ட திருநாமம் அழகிய மணவாளன் என்பதாகும். இவர் “திருவாய்மொழிப்பிள்ளை” திருவடிகளிலே ஆசார்யித்து “தேவுமற்றறியேன்” என்னும்படி இருந்து அவருபதேசத்தாலே திருவாய்மொழி தொடக்கமான எல்லாதவ்ய ப்ரபந்தங்களினுடையவும் அவற்றின் தாத்தர்யமான எல்லா ரஹஸ்யங்களினுடையவும் அர்த்தத்தைக் கற்றார். “நம்முடைய குரு பரம்பரையாகிற ஹாரத்துக்கு நடுநாயக ரத்னம்போல் விளங்கும் உடையவர் திருவடிகளையே உமக்குத் துணையாகப் பெற்றீடும்” என்று பிள்ளை காட்டிக்கொடுக்க, மாமுனிகளும் உடையவர் திருவடிகளிலே அதிப்ராவண்யத்தையுடையவரா யிருந்தபடியால் “யதீந்த்ர ப்ரவணர்” என்னும் திருநாமத்தைப் பெற்றார்.

நம்முடைய பூர்வாசார்யர்கள் அனைவரும் “தென்னாடும் வடநாடும் தொழ

நின்ற திருவரங்கம்” திருப்பதியையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு தர்சன நிரவாஹம் பண்ணிப் போந்தவர்களாதலால் இவரும் அங்கே எழுந்தருளி அழகிய மணவாளனுடைய பரம க்ருபைக்குப் பாத்ரமானார். ப்ரதமாசார்யரான பெரிய பெருமாள் சரமாசார்யரான பெரிய ஜீயரை ஆசார்யனாகக் கொண்ட பெருமை மற்ற ஆசார்யர்களுக்கு இல்லாததொன்றாகும். ஆசார்யத்வ பூர்த்தி இவரிடத்தில் இருந்தமையால் தான் இவரை ஆசார்யனாகக் கருதினான் பெரிய பெருமாள். இவ்விஷயத்தைச் சற்று விவரிக்கிறேன்.

சாஸ்திரங்களில் ஆசார்ய லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. “ஆசி னோதி ஸி சாஸ்த்ரார்த்தந் ஆசாரே ஸ்தாபயித்யபி. ஸ்வயம் ஆசரதேயஸ்து ஆசார்யஸ்ஸோபித்யதே” என்ற ப்ரமாணத்தின்படி ஞானம் அனுட்டானம் இவை இருக்கவேண்டும்; வாக்கவன்மை இருக்கவேண்டும். இவைதான் ஆசார்யனுக்கு லக்ஷணம். ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் ஆசார்யனுக்கு இந்த சாஸ்த்ர மர்யாதையிலே லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருப்பினும் தனியாக ஒரு லக்ஷணத்தைப் பரம காருணிகரான பிள்ளைலோகாசார்யர் ஒரு ஸூத்ரத்தில் தெரிவிக்கிறார்: “நேரே ஆசார்யன் என்பது ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான பெரிய திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்தவன்” என்பது 315-வது ஸூத்ரம். பகவந் மந்த்ரங்கள் அநேகம். எப்படி பகவானுடைய குணங்கள் எண்ணிறந்தவையோ பெயர்கள் எண்ணிறந்தவையோ அப்படியே மந்த்ரங்களும் எண்ணிறந்தவை. மற்றை மந்திரங்கள் ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டச் செய்யாதவை. ஸம்ஸாரத்தை வளர்க்க உதவி செய்பவை. அவை பெருமையற்றவையாயும் கூடத் த்ரங்களுமாயுமிருக்கும். இந்த மந்த்ரங்களை உபதேசித்தவனுக்கு ஆசார்யத்வ பூர்த்தி கிடையாது. ஆசார்யன் யார் என்றால்

ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான பெரிய திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்தவனைத்தான். மந்த்ரம் என்னுமலும், திருமந்த்ரம் என்னுமலும், பெரிய திருமந்த்ரம் என்கை. எல்லாப் பயன்களையும் இம்மந்த்ரம் கொடுத்தாலும் மற்றைப் பலன்களில் நோக்கு இல்லாமல் மோக்ஷமாகப் பலத்திலே நோக்குடையதாயிருக்கும். வேதாந்தங்கள் எல்லாவற்றினுடைய கருத்துப் பொருள்: பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடக்கச் செய்வது. மீண்டும் பிறப்பதற்கு விரும்பாத மக்களுக்குப் புகலிடம் இந்தப் பெரிய திருமந்த்ரம். ஆதலால்தான் இந்த மூலமந்த்ரமானது "மந்த்ரானாம் பரமேச மந்த்ர: குஹ்யாநாம் குஹ்யமுத்தமம் | பவித்ரம்ச பவித்ரானாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸாத: ||" என்றது பாஞ்சராத்த்ரம். இம்மந்த்ரத்தை உபதேசித்தவனைத்தான் ஆசார்யன் என்று சொல்லவேணும்.

பெரிய திருமந்த்ரத்தை உபதேசிப்பதோடு மட்டுமன்றி அதன் விவரணமான த்வயம் சரமஸ்லோகம் இவற்றையும் உபதேசித்தவன் ஆசார்யனாவன். திருமந்த்ரத்தின் நடுப்பதமான 'நம: என்பதன் விவரணம் த்வயத்தின் பூர்வவாக்யம். திருமந்த்ரத்தின் கடைசிப் பதமான "நாராயண" என்பதன் விவரணம் த்வயத்தின் உத்தரவாக்யம். சரமஸ்லோகத்தின் பூர்வார்த்தம் த்வயத்தின் முன் வாக்கியத்தின் விவரணம். சரமஸ்லோகத்தின் பின்பாற் த்வயத்தின் உத்தரார்த்த விவரணம். ஆக த்வயம், சரமஸ்லோகம் என்ற மற்ற இரண்டு ரஹஸ்யங்களும் ப்ரதம ரஹஸ்யமான திருமந்த்ரத்தோடு வேறுக இல்லாதிருத்தலால் திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லவே மற்றவற்றின் உபதேசமும் தன்னடையே சொல்லியதாகத் தேறும். இதனைத் திருவுள்ளம் பற்றித்தான் பெரிய திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்தவனை என்றார் பிள்ளைலோகாசார்யர்.

ஆகையால் இது ரஹஸ்ய த்ரய உபதேசத்துக்கும் உபலக்ஷணம்.

திவ்ய ப்ரபந்தங்கள் எல்லாமே அதன் விவரணம்தான். ஆழ்வார்களில் தலைவரான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள் நான்கு. அவற்றில் சரம ப்ரபந்தம் திருவாய்மொழி. அது த்வயத்தின் விவரணம். "த்வயார்த்தம் தீர்க்க சரணாகதி என்கிறது ஸாரஸங்க்ரஹத்திலே" என்கிறார் பிள்ளைலோகாசார்யர். திருவாய்மொழிக்கு ஒப்பானதாய் வேறொன்று ஒப்பில்லாததான வ்யாக்யானமான சட்டை மாமுனிகளைக்கொண்டு ஒதிப் பெருமாள் திருச்செவியாத்தினான். இத் திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தைப் பெரிய பெருமாள் மாமுனிகளிடத்து மட்டும் கேட்கக் காரணம் அவர் தம்மை நீசனாகச் சொல்லிக் கொண்டபடியால்தான். பின்னும் "பிறர் மீனுக்கம் பொருமையில்லாப் பெருமையும் பெற்றோமே" என்று தம்மைத் தாமே கூறிக்கொண்டார். இது அவருடைய விபவ தசையில்; அர்ச்சையிலும் அப்படியே. அவருடைய (திருவுருவம்) அர்ச்சா விக்ரஹம் ஆழ்வார் திருநகரியில், நின்ற திருக்கோலத்தோடும், திருவரங்கத்தில் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தோடும் நம்போன்றவர்களால் ஸேவிக்கப்படுகின்றன. "ஆழ்வாரைக் காட்டிலும் நமக்கு என்ன சிறப்பு, ஏற்றம்" என்று எண்ணித் தம்முடைய விக்ரஹத்தைச் சிறிதாக்கிக் கொண்டார் ஆழ்வார்திருநகரியில்; திருவரங்கத்திலோ "எம்பெருமானார் நல்லாட்சி செய்து பெருமைப்பட்டவர். அவரைக் காட்டிலும் நமக்கு என்ன பெருமை" என்று எண்ணி, அடியார்கள் ப்ரார்த்தனைப்படி, பெரிய திருவுருவம் ஏறியருளப் பண்ணக்கூடாது என்று சிறிதாக்கிக் கொண்டார். "ஆழ்வாரே தம்மை நீசனாகச் சொல்லிக் கொண்டாரே! ("நீசனேன் நிறைவு ஒன்றுமில்லை") ஆகையால் நாம்

எம்மாத்திரம்" என்று தம்மை நீசனாகச் சொல்லிக்கொண்டபடியால்தான் பெரிய பெருமாள் இவரை ஆசார்யனாக வரித்தான். த்வய விவரணமான திருவாய்மொழியின் வ்யாக்யானங்களை ஆராய்ரப்படி, ஒன்பதினாயிரப்படி, பன்னீராயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி, முப்பத்தாயிரப்படி இவற்றுடன் விசதமாக உபந்யஸித்தார். அதுகேட்டு எம்பெருமானும் இவருடைய வாக்கைப்பவத்தைக் கொண்டாடி இவருக்குத் தலையான ஸ்ரீசைலேசதனியனை ஸமர்ப்பித்தான்.

ராமாவதார காலத்தில் ராமனாகிய பெருமாள் திருவடியின் (ஹநுமானின்) வாக்கைப்பவத்தைக் கொண்டாடினான் "நாந்ருக்வேத வீரீதஸ்ய நாயஜுர்வேத தாரின: நாஸாமவேதவிதூஷ: சக்யமேவம் ப்ரபாஷிதம்" என்று வால்மிகி கூறுகிறார். கம்பரும்

இல்லாத உலகத்து எங்கும் இங்கு இவன் இசைகள் கூரக் கல்லாத கலையும் வேதக்கடலுமே என்னும் காட்சி சொல்லாலே தோன்றிற் றன்றே ஆர்கொலிச் சொல்லின் செல்வன், வில்லார் தோள் இளையவீர! விரிஞ்சனே! விடைவலானே! என்று பாசரம் பாடினார்.

எப்படிப் பெருமாள் திருவடியினுடைய வாக் வைபவத்தைக் கொண்டாடினாரோ அதுபோலவே ஆசார்யச் சேஷ்டரான மாமுனிகளின் வாக் வைபவத்தைக் கேட்டுப் பெருமானுக்கும் பெருமானான பெரிய பெருமாள் கொண்டாடி விசதவாக்கிகாமணி என்ற பிருதைபும் ஸன்மானித்தான்.

ஒவ்வொருவரும் தம்முடைய பெருமையைச் சொல்லிக் கொள்வதுபோல நம் மாமுனிகளும் தம்முடைய பெருமையை ஆர்த்தி ப்ரபந்தத்தில் ஒரு பாசரத்தில் அருளிச்செய்கிறார்:

தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப் பெற்றோம் திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப் பெற்றோம்

மன்னியசீர் மாறன்கலை உணவாகப் பெற்றோம் மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம் முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ள் பெற்றோம் முழுதுமவை நமக்குப் பொழுது போக்காகப் பெற்றோம் பின்னை யொன்றுதனில் நெஞ்சு பேராமற் பெற்றோம் பிறர் மீனுக்கம் பொருமையில்லாப் பெருமையும் பெற்றோமே

இப்பாசரத்தை ஒவ்வொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனும் தினமும் அனுஸந்திக்க வேண்டும்.

மாமுனிகள் சிஷ்யர்கள் "அஷ்டதிகஜங்கள்" எண்மர்:

- (1) வானமாமலை ஜீயர்
- (2) பட்டர்பிரான் ஜீயர்
- (3) திருவேங்கட ராமானுஜ ஜீயர்
- (4) கோயில் அண்ணன்
- (5) ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன்
- (6) ஏறும்பியப்பா
- (7) அப்பிள்ளை
- (8) அப்பிள்ளார்

இவர்கள் தவிர அநேக சிஷ்யர்களும் உண்டு.

மாமுனிகள் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள்:-

ஸ்ரீவசன பூஷணம், தத்வத்ரயம், முழுக்ஷுப்படி, ஆசார்ய ஹ்ருதயம்-இவற்றிக்கு வ்யாக்யானம்,

பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கு வேய் அடைந்த பகுதி மாத்திரம் உரை, ராமானுஜ நூற்றந்தாதி உரை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, உபதேசாத்தினமலை, ஆர்த்தி ப்ரபந்தம், யதிராஜ விம்சதி தேவராஜமங்களம்.

"அடியார்கள் வாழ அரங்கநகர் வாழ சடகோபன் தண்டமிழ் நூல் வாழ-கும்பகோணம்"

மன்னுலகம் வாழ-மணவான மாமுனிசேனமொரு நூற்றாண்டிருக்கும்."

இரண்டு ப்ரஹ்ம உத்ஸவங்களிலும் 8-ஆவது நாளன்று திருமங்கை மன்னன் திருவேடுபறியில் வாசிக்கும் பட்டோலை

ஸ்ரீசைலேச தடாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணர்ணவம் ।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

ஸ்ரீப:பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்ட நிவாளி யாய், அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய், அஸங்க யேய கல்யாணகுண நிதியாய், அநந்த கருட விஷ்வக் ஸேனாதி ஸேவ்யனான ஸ்ரீமந் காராயணன் “க்ஷீரார்ணவ நிகேதந:” என்கிறபடியே. க்ஷீரஸாகர ‘சாயியாய், அனந்தரம் சேதனோஜ் ஜீவநார்த்தமாக, “பரித்ராணய ஸாதூநாம் விநாஸாயச துஷ்க்ருதாம்” என்று துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனார்த்தம், திருவல்லிக்கேணி என்னும் திவ்ய தேசத்திலே ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாபியாய், திருவவதாரந் செய்து நித்தேந்த்ரஸவம், பகேஷாத்ஸவம் முதலான உத்ஸவங்கள் கண்டருளாநிற்க “குரவமே கமழும் குளிர்வொழிநூடு குயிலொடு மயில்கள் நீன்றால்” என்கிறபடியே. கோடிலகூஜித் கோமளமான வஸந்த (க்ரீஷ்ட) குதுவில் சித்திரை (ஆலி) மாஸ ப்ரஹ்மோத்ஸவம் கண்டருளாநிற்க, ஹ்ருஷ்ட புஷ்டஜநாதீர்ணமான எட்டாந் திருநாளில், சயனசமயத்தில் சதுர்க்கதி யுத்தமான துரகாதி ருடனாய், ‘வேட்டை யாடி வருவானை ப்ருந்தாவனத்தே கண் டோடே’ என்கிறபடியே வேட்டை மார்க்க மாய் எழுந்தருளாநிற்க, வானும் வில்லும் கொண்டும் வகுத்த தலைச்சட்டும் விழித்த கண்ணுமாய், திருமங்கை மன்னன் வந்து சந்தடியெழுந்து திருவால வட்டங்களை யும், திருவேண்கொற்றத் குடைகளையும்,

திருவேண்சாமரங்களையும் ஸந்நிதி திரு வண் பந்தங்களையும் பறித்து ஒரிடத்திலே ஒளித்து, பின்பு இருள் மூடிக்கிடக்க, திருப்பபிகம், திருப்பரிவட்டம், திருவா பரணம்-முதலானதுகளையும் பறித்துக் கொண்டு ஒளித்துப் போக காடாந்தகார மாகையாலே குதிரை நடந்து போகாம லிருக்க, அருகே இருப்பவர்கள் அர்ச்சகர் முதலானோர் தம்மம் உடைமைகளையும் பறி கொடுத்து, கூக்குரல் நடத்தா நிற்க, அவ் ஆர்த் தலையாரித் தலைவன் ராஜ பயத்தால் சடக்கென வந்து, போன உடைமைகளை யெல்லாம் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லி கைவிளக்கு போட்டுக்கொண்டு, அந்த சந்தடியிலே கள்வன் அடி தொடர்ந்து பார்த்து நடவாநிற்க, ஒரு மூலையிலே ஒளித்து நிற்கும் திருமங்கை மன்னனைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து அகி லாண்டகோடி ப்ரம்மாண்ட நாயகனான ஸ்ரீபார்த்தசாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாமி திருமுன்பே நிறுத்தி, அந்தத் திருக்கோயில் கணக்கப் பிள்ளையை அழைத்துத் திரு மாலை திருப்பரிவட்டம் சாத்தி “களவு போன உடைமைகளுக்குக் கணக்கு சொல்” என, அந்தக் கணக்கப்பிள்ளை சொல்லும் விவரம்:—

	வராகன்
1. ஸ்வாமி சாத்திக்கொண் டிருந்த போன் நீதப்பாகை	100
2. பாகையில் சொருகு முத்து துலா 1-க்கு	200

	வராகன்		
3. காதில் முருகு பச்சை ரவை	1,700	18. மரகதம் இழைத்த அங்குபடி	1,000
4. முத்து சவுக்களி ஜோடு 2-க்கு முத்து சவுக்களி 40-க்கு	4,000	19. காம்புடைய திருவேண்குடை	100
5. நவரத்னம் இழைத்த கண்டா பரணம்	10,000	20. திருவால வட்டம்	100
6. தோள்வளை	1,500	21. மயில் விசிறி, தங்கப் படிகம், கேடயம், பெரிய கத்தி, கடாஹி ஆகியவைகளின் தீர்க்கமான முடிப்பு ஆக	30,000
7. யஜ்ஞோபவீதம்	1,000	22. ஸ்தலத்தார், தாலத்தார் முத லான ஸ்வாமி பரிஜனங்கள் சில்லறை தட்டு முட்டு குறை யையும் அவரவர்கள் என் கையில் எழுதிவைத்தபடி கிரயம்	20,000
8. கல் இழைத்த அட்டிகை	500		
9. பச்சை நடுநாயகம் துரா பதக்கம் முத்தும் கோலுகம் உள்பட	5,000		
10. கல் இழைத்த இருக்கைபக்ஷ பதக்கம்	2,500		
11. கோத்த முத்து தாவடம் சரம், 15: சரம் 1-க்கு முத்து 400-ம் கிரயம்	14,000		
12. மாணிக்கக் கணையாழி, மோதிரம்	10,000		
13. வைரயிழைத்த தாபத்து 1-க்கு	5,000		
14. நவரத்னம் இழைத்த அரை ஞாண்	6,000		
15. திருவடிகள் வீரவண்டையம்	5,000		
16. பொற்காம்பு ரத்ன கவசம் உள்பட வெண்பட்டுக் குடை 2-க்கு	2,000		
17. வெள்ளித் தீவட்டி 4-க்கு	100		

ஆக: “தினுசுகள் எல்லாம் கொண்டு வந்து இப்பொழுது ஒப்புவிக்கக்கடவாய். இல்லையெனில் கணக்கில் உள்ளபடி விலை கொடுக்கக் கடவாய்” என்று தலையாரித் தலைவன் தண்டிக்க போக, ஸ்ரீ பார்த்த சாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாமி கடாஹத் தினாலே ஞானம் பிறந்தவாரே, திருமங்கை மன்னன் அந்தத் தலையாரித் தலைவனையும் கூட்டிக்கொண்டு அனைத்துக் கொத்துப் பரிவாரத்துடன் திருவால வட்டம் முத லான உடைமைகள் ஒன்றிலும் குறை யாமே கொண்டுவந்து ஒப்புவிக்க, பின்னர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாமி திருமங்கை மன்னனுக்குத் திருப் பரிவட்டம் திருமாலை ஸ்ரீசடகோபன் முத லானவைகளைச் சாதித்தருளி “வாடினேன் வாடி” என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தம் கேட்டரு ளத் திருவுள்ளம் பற்றினார்.

திருக்கார்த்திகைத் திருநாள் பட்டோலை

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் திபக்த்யாதி குணர்ணவம் ।
யதீந்த்ர ப்ரணவம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥
ஏதத்ரைலோக்ய நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹார காரணம் ।
ஸ்ரீமத்ரங்கநாதஸ்ய சாஸநம் சாச்வதம் பரம் ॥

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீவிஜயாப்யுதய சாஸி
வாகன சகாப்தம்.....க்கு ஸ்வஸ்தி கல்
யப்தம்.....க்கு ப்ரபவாதி சதாப்தம்
.....க்கு.....வருஷம் கார்த்திகையில்
கார்த்திகை நாள் “பொங்கோதம் குழந்த
புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதும்
சோராமே ஆள்கின்ற” ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி
ஸ்வாமி நம் சடகோபனுக்கு நினைந்து
அனுப்பும் சாஸனம்.

மார்கழி மாதத்து சுக்லபக்ஷம், ப்ரத
மையில் முத்துடைத் தாமம் நிரை தாழ்ந்த
பந்தற் கீழ் நம் திருமாமணி மண்டபத்தில்
கோப்புடைய சீரிய சிங்காதனத்தின் மேல்

நாமும் நம் நாச்சிமார்களும் வீற்றிருந்து
உம்முடைய பாட்டுக்களும் கலியன் உள்
ளிட்டார் பாட்டுக்களும் கேட்கத் திரு
வுள்ள மாளேம். அன்றளவும் நெஞ்சினால்
நினைந்தும் வாயினால் மொழியாமல் இருத்
தும் படிக்கு “பெருமானரையில் பீதக
வண்ணவாடை கொண்டு என்னை வாட்
டம் தணிய வீசிரே” என்கிறபடிபே
உடுத்துக்களைந்த பீதக வாடையும் குடித்
களைந்த துளபமும் சாத்திக்களைந்த
மாடையும் மிடற்றுக்கு எண்ணெயும் நம்
தழையிடுவான் கையில் வரக்காட்டி
ளேம்—ஸ்வீகரிக்கவும்.

இராப்பத்து சாத்துமுறையன்று ஆழ்வார் திருவடிதொழுதபிறகு அநுஸந்தானம்

ஸ்வஸங்கல்பாநு விதாயி ஸ்வரூப ஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வசேஷதைக ஸ்வய
ப்ரக்ருதி புருஷ காலாத்மக விவித் விசித்ராநந்த போக்ய போக்த்ருவர்க்க போக
கரண போகஸ்த்தாந ரூப நிகில ஜகதுதய! விபவலயலீல! ஸத்யகாம! ஸ
ஸங்கல்ப! பரப்ரஹ்மபூத! புருஷோத்தம! மஹாவிபூதே! ஸ்ரீமந்நாராயண
ஸ்ரீ வைகுண்டநாத! அபாரகாருண்ய ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்ய ஒளதார்ய ஜிவ
ஸௌந்தர்ய மஹோததே! அநாலோசித விசேஷாசேஷ லோக சரண்ய! ப்ரண
த்திஹர! ஆஸ்ரீத வாத்ஸல்யைக ஜலதே! அநவரத விதித நிகிலபூத ஜாத
தாத்மய! அசேஷ சராசரபூத! நிகில நியமந நிரத! அசேஷ சிதசித்வஸ்து மே
பூத நிகில ஜகதாதார அகில ஜகத்ஸ்வாமிந்! அஸ்மத் ஸ்வாமிந்! ஸத்யகாம! ஸ
ஸங்கல்ப! ஸகலேதர விலக்ஷண அர்த்திகல்பக! ஆபத்ஸக! ஸ்ரீமந்நாராயண
அசரண்ய சரண்ய அநந்ய சரண: த்வத் பாதாரவிந்தயுகளம் சரணமஹம் ப்ரபந்த

லோக ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக நம்மாழ்வாரை ஸாதித்தருளவேணும்
சேதந ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக நம்மாழ்வாரை ஸாதித்தருளவேணும்
நம்மாழ்வாரை ஸாதித்தருள வேணும்—தந்தோம்—தந்தோம்.

யத்ர யோகேச்வர: கிருஷ்ணே யத்ர பார்த்தோ தனுர்தர: ।
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூதிர் த்ருவா நீதிர் மதிர் மம ॥
ப்ருந்தாரண்ய நிவாஸாய பலராமாநுஜாய ச ।
ருக்மிணீ ப்ராணநாதாய பார்த்தஸுதாய மங்களம் ॥

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாம் முதலானோர் கட்டியம்

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாம் திருஞ்சன ஸ்ரீபந் காலத்தில்
அநுஸந்திக்குக் கட்டியம்

நாயன்தே நாயன்தே—

அக்ரேக்ருத்வா கமபி சரணம் ஜாதநகேந திஷ்டந்
பச்சாத் பார்த்தம் விவலநஜுஷா சக்ஷுஷா ப்ரேக்ஷமாண: |

ஸவ்யே தோத்ரம் கரஸரஸிஜே தக்ஷணே த்ஞானமுத்ராம்
ஆபிப் ப்ராணோ ரதமதிவஸந் பாதுகஸ ஸுதேவேஷ:

ஏஷநாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவ கீகேதந: |

நாகபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்மாகதோ மதுராம்புரீம்

தாஸாமாவிரபூத் செளரி: ஸ்வயமாந முகாட்புஜ: |

பிதாம்பரதர: ஸ்ரக்ஷி ஸாக்ஷாத் மந்தத மந்தத: ||

1. ஆழ்வார்கள் மடலெடுக்கும் அழகுடை பெருமாள்;
2. ஆய்ச்சியரைப் பணிகொண்ட மணவாளப் பெருமாள்;
3. ஆழ்ந்தாரைக் கரையேற்ற அவதாரத் பெருமாள்;
4. ஆனைக்கன்றருளியித்த அருளாளப் பெருமாள்;
5. ஆழிகொண்டன்றிரவி மறைத்த அருள்செய்த பெருமாள்;
6. ஆனைமறித்தழகாலே வெல்ல வல்ல பெருமாள்;
7. ஆழ் கடலைக் கடைந்தமரர்க் கழுதுட்டும் பெருமாள்;
8. ஆழ்வார்க்குப் பின்னெறியை அளித்தகத்த பெருமாள்;
9. நந்தெய்வ சிகாமணிப் பெருமாள்.

1. திருவுக்கும் திருவாகிய வான்ளவரசான தேவர் அடவாயர்தங் கொம்பினுக்கு விடை கொண்டு நீளாதுங்கன்சுகிர்தமஸுப்தராய், உப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பழகைப் பின்னாறார் வணங்க வந்து, திருமடந்தை மண்மடத்தை இருபாலுந்திகழ்ச் சிங்காதனத்தின் மேல் தண்டாமரை சுமக்கச் செங்குமலக் கழலும் சிற்றிதழ்போல் வரலுமாப் அடிச்சோதி நீ நின்ற தாமரையா யலர்ந்ததுவோ என்னும்படி நீயியா நின்றவழங்கும்,
2. கறையினார் துவருடுக்கைக் கடையாவின் கழிகோற்கைச் சறையினராய் பசுநிறை மேய்ப்புகத்து கன்று மேய்த்தின்துகத்த வாத்தஸல்யப் விளங்கும்படி நல்லங்க முடையதோர் கோலூன்றி நின்ற வந்தும்,
3. முடிச்சோதியாயுனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ என்று கோவித்தாபிஷேகத்தால் திருமுடியில் நல்தரித்த ஸ்வாமிதவ ப்ரகாசமாய் ததிரபிரமிரவி கலத்தெறித்தா லொத்த நீண்முடியும்,

4. "ஸவிலாஸ ஸ்மிதாதாரம் பிப்ராணம் முகபங்கஜம்" என்கிறபடியே முறுவ லெடுத்த கலமென்றலாய் ஸ்வாமிதவபலோபதாந ஸௌசீல்ய ப்ரகாசகமான ஸ்மயமான முகாரவிந்தமும்,

5. அலர்ந்து குளிர்ந்திருக்கிற விரண்டு தாமரைப் பூக்களை மதத்தாலே அமுக்கியாகுகிற இரண்டு வண்டொழுங்கு போலிருக்கிற தன்கைச்சார்ங்க மதுவே போலழகிய திருப்புருவ வட்டங்களும்,

6. "பதில்விச்வஸ்ய" என்கிற ப்ரமாணம் வேண்டாதே அனைத்துலகுமுடையவரவிந்த லோசனனென்று ஸர்வேச்வரத்வ சிஹ்நமாய் மிதோபத்தஸ்பர்த்தஸ்ப்புரித ஸபரத்வந் த்வலவிதங்களான திருக்கண்களும்,

7. கஸ்தூரீ கலிதோர்தவ புண்ட்ர திலகம்" என்று திருநெற்றியில் சாத்தின கஸ்தூரித் திருநாமமும்

8. "மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோ" என்று நித்ய ஸந்தேஹ ஜநக மான கோலநீள் கொடி மூக்கினமுகும்,

9. அதினுடைய பல்லவோல்லாஸம் போலிருக்கிற திவ்ய கபோலங்களும்,

10. "அதினுடைய நவகுஸுமம் போலேயாய் பன்னிலா முத்தந் தவழ் கதிர் முறுவல் செய்து" என்கிறபடியே பூரண சந்திரன் முழுநிலாவைச் சொரிந்தாற்போல் திருமுகத்தினொளியை ப்ரவலிக்கிற ஸ்மித விலாஸமும்,

11. "சீலாஜ்ஜட பூயதே" என்று அந்த ஸௌசீல்ய காஷ்டாபூத ஸௌலப்ய ப்ரகாச மாய் அலவலைமை தவிர்த்த அழகனென்றும் ஆதரம் பெருக வைத்த அழக னென்றும் குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர் கொப்பூழிலெழு கமலப் பூவழகரெ ன்றும், அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமற ஆண் பெண் வாசியறுத்து மற்றொன்றினைக் காணாமல் கண்டவர்தம் மனம் வழங்க ஸகல மநுஜநயந விஷயதாங்கதமாய் மகமென்று தொட்டுக் காட்டின வெளுத்தினைத்த திருமேனியும்,

12. "அர்ச்சக பராதீநாகிலாத் மஸ்திதி:" என்று அர்ச்சக பாரதந்த்ரியத்தைத் தன்னை யிட்டுப் பார்த்தஞ்சின வச்சமறத்திருக்கையில் ஜ்ஞாந சக்தி ப்ரகாசகமா யெடுத்துப் பிடித்த திவ்யாயுதங்களும்,

13. அனைத்துலகுமுடைய வரவிந்தலோசன னென்று சேஷித்வ ஸூசகமாய் கரிய வாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி ஆழ்வார்களளவும் நீண்டலை யெறிந்த நெடு நோக்கினமுகும்,

14. இத்தலையைத் தேற்றியன்றித் தரியாதவளவான பூர்த்திக்கு ப்ரகாசகமாய் மாசுச: என்று கொண்டு வைத்தஞ்சலென்ற கையும்,

15. இரண்டட்டத்திலும் மரகத கிரியைக் கடைந்து மடுத்தாற்போல் 'திண்ணியவாய்' "அலம்புரிந்து" என்கிறபடியே தனக்கு உபய விபூதியும் வழங்கி திவ்யாஸ்த்ர புஷ்பிதங்களான கற்பகக் காவள நற்பல தோள்களும்,

16. பெரிய பிராட்டியாருக்குக் கோயில் கட்டணமாய் நித்யாநுபவம் பண்ணச்செய்தேயும் இறையமகலகில்லெனென்று அவனைப் பிச்சேற்றக் கடல்தாய், கோலமா மாமணியாரமும் முத்துத்தாமழும் ஸ்ரீகௌஸ்துபமுந் தொடக்கமான குருமாமணிப் பூண் குலாவித் திகழ்கிற திருமார்பினமுகம்,

17. காளமேகத்தில் மின்னற் கொடி படர்ந்தாற்போல் திருமேனிக்கு பரபாகரஸாவஹ மாய் அழகு வெள்ளத்துக்கு அணைகட்டினுற்போலிருக்கிற வெண்புரி நூலினமுகம்,

18. ஸௌந்தர்ய ஸாகர மிட்டளப்பட்டுச் சுழித்தாற்போல் நெஞ்சையும் கண்ணையுஞ் சுழியாறு படுத்துகிற திருவுந்தியும்,

19. ஸந்த்யாராக ரஞ்சிதமான ஆகாசம் போலே திருமேனிக்குப் பரபாகரஸாவஹ மாய்த் திருவரை பூத்தாற் போலிருக்கிற அந்திபோல் நிறத்தாடையும்,

20. ரம்பாஸ்தம்பாதி கம்பீரங்களான திருத்துடைகளும்,

21. அங்கராகம் ப்ரவஹிக்கும்போது இரண்டுகுமிழி நீரெழுந்தாற் போலிருக்கிற திருமுழந்தாள்களும்,

22. கள்ளச்சகடத்தைக் கலக்கழியச்சாடிக் கன்று மறித்தோடிக், காளியன் மீதாடிக் காளிந்தி நீராடிக், குரவை பிணைத்தாடிக், குடமேறிட்டாடிக், கருணையால் தூதோடிக், கன்னியரோடுடிக், கழகமிதித்தேறிச் சிற்றிலழித்தாடிக், சரணாகத் தந்தொழிந்த தின்கழலிருந்த அழகும்,

23. சீரியதோர் நிதிபோலே திருமுன்பே வீற்றிருந்த ஸ்ரீ சடகோபனிருந்த வழகும்,

1. இவ்வழகில் ஆழங்கால்பட்டு அலைகின்ற உலகெல்லாம் குழந்திருந்தேத்தும் அழகுமாய் நீராட எழுந்தருளியிருக்கும் அழகு இது ஏதேனும் சிந்தை மருளோ!

2. ஐகன் மோகன மந்த்ரப்ரபாவமோ!

3. ஸகலரஸகுளிகாவிலாஸமோ!

4. ஸர்வபோக சிந்தாமணி பிரகாசமோ!

5. ஸகல ஐநஸுக்ருத விபாகமோ!

6. நிகிலபலகல்பலதா ப்ரஸரமோ!

7. அகில ஐகஜ்ஜீவன மூலமோ!

8. அதுலாநந்தகந்தாவதாரமோ!

9. ஸமஸ்த ஸம்பத்ஸாம்ராஜ்ய வேஷமோ!

10. ஸர்வ மங்கள ஸந்தான ப்ரஸவமோ!

11. ஸகலகலா ரஹஸ்ய ஸர்வஸ்வமோ!

12. ஈதெல்லாம் திரண்டெழுந்து கொண்டதோர் வடிவோ!

13. இதுவுமன்றியில் அப்ரமேய தேஜஸ்ஸோ!

14. நாங்கள் ஏதென்றறியா இவ் வழகுடன் தேவரீர் ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் வாழ்ந்திடுக வாழ்ந்திடுகவே: யதுஸார்வபௌமனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே: ஐயவீஜயீபவ!

நாயந்தே! நாயந்தே!

த்வம்மே அஹம்மே குதஸ்தத் ததபி தவகுதோ வேத மூலப்ரமாணத்.

ஏதச்சாநாதி ஸித்தாதநுபவ விபவாத் தர்ஹி ஸாக்ரோச ஏவ!

க்வாக்ரோச: கஸ்ய கீதாதிஷு மமவிதித: கோத்ரஸாக்ஷி ஸுதி: ஸ்யாத்

ஹந்த த்வத்பக்ஷபாதீஸ இதி ந்ருகலஹே

ம்ருக்ய மத்த்யஸ்த்தவத்தவம்.

ஸஇதாரீமபிமுநே த்ருச்யதே தத்ரமானவை;

ருக்மிண்யாசா நிருத்தேந ப்ரத்யும்நேந ச ஸேவித;

ஹலாயுதே ந ஸஹிதஸ்ததா ஸாத்யகி நா ஸஹ

பார்த்தஸாரதி ரித்யேவ விஸ்ருதோ ஜகதிபதி:

பராக்-பராக்! ஸ்வாமி! பராக்

1. அன்றிய வாணஞயிரந்தோளுந் துணிய அன்றழிவிடுத்த அசைவோ?

2. கன்றதனால் விளவெறிந்து கனியுதிர்த்து ஆநிரைமேய்த்த அசைவோ?

3. கும்பமிகுமதயாளை மருப்பொசித்துக்கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடித்த அசைவோ?

4. வம்பவிழும் மலர்க்குழலாளாய்ச்சிவைத்த தயிர்வெண்ணெய் உண்டுசுந்த அசைவோ?

5. பாழியில் மிக்க பார்த்தனுக்கு அறுமூன்றும் அளித்துரைத்த அசைவோ?

6. ஆழியால்லன்றங்கு ஆழியை மறைத்து ஐவர்க்குத் திறங்கள் காட்டியிட்ட அசைவோ?

7. அடியார்கள் வினைத்தொடரை அருளென்னும் ஒள்வாள் உருவி வெட்டிக்கண்ட அசைவோ?

8. வடிவாரும் மாமலரான் வலவருகும் மற்றை மண்மகள் இடவருகுமிருக்க நடுவாச வீற்றிருக்கும் இவ்வழகுடன் தேவரீர் ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் வாழ்ந்திடுக வாழ்ந்திடுகவே: ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே: ஐயவீஜயீபவ!

என்னையாளுடையப்பனுடைய கட்டியம்

"த்வம்மே அஹம்மே" இத்யாதி "வாழ்ந்திடுகவே."

மாகமாலே மஹாதேஜா: த்வாதச்யாம் ஸஹரிஸ்ஸவயம்

ப்ராதுராஸ ப்ருகோஸ் தஸ்ய ஹ்யாச்ரமே புண்யகர்மண: ||

யதோ மந்நாத இத்யாஹ வேதவல்லீ ஸுசிஸ்மிதா!

ததோ மந்நாத இத்யேவ விஸ்ருதோ புவநத்ரேய||

என்னையாளுடையப்பனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே:

ஐயவீஜயீபவ.

“த்வம்மே அஹம்மே” இத்யாதி “வாழ்ந்திடுகவே.”

கேநசித்த்வத காலேந த்யாய தஸ்தஸ்ய வை முநே: |
உதங்முகஸ்ய புரத: ப்ராதூராஸீஜ ஜகத்குரு: ||
யாத்ருகாஸீத் புராராமோ ராஜ்ஞோ தசரதஸ்யஹி |
ப்ராத்ரு பிஸ்ஸஹிதஸ் தாத்ருக் ஸஸீத: ப்ரத்யத்ருஸ்யத ||

வடிவாரும் மாமலராள் வல வருகும் மற்றை
இலக்குமன் இடவருகும் இருக்க நடுவாக வீற்றிருக்கும்
இவ்வழகுடன் தாசரதிதேவனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே:
ஜயவிஜயீபவ.||

கஜேந்திர வரதனுடைய கட்டியம்

“த்வம்மே அஹம்மே” இத்யாதி வாழ்ந்திடுகவே.”

ஸோபி ஸம்ப்ரதி ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம் கோசரீபவந் |
வரதோ நாம தேவேசோ த்ருச்யதே தத்ர வைஸ்வயம் ||

கஜேந்திரவரதனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே:
ஜயவிஜயீபவ||

அழகிய சிங்கருடைய கட்டியம்.

“த்வம்மே அஹம்மே” இத்யாதி “வாழ்ந்திடுகவே.”

ஸ ததர்ச விமானஸ்ய மத்யே பாஸ்கரரோசிஷ: |
ஆஸீநம் பரமம் தேவம் நரஸிம்ஹ ஸ்வரூபிணம் ||
சாரதாப்ரப்ரதிகாசம் சாரதேந்து ஸமானநம்
ரக்தோத் பலதலாபாக்ஷம் ஜடாபடலபீஷணம்
தெள்ளியசிங்க தேவனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே:
ஜயவிஜயீபவ||

ஸ்ரீ எம்பெருமானார் திருமஞ்சன கட்டியம்

ஸ்தபநத்தின்போது

நாயன்தே! நாயன்தே!

காஷாயசோபி-கமரீய-சிகாநிவேசம்
தண்டத்ரயோஜ்ஜ்வலகரம் விமலோபவிதம் |
உத்யத்-திநேசநிப முல்லஸதூர்த்த்வபுண்ட்ரம்
நுபம் தவாஸ்து யதிராஜ! த்ருசோர் மமாக்ரே ||

அப்பனுக்குச் சங்காழி அளித்தருளும் பெருமாள்!
அறமிகுநற் பெரும்பூதூர் அவதரித்த பெருமாள்!
அறுசமயச் செடியதனை அடியறுத்த பெருமாள்!
“அருளாழி வரிவண்டே!” என்று ஆழ்வார் அழைக்கும் பெருமாள்!
அருள்மாரி யடியினைக்கீழ் அன்பு பூண்ட பெருமாள்!
அஞ்சுகுடிக்கொரு சந்ததியாம் ஆண்டாள்தமக்கும் அண்ணரான
பெருமாள்!
அரங்கர்மௌலி குழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவள்
தொல்லருளால் தாழ்வின்றி வாழும் பெருமாள்!
அடியார்கள் வினைத்தொடரை அருள் என்னும் ஒள்வாள்
உருக் கிட்டிக் கிழங்கொடு வெட்டிக் களைந்த பெருமாள்!
நம் தேசிகர்சிகாமணிப் பெருமாள்!

1. தேவரீர் திருவடித் தாமரைகளின் தாஸ்யார்ஹ-ஸாரஸ்ய-தாநார்த்தமாக ஆஸநார விந்தத்தில் அழுத்தியிட்ட இடது கழலும்,
2. இடத் துடையின்மேல் வளர்த்திக் கண்ணூரக் கண்டு சுழிவதோர் காதலுற்றார்க்குக் காட்டியிட்ட வலது கழலும்,
3. ஸாக்ஷாத் மம்மத-மம்மதாயமான மதுமதந-விஜய-தூணீர யுகளம்போல் இணைத்து வைத்த கணைக்கால்களும்,
4. கீழ்நோக்கும் ஒளிவெள்ளம் மறியுண்டு சுழித்தாற்போல் இரண்டருகும் திரண்டு ருண்டு மடியுண்ட முழந்தாள்களும்,
5. கந்தளித-கதலீ-காண்ட-கரிகர-கரபகங்கள் போல் பருப்பருத்த திருத்துண்டுகளும்
6. திருவரையில் பாங்காக ஆஜங்கம் தழைத்துடுத்த அந்திபோல் நிறத்தாடையும்,
7. நிலை நின்ற மின்னல் கொடி போல் அதிநீடையில் நிரு நிகு என்ன பொன்னரை நாண் பூண்ட அழகும்.

8. ஸௌந்தர்ய-துக்தஹிந்தூதரம் ஈடுக்குழித்திட்ட சுழிபோல் ஸுந்தரமாம் உந்தி மலரும்.
9. லாலண்ய தரங்கினியில் அலைபோலுங்கு விழுந்தார்; போல் திகழ்கின்ற திரிவளிகளும்.
10. அலர்கின்ற தாமரைபோல் அஞ்சலித்த தடக்கைகளும்.
11. தங்க வளைமேல் தங்கித் தொங்குகின்ற சங்கிலிகளே-டு இணக்கமுற்ற கணைக்கைகளும்.
12. முறுக்கிட்ட முன்னையோடு உள்விம்பிப் புறத்துவிந்து டியுண்ட முழங்கைகளும்.
13. கனகமய குலதரங்களைக் கடைந்தெடுத்து மடுத்தாற்போல் இரண்டருகும் திரண்டு நீண்ட பாஹுதண்டங்களும்.
14. ப்ரஹ்மபுர கோபனார்த்தமிட்ட ஹாடகமய கவாடம்போலப் பளபள வென்று அகன்று காடவ்யூடமாய்த் திகழ்கின்ற திருமார்பின் அழகும்.
15. அம்மார்பின் அழகில் அமுந்துவார்க்கோர் அவலம்ப ஸுதரம்போல் இலங்குகின்ற முந்நூலழகும்.
16. ஸேச்வரவிபூதிதவயமும் இளைப்பாறும் நிழல்தடமாய் உளர்ந்துயர்ந்த திண்டோள்களும்.
17. கண்டவ்யஸ்த-தாராஹரங்கள் புறம்பொசிந்து காட்டினுற்போல் ரேகாத்ரயவிபக்தாங்கமாய் வலம்புரீயின் சுழி ஒழுங்கைப் பழித்தெழுந்த திருக்கழுத்தின் அழகும்.
18. மறுக்கமுற்றிய சந்த்ரமண்டலத்தையும், அப்போதலர்த்த செந்தாமரைப் பூவையும் அதைகரித்துக் கிட்டினுரை மையலேற்றி மயக்கும் மாயமந்திரமாய் விளங்குகின்ற ஸ்மயமாந - முகாரவித்தமும்.
19. இசைந்து கனிந்த த்ராஹாத்வயம்போல் வகுப்புண்ட சுபுக - விகாஸமும்.
20. ஸாகூத வார்த்தோத்யுக்தமாய் துடிப்பது போல் விளங்குகின்ற திருப்பவளங்களும்.
21. அவ்யக்த மதுர மந்தஹாஸ விலாஸமும்.
22. ஸ்படிகமய-முகூர-மண்டலங்கள்போல் தளதளென்ற திவ்ய கபோலங்களும்.
23. கன-கனக மகரகுண்டல தவயத்தால் தழைந்து, வளர்ந்து, படிந்து, வடிவிட்டுச் சுருண்டு நீண்டு, தோளளவும் தொங்குகின்ற கர்ணபாசங்களும்.
24. "மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ? கொழுத்தோ?" என்று நித்பஸக்தே ஹ ஜநகமான கோலரீன் கொடிமூக்கின் அழகும்.
25. மிதோபத்த-ஸ்புரித-சுபரத்வந்த-லலிதங்களாடப் புடையரந்து, மிளிர்ந்து, நீண்ட தண்டாமரைக் கண்களும்.

26. குணோத்கர்ஷ குண்டலிதமான திருச்சார்ங்கம்போல் வளைந்த திருப்புருவ வட்டங்களும்.
27. அஷ்டமீசந்த்ரனின் அம்ருதப்ரவாஹங்கள் கற்பகக் கொடியடியில் பெருகிவந்த தேங்கினுற்போல், திருநுதல்மேல் இலங்குகின்ற நாளிகாமூல-த்ருத-ஸ்ரீராமாநுஜ தீப்யத்-திவ்யோர்த்வபுண்டர விசேஷமும்.
28. அதினிடையில் உபயவிபூதி - ஸாம்ராஜ்யபட்டாபிஷேக - லக்ஷ்மீவிஹார - நிகழிப்பதகமல-லாக்ஷாபங்கம்போல், சிவந்து படிந்து விளங்குகின்ற ஸ்ரீகுர்ண ரேகையும்திரிபுரமும்.
29. உயர்ந்து மலர்ந்த திருமுடியும்.
30. வளர்ந்து, மடிந்து, வ்யக்தாவ்யக்தமாய் விளங்குகின்ற திருக்குழல் ஒழுங்கும்.
31. சுற்றிச் சுழற்றிக் குழைத்திட்டு முடித்துத் தொங்கவிட்ட சிகாபந்தமும்.
32. பின்னெடுத்த பிடரி யழகும்.
33. திருவனந்தாழ்வான் பின்படம்போல் நடுப்பதிந்து விசாலமாய் நெரித்திப் திருமுதுகும்.
34. வலவருகின் கைமேலும் மார்பிலுமாய் முன்னாட்டித் தாங்கியிட்ட த்ரிதண்டாக்ரஸ்திரிபுரமும்.
35. சீரியதோர் நிதிபோலே திருமுன்பே நோக்கிக்கொண்டிட்டு வைத்த திருநிலைகளும்.

இப்போது தேவரீர் திருமஞ்சனம் கொண்டருள எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிது.

ஏதேனும் சிந்தை மருளோ?
 ஜகந்மோஹந மந்த்ர ப்ரபாவமோ?
 ஸகல ரஸகுளிகா விலாஸமோ?
 ஸர்வபோக சிந்தாமணி ப்ரகாசமோ?
 ஸகலஜன ஸுஹ்ருத விபாகமோ?
 நிகில கல்பலதா ப்ரஸரமோ?
 அகில ஜகஜ்ஜீவந மூலமோ?
 அதுலாநந்த கந்தாவதாரமோ?
 ஸமஸ்தஸம்பத் ஸாம்ராஜ்ய வேஷமோ?
 ஸர்வமங்கள ஸந்தான ப்ரஸவமோ?
 ஸகலகலா ரஹஸ்ய ஸர்வஸ்வமோ?
 ஸர்வேச்வர ஆபத் தநமோ?
 ஈதெல்லாம் திரண்டெழுந்து கொண்டதோர் வடிவோ?
 இதுவுமன்றி, அப்ரமேய தேஜஸ்ஸோ?

நாங்கள் ஏதொன்றறியா இவ்வழகுடன் தேவரீர் ஊழிதொறும் ஊழிதொறும் வாழ்ந்திடுகவே! யதிஸார்வபௌமனே! திருமஞ்சனம் கண்டருள்கவே! ஜயஜய!

ஸ்ரீமணவாள மாமுநிகள் திருமஞ்சன கட்டியம்

ஸ்தபனத்தின்போது

நாயன்தே! நாயன்தே!

ஸ்ரீமத்ரங்கம் ஐயது பரமம் தாமதேஜோ நிதாந்தம்
பூமா தன்மிக் பவது குசல் கோபி பூமாஸஹாய: !
திவ்யம் தஸ்மை திசது விபவம் தேசிகோ தேசிகாநாம்
காலே காலே வரவரமுநீ : கல்பயந் மங்களானி ||

1. இப்புவியில் அரங்கேசர்க்கு ஈடளித்த பெருமாள் !
2. எழில் திருவாய்மொழிப்பின்னை இணையடியாம் பெருமாள் !
3. ஐப்பசியில் திருமுலத்து அவதரித்த பெருமாள் !
4. அரவரசப் பெருஞ்சோதி அனந்தன் என்னும் பெருமாள் !
5. எப்புவியும் ஸ்ரீசைலம் ஏந்த வந்த பெருமாள் !
6. ஏராரும் எதிராசர் என உதித்த பெருமாள் !
7. முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல் தரித்த பெருமாள் !
8. மூதறியும் மணவாள மாமுனியாம் பெருமாள் !

நம்தேசிகர் சிகாமணிப் பெருமாள்!

1. தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளில் (35) முடிய—எம்பெருமானார்
திருமஞ்சனக் கட்டியம்,

இப்போது தேவரீர் திருமஞ்சனம் கொண்டருள எழுந்தருளியிருக்கும்
அழகிது.

ஏதேனும் நின்றை மருளோ தேஜஸ்ஸோ—எம்பெருமானார் திருமஞ்
சனக் கட்டியத்தில் போல்,

ஸஹஸ்ரதார திருமஞ்சனக் கட்டியம்

நாயன்தே! நாயன்தே!

ஸத்யம் ஸத்யம் புநரிதி புரா ஸாரவித்பிர் யதுக்தம்
ப்ரமச் ச்ரோத்ராத் ச்ருணுத ஸுதியோ மத்ஸரம் வர்ஜயித்வா
தத்வம் விஷ்ணு : பரமநுபமம் தத்பதம் ப்ராப்ய மேவம்
தத்ஸம் ப்ராப்தௌ வரவரமுநிர் தேசிகோ திர்க்கதர்சி ||

பூத்வா பூயோ வரவரமுநிர் போகிநாம் ஸார்வபௌம :
ரக்ஷயத் யஸ்மாந் ரகுலபதே ராச்சிதோ பத்ரபீடம் !
தம்த்வம் கத்வா வ்ரஜ சரண மித்யாதிசத் ராகவோயம்
ஸ்வப்தே ஸோயம் வரவரமுநிஸ் ஸம்ச்சியோ மாத்ருசாநாம் ||

1. செந்தமிழ் வேதியர் சிந்தை மகிழ்ந்திட ஈடுரைத்த அசைவோ ?
2. சீருலகாரியர் நற்கலை உண்மை விரித்துரைத்த அசைவோ ?
3. மந்த மதிப்புவி மானிடர் உய்ந்திட வந்தளித்த அசைவோ ?
4. மாசறுஞானியர் சேர் எதிராசரை மண்டி வாழ்த்தும் அசைவோ ?
5. கந்த மலர்ப் பொழில் குருகாதிபன் அந்தமிழ் சிந்தை செய்த அசைவோ ?
6. காரமர் மேனி அரங்கரை நாடொறும் கண்டு போற்றும் அசைவோ ?

சந்தொடு மஞ்சளும் எண்ணெய் புளிப்பழம் அஞ்சனமாம் இவையாம்
மஞ்சனமாடி மகிழ்ந்தருளீர்—மணவாள மாமுனியே ! ஐயவிஜயீ பவ.

ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் மங்களாஸாஸந காலத்தில் அநுஸந்திக்கும் கட்டியம்

1. உடையவர் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீமத்யஜ்நீந்த்ரப்ரவணாபிதாந-எச்சரிகை.
உபநிஷத்திரி குஹோ பகூடயதிவர தத்வவிதக்ரேஸா—எச்சரிகை.
2. தாயார் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீமத்ப்ருகு முனிதப : பலாவதார வேதவல்லி
கடாசு பாத்ரபூத—எச்சரிகை.
வேதார்த்த மறுதியிடும் நூலாதிப் ப்ரகரணத்தால் வேதவல்லி புக
ழனைத்தும் ஓதியுணர்ந்துரைத்த தேவ—எச்சரிகை.
3. தேவப் பெருமாள் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீதேவராஜ ப்ரவர்த்தித ஸ்ரீவசநபூஷண
திவ்ய சாஸ்த்ரவ்ருத்திகார எச்சரிகை.
ஆணையின் துயரந் தீரப் புள்ளூர்ந்து சென்று நின்றாழி தொட்டான்
அடைந்துய்ந்த தேவ—எச்சரிகை.
4. திருமழிசைப்பிரான் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீபக்திஸார பாதயுகள பக்திஸார—
எச்சரிகை.
இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கிறைவ னடியினை அடைந்துய்ந்த
தேவ—எச்சரிகை.
5. அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியில்—ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதந ஹிரண்ய பயங்கர
வரேண்ய ந்ருஸிம்ஹசரண்ய—எச்சரிகை.
பள்ளியிலோதி வந்த வெள்ளிய சிறுவனுதித் தெள்ளிய சிங்கத்தின்
பள்ளியரவான தேவ—எச்சரிகை.
6. ஆண்டாள் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீமத்கோதா க்ரஜாவதார—எச்சரிகை.
திருப்பாவை முப்பகையும விருப்பா லுரைத்த சுரும்பார் குழற்கோதை
திருப்பாதம் பணிந்த தேவ—எச்சரிகை.

ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் திருமஞ்சன கட்டியம்

ஸ்தபனத்தின்போது

நாயன்தே ! நாயன்தே !

ஸ்ரீமத்ரங்கம் ஐயது பரமம் தாமதேஜோ நிதாந்தம்
பூமா தஸ்மிந் பவது குசலீ கோபி பூமாஸஹாய : !
திவ்யம் தஸ்மை திசது விபவம் தேசிகோ தேசிகாநாம்
காலே காலே வரவரமுநி : கல்பயந் மங்களானி ||

1. இப்புவியில் அரங்கேசர்க்கு ஈடளித்த பெருமாள் !
2. எழில் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இணையடியாம் பெருமாள் !
3. ஐப்பசியில் திருமுலத்து அவதரித்த பெருமாள் !
4. அரவரசப் பெருஞ்சோதி அனந்தன் என்னும் பெருமாள் !
5. எப்புவியும் ஸ்ரீசைலம் ஏந்த வந்த பெருமாள் !
6. ஏராரும் எதிராசர் என உதித்த பெருமாள் !
7. முப்புரிநூல் மணவடமும் முக்கோல் தரித்த பெருமாள் !
8. மூதறியும் மணவாள மாமுனியாம் பெருமாள் !

நம்தேசிகர் சிகாமணிப் பெருமாள் !

1. தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளில் (35) முடிய—எம்பெருமானார்
திருமஞ்சனக் கட்டியம்.

இப்போது தேவரீர் திருமஞ்சனம் கொண்டருள எழுந்தருளியிருக்கும்
அழகிது.

ஏதேனும் சிந்தை மருளோ தேஜஸ்ஸோ—எம்பெருமானார் திருமஞ்
சனக் கட்டியத்தில் போல்.

ஸஹஸ்ரதார திருமஞ்சனக் கட்டியம்

நாயன்தே ! நாயன்தே !

ஸத்யம் ஸத்யம் புநரிதி புரா ஸாரவித்பீர் யதுக்தம்
ப்ரமச் ச்ரோத்ராத் ச்ருணுத ஸுதியோ மத்ஸரம் வர்ஜயித்வா
தத்வம் விஷ்ணு : பரமநுபமம் தத்பதம் ப்ராப்ய மேவம்
தத்ஸம் ப்ராப்தௌ வரவரமுநிர் தேசிகோ திர்க்கதர்சி ||

பூத்வா பூயோ வரவரமுநிர் போகிநாம் ஸார்வபௌம :

ரக்ஷயத் யஸ்மாந் ரகுசுலபதே ராச்சிரிதோ பத்ரபீடம் !

தம்த்வம் கத்வா வ்ரஜ சரண மித்யாதிசத் ராகவோயம்

ஸ்வப்நே ஸோயம் வரவரமுநிஸ் ஸம்ச்சிரியோ மாத்ருசாநாம் ||

1. செந்தமிழ் வேதியர் சிந்தை மகிழ்ந்திட ஈடுரைத்த அசைவோ ?

2. சீருலகாரியர் நற்கலை உண்மை விரித்துரைத்த அசைவோ ?

3. மந்த மதிப்புவி மானிடர் உய்ந்திட வந்தளித்த அசைவோ ?

4. மாசறுஞானியர் சேர் எதிராசரை மண்டி வாழ்த்தும் அசைவோ ?

5. கந்தமலர்ப் பொழில் குருகாதிபன் அந்தமிழ் சிந்தை செய்த அசைவோ ?

6. காரமர் மேனி அரங்கரை நாடொறும் கண்டு போற்றும் அசைவோ ?

சந்தொடு மஞ்சளும் எண்ணெய் புளிப்பழம் அஞ்சனமாம் இவையாம்
மஞ்சனமாடி மகிழ்ந்தருளீர்—மணவாள மாமுனியே ! ஐயவிஜயீ பவ.

ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் மங்களாஸாஸந காலத்தில் அநுஸந்திக்கும் கட்டியம்

1. உடையவர் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீமத்யத்நந்த்ரப்ரவணாபிதாந-எச்சரிகை.
உபநிஷத்திரி குஹோ பகூடயதிவர தத்வவிதக்ரேஸா—எச்சரிகை.

2. தாயார் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீமத்ப்ருகு முனிதப : பலாவதார வேதவல்லி
கடாக்ஷ பாத்ரபூத—எச்சரிகை.

வேதார்த்த மறுதியிடும் நூலாதிப் ப்ரகரணத்தால் வேதவல்லி புக
முனைத்தும் ஓதியுணர்ந்துரைத்த தேவ—எச்சரிகை.

3. தேவப் பெருமாள் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீதேவராஜ ப்ரவர்த்தித ஸ்ரீவசநபூஷண
திவ்ய சாஸ்த்ரவ்ருத்திகார எச்சரிகை.

ஆணையின் துயரந் தீரப் புள்ளூர்ந்து சென்று நின்றழி தொட்டாளை
அடைந்துய்ந்த தேவ—எச்சரிகை.

4. திருமழிசைப்பிரான் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீபக்திஸார பாதயுகள பக்திஸார—
எச்சரிகை.

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கிறைவ னடியினை அடைந்துய்ந்த
தேவ—எச்சரிகை.

5. அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியில்—ப்ரஹலாதாஹலாதந ஹிரண்ய பயங்கர
வரேண்ய ந்ருஸீம்ஹசரண்ய—எச்சரிகை.

பள்ளியிலோதி வந்த வெள்ளிய சிறுவனாதித் தெள்ளிய சிங்கத்தின்
பள்ளியரவான தேவ—எச்சரிகை.

6. ஆண்டாள் ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீமத்கோதா க்ரஜாவதார—எச்சரிகை.

திருப்பாவை முப்பதையும் வீருப்பா லுரைத்த சுரும்பார் குழற்கோதை
திருப்பாதம் பணிந்த தேவ—எச்சரிகை.

7. ஆளவந்தார் ஸந்நிதியில்—யாமுநார்யமந: காமநா கல்பதரோ—
எச்சரிகை.
எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவன் இணையடியாங் கதி பெற்றவர்க்
கன்பு பூண்ட தேவ—எச்சரிகை.
8. பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸந்நிதியில்—ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாக்யாயக்தி
க்ருத பாண்டவ தூதவைபவ—எச்சரிகை.
போர்ப்பாகுதான் செய்த தேர்ப்பாகனார்க்கே தீப்பாரையாமினியை
ஓர்ப்பாலுரைத்த தேவ—எச்சரிகை.
9. நம்மாழ்வார் ஸந்நிதியில்—இப்புவியிலரங் கேசர்க்கு ஈடளித்த தேவா—
எச்சரிகை.
க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாத்வாவதாராயித சடமதநசரனும்புஜ யதிவர சரண
ப்ரவண—எச்சரிகை.

மணவாள மாமுனிகள் ஏகாந்த ஸேவையில் அனுஸந்திக்குமது

முன்னிலும் பின்னழகிய தேவ—எச்சரிகை. அஞ்சகுடிக்கொரு சந்ததியாம்
ஆண்டாள் தமக்கும் அண்ணரானவர்க்கு அன்பு பூண்டதேவ—எச்சரிகை.

ஸ்ரீ பாராங்குசார்ய திவ்யஸூக்தி ஷட்தீர்த்த ஹஸ்ரவ்யாக்யா
ப்ரவர்த்தந—எச்சரிகை.

பவபயாபிதப்த ஜநபாகதேயவைபவ பாவிதாவதரண—எச்சரிகை.
அகிலஜகத்திதாநுஸாசந ப்ரவ்ருத்த ச்ருதிகர நிகராந்தர் ஜ்வர
பிஷ்க்வர—எச்சரிகை.

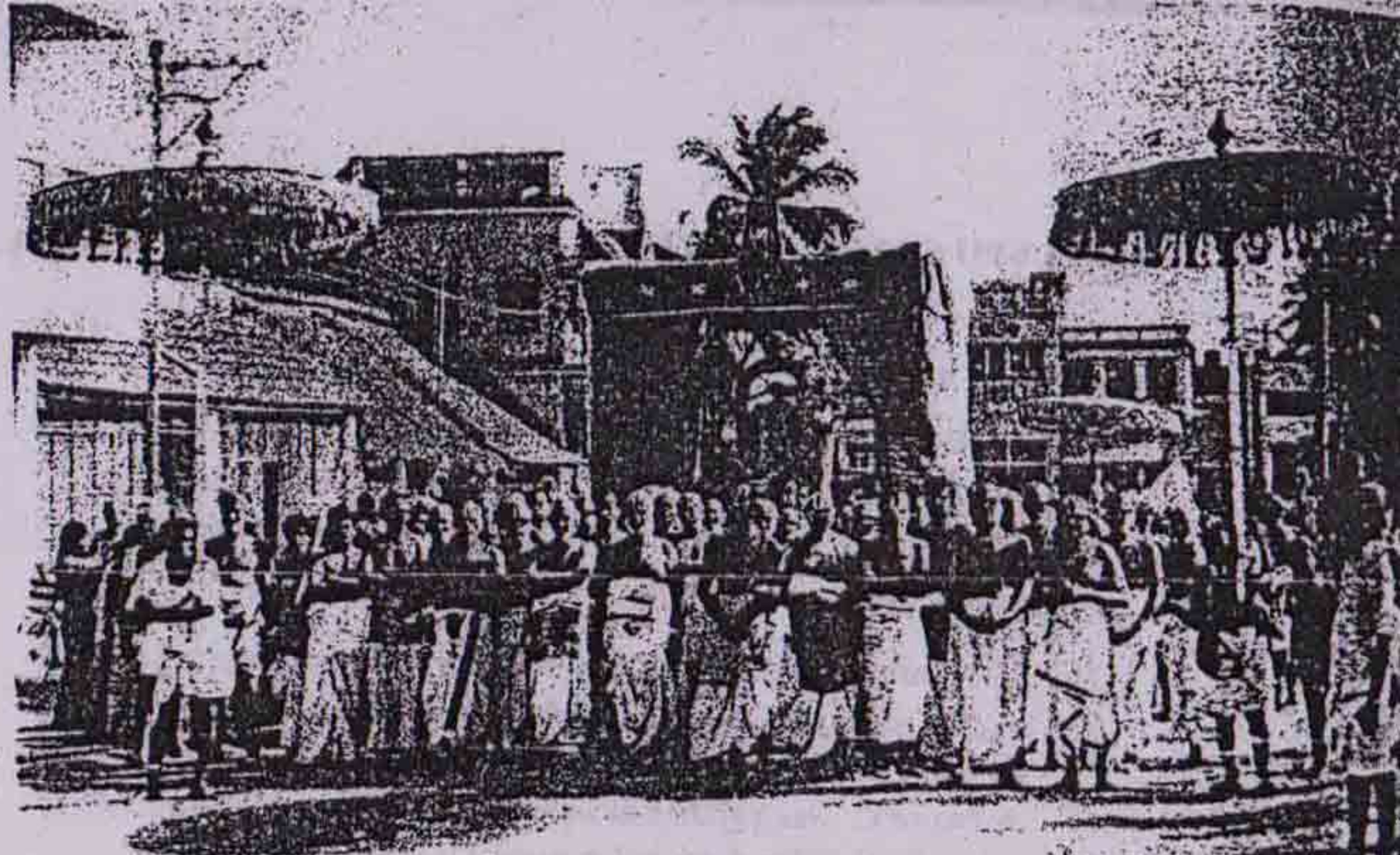
ஸ்ரீபகவத் பாஷ்யகாராவதார—எச்சரிகை. ஸ்ரீரங்கராஜ ப்ரகடித நிஜபத்ய
வைபவ—எச்சரிகை.

சு: த்துமுறையன்று திருக்கைத்தல ஸேவையில் பெருமானுக்கு அனுஸந்திக்கும்
கட்டியம்

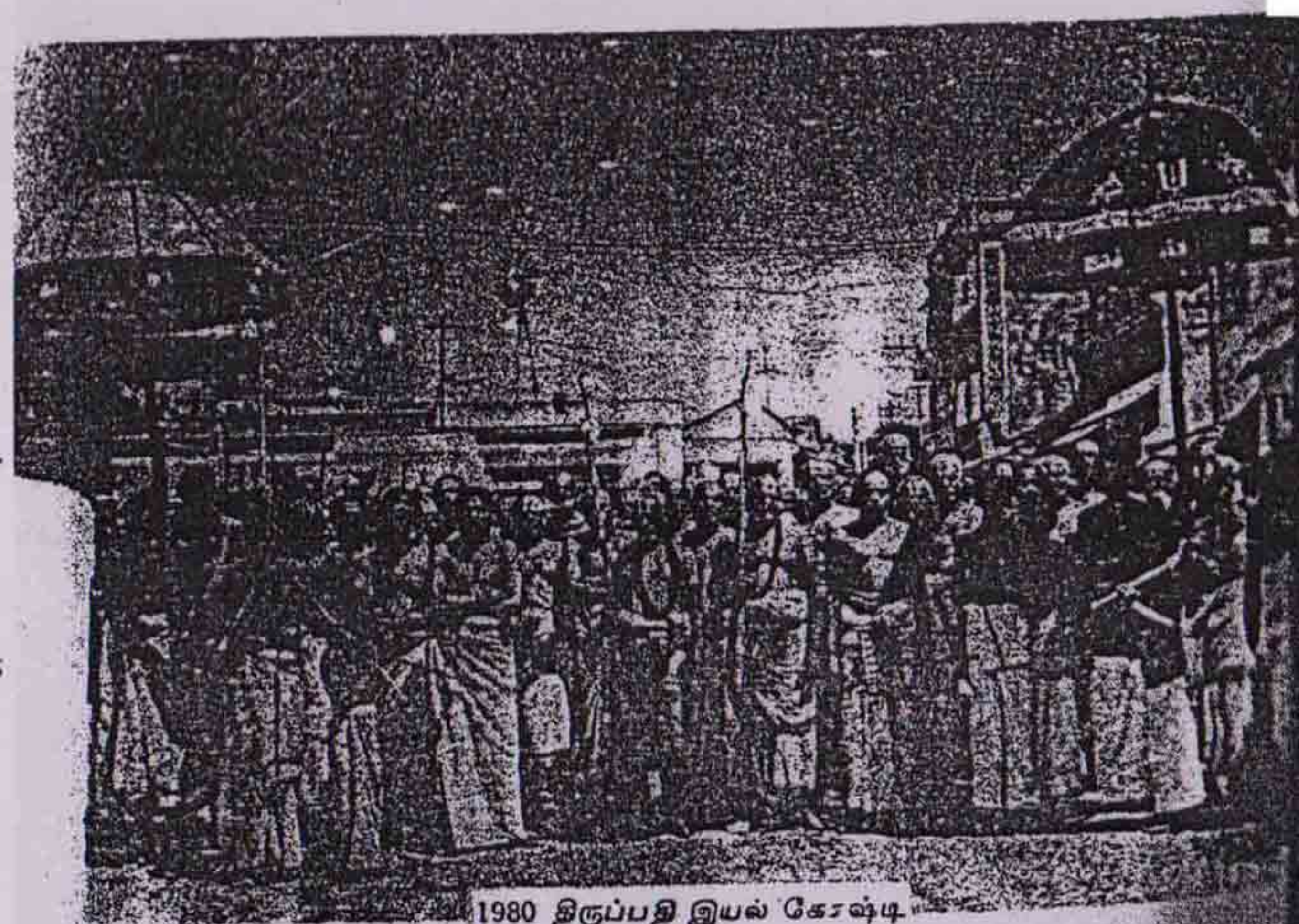
ஸுராஸுர முகுட குடாரஞ்ஜித பாதாரவிந்தயுகல—எச்சரிகை.
அன்றியவாணன் ஆயிரந் தோளுந் துணிய அன்றாழிவிடுத்த தேவ—
எச்சரிகை.

குந்தீஸுதரதாச்வ குரரஜோ தூஸரித கேசபாச—எச்சரிகை.
பாழியால் மிக்க பார்த்தனுக்க றுமுன்று மளித்துகந்த தேவ—எச்சரிகை.
கம்பிராம்பஸ்ஸமுத்பூதஸும்ருஷ்ட நாளரவிகர விகளித புண்டரீகத
வாடலாயதேக்ஷண—எச்சரிகை.

நாச்சியாருடைய கட்டியம்—ஸ்வாமியே எச்சரிகை.

(1981) ஸ்ரீரங்கம் நம்பெருமாள் இயல் கோஷ்டி.

1980 திருப்பதி இயல் கோஷ்டி.

3. திருவயோத்தி	ரகுநாயகன் (சக்ரவர்த்தி திருமகன்)	ஸீதாபிராட்டி
4. நைமிசாரண்யம்	தேவராஜன்	ஸ்ரீஹரிலக்ஷ்மி (புண்டரீகவல்லி)
5. ஈளக்கிராமம்	ஸ்ரீமூர்த்திப்பெருமாள்	ஸ்ரீதேவிநாச்சியார்
6. வதரியாச்சிரமம் (பதரிகாச்சிரமம்)	பதரீநாராயணன்	அரவிந்தவல்லி
7. திருக்கண்டங்கடிகர் (தேவப்ரியாகை)	நீலமேகப்பெருமாள் புருஷோத்தமன்	புண்டரீகவல்லி
8. திருப்பிருதி(நந்தப்ரியாகை)	பரமபுருஷன்	பரிமளவல்லி நாச்சியார்
9. துவாரகை	கல்யாணநாராயணன்	கல்யாண நாச்சியார் அஷ்டமகிஷிகள்
10. வடமதுரை (கோவர்த்தம்)	கோவர்த்தநேசன்	சத்தியபாமை
11. திருவாய்ப்பாடி (கோகுலம்)	நவமோஹனகிருஷ்ணன்	ருக்மிணிப்பிராட்டி
12. திருப்பாற்கடல்	சுரீராப்திநாதன்	கடல்மகள் நாச்சியார்

திருநாடு-1

1. பரமபதம்	பரமபதநாதன்	பெரியபிராட்டியார்
------------	------------	-------------------

ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் அவதரித்த ஸ்தலங்கள்

1. மயிலாப்பூர் பேயாழ்வார் திருவவதாரம்
2. திருமழிசை திருமழிசை ஆழ்வார்
3. திருவஞ்சைக்களம் குலசேகர ஆழ்வார்
4. திருமண்டங்குடி தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்
5. திருக்குறையலூர் திருமங்கைமன்னன்
6. காட்டுமன்னார்கோயில் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள், ஆனவந்தார்
7. பூவிருந்தவல்லி திருக்கச்சிநம்பிகள்
8. ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்
9. கூரம் கூரத்தாழ்வான்
10. மழலைமங்கலம் எம்பார்
11. பச்சைப்பெருமான்கோயில் முதலியாண்டான்
12. சிக்கில்கிடாரம் (ஆழ்வார் திருக்கரி) மணவாளமாமுனிகள் அவதாரம்
13. ராஜமன்னார்குடி மணவாளமாமுனிகள் உகத்தேகூத்திரம்
14. ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்வயம் வ்யக்த ஸ்தலம்

ஸ்ரீ உடையவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரமித்த எழுபத்து நான்கு
லிம்ஹாஸநாதிபதிகள்.

1. ஸ்ரீ ஆளவந்தார் குமாரர் சொட்டை நம்பி
அவர் குமாரர் என்னுச்சான்
அவர் குமாரர் பிள்ளை அப்பன்
2. ஸ்ரீ பெரியநம்பி குமாரர் ஸ்ரீ புண்டரீகர்
3. ஸ்ரீ திருமலை யாண்டான் குமாரர் சுந்தரத் தோளுடையான்
4. ஸ்ரீ பெரிய திருமலைநம்பி குமாரன் ராமானுஜன்
5. திருமலை நம்பி ஸ்வாமி
6. ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் குமாரர் பட்டர் ஸ்வாமி
அவர் குமாரர் சீராமப் பிள்ளை
7. ஸ்ரீ முதலியாண்டான்
அவர் குமாரர் கந்தாடை ஆண்டான்
8. நடுவிலாழ்வான்
9. கோமடத்து ஆழ்வான்
10. திருக்கோவலூர் ஆழ்வான்
11. திருமோகூர் ஆழ்வான்
12. பிள்ளை பிள்ளை ஆழ்வான்
13. நடாதூர் ஆழ்வான்
14. எங்கள் ஆழ்வான்
15. அநந்தாழ்வான்
16. மிளகாழ்வான்
17. நெய்யுண்டாழ்வான்
18. சேட்லூர் சிறியாழ்வான்
19. வேதாந்தி ஆழ்வான்
20. கோயிலாழ்வான்
21. உக்கலாழ்வான்
22. அரணபுரத்து ஆழ்வான்
23. எம்பார்
24. கிடாம்பி ஆச்சான்
25. கணியனூர் சிறியாழ்வான்
26. ஈச்சம்பாடி ஆச்சான்
27. கொங்கிலாச்சான்
28. ஈச்சம்பாடி ஜீயர்
29. திருமலை நல்லான்
30. சட்டம்பள்ளி ஜீயர்
31. திருவெள்ளறை ஜீயர்
32. ஆட்கொண்டவில்லிஜீயர்
33. திருநகரிப் பிள்ளை
34. காராஞ்சி சோமயா ஜீயார்
35. அலங்கார வேங்கடவர்

(N. C. பார்த்தஸாரதி, காரியதரிசி, வேத அத்யாபக கோஷ்டி, திருவல்லிக்கேணி)

36. நம்பிக்கருள் தேவர்
37. சிறுப்பள்ளி தேவராஜ பட்டர்
38. பிள்ளையுறந்தை உடையர்
39. திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்
40. பெரியகோயில் வள்ளலார்
41. திருக்கண்ணபுரத்தரையர்
42. ஆசிரிப் பெருமாள்
43. முனிப் பெருமாள்
44. அம்மங்கிப் பெருமாள்
45. மாருதிப் பெரியாண்டான்
46. மாறொன்றில்லா மாருதிச் சிறியாண்டான்
47. சோமாஜியாண்டான்
48. ஜீயராண்டான்
49. ஈசுவராண்டான்
50. ஈயுண்ணிப் பிள்ளையாண்டான்
51. பெரியாண்டான்
52. சிறியாண்டான்
53. குறிஞ்சிபுரச் சிறியாண்டான்
54. அம்மங்கியாண்டான்
55. ஆளவந்தார் ஆண்டான்
56. அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார்
57. தொண்டனார் நம்பி
58. மருதூர் நம்பி
59. மழுலூர் நம்பி
60. திருக்குறுங்குடி நம்பி
61. குரவை நம்பி
62. முடும்பை நம்பி
63. வடுக நம்பி
64. வங்கிபுரத்து நம்பி
65. ஸ்ரீ பராங்குச நம்பி
66. அம்மங்கி அம்மாள்
67. பருதிக்கொல்லை அம்மாள்
68. உக்கலம்மாள்
69. சொட்டையம்மாள்
70. முடும்பையம்மாள்
71. கொமாண்டுர் பிள்ளை
72. குமாண்டுர் இளையவல்லி
73. கிடாம்பிப் பெருமாள்
74. ஆர்க்காட்டுப் பிள்ளான்

நமது கோஷ்டியின் 760 ஆவது வருடக் கொண்டாட்டப் பூர்த்தியன்று (18-4-82) ஸ்ரீ ஜகதாசார்ய மஹாமஹிமோபாத்யாய பத்மவிபூஷண மஹாவித்வான் காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசார்யர் ஸ்வாமியை “சுகமினி தாள்வர் வானுலகே” என்கிற [ஸ்தல பதிகத்தின்] பலசுருதியைப்பற்றி உபந்யாசிக்க எழுதியிருந்தேன். ஸ்வாமியின் 14-4-82 தேதிய பதிலில் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

“தேவாரூடைய ஸ்ரீமுகம் கிடைத்தது. அடியேனுக்குப் பிணி ஒன்றுமில்லை. வயதிற்கேற்ற அசக்தி. ஸ்ரீ. உ. வே. T. A. T. ஸ்வாமி, பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் ஆகிய இருவரின் நிர்ப்பந்தம், பிரார்த்தனைக் கிணங்க ஹ்ருதயபூர்வமாகத்தான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். என் செய்வேன். ஒன்றும் தோன்றவில்லை, மருத்துவனாய் நின்ற மாமணிவண்ணனும், ஆர்மருந்தினியாகுவார் என்றவனும் வந்தாலும் என்ன பண்ண முடியும். அதற்காக நான் கோபிக்கவில்லை, வருந்தவில்லை. என்கை அன்புடன் எதிர்பார்க்கும் எல்லோருக்கும் ஸமாதானம் சொல்லுக. பார்த்தன் தன் தேர் முன் நின்றானுக்கு “தூவிரிய மல ருழக்கி” பாசுரத்தை விண்ணப்பம் செய்து. நான் இயற்கையில் உத்ஸாஹி. இப்படி எழுதக்கூடியவனல்ல என்று உன் மனமறியும். இவ்வளவு எழுதியும் அடியேன் மனம் அங்கேதான் உள்ளது. தேவாரீர்களுடைய மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறேன்.

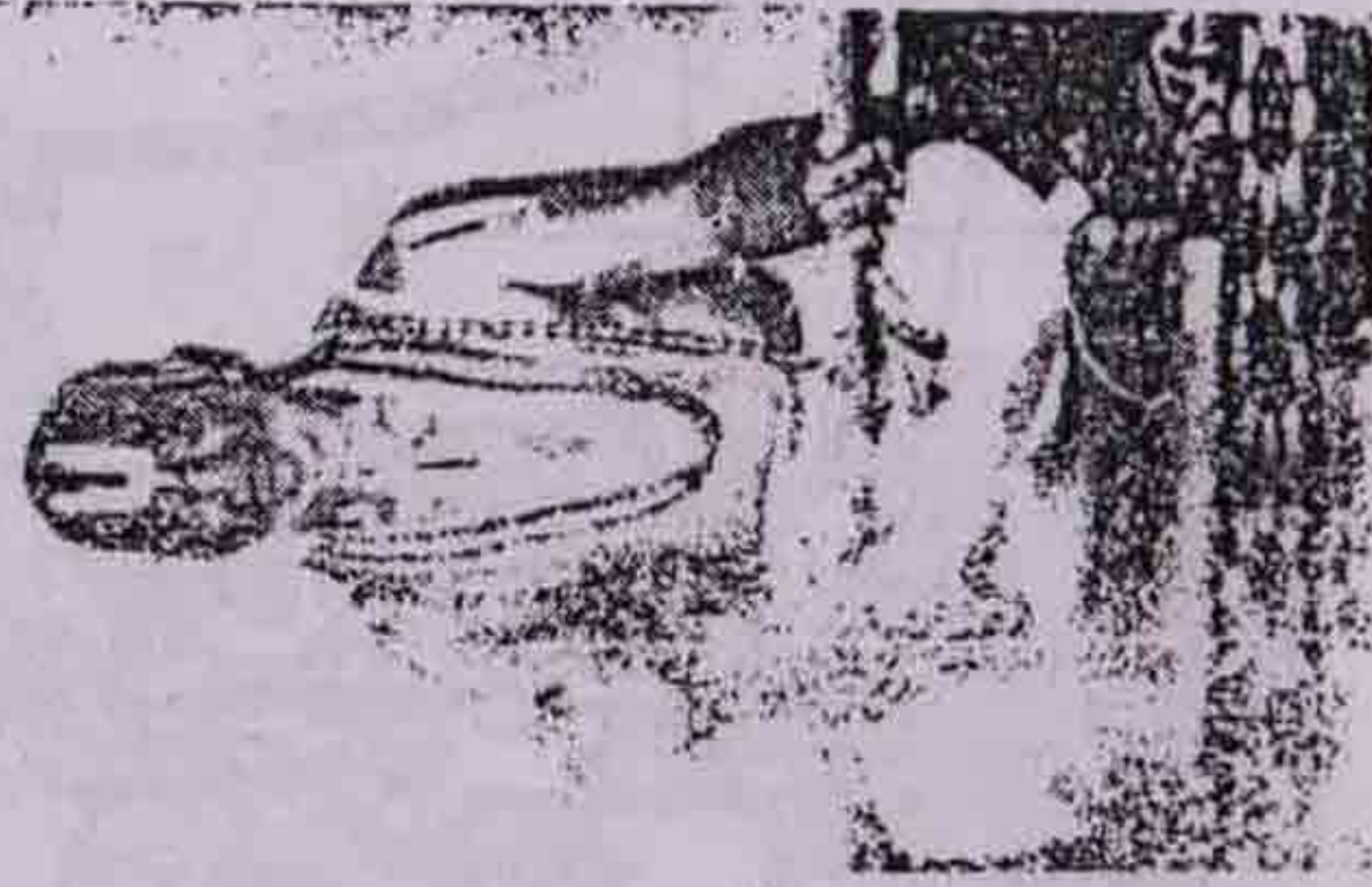
இப்படிக்கு
'அண்ணா'

அதன்படியே ஏள்ளியிருந்து சரியாக இரண்டுமணிநேரம் ஸந்நிதி திருவாய் மொழி மண்டபத்தில் வீரிய முழக்கம்

செய்தார். இதில் சில காட்சிகளைக் காணலாம். இது மிகப்பெரிய பக்தர்களின் மத்தியில் ஸாதித்த கடைசி உபந்யாசம் எனலாம்.

அவரைப்பற்றிச் சிலவற்றை எழுத விரும்புகிறேன். உலகினர் உய்வதற்கு ஆழ்வார்கள் அருளிய நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தையும், அவைகளின் விவரணைகளையும், ஸத்ஸம்பந்தாய கிரந்தங்களையும், நாதமுனிகள் தொடங்கி மணவாளமுனிகள் பர்யந்தம், அத்தனை ஆசிரியர்கள் பிரபாவங்களையும் வெளியிட்ட ப்ரஸித்தம். விசிஷ்டாத்வைத ஈந்தத்தத்தை வளர்த்து எம்பெருமானார் தர்சனத்திற்கு ஆணிவேராக ஸ்ரீபாஷ்மும், பகவத் விஷயமும், ரஹஸ்ய கிரந்தங்களும், ஸ்தோத்ர பாடங்களும் விளங்கின்றன. வேதங்களும், இதிறாச புராணங்களும் இவைகளுக்கு ஆதாரம் உள்ளன.

இவை யாவற்றையும் “ஆழியுட்புகு முகந்து கொடார்த்து ஏறி” என்கிறபடி உபய வேதாந்தமாகிற ஆழ்கடலில் ஆழ்ந்து, ஏற்பதற்கு அரியனவானவைகளை ஏற்றுச் சிறிதேனும் பிறழாமல் தமது மனத்திலே தேக்கி, தரம் பாராது பொழியும் மேகம்போல் நன்றாய் யான கருத்துக்களை அவ்வப்போது வெளியிட்டுவந்த பெருமைவாய்ந்த ஸ்வாமி ஒருவர் இருந்தார் எனில் அது அம் ஸ்வாமியைத்தான் குறிக்கும். வாய்ப்பைப் பெற்றது நம்முடைய பாக்யம். பண்டிதர்களும், பாமரர்களும் ஏற்கும் வகையில் உலகினர் உய்ய மணிப்பிரவாளத்தினை உள்ள வ்யாக்யானங்களை எளிய நடையிலே எழுதியளித்த மஹான் அவர். இவரை

மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ளும் ஸ்வாமி (பட்டப்பா ஸ்வாமி, பூம்பேரும்புதூர்)

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி சந்நிதி தேவஸ்தான வேத அத்யாபக கோஷ

சில நினைவுகள்

(திருவாலி V. R. வரதநாராயண அய்யங்கார்)

அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக் கண் அன்பு செய்வித்து, அருளிச்செயலை இராப்பகல் ஒதுவித்து, பயிற்றுவித்து பணிமானம் பிழையாமே பணிகொண்ட தெல்லாம் அடியேனைப் பிறப்பித்த தந்தையும் நம்கோஷ்டியில் முன்னாள் அத்யாபகராய் இருந்து, கடமையும் அருளப்பாடு, புராணம் இவைகளையும் சேவித்துக் கொண்டிருந்து 1958-இல் பரமபதித்தவருமான ஸ்ரீமான் திருவாலி இராமாநுஜா சாரியர் ஆவர்.

அடியேனுக்குப் பிதாவும் ஆசாரியனுமான அவரிடம் கேட்டு அறிந்த சில அறிவுரைகளை இங்கே விண்ணப்பிக்கிறேன்.

1. (i) கோஷ்டியில் வயதில் சிறியவர்கள், பெரியவர்களுக்கு முக்கியமான இடங்களை விட்டுக்கொடுத்துக் கௌரவிக்க வேண்டும்.
- (ii) அவசியம் இருந்தாலொழிய பின்னடி சேவையிலேயே அன்வயிக்க வேண்டும்.
- (iii) பெரியோர்களை முன்னிட்டுச் சற்றுப் பின்பாக உட்காரவேண்டும்.
- (iv) சர்ச்சைக்குள்ள விஷயங்கள் விவாதிக்கும்போது தாங்களும் அவசியமானால் கலந்துகொண்டு நிதானமாகப் பணிவுடன் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட வேண்டும்.

(v) பெரியோர்களுடைய குரல்கலந்து சேவிக்கவேண்டும். தங்கள் குரல்தான் உயரவேண்டுமென்று நினைப்பது தவறு.

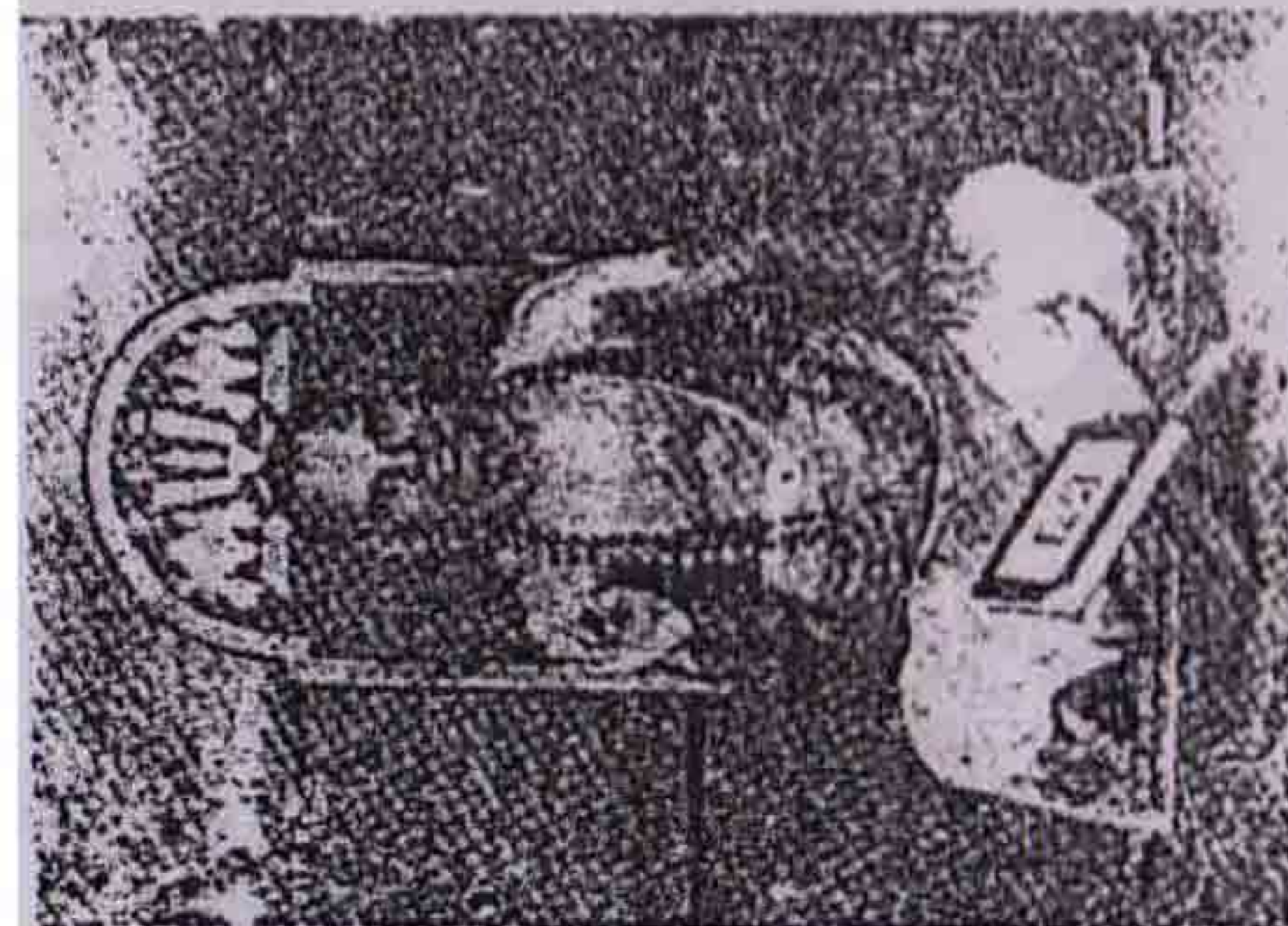
இன்னும் பல விஷயங்கள் அவசியமாகத் தெரிந்துகொண்டிருந்தாலும், நிகழ்பவை இவை.

2. மற்றொரு ரஸமான அனுபவம் ஸ்ரீமான் உ. வே. T. A. வரதாசாரியர் ஸ்வாமி அத்யாபககோஷ்டித் தலைவராக இருந்த காலத்தில், ஒரு ஸ்வாமி கோஷ்டியில் முறைப்படி அன்வயிக்கவில்லை. அருங்கு ப்ரஸாதம் ஸாதிக்கலாமா என்று கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கையில் வேதவையாக—

“நம் கோஷ்டியில் 4000 பாசுரங்களுக்கு 2000 பாசுரங்கள் தெரிந்த போதும் அத்யாபகத்தில் சேரவில்லை.

அவற்றுள் பாதியில் அன்வயித்த போதும், ஆக 1000 பாசுரங்கள் தெறும். அதிலும் முன்னடியிலேயே பின்னடியிலேயோ ஏதேனும் ஒன்று அன்வயிக்கலாம். மீதி 500 தவிர உள்ளது.

இந்த மீதியிலும் கோஷ்டியில் இருளியிருந்தால் போதும், வாய்மையாகச் சேவித்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்பதில்லை.

ஸ்ரீ உ. வே. பிள்ளையார் ஸ்வாமி பாஷ்யகாரர் ஸ்வாமி

ஆகையால் அந்த ஸ்வாமிக்குப் ப்ரஸாதம் நன்றாகச் சாதிக்கலாம் என்றார்.

இவ்விஷயத்திற்கு இன்றும் சான்று உண்டு.

3. இன்னும், ஒரு சமயம் அடியேன் 10, 12 வயதிற்குள் இருக்கும்போது, திவ்யப்ரபந்தம் ஓரளவு சேவிக்கும் நிலையில், ஒரு அத்யாபக கோஷ்டி பொதுக்கூட்டம் ஸ்ரீவானமாமலை மடத்தில் நடைபெற்றது. அப்போது அடியேனும் அடியேனுடைய வயதொத்த சிறுவர்களும் அங்குச் சற்றுத் தள்ளியிருந்துகொண்டு நடந்த விவரங்களைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது ஒரு ஸ்வாமி “உங்களுக்கு இங்கே என்ன வேலை” என்று கடிந்தார். உடனே ஸ்ரீ T.A. வரதாசாரியர் ஸ்வாமி, என்ன அப்படி சாதித்தது, அவர்கள் நாளை அத்யாபகர்கள் அன்றோ! என்றார். அவர் வாக்கு அடியேன் விஷயத்தில் இன்று பலித்துள்ளது.

4. ஸ்ரீ வை. மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியர் ஸ்வாமி நம் கோஷ்டியின் தலைவராக எழுந்தருளியிருந்தகாலத்தில், அடியேனைப்போன்ற முதிராத சொற்களுடைய சிறுவர்களைப் பல இடங்களில் திருமொழி சேவிக்கும்போது அர்த்தங்களை யும் எதுகை மோனை இவைகளையும் காண்பித்து “வயல்குழம்” “பொழில்குழம்” அடைந்துய்ந்துபோனேனே, அடியேன் கண்டுகொண்டேனே, கண்டுகொண்டு தினைத்தேனே “கருவார் கற்பகத்தை” “கலையார் சொற்பொருளை” இன்னும் பல இடங்களில் அழகாகத் திருத்திப் பணி கொண்டது இன்னும் நெஞ்சில் நிலைத்துள்ளது.

5. ஸ்ரீவைகுண்டவாசியும் ஸ்ரீ உ. வே. பரமஹம்ஸேந்திரபாதிபுமான பெரிய

கேள்வி ரங்கராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி. இங்கே பூர்வாச்சரமத்தில் அத்யாபக கோஷ்டித் தலைவராக எழுந்தருளியிருந்த போது, அத்யாபக கோஷ்டியில் சதனுஷ்டானத்துடன் இருப்பவர்களும், கோஷ்டியில் அத்யாபக ப்ரஸாதம் சாதிக்கும் போது கைசோதித்துக்கொண்டுதான் சாதிக்கவேண்டும் என்று திருத்திப் பணி கொண்டார். அந்த அனுஷ்டானம் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளதை நாம் அறிவோம்.

6. ஸ்ரீ. உ. வே. தாமல் விஜயராகவாசாரியர் ஸ்வாமி வேதபாராயண கைங்கர்யத்தைத் தவறாமல் நிரவறித்து, வேத வேதாந்தவர்த்தினி பாடசாலையில் அடியேன் சிறுவனாய் இருக்கும்போது சுமார் 20 3பருக்கு ஸ்வரம் பிசகாமல் உபயுக்தமாக வேதத்தைச் சந்தை சொல்லிக்கொடுத்தார். அதில் விசேஷம் என்ன என்றால், ஒரு ஸ்வரம் தப்பினாலும் தொடையில் ஒரு அடி விழும். அதை நினைத்தால் இன்றும் வலிக்கும். ஆனால் அந்த ஸ்வாமியின் கடாசுத்தில் அது மிகவும் குளிர்ந்து விடும். எப்படி என்றால் அடியோங்கள் கோஷ்டியில் ஸுஸ்வரமாகச் சேவிக்கும் போது மகிழ்ச்சி பொங்கும் கிருபையுடன் அடியோங்களைக் கடாசுப்பார். அதற்கு நடு இணையுண்டோ!

இன்னும் பல நினைவுகள்—பன்னி உரைக்குங்கால் பாரதமாய் நேரும். ஆகையால் “ஊழிதோறுழி ஓவாது வாழிய என்று யாம் தொழ இசையுங்கொல்” என்று ஆழ்வாரா பாரித்தபடி நம் கோஷ்டி பல்லாண்டு பல்லாண்டாகக் குடிசுடி வழிவந்து ஒழிவில்லாமெல்லாம் வழிவிலா அடிமைசெய்யவேண்டும் என்று ஸ்ரீபார்த்தசாரதி திருவடிகளில் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அத்யாபகரொருவரின் அனுபவம்

(கோஷ்டி காரியதரிசி)

அத்யாபக கோஷ்டியில் எல்டர்லி மெம்பர் ஸ்ரீ. உ. வே. குவண் ராமானுஜாசார் ஸ்வாமியை மலரில் அச்சிட உம் முடைய அனுபவத்தில் ஏதாவது சொல்லும் என்று கேட்டதற்கு அவர் சொன்ன பதில்:

நமது கோஷ்டிக்குப் பழைய காலத்தில் சட்டமோ, நியமமோ ஒன்றும் கிடையாது. அத்யாபகர்கள் யார் யார் எப்போது வந்தாலும், ப்ரஸாதம் விரியோகிக்கும் ஸமயம் இருந்தால் போதும். எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டுவந்தது. அந்தக்காலம் பிரஸாதமும் நிரவதிகமாய்க் கிடைக்கும்.

அப்படியிருக்க, இப்போதுள்ள சட்ட திட்டங்கள் எப்படி வந்தது? என்று கேட்டேன். அதற்குப் பதில்:

அந்தக்காலத்தில் அத்யாபகர்கள் சாயங்காலம் இயல் முடிந்ததும் ஸந்தியாவந்தனம் செய்யப் புஷ்கரணிக்குப் 3பாவாகள் ஆனால் வேதபாராயண ஸ்வாமிகளோ, பாராயணம் பண்ணிக்கொண்டே பெருமாள் உள் மண்டபத்தில் கீழே இறங்கிய பிறகுதான் முடிப்பது வழக்கம். வேதபாராயணகாரர்கள் புஷ்கரணிக்குச் சென்று ஸந்தியாவந்தனம் செய்துவருவதற்குள் அத்யாபகர்கள் ஸேவைமுடித்து அநேகநாள் பிரஸாதம் ஸ்வதந்திரம் வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுவர். ஆக வேதபாராயணகாரர்கள் கைங்கர்யம் செய்தும் ஸ்வதந்திரம்கூடக் கிடைக்காமலேயே போய்விடும். சிலர் கைங்கர்யம் முடியும் தருணத்தில் வந்து பலனை அடைந்து வந்தனர். அப்போது வானமாமலைமடம், திருவாராதன் ஸ்வாமி தெய்வநாயகம் ஐயங்கார் இதைப்பற்றி எல்லா அத்யாபகர்களுடன் அவ்வப்போது சர்ச்சைசெய்து வந்தனர். ஆகவே, 28-10-1934 தேதியில் நடந்த மீட்டிங்கில், ஸ்ரீ. உ. வே. ப. ரங்கப் பங்கார் ஸ்வாமி, T.A. வரதாசார் ஸ்வாமி,

P. A. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் ஸ்வாமி ஆகிய மூவர் அடங்கிய ஸப் கமிட்டியை நியமித்து, சட்டதிட்டங்களை, எல்டர்லி அத்யாபக கமிட்டியாருக்கு அனுப்பவும், அவர்கள் ஆமோதித்த பின், பொது கோஷ்டியின் மூலம், மூன்று ரிடிங் கொடுத்து அங்கீகரிக்கவும் செய்தனர் என்றார்.

பிறகு, அவரே “ஒரு வேடிக்கை கேளும்” என்று ஆரம்பித்து அவர் சொன்னது:— திருமொழி ஸேவா காலங்களில் பல இடங்களில் கவலைகள், சந்தேகங்கள் வரும் பெரியோர்கள் மத்தியில் பயந்து, பயந்து ஸேவிப்பேன். தமிழ் பண்டிட வை. மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியர் கோபப்படாமல், முகம்கோணமல், யாருக்கும் மனம் புண்படாமல், சிரித்துக் கொண்டே என்னைப்பார்த்துச் சொன்னது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

“திருமங்கை மன்னன் இயற்கையை வர்ணிக்கிறார். ஏன் கஷ்டப்படுகிறாய், வண்டு களஞ்சுடித்தால் போதையின்றிக்கும், பெண்வண்டைப் பார்த்தால் ஆண் வண்டு கூத்தாடும், வண்டுகள் இசைபாட அன்னம் உறங்கும், வண்டு ஆடும். குயில் கூவும், மயில் ஆலும்” ஆக எதைக்கண்டும் மிரளாமல் முன்னடியைப் பார்த்து, எதுகை மோனை கவனித்து அர்த்தம் புரிந்து, கவனித்து ஸேவி” என்றார். அதன்படி நடந்தேன். அனுபவம் ஆக ஆக அடியேனுக்குத் தப்பே வரவில்லை. வயதில் முதிர்ந்த பெரியோர்கள் முன்னடி ஸேவிப்பர். நாங்கள் பின்னடிதான் ஸேவிப்போம்.

நாங்கள் தப்பித் தவறி முன்னடி ஸேவித்தாலும், ஏதாவது தப்பாக ஸேவித்தாலும், பாட பேதமாக ஸேவித்தாலும் முதியோர்கள் திரும்பிப் பார்ப்பர். பெரியோர்களிடம் பயத்தோடும் “பணி வன்புடனும் நடப்போம்.”

“பெரியோர்க்கு ஆட்பட்டக்கால் பெருத பயன் பெறுமாறு” என்றபடி பலனை அடைந்தேன். இப்போது இந்தச் சட்டங்கள் மிக அவசியம் என்று தோன்றுகிறது.

மறக்கலாகா நினைவுகள்.

(ஸ்ரீ.உ. வே. C. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார், காரியதரிசி)

காஞ்சி ஸ்ரீ. உ. வே. பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி யுடன் பல அனுபவங்களில் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

(1) காஞ்சி ஸ்ரீ. உ. வே. P B A ஸ்வாமி
 “நீறு செவ்வே யிடக்காணில்
 நெடுமாலடியார் என்றோடும்”
 “திருவுடை மன்னரைக்காணில்
 திருமாலைக் கண்டேனே”

என்கிற பாசுரப்படி கோஷ்டிக்கு ஏள்ளும் ஸ்வாமிகள் எப்போதும் பளிச்சென்று பன்னிரண்டு திருநாமத்துடன் ஸேவை ஸாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவர். அவர் சொன்ன கதை: கலெக்டர், கவர்னர் வருங்காலத்து போலீஸ், மிலிடரி பாரேட் நடக்கும். அதற்கு ஒருநாள் முன்பு ரிஹர்ஸல் பாரேட் நடக்கும். அதன் தலைவர் பாரேட் செய்பவரில் சிலர் கன்னத்தைத் தடவிப்பார்ப்பர். சொர, சொர என்றிருந்தால் பளிச்சென்று கன்னத்தில் அறைவிழுமாம். சாதாரண மனிதருக்கு அப்படி என்றால் நாம் தேவராஜாவின் பதாதிகள் (ஸைன்யம்) நாம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று யோசி என்றார்.

(2) அருளிச்செயலை நன்கு அனுபவிக்கத் தெரிந்தவர்:

அங்கு மணவாளமாமுனிகள் ஸந்நிதியில் உரத்த குரலில், நிதானமாக ஸேவாகாலம் ஆரம்பித்துச் சிலரை அனுப்பி, இது எவ்வளவு தூரம் கேட்

கிறது என்று பார்த்துவரச் சொல்ல, அவர்கள் வந்து “மேல கோபுரவாசல் வரை” கேட்கிறது என்றவுடன், இப்படியே பண்ணிக்கொண்டிருங்கள் என்று தாமே போய் அதை அனுபவிப்பர்.

(3) பொய், மெய்யைச் சுலபமாக அறிபவர்: பொய்சொல்லித் தப்ப முடியாது.

காஞ்சி வைசாகோத்ஸவத்தில் சென்று ஸ்வாமியைப் பாடசாலையில் ஸந்தித்தேன்.

கேள்வி: பாச்சுவா? எப்போது வந்தாய்?

பதில்: நேற்று ராத்திரி வந்தேன்.

கேள்வி: மேற்கே கோஷ்டிக்குப் போனாயா?

பதில்: போனேன்.

கேள்வி: என்ன பாட்டு ஆரம்பித்தார்கள்?

பதில்: பாதி கோஷ்டியில் கலந்து கொண்டேன்.

கேள்வி: என்ன பாட்டு முடித்தார்கள்?

பதில்: நாச்சியார் திருமொழி 3ஆம் பதிகம் முடிந்தது. நாளை “தெள்ளியார் பலர் கைதொழும் தேவனார்” ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

அவர் தீர்மானம்: ஆறாம் திருநாள் என்று பதில் அப்படிச் சொன்னாயா?

வேலை வாங்குவதில் கெட்டிக்காரர்:

(4) யாரானும் சிறுவர் அவரிடம் சென்றால்:

இந்தக் கடுதாசியைத் தபால் பெட்டியில் போடு என்று கொடுப்பர். உடனே தபால் பெட்டியில் என்னடம் போட்டிருக்கிறது என்று வந்து சொல் என்று உத்தரவிடுவார்.

(5) அவருக்கு யானைக் கண்: பாம்புக் காது:

எத்தனை ஸ்வாமிகள் அணி அணி யாகக்கூடி அலை அலையாகச் சென்றும் ஒருதரம் முதல் வரிசையிலிருந்து திரும்பிப் பார்த்தாரானால் யார் யார் 12 திருமண் இட்டுக்கொள்ளவில்லை என்று “சட்”டென்று சொல்லிவிடுவர்.

எவ்வளவு கூட்டத்தில் ஸேவாகாலம் பண்ணினாலும் கூர்மையாய்க் கவனித்து, தப்பு சொல்பவரைக் கூப்பிட்டுத் திருத்தும் தன்மை உடையவர்.

(6) ஒருபெரிய பணக்காரர் இல்லத்திற்கு ஸேவாகாலத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அந்தக் காரில் அடியேனும் போனேன். கார் ஓட்டிச் சென்றவர் தாம் வித்தமாயிருப்பதற்காகத் திரும்புவது எத்தனை மணிக்கு என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் பதில் “என் உயிர் அவன் கையதே” “அவன் கையதே எனதாருயிர்” (திருவாய்: 9-5-2, 3) அவர் விட்டபோது தான் ௭ ர முடியும். எல்லோரும் சிரித்தனர்.

(7) 30 வருடம் முன்பு ஒங்கோல் அருகே கொத்தப்பட்டணம் என்கிற இடத்தில் திருப்பதி ஸ்ரீ. உ. வே. யாழ்ஞசார் ஸ்வாமி நடத்திவைத்த பெருமாள் ஸந்நிதி ஸம்ப்ரோக்ஷணத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். வேத அத்யாபக ஸ்வாமிகளுக்குக் கையில் கங்கணம் கட்டி, மஞ்சளில் நனைத்த வேஷ்டி உத்தரீயம் கொடுத்து எல்லாவேளைகளிலும் அதையே தரிக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டனர். அது தேசாசாரம். அப்படியே செய்தோம்.

மறுநாள் காலை ஸ்ரீ. உ. வே. P B A ஸ்வாமி ஏள்ளினார். எங்கள் மத்தியில் நின்றுகொண்டிருந்த வயதான காஞ்சி மடவிளாகம் கோபாலாசாரியரைக் கூப்பிட்டு அவ்வளவு கூட்டத்தின் மத்தியில் மஞ்சள் துணியும், கங்கணமும் பூண்ட ஸேவையுடன் இருக்கிறீர், தேவன் ஆத்துக்காரி வந்திருக்காளா? நான் உங்கள் கல்யாணத்தில் பார்க்கவில்லை. இப்போது பார்க்கலாம் என்று நினைத்தேன் என்று சிரிக்கவைத்தார். கோபாலாசார் ஸ்வாமி நேற்றையதினம் நீர் வந்திருந்தால் உமக்கும் அந்த மஞ்சள் துணி கொடுத்திருப்பார்கள். ஒருநாள் தள்ளி வந்தீரே என்று பதில் சொல்லி எல்லோரையும் சிரிக்கவைத்தார்.

(8) 20 வருடம் முன்பு மனாரக்குடி அண்ணாஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸதஸ்ஸுக்கு முதல் தடவை சென்றிருந்தேன். அங்கு நிறைய ஸ்வாமிகளுக்கு முயியிருந்தனர். திவ்ய பிரபந்த பரீக்ஷைக்கு ஆரம்பிக்கச் சொன்னார்கள். பரீக்ஷை ஸ்ரீ. உ. வே. எம்பார்திவேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி. [திருவாய்: 9-5-2, 3] அவர் விட்டபோது தான் ௭ ர முடியும். எல்லோரும் சிரித்தனர்.

கராகக் காஞ்சி PBA ஸ்வாமி ஏள்ளின தால் அவரையே திவ்யபிரபந்த பரிக்ஷையை நடத்தச் சொன்னார்கள். அவரும் சம்மதித்து வித்யார்த்தியாய் வந்திருந்தவரைக் கேட்டார்.

கேள்வி : உமக்கு என்ன தெரியும்?

பதில் : எல்லாம் தெரியும்.

கேள்வி: சொல்லும் 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு'

பதில்: 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு'

கேள்வி: வண்ணமாடங்கள்

பதில்: வண்ணமாடங்கள்

கேள்வி: கதிராயிரமிரவி

பதில்: கதிராயிரமிரவி

கேள்வி: 'தையொரு திங்களும்'

பதில்: 'தையொரு திங்களும்'

கேள்வி: பூநிலாய

பதில்: பூநிலாய

கேள்வி: வாடினேன் வாடி

பதில்: வாடினேன் வாடி

கேள்வி: ஒழிவில்காலம்

பதில்: ஒழிவில்காலம்

கேள்வி: உலகமுண்டபெருவாயா

பதில்: உலகமுண்டபெருவாயா

வித்யார்த்தி மேலே ஒரு பதம்கூட சொல்லாமல் திகைத்து இவர் சொன்னதையே சொன்னார். ஸ்வாமி மேலே சொல்லு என்று,

கேள்வி: 'சொன்னால் விரோதமிது' பதில்: 'சொன்னால் விரோதமிது'

கேள்வி: 'சொல்லமாட்டேன் அடியேன்' (திருவாய் : 8-5-5)

பதில்: 'சொல்லமாட்டேன் அடியேன்'

காஞ்சி அண்ணாஸ்வாமி எப்படி முடித்தார் தெரியுமா?

"எற்றுக்கு நீ என் மருங்கில் வந்தாய்! எம்பெருமான் நீ எழுந்தருளே. (பெருமாள் திரு : 6-67) 'உமக் கொன்று சொல்லுகேன் கேண்மின்' உமக்கிங்கோர் பற்றில்லை கண்டீர் நடமின்' (பெரியாழ் திரு : 5-2-6.) என்று ஸ்வாமி ஸாதிக்க எல்லோரும் கை கொட்டிச் சிரித்தனர். அந்த வித்யார்த்தி தலை குனிந்து எழுந்து போனார்.

இன்னொருவரைப் பார்த்து "உண்டே" பாட்டு சொல்லு என்றார். அவர் முழித்தார். உடனே அடியேனைப் பார்த்து "பாச்சு, நீ சொல்லு" என்றார். முதலில் பயந்தேன். ரூபகத் துக்கு வந்தது. சொன்னேன்.

"நாவாயிலுண்டே நமோ நாரணாவென்று

ஒவாதுரைக்கும் உரையுண்டே— மூவாத

மாக்கதிக்கண் செல்லும் வகையுண்டே என்னொருவர் திக்கதிக்கண் செல்லுந்திறம்?"

"சொல்லிவிட்டாயே" என்று சந்தோஷித்துச் சிரித்தார்.

கேள்வி: நாலாயிரத்தில் எத்தனையிடத்தில் 'முண்டே' என்று வருகிறது என்றார்.

பதில்: பயத்துடன் இரண்டு இடத்தில் வருகிறது என்றேன்.

கேள்வி: பாட்டைச் சொல்லு

பதில்: (1) "எங்காணு மீதொப்ப தோர் மாயமுண்டே" (பெரிய திருமொழி : 10-6-11, (2) "மற்றுமோர் தெய்வமுண்டே" [திருமாலை -9.]

நீ 'பாஸ்' எழுந்துபோகலாம் என்றார்.

அடுத்தவரை எந்த ஊர்? என்று கேட்டார். 'ஆள்வார்திருநகரி' என்றார். உடனே அவர்களுக்கு 'ழ' வராதே என்றும். திருவாய்மொழியைத் 'திருவாய்மொளி' என்பர் என்று சொல்லிப் பிறகு அவரைக் கேட்ட கேள்விகள்:

கேள்வி: 'ஏழை ஏதலன்'

பதில்: 'ஏனை ஏதலன்'

கேள்வி: ஆழியெழ

பதில்: 'ஆளி எள்'

கேள்வி: ஊழிதோருழி

பதில்: 'ஊளிதோருளி'

கேள்வி: தாளினை வாழியே

பதில்: 'தாளினை வாளியே'

இது முடிந்ததும் ஸ்வாமி தர்க்கம் பரிக்ஷைக்குப் போனார்.

(9) திருவல்லிக்கேணி வேத வேதாந்த வர்த்தன வகுடாந்தர கொண்டாட்டத்தில் கடைசி தினம், மாஜி நீதிபதி ஸ்ரீ. உ. வே. P. M. ஸ்ரீனி

வாஸ ஐயங்கார், காஞ்சி ஸ்வாமி 'ஆயிரத்தில் ஒன்று' என்ற விஷயத்தைப்பற்றி உபன்யஸிப்பார் என்று முடித்தார். நல்ல கூட்டம். எல்லோரும் PBA ஸ்வாமி என்ன சொல்லப் போகிறார் என்று திகைத்தனர். எதிரில் உட்கார்ந்திருந்த ஒரு சிறு பையனை "ஆயிரத்தில் ஒரு நம்பர் சொல்லு" என்று நியமித்தார். உடனே அவன் 798 என்று சொன்னான். ஸ்வாமி "கஷ்டமான நம்பரைச் சொல்கிறாயே" என்று சொல்லிவிட்டுச் சட்டென்று முறையே முதலாயிரம். பெரிய திருமொழி, இயற்பா, திருவாய்மொழி ஆகிய ஒவ்வொன்றிலும் 798-வது பாட்டின் சாராம்சத்தை இரண்டு மணி காலம் அமுத மழையாய்ப் பொழிந்தார். (798-வது பாட்டைக் கணக்குப்பண்ணி எடுக்கும் திறமை புலப்படுகிறது.) முதலாயிரம்: திருச்சந்த விருத்தம் (47) 'காரொடொத்த மேனி எங்கள் கண்ணன்'; பெரிய திருமொழி: [8-10-8] "மாணுக வையம் அளந்ததுவும்"; இயற்பா [பெரியதிருமடல் 130] "அன்னவனை ஆதனார் ஆண்டளக்கும் ஐயனை"; திருவாய்மொழி [8-3-4] ஞாலம் போனகம்பற்றி ஓர் முற்றுவருவாகி,

(10) ஒரு சமயம் திருவல்லிக் கேணி வானமாமலை மடத்தில் காலக்ஷேபம் நடந்தது. கூட்டமான கூட்டம். மடம் நிரம்பிக் குளத்துப்படியிலும் அமர்ந்து கேட்டனர். காஞ்சி ஸ்வாமி 2½ மணிகாலம் பிரஸங்கம் நடந்தும் முடியவில்லை. சகாக்கவில்லை வேதம், திவ்யபிரபந்தம், ஆசார்யாள் வியாக்யானம், பகவத்கதை என்று தாவிக்கொண்டிருந்தார்.

நிர்வாகிகள்,—ஸ்வாமி மாத்திரம் காலை மாற்றாமல் இவ்வளவு நாழிகை

உபன்யஸித்ததே தவிர மற்ற எல்லோரும் 20 தடவை காலை மாற்றிவைத்து, தூக்கக் கலக்கத்தில் உள்ளார்கள், உபன்யாஸத்தைமுடிக்கலாமே என்று ப்ரார்த்திக்க, ஒஹோ! எழுப்பும் மந்திரம் சொல்ல வேண்டுமா என்று "ஓம் இத்யேகாக்ஷரம்" என்று வேதம் ஓதும் பாணியிலே உரக்க

"உத் ஏகாக்ஷரம் காபி இதி த்வே அக்ஷரே. ஓவல்பின் ஏதி பஞ்சாக்ஷராணி" என்றார் வேடிக்கையாக. உடனே எல்லோரும் புத்துணர்ச்சியுடன் சிரித்தனர். நான் சொன்னதில் ஏதேனும் தப்பு உண்டோ?

உத் ஏகாக்ஷரம்: உ என்பது ஒரு அக்ஷரத்தாலானது காபி இதி த்வே அக்ஷரே: கா.பி. என்பது இரண்டு அக்ஷரத்தாலானது. ஓவல்பின் ஏதி பஞ்சாக்ஷராணி: ஓ,வ,ல்,பி,ன் என்பது ஐந்து அக்ஷரத்தாலானது. பலத்த சிரிப்புடன் கைதட்டினர். எல்லோரும் விழித்துக்கொண்டனர். இன்னும் 2 மணி காலம் உபன்யாஸம் சொல்லலாம் என்று தொடர்ந்தார். ஐந்துமணி காலம் சொன்னாலும், தனது காலை ஒருதரம்கூட மாற்றி வைத்துக்கொள்ளவே மாட்டார்.

(11) அவர் உபன்யாஸங்களில் வேதம் தெரிந்தவர், திவ்யபிரபந்தம் தெரிந்தவர் வந்தார் என்று தெரிந்தால் போதும்: நடுவில் அவர்களைக் கூப்பிட்டு 'இது எங்கே வருகிறது? அந்தப் பஞ்சாதியைச் சொல்' என்று சபையிலேயே கேட்பார். ஆகவே, அவர் உபன்யாஸத்தில் வருவதற்கே எவரும் பயப்படுவார்கள். சரியாகச் சொன்னால் போச்சு. இல்லையேல் சபை மத்தியில் பரிஹஸிப்பார்.

(12) காஞ்சியில் ஸ்ரீ. உ. வே. காதி கிருஷ்ணமாசாரியர் சதாபிஷேகம் நடந்தது. அந்தக் கோஷ்டியில் மாமண்டூர் கிருஷ்ணமாசார் ஸ்வாமிக்கு ஸம்பாவனை கொடுக்கும்போது "இந்த ஸ்வாமி உரத்த குரலில் ஸேவாகாலம் செய்வார். தப்பாக இருந்தாலும் உரக்கவே சொல்வார்" என்று சபை மத்தியில் கிண்டல் செய்தார். எதற்கும் பயப்படாதவர்.

(13) திருக்கண்ணபுரம் செளரிப் பெருமாள் ஸம்ப்ரோக்ஷணக்குச்சென்றிருந்தேன். ஸ்ரீ PBA ஸ்வாமி எல்லா நாளும் கோஷ்டியில் அன்வயித்து உபன்யாஸமும் ஸாதித்தார். சாரியாக 600 ஸ்வாமிகள் யாகசாலைக்குள் நுழையும்போது ஒருவர் PBA ஸ்வாமியை "தேவன் எல்லா இடங்களுக்கும் ஏள்ளுகிறதே, அந்த ஸ்வாமிகள் யார் யார் என்று தெரியுமா?" என்று கேட்க, அவர் பதில் "இன்ன ரென்றறியேன்" (பெரிய திரு: 10.10.9.) என்றார். அங்கு 5-ஆந்திருநாள் — காஞ்சி ஸ்வாமி உபன்யாஸம். இடையில் அவர் ஸாதித்த விஷயம். "இங்கு யாகசாலை நிர்வாகம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் அலங்காரபட்டர் ஸ்வாமியுடையது. பெருமானோ செளரிப்பெருமாள். செளரியில் உயர்ந்த பரிமளமான புஷ்பங்களைச் சாத்திக்கொண்டிருக்கிறார்: அந்த ஊரே மணக்கும்படி அவ்வளவு வாஸனை மூக்கைத் துளைக்கிறது. ஆனால் ஐந்துநாளாய் இரண்டுவேளை பிரதி தினமும் பெருமாள்கிட்ட ஸேவைபண்ணிவைத்தார்கள். ஆனால் அடியேன் கையில் கிடைத்தது துளசி தான். ஒரு புஷ்பம்கூட இல்லை. இதன்

ரகசியம் அலங்காரபட்டரைக் கேட்டால் தெரியும் என்றார். அதோடு நிற்கவில்லை. சில புஷ்பங்கள் சிலருக்குச் சொந்தம். நம்மாழ்வார் திருவாய் மொழி (1-9-7) இல்

"தோளிணைமேலும் நன்மார்பின் மேலும் சுடர்முடி மேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான்"

என்று பாடியுள்ளார். அதில் தோளின் மேல் சாத்தின புஷ்பங்கள் உபயகாரர்களுக்குச் சொந்தம்; மார்பின்மேல் சாத்தினவை பாதி உபயகாரர்களுக்கும், பாதி தர்மகர்த்தார்களுக்கும் சொந்தம். சுடர் முடிமேல் சாத்தினவை அர்ச்சகர்களுக்கே சொந்தம். தாளிணைமேல் புனைந்த தண்ணந்துழாய் நம்போன்ற பக்தர்களுக்குச் சொந்தம். ஆகையால்தான் நல்ல புஷ்பங்கள் எதுவந்தாலும், எந்த ஊரிலும் அர்ச்சகர்கள் உடனே திருமுடியில் சாத்துகிறார்கள்போலும் என்று சொல்லி, அலங்காரபட்டரே! இது உண்மைதானா? என்றவுடன் பலத்த கரகோஷம்.

PBA ஸ்வாமி தங்குவதற்குத் திருக்கண்ணபுரத்தில், ஸந்நிதியின் பக்கம், திருமங்கை மன்னன் ஸந்நிதியின் பக்கத்துக் கிருஹத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

ஒருவர் ஸ்வாமியை எங்கு இறங்கியிருக்கிறீர்? என்று கேட்டார். அதற்குப் பதில் "இறங்கரது என்ன? யானை. குதிரை துரக பதாதிகளுடன் வந்திருக்கிறேன்" என்று சிரிக்கவைத்தார்.

அந்த ஸ்வாமியின் கேள்வி—மத்தியானம் நட்சாந்தி திருமஞ்சனத்திற்கு வில்லை? என்று கேட்டார். பின்புறம் இருக்கிறேன். தெரியவில்லை. காலை வேசிவருப அவசரத்தில் தோசை அமுது செய்கிறேன். "டவண்டை" என்ற வாத்தியுடன் திருமங்கை மன்னர் நிதிக்கு வருவது ஒன்றுதான் கிறது என்றும், அதற்கப்புருக்கு ஒன்றுமே வருவது தெரியாது என்றும் கூறி, ஆகையால் திருமங்கை மன்னன் இத்த அனுபவிக்கும்போது [பெரிய மொழி 8-5-7]

"ஆயன். விலங்கல் வேயின தோசை"

இனி விளைவதொன்றறியே என்றார் போலும் என்று எல்லையும் சிரிக்கவைத்தார்.

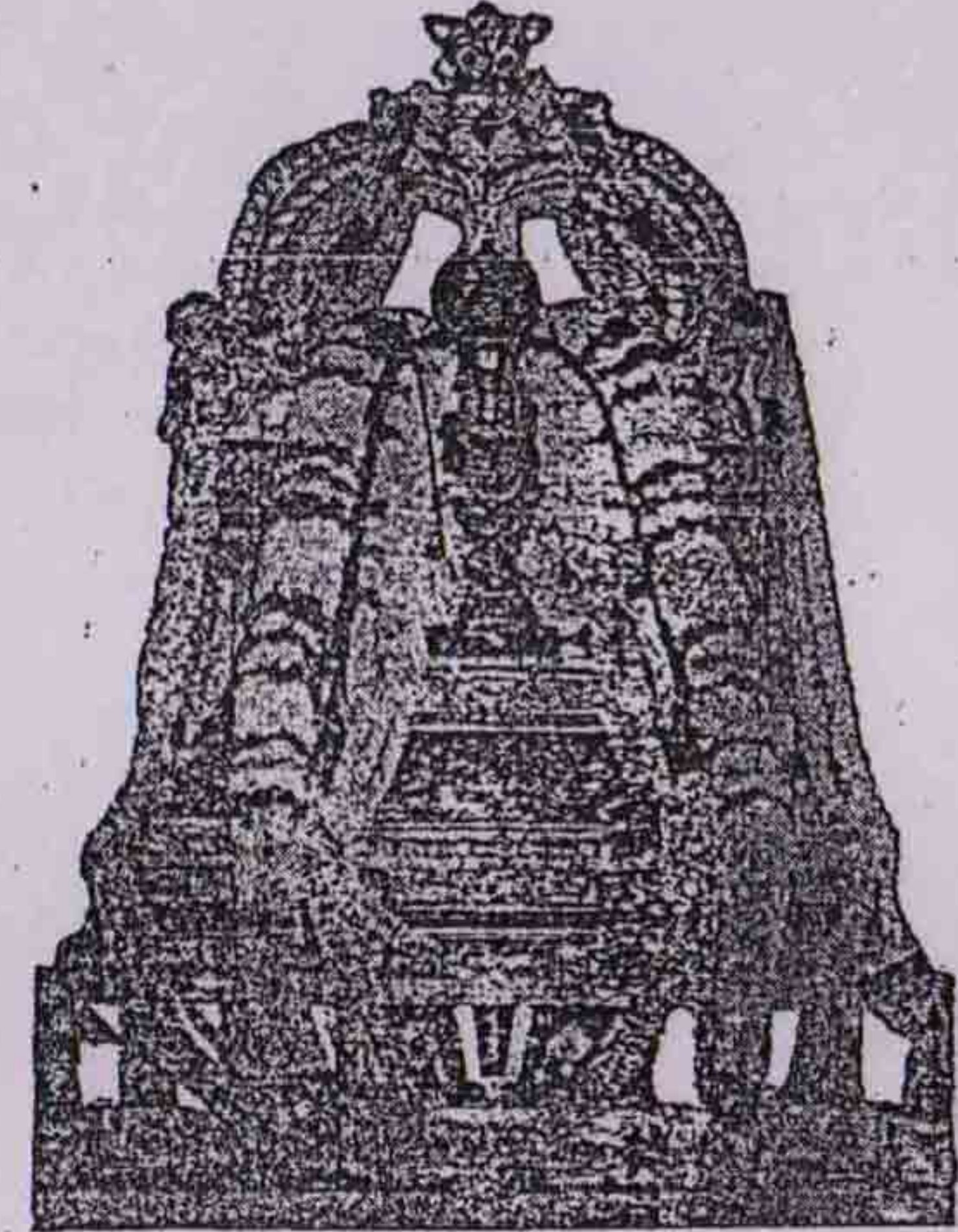
தம் உபன்யாஸத்தில் "மரணம் வரவருந்தம் கொடுக்கும் பிரமன் என்பதாலோ என்னமோ, பெருவிமானம் வெளியிலிருந்து தேவாறு இங்கு ஸந்நிதி மதினை அதுள்ளார்கள். ஆனால் இங்குள்ள மங்கை மன்னன் ஸந்நிதி மேல் தினின்று பார்த்தால் மாத்திரம் மான் விமானம் ஸேவை ஆகி என்று சொல்லிச் சிரிக்கவைத்தார்.

(14) ஸ்ரீரங்கம் பெரிய மாள் ஸம்ப்ரோக்ஷண. ஸேவா முடிந்து வெளியில் என்னை பிடித்துக்கொண்டு வந்தார்.

Sri Parthasarathy Swamy Devasthanam Thiruvallikeni

Unique Eminence of Sri Ramanuja in this shrine

(As evidenced by the Ramanuja Divya Charithai)

A special importance is attached to Sri Ramanuja, founder of Vishistha Philosophy in this Temple. It is stated by Sri Pillailokam Jeer in his work Ramanuja Divya charithai that Asuri Sarvakrathu Kesava Dikshithar, the father of Sri Ramanuja, performed Puthrakameshti, in the shrine of the Geethacharya, another name Parthasarathy Swami, praying to Him to be blessed with a son and Sri Parthasarathy Swamy appeared in his dream and blessed Him that He would Himself be born as a son with His name as Ramanuja to give the real import of the teachings of His father for the benefit of Humanity. This Unique aspect is evident during the Birthday of Sri Ramanuja in the month of Chittirai (April-May) when he is taken in procession, independent to the exclusion of Sri Parthasarathy Swamy Himself as is a special feature only for Ramanuja and not for any other Acharya or Alwar in the Temple. Further during the Annual festival of Sri Ramanuja for ten days, the Main deity Sri Parthasarathy Swamy.

கண்ட ராமாயணம் ஒட்டியும் இல்லாமல் தன்னிடப்படி சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை விரிவாகச் சொல்லி, ராமாயணம் சொல்லி வந்தவருக்கு இடம் கொடாமல் "சம்பாவனையை அவருக்குக் கொடுங்கள். நானே சீதா கல்யாணத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன்" என்று கூறி எல்லோரையும் திகைக்கச் செய்தார்.

(16) சமீபத்தில் நடந்த காஞ்சி தேவப்பெருமாள் ஸம்பரோக்ஷணம் கடைசியாகச் சென்று அவர் கண்ணில் படக்கூடாது என்று கோஷ்டி கடைசியில் நின்றிருந்தேன். பாச்சுவா, இங்குக் கூப்பிடு என்று ஏவ, உடனே அவரிடம் சென்றேன். ஏன் இப்படிக்கடைசியாக வந்தாய். பெரியாழ்வார் ஸாதித்தபடி "குளித்திருந்த கணக்காமே" என்றபடி, கணக்குப்பண்ண வந்தாயா என்று கேட்டது மனதில் பச்சென்றிருக்கிறது.

இங்ஙனம், பாரததேசத்தின் வைணவப் பேரியக்கத்திற்கொருவராய் விளங்கிய அனுபவம் நிறைந்தவரும், ஐந்து பாஷைகளில் உபன்யாஸம் செய்யக்கூடிய திறமை பெற்றவரும், காஞ்சி தேவப்பெருமாள் திருவிதி இயல்கோஷ்டியில் ஒரு நிமிடமும் பிரியாது கைங்கரியத்தை மிக்க ஊக்கத்துடனும், சிரத்தையுடனும் ஆர்வத்துடனும் தமது தள்ளாத 94-ஆவது பிராயத்திலும் கடைசிவரை முன்னதாகவே எழுந்தருளிக்கைங்கரியம் எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவரும் ஆகிய நம் ஸ்வாமி 21-6-83 அன்று ஆசாரியன் திருவடியையடைந்தது வைணவத்திற்கும் பேரருளாளனுக்கும் பேரிழப்பேயாகும். அவர் காட்டிய வழிகளைப் பின்பற்றி நடக்கவும், அவரேழுதிய நூல்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும், மற்றும் வைணவம் தழைக்க எல்லாவகைகளிலும் அவர் பாடுபட்டதுபோல் பாடுபடவும் நாம் உறுதிகொள்ளவேண்டும்.

வாழ்க அவர் புகழ்;

வளர்க அவர் தொண்டு.

தாழ்வார் ஸந்நிதி முன்பு உபன்யாஸம் எங்கும் ஒலிபெருக்கிவைத்து நடந்தது. உபன்யாஸகர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை இப்படி ஸாதித்திருக்கிறார் என்று சொன்னது காதில் விழுந்தது. உபன்யாஸம் சொல்வது யார்? என்று கேட்டு, அங்கே போகலாம் என்று சொல்லி அவர் உடனே மேடையை நோக்கிச் சென்றார். அவரும் இவரை வரவேற்றார். அந்த ஒலிபெருக்கியில், "நிஜமாகவே இப்படித்தான் ஸாதித்தாரா? ஸ்ரீரங்கம் பெரிய திவ்யதேசமாச்சுதே! பல வித்வான்கள் வந்திருப்பார்களே? என்கிற பயம்கூட இல்லாமல் சொல்கிறீர்" என்று கேட்டார். அதற்கு "புத்தகத்தில் அப்படிப் பார்த்ததாகத்தான் ஞாபகம்" என்றார். உடனே ஒருவரைத் தெற்கு வாசலில் நாடுதெள்ள சத்திரத்தில் தான் தங்கியிருக்கும் நுழை உள்ள அலமாரியில் நடுத்தட்டில் வலது பக்கத்திலிருந்து 8-வதும் இடது பக்கத்திலிருந்து 7-வதுமாக உள்ள புத்தகத்தைக் கொண்டு வரச் சொல்லி அதில் 184-ஆம் பக்கம் எடுத்து அவரையே படிக்கச் சொன்னார். அதைப் படித்து விட்டு உபன்யாஸகர் திகைத்தார். உள்ளதை உள்ளபடியே சொல்லும். ஏறிட்டுச் சொல்லி ஆசாரியர்கள் விஷயத்தில் அபசாரப்படக்கூடாது என்றார். அவரும் அவரைத் 'திருத்தியது நல்லது, இல்லையேல் இப்படியே தப்பை உளறிக்கொண்டிருப்பேன்' என்று சொல்லும்வரை விடவில்லை.

(15) பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸபாவில் ஒரு ஸ்வாமி ராமாயணம் சொல்லிவந்தார். அதன் பூர்த்தியன்று காஞ்சி PBA ஸ்வாமியை வரவழைத்தனர். அதில் மேற்படி உபன்யாஸகர் ஆரம்பநாள் முதல் கடைசி நாள்வரை எத்தனை இடங்களில் வால்மீகி, ராமாயணத்தை ஒட்டியும், கம்பராமாயணத்தை ஒட்டியும், ஆழ்வார்கள்

TVS :

THE ONE-STOP-SHOP

For a minor part-replacement or complex mechanical repairs, for a spot of tinkering or a major engine overhaul . . . TVS is the right place for your vehicle. Because it has sophisticated equipment, highly skilled technicians and reliable spare parts of high quality, available at fixed and fair prices.

And not just spares or service. TVS is also the one-stop-shop for a wide range of motor vehicles : a family car or a light commercial vehicle, a truck or a bus.

Remember, TVS service is backed by a tradition of over 70 years in uncompromising quality and total reliability.

YOU CAN TRUST TVS.

Sundaram Motors

180 Mount Road

Madras - 600006

Bangalore-Mysore-Mangalore-Hubli-Raichur-Vellore-Secunderabad-

Visakhapatnam-Vijayawada

Srimate Ramanujaya Namaha

Sri Varavara Munaye Namaha.

Episode about Manavala Mamunigal, enshrined at Tiruvendipuram,
South Arcot District.

Excerpt from the Judgment delivered, the 21st March 1907.
Judgment of the Lords of the Judicial Committee of the Privy Council
on the Appeal . . . from the High Court of Judicature at Madras
delivered, the 21st March 1907.

Present at the Hearing :

LORD MACNAGHTEN

SIR ANDREW SCOBLE

SIR ARTHUR WILSON

[Delivered by Lord Macnaghten]

This is an Appeal from a Judgment and Decree of the High Court at Madras affirming the decision of the District Judge of South Arcot.

* * * *

Both Courts have decided against the Plaintiffs. It seems to their Lordships that the decision is perfectly right. There is no trace of any evidence tending to show that the site of the village was at any time the private property of the Vadagalais. The village is an ordinary ryotwari village. The streets are public streets now vested under Madras Act No. V of 1884 in the local board. All members of the public have equal rights in them. If the Vadagalais had any valid objection to the streets of the village being vested in the Local Board, they had the opportunity of raising the objection by appeal to the Governor-General in accordance with the provisions of the Act. Even if they had had any such rights as they claim in the present suit at the time when the Act of 1884 came into force in the village of Tiruvendipuram, it would be

much too late for them to set up such a claim now.

The plea of *res judicata* is equally untenable. The suit of 1828 was not a representative suit binding property, or even designed or framed for the purpose of binding for all time the Tengalai community, if there is any body that can be so described, and if such a suit were competent. It was a suit against certain persons alleged to be wrongdoers in their individual capacity.

The result is that the suit completely fails, and their Lordships may observe that it does not seem to involve such far-reaching issues as were put forward in the petition asking for special leave to appeal.

Their Lordships will therefore humbly advise His Majesty that the Appeal should be dismissed. The Appellants will pay the costs of the Appeal.

* * *

By courtesy of Late P. Rajam Iyengar's Grandsons, Tiruvahendrapuram.

இரண்டு ப்ரஹ்ம உத்ஸவங்களிலும் 8-ஆவது நாளன்று திருமங்கை மன்னன் திருவேடுபுறியில் வாசிக்கும் பட்டோலை

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணர்ணவம் ।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

ஸ்ரீய:பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்ட நிவாளி யாய், அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய், அஸங்க யேய கல்யாணகுண நிதியாய், அநந்த கருட விஷ்வக் ஸேனாதி ஸேவ்யனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் “க்ஷீரார்ணவ நிகேதந:” என்கிறபடியே, க்ஷீரஸாகர சாயியாய், அனந்தரம் சேதனோஜ ஜீவநார்த்தமாக, “பரித்ராணய ஸாதூநாம் விநாஸாயச துஷ்க்ருதாம்” என்று துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனார்த்தம், திருவல்லிக்கேணி என்னும் திவ்ய க்ஷேத்ரத்திலே ‘ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாமியாய், திருவவதாரஞ் செய்து நித்யோத்ஸவம், பக்ஷோத்ஸவம் முதலான உத்ஸவங்கள் கண்டருளாநிற்க “குரவமே கமழும் குளிர் பொழிலுந் குயிலொடு மயில்கள் நின்றால்” என்கிறபடியே, கேடிலகூஜித் கோமளமான வஸந்த (க்ரீஷ்ம) ருதுவில் சித்திரை (ஆனி) மாஸ ப்ரஹ்மோத்ஸவம் கண்டருளாநிற்க, ஹ்ருஷ்ட புஷ்ட ஜநாகீர்ணமான எட்டாந் திருநாளில், சயனசமயத்தில் சதுர்க்கதி யுத்தமான துரகாதி ருடனாய், ‘வேட்டை யாடி வருவானை பிருந்தாவனத்தே கண் டோமே’ என்கிறபடியே வேட்டை மார்க்க மாய் எழுந்தருளாநிற்க, வானும் வில்லும் கொண்டும் வகுத்த தலைக்கட்டும் விழித்த கண்ணுமாய், திருமங்கை மன்னன் வந்து சந்தடியே புகுந்து திருவால வட்டங்களை யும், திருவேண்கொற்றக் குடைகளையும்,

திருவேண்சாமரங்களையும் ஸந்நிதி திரு வண் பந்தங்களையும் பறித்து ஒரிடத்திலே ஒளித்து, பின்பு இருள் மூடிக்கிடக்க, திருப்பபிகம், திருப்பரிவட்டம், திருவா பரணம்-முதலானதுகளையும் பறித்துக் கொண்டு ஒளித்துப் போக காடாந்தகார மாகையாலே குதிரை நடந்து போகாம விருக்க, அருகே இருப்பவர்கள் அர்ச்சகர் முதலானோர் தம்தம் உடைமைகளையும் பறி கொடுத்து, கூக்குரல் நடத்தா நிற்க, அவ் ஆர்த் தலையாரித் தலைவன் ராஜ பயத்தால் சடக்கென வந்து, போன உடைமைகளை யெல்லாம் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லி கைவிளக்கு போட்டுக்கொண்டு, அந்த சந்தடியிலே கள்வன் அடி தொடர்ந்து பார்த்து நடவாநிற்க, ஒரு மூலையிலே ஒளித்து நிற்கும் திருமங்கை மன்னனைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து அதி லாண்டகோடி ப்ரம்மாண்ட நாயகனான ஸ்ரீபார்த்தசாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாம் திருமுன்பே நிறுத்தி, அந்தத் திருக்கோயில் கணக்கப் பிள்ளையை அழைத்துத் திரு மாலை திருப்பரிவட்டம் சாத்தி “தளவு போன உடைமைகளுக்குக் கணக்கு சொல்” என, அந்தக் கணக்கப்பிள்ளை சொல்லும் விவரம்:—

1. ஸ்வாமி சாத்திக்கொண் டிருந்த பொன் நிறப்பாகை	100
2. பாகையில் சொருகு முத்து துலா 1-க்கு	200

வராகன்

3. காதில் முருகு பச்சை ரவை	1,700	18. மரகதம் இழைத்த அங்குபடி	1,000
4. முத்து சவுக்களி ஜோடு 2-க்கு முத்து சவுக்களி 40-க்கு	4,000	19. காம்புடைய திருவேண்குடை	100
5. நவரத்னம் இழைத்த கண்டா பரணம்	10,000	20. திருவால வட்டம்	100
6. தோள்வளை	1,500	21. மயில் விசிறி, தங்கப் படிகம், கேடயம், பெரிய கத்தி, கடாஹி ஆகியவைகளின் தீர்க்கமான முடிப்பு ஆக	30,000
7. யஜ்ஞோபவீதம்	1,000	22. ஸ்தலத்தார், தாலத்தார் முத லான ஸ்வாமி பரிஜனங்கள் சில்லறை தட்டு முட்டு குறையையும் அவரவர்கள் என் கையில் எழுதிவைத்தபடி கிரயம்	20,000
8. கல் இழைத்த அட்டிகை	500		
9. பச்சை நடுநாயகம் துரா பதக்கம் முத்தும் கொலுசும் உள்பட	5,000		
10. கல் இழைத்த இருதலைப்பளி பதக்கம்	2,500		
11. கோத்த முத்து தாவடம் சரம். 15: சரம் 1-க்கு முத்து 400-ம் கிரயம்	14,000		
12. மாணிக்கக் கணையாழி, மோதிரம்	10,000		
13. வைரயிழைத்த தாயத்து 1க்கு	5,000		
14. நவரத்னம் இழைத்த அரை ஞாண்	6,000		
15. திருவடிகள் வீரவண்டையம்	5,000		
16. பொற்காம்பு ரத்ன கவசம் உள்பட வெண்பட்டுக் குடை 2-க்கு	2,000		
17. வெள்ளித் தீவட்டி 4-க்கு	100		

ஆக, ‘தினுசுகள் எல்லாம் கொண்டு வந்து இப்பொழுது ஒப்புவிக்கக்கடவாய். இல்லையெனில் கணக்கில் உள்ளபடி விலை கொடுக்கக் கடவாய்’ என்று தலையாரித் தலைவன் தண்டிக்க போக, ஸ்ரீ பார்த்த சாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாமி கடாசுத் தினாலே ஞானம் பிறந்தவாறே, திருமங்கை மன்னன் அந்தத் தலையாரித் தலைவனையும் கூட்டிக்கொண்டு அனைத்துக் கொத்துப் பரிவாரத்துடன் திருவால வட்டம் முத லான உடைமைகள் ஒன்றிலும் குறையாமே கொண்டுவந்து ஒப்புவிக்க, பின்னர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி (தெள்ளிய சிங்க) ஸ்வாமி திருமங்கை மன்னனுக்குத் திருப் பரிவட்டம் திருமாலை ஸ்ரீசடகோபன் முத லானவைகளைச் சாதித்தருளி “வாடினேன் வாடி” என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தம் கேட்டரு ளத் திருவுள்ளம் பற்றினார்.

8. ஸௌந்தர்ய-துத்தனீந்தூதரம் நடுக்குழித்திட்ட சுழிபோல் ஸுந்தரமாம் உந்தி மலரும்,
9. லாலண்ய தரங்கினியில் அலையொழுங்கு விழுந்தாற் போல் திகழ்கின்ற திரிவளிகளும்,
10. அலர்கின்ற தாமரைபோல் அஞ்சலித்த தடக்கைகளும்,
11. தங்க வளைமேல் தங்கித் தொங்குகின்ற சங்கிலிகளோடு இணக்கமுற்ற கணைக்கைகளும்,
12. முறுக்கிட்ட முன்வையோடு உள்விம்பிப் புறங்குவிந்து மடியுண்ட முழங்கைகளும்,
13. கனகமய குலதரங்கங்கை கடைந்தெடுத்து மடுத்தாற்போல் இரண்டருகும் திரண்டு நீண்ட பாஹுதண்டங்களும்,
14. ப்ரஹ்மபுர கோபஞர்த்தமிட்ட ஹாடகமய கவாடம் போலப் பளபள வென்று அகன்று காடவ்பூமாய்த் திகழ்கின்ற திருமார்பின் அழகும்,
15. அம்மார்பின் அழகில் அழுந்துவார்க்கோர் அவலம்ப ஸுத்தரம்போல் இலங்குகின்ற முந்நூலழகம்,
16. ஸேச்வரவிபூதிதீபமும் இளைப்பாறும் நிழல்தடமாய் வளர்ந்துயர்ந்த திண்டோள் களும்,
17. கண்டவ்யஸ்த-தாராக்ஷரங்கள் புறம்பொசிந்து காட்டினாற்போல் ரேகாத்ரயவிபக் தாங்கமாய் வலம்பரியின் சுழி ஒழுங்கைப் பழித்தெழுந்த திருக்கழுத்தின் அழகும்,
18. மறுக்கழற்றிய சக்த்ரமண்டலத்தையும், அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் பூவையும் அதைக்கர்த்துக் கிட்டினரை மையலேற்றி மயக்கும் மாயமந்திரமாய் விளங்குகின்ற ஸ்மயமாந - முகாவிந்தமும்,
19. இசைந்து கனிந்த த்ராக்ஷாத்வயம்போல் வகுப்புண்ட சுபுக - விகாஸமும்,
20. ஸாக்ஷ வார்த்தோத்யுக்தமாய் துடிப்பது போல் விளங்குகின்ற திருப்பவளங் களும்,
21. அவ்யக்த மதுர மத்தஹாஸ விலாஸமும்,
22. ஸ்படிகமய-முகூர-மண்டலங்கள்போல் தளதளென்ற திவ்ய கபோலங்களும்,
23. கன-கனக மகரகுண்டல த்வயத்தால் தழைந்து, வளர்ந்து, படிந்து, வடிவிட்டுச் சுருண்டு நீண்டு, தோளளவும் தொங்குகின்ற கர்ணபாசங்களும்,
24. "மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ? கொழுந்தோ?" என்று நித்பஸந்தே ஹ ஜநகமான கோவீன் கொடிமூக்கின் அழகும்,
25. மிதோபத்த-ஸ்புர்த-சபரத்வந்த-லலிதங்களாய்ப் புடைபரந்து, மிளிர்ந்து, நீண்ட தண்டாமரைக் கண்களும்,

26. குணோத்கர்ஷ குண்டலிதமான திருச்சார்ங்கம்போல் வளைந்த திருப்புருவ வட்டங்களும்,
27. அஷ்டமீசந்த்ரனின் அம்ருதப்ரவாஹங்கள் கற்பகக் கொடியடியில் பெருகிவந்தேங்கினாற்போல், திருநுதல்மேல் இலங்குகின்ற நாளிகாமுல-த்ருத-ஸ்ரீராமா திப்யத்-திவ்யோர்த்வபுண்ட்ர விசேஷமும்,
28. அதினிடையில் உபயவிபூதி - ஸாம்ராஜ்யபட்டாபிஷேக - லக்ஷ்மீவிஹார - நிகழிப்தகமல-லாக்ஷாபங்கம்போல், சிவந்து படிந்து விளங்குகின்ற ஸ்ரீகுர்ண ரேகைகளும்,
29. உயர்ந்து மலர்ந்த திருமுடியும்,
30. வளர்ந்து, மடிந்து, வ்யக்தாவ்யக்தமாய் விளங்குகின்ற திருக்குழல் ஒழுங்கும்,
31. சுற்றிச் சுழற்றிக் குழைத்திட்டு முடித்துத் தொங்கவிட்ட சிகாபந்தமும்,
32. பின்னெடுத்த பிடரி யழகும்,
33. திருவனந்தாழ்வான் பின்படம்போல் நடுப்பதிந்து விசாலமாய் நெரித்த திருமுதுகும்,
34. வலவருகின் கைமேலும் மார்பிலுமாய் முன்னாட்டித் தாங்கியிட்ட த்ரிதண்டாக்ஷரங்களும்,
35. சரியதோர் நிதிபோலே திருமுன்பே நோக்கிக்கொண்டிட்டு வைத்த திருநிலைகளமாய்,

இப்போது தேவரீர் திருமஞ்சனம் கொண்டருள எழுந்தருளியிருக்கார் அழகிது,

ஏதேனும் சிந்தை மருளோ?
 ஜகந்மோஹந மந்த்ர ப்ரபாவமோ?
 ஸகல ரஸகுளிகா விலாஸமோ?
 ஸர்வபோக சிந்தாமணி ப்ரகாசமோ?
 ஸகலஜன ஸுஹ்ருத விபாகமோ?
 நிகில கல்பலதா ப்ரஸரமோ?
 அகில ஜகஜ்ஜீவந மூலமோ?
 அதுலாநந்த கந்தாவதாரமோ?
 ஸமஸ்தஸம்பத் ஸாம்ராஜ்ய வேஷமோ?
 ஸர்வமங்கள ஸந்தான ப்ரஸவமோ?
 ஸகலகலா ரஹஸ்ய ஸர்வஸ்வமோ?
 ஸர்வேச்வர ஆபத் தநமோ?
 ஈதெல்லாம் திரண்டெழுந்து கொண்டதோர் வடிவோ?
 இதுவுமன்றி, அப்ரமேய தேஜஸ்ஸோ?

நாங்கள் ஏதொன்றறியா இவ்வழகுடன் தேவரீர் ஊழிதொறும் ஊழிதொறும் வாழ்ந்திருக்கவே! யதிஸார்வபௌமனே! திருமஞ்சனம் கண்டருள்கவே ஜயசிவ!

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி முதலானோர் கட்டியம்

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி திருமஞ்சன ஸ்ரீபந காலத்தில்

அநுஸந்திக்கும் கட்டியம்

நாயன்தே நாயன்தே—

அக்ரேக்ருத்வா கமபி சரணம் ஜாநுநைகேந திஷ்டந்
பச்சாத் பார்த்தம் விவலநஜுஷா சக்ஷுஷா ப்ரேக்ஷமாண: |

ஸவ்யே தோத்ரம் கரஸரஸிஜே தக்ஷிணே ஜ்ஞாநமுத்ராம்
ஆபிப் ப்ராணோ ரதமதிவஸந் ப்ராதுநஸ் ஸுததவேஷ: ||

ஏஷநாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவ நிகேதந: |
நாகபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்மடாக்தோ மதுராம்புரீம் ||

தாஸாமாவிரபூத் செளரி: ஸ்பயமான முகாம்புஜ: |
பிதாம்பரதர: ஸ்ரக்வி ஸாக்ஷாந் மந்மத மந்மத: ||

1. ஆழ்வார்கள் மடலெடுக்கும் அழகுடைய பெருமாள்;
2. ஆய்ச்சியரைப் பணிகொண்ட மணவாளப் பெருமாள்;
3. ஆழ்ந்தாரைக் கரையேற்ற அவதீர்த்த பெருமாள்;
4. ஆனைக்கன்றருளியிந்த அருளாளப் பெருமாள்;
5. ஆழிகொண்டவ்விருவி மறைத்த அருள்செய்த பெருமாள்;
6. ஆனைமறித்தழகாலே வெல்ல வல்ல பெருமாள்;
7. ஆழ் கடலைக் கடைந்தமரர்க் கழுதாட்டும் பெருமாள்;
8. ஆழ்வார்க்குப் பின்னெறியை அளித்துகந்த பெருமாள்;
9. நந்தெய்வ சிகாமணிப் பெருமாள்.

1. திருவுக்கும் திருவாகிய வான்னவரசான தேவர் அடலாயர்தங் கொம்பினுக்கு விடை கொண்டு நீளாதுங்கன்க்கிரிதடஸுப்தராய், நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்புகைப் பின்னொர் வணங்க வந்து, திருமடந்தை மண்மடந்தை இருபாலுந்திழைச் சிங்காதனத்தின் மேல் தண்டாமரை சுமக்கச் செங்கமலக் கழலும் சிற்றிதழ்போல் விரலுமாய் அடிச்சோதி நீ நின்ற தாமரையா யலர்ந்ததுவோ என்னும்படி நீயார நின்றவழகும்,
2. கறையினார் துவருடுக்கைக் கடையாவின் கழிகோற்கைச் சறையினராய் பசுநிறை மேய்ப்புகந்து கன்று மேய்த்தினிதுகந்த வாந்ஸல்யம் விளங்கும்படி நல்லங்க முடையதோர் கோலுன்றி நின்ற வழகும்,
3. முடிச்சோதியாயுனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ என்றுகோலிந்தாபிஷேகத்தால் திருமுடியில் நல்தரித்த ஸ்வாபீத்ய ப்ரகாசமாய் கதிராயிரமிரவி கலந்தெறித்தா லொத்த நீண்முடியும்,

4. “ஸவிலாஸ ஸ்மிதாதாரம் பிப்ராணம் முகபங்கஜம்” என்கிறபடியே முறுவ லெடுத்த கலமென்றலாய் ஸ்வாமித்வபலோபதாந ஸௌசீல்ய ப்ரகாசகமான ஸ்மயமான முகாரவிந்தமும்,
5. அலர்ந்து குளிர்ந்திருக்கிற விரண்டு தாமரைப் பூக்களை மதத்தாலே அழுக்கியாடுகிற இரண்டு வண்டொழுங்கு போலிருக்கிற தன்கைச்சார்ங்க மதுவே பாலமுகிய திருப்புருவ வட்டங்களும்,
6. “பதிம்விச்வஸ்ய” என்கிற ப்ரமானம் வேண்டாதே அனைத்துலகுமுடையவரவிந்த லோசனனென்று ஸர்வேச்வரத்வ சிஹ்நமாய் மிதோபத்தஸ்பர்த்தஸ்ப்புரித ஸபரத்வந் த்வலவிதங்களான திருக்கண்களும்,
7. கஸ்தூரீ கலிதோர்த்வ புண்ட்ர திலகம்” என்று திருநெற்றியில் சாத்தின கஸ்தூரித் திருநாமமும்
8. “மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோ” என்று நித்ய ஸத்வதஹ ஜநக மான கோலநீள் கொடி மூக்கினமுகும்,
9. அதினுடைய பல்லவோல்லாஸம் போலிருக்கிற திவ்ய கபோலங்களும்,
10. “அதினுடைய நவகுஸுமம் போலேயாய் பன்னிலா முத்தந் தவழ் கதிர் முறுவல் செய்து” என்கிறபடியே பூரண சந்திரன் முமுநிலாவைச் சொலிந்தாற்போல் திருமுகத்தினுளியை ப்ரவஹிக்கிற ஸ்மித விலாஸமும்,
11. “சீலாஜ்ஜட பூயதே” என்று அந்த ஸௌசீல்ய காஷ்டாபூத ஸௌலப்ய ப்ரகாச மாய் அலவலைமை தவிர்த்த அழகனென்றும் ஆதரம் பெருக வைத்த அழக னென்றும் குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர் கொப்பூழிலெழு கமலப் பூவழகரெ ன்றும், அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமற ஆண் பெண் வாசியறுத்து மற்ருன்றினைக் காணாமல் கண்டவர்தம் மனம் வழங்க ஸகல மநுஜநயந விஷயதாங்கதமாய் மகமென்று தொட்டுக் காட்டின வெளுத்தினைத்த திருமேனியும்,
12. “அர்ச்சக பராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:” என்று அர்ச்சக பாரதந்த்ரியத்தைத் தன்னை யிட்டுப் பார்த்தஞ்சின வச்சமறத்திருக்கையில் ஜ்ஞாந சக்தி ப்ரகாசகமா யெடுத்துப் பிடித்த திவ்யாயுதங்களும்,
13. அனைத்துலகுமுடைய வரவிந்தலோசன னென்று செஷித்வ ஸூசகமாய் கரிய வாகிப் புடைபரந்து மினிர்ந்து செவ்வரியோடி ஆழ்வார்களையும் நீண்டலை யெறிந்த நெடு நோக்கினமுகும்,
14. இத்தலையைத் தேற்றியன்றித் தரியாதவளவான பூர்த்திக்கு ப்ரகாசகமாய் முகச்ச: என்று கொண்டு வைத்தஞ்சலென்ற கையும்,
15. இரண்டட்டத்திலும் மரகத கிரியைக் கடைந்து மடுத்தாற்போல் ‘திண்ணியவாய்’ “அலம்புரிந்து” என்கிறபடியே தனக்கு உபய விபூதியும் வழங்கி திவ்யாஸ்த்ர புஷ்பிதங்களான கற்பகக் காவன நற்பல தோள்களும்,

16. பெரிய பிராட்டியாருக்குக் கோயில் கட்டணமாய் நித்யாநுபவம் பண்ணச்செய்தேயும் இறையமகல்கில்லேனென்று அவனைப் பிச்சேற்றக் கடவ்தாய், கோலமா மாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் ஸ்ரீகௌஸ்துபமுந் தொடக்கமான குருமாமணிப் பூண் குலாவித் திகழ்கிற திருமார்பினமுகும்,

17. காளமேகத்தில் மின்னற் கொடி படர்ந்தாற்போல் திருமேனிக்கு பரபாகரஸாவஹ மாய் அழகு வெள்ளத்துக்கு அணைகட்டினாற்போலிருக்கிற வெண்புரி நூலினமுகும்,

18. ஸௌந்தர்ய ஸாகர மிட்டளப்பட்டுச் சுழித்தாற்போல் நெஞ்சையும் கண்ணையுஞ் சுழியாறு படுத்துகிற திருவுந்தியும்,

19. ஸந்த்யாராக ரஞ்சிதமான ஆகாசம் போலே திருமேனிக்குப் பரபாகரஸாவஹ மாய்த் திருவரை பூத்தாற்போலிருக்கிற அந்திபோல் நிறத்தாடையும்.

20. ரம்பாஸ்தம்பாதி உம்பிரங்களான திருத்துடைகளும்,

21. அங்கராகம் ப்ரவலிக்கும்போது இரண்டுகுமிழி நீரெழுந்தாற் போலிருக்கிற திருமுழந்தாள்களும்,

22. கள்ளச்சகடத்தைக் கலக்கழியச்சாடிக் கன்று மறித்தோடிக், காளியன் மீதாடிக் காளிந்தி நீராடிக், குரவை பிணைத்தாடிக், குடமேறிட்டாடிக், கருணையால் தூதோடிக், கன்னியரோடிக், கழகமிதித்தேறிச் சிற்றிலழித்தாடிக், சரணாகத் தந்தோழிந்த திண்கழலிருந்த அழகும்,

23. சீரியதோர் நிதிபோலே திருமுன்பே வீற்றிருந்த ஸ்ரீ சடகோபனிருந்த வழகும்,

1. இவ்வழகில் ஆழங்கால்பட்டு அலைகின்ற உலகெல்லாம் குழந்திருந்தேத்தும் அழகுமாய் நீராட எழுந்தருளியிருக்கும் அழகு இது ஏதேனும் சிந்தை மருளோ!

2. ஜகன் மோகன மந்த்ரப்ரபாவமோ!

3. ஸகலரஸகுளிகாவிலாஸமோ!

4. ஸர்வபோக சிந்தாமணி பிரகாசமோ!

5. ஸகல ஜகஸுக்ருத விபாகமோ!

6. நிகிலபலகல்பலதா ப்ரஸரமோ!

7. அகில ஜகஜ்ஜீவன மூலமோ!

8. அதுலாநத்தகந்தாவதாரமோ!

9. ஸமஸ்த ஸம்பத்ஸாம்ராஜ்ய வேஷமோ!

10. ஸர்வ மங்கள ஸந்தான ப்ரஸவமோ!

11. ஸகலகலா ரஹஸ்ய ஸர்வஸ்வமோ!

12. ஈதெல்லாம் திரண்டெழுந்து கொண்டதோர் வடிவோ!

13. இதுவுமன்றியில் அப்ரமேய தேஜஸ்ஸோ!

14. நாங்கள் ஏதென்றறியா இவ் வழகுடன் தேவரீர் ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் வாழ்ந்திடுக வாழ்ந்திடுகவே: யதுஸார்வபௌமனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே: ஜயவீஜயீபவ!

ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸஹஸ்ரதாரைத் திருமஞ்சனம் நாயந்தே! நாயந்தே!

த்வம்மே அஹம்மே குதஸ்தத் ததபி தவகுதோ வேத மூலப்ரமாணத்.

ஏதச்சாநாதி ஸித்தாதநுபவ விபவாத் தர்ஹி ஸாக்ரோச ஏவ!

க்வாக்ரோச: கஸ்ய கீதாதிஷு மமவிதித: கோத்ரஸாக்ஷி ஸுதி: ஸ்யாத்

ஹந்த த்வத்பக்ஷபாதீஸ இதி ந்ருகலஹே

ம்ருக்ய மத்த்யஸ்த்தவத்தவம்.

ஸஇதாநீமபிமுநே த்ருச்யதே தத்ரமானவை;

ருக்மிண்யாசா நிருத்தேந ப்ரத்யும்நேந ச ஸேவித;

ஹலாயுதே ந ஸஹிதஸ்ததா ஸாத்யகி நா ஸஹ

பார்த்தஸாரதி ரித்யேவ விஸ்ருதோ ஜகதீபதி:

பராக்-பராக்! ஸ்வாமி! பராக்

1. அன்றிய வாணானயிரந்தோளூந் துணிய அன்றழிவிடுத்த அசைவோ?

2. கன்றதனால் விளவெறிந்து கனியுதிர்த்து ஆநீரைமேய்த்த அசைவோ?

3. கும்பமிகுமதயானை மருப்பொசித்துக்கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடித்த அசைவோ?

4. வம்பவிழும் மலர்க்குழலாளாய்ச்சிவைத்த தயிர்வெண்ணெய் உண்டுகீத அசைவோ?

5. பாழியில் மிக்க பார்த்தனுக்கு அறுமூன்றும் அளித்துரைத்த அசைவோ?

6. ஆழியா'லன்றங்கு ஆழியை மறைத்து ஐவர்க்குத் திறங்கள் காட்டியிட்ட அசைவோ?

7. அடியார்கள் வினைத்தொடரை அருளென்னும் ஒள்வாள் உருவி வெட்டிக்கண்ட அசைவோ?

8. வடிவாரும் மாமலரான் வலவருகும் மற்றை மண்மகள் இடவருகுமிருக்க நடுவாக் வீற்றிருக்கும் இவ்வழகுடன் தேவரீர் ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் வாழ்ந்திடுக வாழ்ந்திடுகவே: ஸ்ரீ பார்த்தஸுதனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே: ஜயவீஜயீபவ!

என்னையாளுடையப்பனுடைய கட்டியம்

“த்வம்மே அஹம்மே” இத்யாதி “வாழ்ந்திடுகவே.”

மாகமாலே மஹாதேஜா: த்வாதச்யாம் ஸஹரிஸ்ஸவயம்

ப்ராதுராஸ ப்ருகோஸ் தஸ்ய ஹ்யாச்ரமே புண்யகர்மண: ||

யதோ மந்நாத இத்யாஹ வேதவல்லீ ஸுசிஸ்மிதா |

ததோ மந்நாத இத்யேவ விஸ்ருதோ புவநத்ரேய ||

என்னையாளுடையப்பனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே:

ஜயவீஜயீபவ.

சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய கட்டியம்.

“த்வம்மே அஹம்மே” இத்யாதி “வாழ்ந்திடுகவே.”

கேநசித்த்வத காலேந த்யாப தஸ்தஸ்ய வை முநே: |
உதங்முகஸ்ய புரத: ப்ராதூராஸீஜ் ஜகத்குரு: ||
யாத்ருகாஸீத் புராராமோ ராஜ்ஞோ தசரதஸ்யஹ் |
ப்ராத்ரு பிஸ்ஸஹிதஸ் தாத்ருக் ஸஸீத: ப்ரத்யத்ருஸ்யத ||

வடிவாரும் மாமலரான் வவ வருகும் மற்றை
இலக்குமன் இடவருகும் இரக்க நடுவாக வீற்றிருக்கும்
இவ்வழகுடன் தாசரதிதேவனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே:
ஜயவிஜயீபவ.||

சுதேந்திர வரதனுடைய கட்டியம்

“த்வம்மே அஹம்மே” இத்யாதி வாழ்ந்திடுகவே.”

ஸோபி ஸம்ப்ரதி ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம் கோசரீபவந் |
வரதோ நாம தேவேசோ த்ருச்யதே தத்ர வைஸ்வயம் ||

சுதேந்திரவரதனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே:
ஜயவிஜயீபவ||

அடிகிய சிங்கருடைய கட்டியம்.

“த்வம்மே அஹம்மே” இத்யாதி “வாழ்ந்திடுகவே.”

ஸ ததர்ச விமானஸ்ய மத்பே பாஸ்கரரோசிஷ: |
ஆஸீநம் பரமம் தேவம் நரஸிம்ஹ ஸ்வரூபினம் ||
சாரதாப்ரப்ரதிகாசம் சாரதேந்து ஸமானம்
ரக்தோத் பலதலாபாக்ஷம் ஜடாபடலபீஷணம்
தௌளியசிங்க தேவனே! திருமஞ்சனங் கண்டருளவே:
ஜயவிஜயீபவ||

ஸ்ரீ எம்பெருமானார் திருமஞ்சன கட்டியம்

ஸ்தபனத்தின்போது

நாயன்தே! நாயன்தே!

காஷாயசோபி-கமரீய-சிகாநிவேசம்
தண்டத்ரயோஜ்வலகரம் விமலோபவீதம் |
உத்யத்-திநேசநிப முல்லஸதூர்த்த்வபுண்ட்ரம்
ரூபம் தவாஸ்து யதிராஜ! த்ருசோர் மமாக்ரே ||

அப்பனுக்குச் சங்காழி அளித்தருளும் பெருமாள்!
அறமிகுநற் பெரும்பூதார் அவதரித்த பெருமாள்!
அறுசமயச் செடியதனை அடியறுத்த பெருமாள்!
“அருளாழி வரிவண்டே!” என்று ஆழ்வார் அழைக்கும் பெருமாள்!
அருள்மாரி யடியிணைக்கீழ் அன்பு பூண்ட பெருமாள்!
அஞ்சுகுடிக்கொரு சந்ததியாம் ஆண்டாள்தமக்கும் அண்ணரான
பெருமாள்!

அரங்கர்மௌலி குழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவள்
தொல்லருளால் தாழ்வின்றி வாழும் பெருமாள்!
அடியார்கள் வினைத்தொடரை அருள் என்னும் ஒள்வாள்
உருக் கிட்டிக் கிழங்கொடு வெட்டிக் களைந்த பெருமாள்!
நம் தேசிகர்சிகாமணிப் பெருமாள்!

1. தேவரீர் திருவடித் தாமரைகளின் தாஸ்யார்ஹ-ஸாரஸ்ய-தாநார்த்தமாக ஆஸநார விர்தத்தில் அழுத்தியிட்ட இடது கழலும்,
2. இடத் துடையின்மேல் வளர்த்திக் கண்ணாரக் கண்டு சுழிவதோர் காதலுற்றார்க்குக் காட்டியிட்ட வலது கழலும்,
3. ஸாக்ஷாத் மம்மத-மம்மதாயமான மதுமத-விஜய-தூணீர யுகளம்போல் இணைத்து வைத்த கணைக்கால்களும்,
4. கீழ்நோக்கும் ஒளிவேள்ளம் மறியுண்டு சுழித்தாற்போல் இரண்டருகும் திரண்டு ருண்டு மடியுண்ட முழந்தாள்களும்,
5. கந்தளித-கதலீ-காண்ட-கரிகர-கரபகங்கள் போல் பருப்பருத்த திருத்துண்டுகளும்
6. திருவரையில் பாங்காக ஆஜங்கம் தழைத்துடுத்த அந்திபோல் நிறத்தாடையும்,
7. நிலை நின்ற மின்னல் கொடி போல் அதிநீடையில் நிகு நிகு என்ன பொன்னரை நாண் பூண்ட அழகும்.

திருக்கார்த்திகைத் திருநாள் பட்டோலை

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் திபக்த்யாதி குணர்ணவம் ।
யதீந்த்ர ப்ரணவம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥
ஏதத்ரைலோக்ய நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹார காரணம் ।
ஸ்ரீமத்ரங்கநாதஸ்ய சாஸநம் சாச்வதம் பரம் ॥

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீவிஜயாப்யுதய சாஸி
வாகன சகாப்தம்.....க்கு ஸ்வஸ்தி கல்
யப்தம்.....க்கு ப்ரபவாதி சதாப்தம்
.....க்கு வருஷம் கார்த்திகையில்
கார்த்திகை நாள் "பொங்கோதம் சூழ்ந்த
புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதும்
சோராமே ஆள்கின்ற" ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி
ஸ்வாமி நம் சடகோபனுக்கு நினைந்து
அனுப்பும் சாஸனம்.

மார்கழி மாதத்து சுக்லபக்ஷம், ப்ரத
மையில் முத்துடைத் தாமம் நிரை தாழ்ந்த
பந்தற் கீழ் நம் திருமாமணி மண்டபத்தில்
கோப்புடைய சீரிய சிங்காதனத்தின் மேல்

நாமும் நம் காச்சிமார்களும் வீற்றிருந்து
உம்முடைய பாட்டுக்களும் கலியன் உள்
ளிட்டார் பாட்டுக்களும் கேட்கத் திரு
வுள்ள மாணேம். அன்றளவும் நெஞ்சினால்
நினைந்தும் வாயினால் மொழியாமல் திருக்
கும் படிக்கு "பெருமானரையில் பீதக
வண்ணவாடை கொண்டு என்னை வாட்
டம் தனைய வீசிரே" என்கிறபடியே
உடுத்துக்களைந்த பீதக வாடையும் குடிச்
சுருந்த துளபமும் சாத்திக்களைந்த
மாலையும் பிடற்றுக்கு எண்ணெயும் நம்
தழையிடுவான் கையில் வரக்காட்டி
னோம்—ஸ்வீகரிக்கவும்.

இராப்பத்து சாத்துமுறையன்று ஆழ்வார் திருவடிதொழுதபிறகு அநுஸந்தானம்

ஸ்வஸங்கல்பாநு விதாயி ஸ்வரூப ஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வசேஷதைக ஸ்வப
ப்ரக்ருதி புருஷ காலாத்மக விவித விசித்ராநந்த போக்ய போக்த்ருவர்க்க போகே
கரண போகஸ்த்தாந ரூப நிகில ஜகதுதய! விபவலயலீல! ஸத்யகாம! ஸத்
ஸங்கல்ப! பரப்ரஹ்மபூத! புருஷோத்தம! மஹாவிபூதே! ஸ்ரீமந்நாராயண
ஸ்ரீவைகுண்டநாத! அபாரகாருண்ய ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்ய ஒளதார்ய ஐஸ்வர்ய
ஸௌந்தர்ய மஹோததே! அநாலோசித விசேஷாசேஷ லோக சரண்ய! ப்ரணாத
த்திற! ஆஸ்ரீத வாத்ஸல்யைக ஜலதே! அநவரத விதித நிகிலபூத ஜாத
தாத்மய! அசேஷ சராசரபூத! நிகில நியமந நிரத! அசேஷ சிதசித்வஸ்து சே
பூத நிகில ஜகதாதார அகில ஜகத்ஸ்வாமிந்! அஸ்மத் ஸ்வாமிந்! ஸத்யகாம! ஸத்
ஸங்கல்ப! ஸகலேதர விலக்ஷண அர்த்திகல்பக! ஆபத்ஸக! ஸ்ரீமந்நாராயண
அசரண்ய சரண்ய அநந்ய சரண: த்வத் பாதாரவிந்தயுகளம் சரணமஹம் ப்ரபத்

லோக ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக நம்மாழ்வாரை ஸாதித்தருளவேணும்
சேதந ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக நம்மாழ்வாரை ஸாதித்தருளவேணும்
நம்மாழ்வாரை ஸாதித்தருள வேணும்—தந்தோம்—தந்தோம்.

யத்ர யோகேச்வர: கிருஷ்ணே யத்ர பார்த்தீதோ தனுர்தர: ।
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூதிர் த்ருவா நீதிர் மதிர் மம ॥
ப்ருந்தாரண்ய நிவாஸாய பலராமாநுஜாய ச ।
ருக்மிணீ ப்ராணநாதாய பார்த்தஸுதாய மங்களம் ॥

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada